

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
June 2024

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทุกคนคือพี่น้องทางจิต ลูกควรจะมีความรักทางจิตต่อกันและกัน ลูกดวงวิญญาณต้องรักที่ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายของพวกเขา

คำถาม: ประเด็นที่มหัศจรรย์ใจที่พ่อได้อธิบายเกี่ยวกับบ้านของท่าน?

คำตอบ: ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่มายังบ้านของพ่อถูกกำหนดไว้แล้วตามลำดับกันไปในส่วนส่วนของพวกเขาเอง ดวงวิญญาณไม่ได้เคลื่อนไปจากที่นั่น ที่นั่นดวงวิญญาณทั้งหมดของทุกศาสนาอยู่ใกล้ชิดกับพ่อ ดวงวิญญาณลงมาจากที่นั่นตามลำดับกันไปในเวลาของตนเองเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้ของวงจรที่ลูกได้รับความรู้ที่มหัศจรรย์นี้ ไม่มีผู้ใดสามารถให้ความรู้นี้ได้

โอม ซานติ พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าพ่อของเราดวงวิญญาณกำลังอธิบายแก่เรา และที่พ่อพิจารณาว่าตัวท่านเองเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ไม่มีใครมีสำนึกนี้ และไม่มีใครแม้แต่จะเคยบอกลูกให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกกำลังจะประกาศสิทธิในรางวัลของความรู้ี้ในโลกใหม่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถจดจำว่าโลกนี้จะได้รับการเปลี่ยนแปลงและเป็นพ่อผู้ที่จะเปลี่ยนแปลงโลกนี้ ลูกกำลังนั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ แต่เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกก็กลับมาอยู่กับธุรกิจของลูก ฯลฯ ตลอดทั้งวัน ศรีมัทของพ่อคือ ลูกๆ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตามจงจดจำพ่อ! กุมารก็ไม่ว่าสามิของเธอก็จะเป็นใคร แต่เมื่อเธอได้เห็นรูปภาพของเธอ การจดจำระลึกถึงนั้นก็ถูกกำหนดไว้ พวกเขาจดจำกันและกันไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน สิ่งนั้นเรียกว่าความรักทางร่างกาย ในขณะที่สิ่งนี้คือความรักทางจิต ลูกมีความรักทางจิตต่อผู้ใด? ลูกมีความรักต่อพ่อทางจิต และลูกๆ ก็มีความรักต่อกันด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน นั่นคือดวงวิญญาณควรจะมีความรักต่อดวงวิญญาณ เป็นเวลาที่ลูกๆ ได้รับคำสอนเหล่านี้ ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งใด ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และดังนั้นเนื่องจากลูกคือลูกของพ่อผู้เดียว ลูกจึงมีความรักต่อกันและกันอย่างแนบแน่น สิ่งนี้เรียกว่าความรักทางจิต ตามแผนของละครพ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตเป็นการส่วนตัว ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาที่นี้ พ่อจะทำให้ลูกๆ สว่างงาม ท่านจะทำให้ลูกบริสุทธิจากไม่บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้านไปกับท่าน ไม่ใช่ท่านจะพาลูกไปด้วยมือ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะโอบยบินไปด้วยกันเหมือนกับฝูงตั๊กแตน พวกมันก็มีผู้นำทางด้วยเช่นกัน พวกมันมีผู้นำทางอื่นๆ พร้อมกับผู้นำทางเดิวนั้นและผู้นำทางนั้นจะอยู่ข้างหน้า เมื่อทั้งฝูงแมลงโอบยบินไปด้วยกันพวกมันจะเสี่ยงดังมาก ฝูงแมลงนั้นใหญ่มากที่สามารถบดบังแม้กระทั่งแสงของดวงอาทิตย์ได้ ฝูงของลูกดวงวิญญาณก็ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถที่จะนับได้ พวกเขาไม่สามารถที่จะนับจำนวนมนุษย์ที่นี้ได้แม้ว่าพวกเขาจะมีการทำสำมะโนประชากรก็ตาม อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นก็ไม่ได้มีการคำนวณอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกไม่สามารถคำนวณว่ามีดวงวิญญาณมากมายเท่าไร สามารถประมาณการได้อย่างคร่าวๆ ว่าจะมีมนุษย์มากมายแค่ไหนในยุคทอง เพราะมีเพียงบารัตเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานั้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลก เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายนั้นคือมนุษย์ และดังนั้นทั้งสองจึงประสบกับความสุขหรือความทุกข์ด้วยกัน มีผู้คนมากมายที่เชื่อว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และเขาไม่เคยสัมผัสกับความทุกข์ นั่นคือเขามีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ลูกๆ หลายนคนก็กลับมาสับสนเช่นกันเกี่ยวกับประเด็นนี้ด้วยการคิดว่า เราสามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณได้ แต่เราควรจะจดจำระลึกถึงพ่อที่ไหน? ลูกรู้ว่าพ่อคือผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก ไม่ว่าลูกจะเดินเห็นหรือเคลื่อนไหวไปมาที่ไหนก็ตามจงจดจำพ่อ พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน และภายหลังลูกก็ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นเวลาที่ลูกได้รับความรู้ี้ เมื่อลูกเคยเป็นเทพ ลูกก็ไม่ได้จดจำว่าดวงวิญญาณของศาสนานั้นๆ เคยอยู่เบื้องบน ลูกไม่คิดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนและนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขาอย่างไร ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ที่ท่านมาที่นี้จากเบื้องบนและเข้ามาในร่างกาย ท่านเข้ามาในร่างกายใด? ท่านบอกที่อยู่ของท่านเองแก่ลูก หากลูกจะเขียนถึงชีพบาบาผ่านอาณาเขตสูงสุด จดหมายของลูกก็จะไปไม่ถึงอาณาเขตสูงสุด เหตุนี้เองลูกจึงต้องเขียนว่า ถึงชีพบาบาผ่านบราห์มา และแล้วลูกก็เขียนที่อยู่ของสถานที่นี้ เพราะลูกรู้ว่าพ่อมาที่นี้และพ่อก็เข้ามาในพาหนะนี้ ที่จริงแล้วลูกดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่เบื้องบนด้วยเช่นกัน ลูกคือพี่น้องชาย มีสำนึกเสมอว่าทุกคนคือดวงวิญญาณและนี่คือชื่อของพวกเขา ลูกเห็นดวงวิญญาณ ในขณะที่มนุษย์กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและ

จดจำพอ พออธิบายในเวลานี้ว่า พอมาแล้วและพอก็ให้ความรู้แก่ลูกๆ พอได้นำอวัยวะเก่าเหล่านี้มาใช้และปากคือสิ่งหลัก มีดวงตาด้วยเช่นกัน น้ำทิพย์แห่งความรู้ก็ได้ให้ผ่านทางปาก มีอนุสรณ์ของปากว่า นั่นคือ เป็นตัวแทนของปากของผู้เป็นแม่ พอนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยแม่อาสุโสนี้ ใครนำลูกมาเลี้ยงดู? ชีพบาบา ท่านอยู่ที่นั่น ความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก พอได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบรรพชา, พ่อของมวลมนุษย์ ดังนั้นผู้นี้คือแม่ของลูกด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่า ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆของท่าน ดังนั้นผู้เดียวคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นแม่ได้ ท่านคือพ่อเท่านั้น ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อและแล้วลูกก็ต้องการแม่ ท่านมาที่นี่ เวลาที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่าพ่ออาศัยอยู่เบื้องบน เราดวงวิญญาณเองก็อาศัยอยู่เบื้องบนด้วยเช่นกัน และแล้วเราก็ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งใดเหล่านี้ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ซึ่งหมายความว่าท่านไม่มีที่สิ้นสุด นั่นเรียกว่าความมืดสนิท มีการพูดว่า เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป เวลาที่ลูกมีความรู้ว่าเป็นคืออาณาจักรของราวันและที่มีความมืดเพราะสิ่งนี้ ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองจึงไม่มีกิเลสหรือสำนึกที่เป็นร่างที่นั่น ที่นั่นลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเมื่อไหร่ลูกเป็นทารกและเมื่อไหร่ลูกเป็นวัยรุ่น และเมื่อร่างกายของลูกมีอายุมากขึ้น ลูกก็ตระหนักว่าลูกจะละทิ้งร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่า คนนั้นคนนั้นตาย นั่นคือดินแดนแห่งอมตะ ดวงวิญญาณละร่างของเขายังมีความสุขและรับอีกร่างหนึ่ง พวกเขาเข้าใจว่าช่วงอายุขัยของร่างกายนั้นได้จบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ และพวกเขาต้องจากร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง เหตุนี้เองชั้นยาสีจึงให้ตัวอย่างของกู ในความเป็นจริงตัวอย่างนี้ได้ให้ไว้โดยพ่อ และชั้นยาสีก็นำตัวอย่างนี้ไปใช้ในเวลาต่อมา ดังนั้นพ่อพูดว่า ความรู้ที่พอให้แก่ลูกได้หายไป คำพูดและรูปภาพที่พอใช้ก็คงอยู่ในภายหลังด้วยเช่นกัน แต่สิ่งเหล่านั้นก็เป็นเหมือนกับเกลือกหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายความหมายว่ากูนั้นลอกคราบอย่างไรและมีหนังใหม่อย่างไร ลูกจะไม่พูดว่ากูได้จากร่างของมันและเข้าไปในอีกร่างหนึ่ง ไม่เลย ตัวอย่างของการเปลี่ยนหนังใช้กับกูเท่านั้น หนังกูก็มองเห็นได้ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ลูกถอดเสื้อผ้าของลูก ในทำนองเดียวกัน กูก็จะสร้างหนังใหม่และละหนังเก่า กูยังคงมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ร่างจะเป็นอมตะ หลังจากที่ถูกลอกคราบของมันสองหรือสามครั้งมันก็ตาย ที่นั่นเช่นกันลูกจะละหนังของลูกในเวลาที่เหมาะสมและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกจะรู้ว่าลูกจะต้องเข้าไปในครรภ์ ที่นั่นเป็นเรื่องของพลังโยคะ ลูกถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกว่าอมตะ ดวงวิญญาณพูดว่า ตอนนี้ฉันแก่แล้ว ร่างกายของฉันก็แก่แล้ว ลูกมีนิมิตว่าลูกจะไปเป็นเด็กอีกครั้งอย่างไร ดวงวิญญาณจากร่างของเขาดำเนินชีวิตและวิ่งไปและเข้าไปในทารก ครรภ์ก็ไม่ได้เรียกว่าเป็นกรงขัง ครรภ์จะเรียกว่าเป็นประสาทราชวัง จะไม่มีการทำบาปใดๆที่นั่นที่ลูกต้องสัมผัสกับการลงโทษ ลูกมีชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบายมากในประสาทราชวังของครรภ์ ไม่มีเรื่องของความทุกข์และไม่มีการให้อาหารที่สกปรกแก่ลูกรับประทานที่จะทำให้ลูกนั้นล้มป่วย พ่อพูดว่า ลูกๆ โลกนี้เวลานี้กำลังจะเปลี่ยนแปลงและลูกต้องกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน โลกนี้จะเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่ ทุกสิ่งได้เปลี่ยนแปลง เมล็ดปรากฏออกมาจากต้นไม้ และเมื่อได้มีการเพาะปลูกเมล็ด ต้นไม้ก็ให้ผลอย่างมากมายหนึ่งเมล็ดก็ผลิตเมล็ดอื่นๆอีกมากมาย ในยุคทองด้วยพลังโยคะจะมีลูกเพียงคนเดียวในหนึ่งครั้ง ที่นั่นด้วยต้นอาหารจะจึงมีเด็กสี่หรือห้าคนเกิดมาพร้อมกัน พออธิบายว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก พออธิบายด้วยเช่นกันว่าโลกใหม่กลับมาเก่าอย่างไรและภายในนั้นดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ทุกดวงวิญญาณเล่นบทบาทของตนเอง และแล้วเมื่อพวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน แต่ละดวงวิญญาณก็ไปสู่ตำแหน่งเฉพาะของตนเอง พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนตำแหน่งของพวกเขา แต่ละดวงวิญญาณต้องกลับไปสู่ตำแหน่งของตนเองตามลำดับกันไป ในศาสนาของตนเอง จากนั้นเขาต้องลงมาอีกครั้งตามลำดับกันไป เหตุนี้เองจึงมีการทำแบบจำลองขนาดเล็กของอาณาจักรสูงสุดขึ้นมา แต่ละศาสนามีสัดส่วนของตนเอง ศาสนาเทพคือศาสนาแรกและต่อมาศาสนาอื่นก็ลงมาตามลำดับกันไป ลูกจะไปและอาศัยอยู่ที่นั่นตามลำดับกันไป ลูกสอบผ่านตามลำดับกันไป และดังนั้นลูกจะได้รับตำแหน่งของลูกตามคะแนนที่ลูกได้รับ การศึกษาของพ่อเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในหนึ่งวงจร ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของลูกดวงวิญญาณก็เล็กมาก ที่นั่นลูกมีต้นไม้ที่ใหญ่โตเช่นนั้น ลูกๆมีนิมิตที่สูงส่งแล้วลูกก็นั่งที่นั่นและสร้างรูปภาพเหล่านี้ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากแต่ร่างกายของพวกเขาใหญ่มาก ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปและนั่งที่นั่น พวกเขาทั้งหมดจะไปและอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างใกล้ชิดกันมากในสถานที่ที่เล็กมาก ในขณะที่ต้นไม้มองมนุษย์นั้นใหญ่โตมาก มนุษย์ต้องการพื้นที่ในการเดิน เคลื่อนไหวไปมา เล่น ศึกษาเล่าเรียนและทำงาน พวกเขาต้องการพื้นที่ที่จะทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตนมีพื้นที่ที่น้อยมาก เหตุนี้เองจึงมีการแสดงให้เห็นเช่นนั้นในรูปแบบ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกดวงวิญญาณต้องกลับไปที่นี่หลังจากที่ละทิ้งร่างกายของลูกเวลาน้อยในสติปัญญาของลูกว่าลูกและผู้คนของศาสนาอื่นอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างไร และลูกแยกห่างจากพ่ออย่างไร ตามลำดับกันไป พอมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นวงจรแล้ววงจรเล่า และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก การศึกษาอื่นๆทั้งหมดเป็นไปในทางโลก การศึกษาเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นการศึกษาทางจิต เวลาที่ลูกรู้ว่า ฉันคือดวงวิญญาณ “ฉัน” หมายถึงดวงวิญญาณ “ของฉัน” หมายถึงนี่คือร่างกายของฉัน มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ ความสัมพันธ์ของพวกเขาเป็นไปในทางร่างเสมอ

ในยุคทองความสัมพันธ์ของลูกจะเป็นไปในทางร่างเช่นกัน แต่ลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั่น ลูกตระหนักว่า ลูกคือดวงวิญญาณและร่างกายของลูกได้กลับมาแก่ลง และเหตุนี้เองลูกดวงวิญญาณจึงต้องละร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อ ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ผู้คนก็จะเฝ้าแต่ถามคำถามมากมายต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจความรู้อย่างเต็มที่ ลูกๆ บรรพบุรุษมีความรู้ ในความเป็นจริงแล้ววัดของลูกบรรพบุรุษอยู่ในอัสซีเรีย พรหมณ์ประเภทหนึ่งก็คือพุชคานีพรหมณ์และอีกประเภทหนึ่งคือสารสิทธิ์ ผู้คนไปที่อัสซีเรียเพื่อจะไปดูวัดบรรพบุรุษ มีการแสดงภาพบรรพบุรุษกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยเศราที่ยาว แสดงให้เห็นท่านในรูปแบบที่เป็นมนุษย์ ลูกบรรพบุรุษก็อยู่ในรูปแบบที่เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน บรรพบุรุษไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ ลูกคือบรรพบุรุษที่แท้จริงลูกๆ ของบรรพบุรุษ ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่ลูกๆ ของบรรพบุรุษ พวกเขามาในภายหลังและดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งนี้ นั่นคือภาพลักษณ์ในรูปแบบที่หลากหลายของลูก เก็บสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถอธิบายความรู้ได้อย่างชัดเจนอย่างยิ่งแก่ใครก็ตามที่ถามว่า เราคือดวงวิญญาณ เราคือลูกของพ่อ ทำความเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องและทำให้ศรัทธาของลูกมั่นคง นี่คือการเดินทางที่ลูกต้องแม่นยำ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนจดจำท่าน คำว่า “โอ พระเจ้า!” ออกมาจากปากของมนุษย์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นพระเจ้าจนกว่าพ่อมาและอธิบายว่าท่านเป็นใคร พ่อได้อธิบายแล้วว่า หากลักษมีและนารายณ์ผู้ที่เป็นนายของโลกไม่รู้สิ่งนี้แล้วฤๅษีและมุนีเหล่านั้นจะรู้ได้อย่างไร? เวลาที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้สิ่งนี้จากพ่อ ลูกคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพราะลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน บางคนเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนและบางคนก็เข้าใจน้อยกว่า พ่อมาเป็นการส่วนตัวเพื่อสอนลูก และบางคนก็ซึมซับสิ่งนี้ได้ดีมากและบางคนก็ซึมซับสิ่งนี้ได้น้อยกว่า การศึกษานี้เรียบง่ายมากและก็ยิ่งใหญ่อย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อมีความรู้มากมายที่หากลูกจะเปลี่ยนมหาสมุทรทั้งหมดให้กลายเป็นหมึก ลูกก็จะไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ พ่ออธิบายสิ่งนี้ในวิธีที่ง่ายดาย ลูกต้องรู้ว่าพ่อคือใครและกลายเป็นผู้วางกฎแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ก็เท่านั้นเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมออย่างง่ายดาย ในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาจงคิดเสมอว่า ฉันคือดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณนี้ ผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุดได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของฉัน พ่อก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านได้เข้ามาในร่างของบรรพบุรุษ

2. เช่นที่ดวงวิญญาณมีความรักต่อพ่อทางจิต ดังนั้นลูกต้องอยู่ด้วยกันด้วยความรักทางจิต ลูกดวงวิญญาณควรมีความรักต่อดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อฝึกฝนสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและอยู่เหนือคำถามทั้งหมดโดยอยู่อย่างเป็นอิสระความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมด

ลูกๆ ที่อยู่อย่างเป็นอิสระความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมด จะมีประกายของความสุขปรากฏบนใบหน้าของพวกเขา ผู้ที่มีความสุขไม่เคยมีคำถามในหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเสมอและสัมผัสว่าทุกคนนั้นไม่มีที่ตำหนิ; พวกเขาจะไม่ตำหนิผู้อื่นเพื่อสิ่งใด ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์อะไรเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่มาอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูก ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของร่างกายที่ยังคงปรากฏต่อหน้าลูก เป็นเพราะความพอใจของลูก ที่ลูกยังคงมีความสุขอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

คติพจน์: ตรวจสอบการสูญเสียทั้งหมดด้วยความใส่ใจ ไม่ใช่อย่างไม่ระมัดระวัง

*** โอม ขานติ ***

กระจายกระแสจิตของลูกของการสละละทิ้ง ทาปาเซีย และงานรับใช้ไปสู่โลกเช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มาทำ

วันนี้ บัพดาตาผู้ทรงพลังกำลังมองดูลูกๆผู้ทรงพลังของท่าน วันนี้เป็นวันแห่งความทรงจำระลึกถึงและเป็นวันแห่งพลัง วันนี้เป็นวันที่จะมอบwill(พินัยกรรม)ของพลังทั้งหมดให้แก่ลูก ในโลกมีwill(พินัยกรรม)มากมายหลายประเภท แต่พ่อบราห์มาได้ทำwill(พินัยกรรม)ของทุกพลังที่ท่านได้รับจากพ่อให้แก่ลูก ไม่มีใครที่โหนสามารถทำwill(พินัยกรรม)ทางจิตเช่นนั้นได้ พ่อได้ทำให้พ่อบราห์มาเป็นเครื่องมือของท่านในรูปที่มีตัวตน และพ่อบราห์มาได้ทำwill(พินัยกรรม)ของพรของท่าน "ขอให้ลูกเป็นเครื่องมือ" แก่ลูกๆทั้งหลาย สิ่งนี้จะทำให้ลูกได้สัมผัสกับพลังทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย การได้สัมผัสกับพลังโดยผ่านความพยายามของลูกเองเป็นเรื่องหนึ่ง และการได้มาซึ่งพลังทั้งหมดโดยผ่านwill(ความประสงค์)ของพระเจ้าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง นี่คือของขวัญจากพระเจ้า เป็นพรจากพระเจ้า เป็นพรของพระเจ้าที่ทำให้ลูกก้าวหน้า เมื่อลูกได้รับพรลูกไม่ต้องลำบากตรากตรำในการเพียรพยายามของลูก แต่เนื่องจากพระเจ้าทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ ลูกจึงก้าวหน้าได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ ในเวลานั้นมีน้อยมากที่อยู่เบื้องหน้าบาบา อย่างไรก็ตามลูกที่เป็นลูกพิเศษได้รับwill(พินัยกรรม)นี้จากบัพดาตา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพ่อบราห์มา บัพดาตาได้เห็นลูกๆ ที่ได้รับwill(พินัยกรรม)นี้จากพ่อ - เพชรพลอยดั่งเดิมและลูกที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ - ได้ใช้will(พินัยกรรม)ที่พวกเขาได้รับเป็นอย่างดี และเพราะด้วยwill(พินัยกรรม)นี้ครอบครัวบราห์มินจึงเติบโตขึ้นทุกวัน การเติบโตนี้ต้องเกิดขึ้นเพราะคุณสมบัติพิเศษของลูก และสิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไป

บัพดาตาได้เห็นคุณสมบัติพิเศษสองประการในตัวลูกๆ - คุณสมบัติพิเศษของลูกที่ได้ลูกทำให้เป็นเครื่องมือและผู้ที่เป็นมิตรนั้นดีมาก ลูกรู้หรือไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นคืออะไร? ลูกจำคุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นได้หรือไม่? ไม่ว่าลูกจะเป็นเพชรพลอยดั่งเดิมของการก่อตั้งหรือเพชรพลอยของงานรับใช้ คุณสมบัติพิเศษแรกของความความเป็นหนึ่งเดียวกันภายในชุมชนของลูกนั้นดีมาก ไม่มีลูกคนใดแม้แต่ในความคิดของลูกมีคำถามแม้แต่คำว่า "ทำไม?" "อะไร?" หรือ "อย่างไร?" คุณสมบัติพิเศษประการที่สองของลูกคือ เมื่อคนหนึ่งแนะนำอะไรบางอย่าง อีกคนหนึ่งก็ยอมรับสิ่งนั้น นี่คือคุณสมบัติพิเศษของบรรยากาศของwill(พินัยกรรม)ของพลังพิเศษ เหตุนี้เองลูกที่เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือทั้งหมดจึงมองเห็นเพียงแต่ "บาบา, บาบา" เท่านั้นในทุกหนแห่ง

บัพดาตาได้ให้ความรักเป็นอย่างมากจากหัวใจของท่านแก่ลูกๆเหล่านั้นที่เป็นเครื่องมือในเวลานั้น ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามมีความมหัสจรรย์ของพ่อ แต่ความมหัสจรรย์ของลูกก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ความเป็นหนึ่งเดียวกันของชุมชนในเวลานั้น ทุกคนสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งแม้กระทั่งในทุกวันนี้ก็ทำให้งานรับใช้ก้าวหน้าไปได้ด้วยดี เพราะเหตุใด? รากฐานของลูกดวงวิญญาณเครื่องมือยังคงอยู่อย่างแข็งแกร่ง ดังนั้นแม้กระทั่งในทุกวันนี้บัพดาก็ยังร้องเพลงยกย่องความมหัสจรรย์ของลูก ลูกๆในทุกหนแห่งสวมพวงมาลัยให้กับบาบาด้วยมาลัยแห่งความรักและพ่อก็ร้องเพลงยกย่องความมหัสจรรย์ของลูกๆ ลูกเคยคิดมาก่อนหรือไม่ว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้จะดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนานถึงขนาดนี้? สิ่งนี้คงอยู่มานานแค่ไหนแล้ว? เสียงที่ปรากฏออกมาจากปากและจากหัวใจของทุกคนคือลูกต้องการที่จะกลับบ้าน อย่างไรก็ตาม บัพดาตรู้อย่างงานรับใช้โดยผ่านรูปที่อะแนคยังคงต้องเกิดขึ้น ลูกมีห้องโถงที่มีขนาดใหญ่เช่นนั้นที่สร้างขึ้นในสมัยที่ยังเป็นสละหรือไม? บาบามีความรักอย่างสุดซึ้งต่อลูกดับเบิลพอเรนเนอร์ที่มาในช่วงเวลานั้นหรือไม่? ลูกดับเบิลพอเรนเนอร์ต้องใช้ชาติเกิดทางจิตของพวกเขาโดยผ่านการหล่อเลี้ยงผ่านรูปที่เป็นอะแนค ลูกๆมากมายทั้งหมดเหล่านี้ยังคงต้องมา ด้วยเหตุนี้พ่อบราห์มาจึงต้องละร่างที่มีตัวตนของท่าน ลูกดับเบิลพอเรนเนอร์ลูกมีความซาบซึ้งของการมีค่าควรแก่การได้รับการหล่อเลี้ยงในรูปที่อะแนคนี้หรือไม่?

การสละละทิ้งของพ่อบราห์มาโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ในตอนแรกการสละละทิ้งของพ่อบราห์มาและโชคของลูกได้ถูกเขียนไว้ในละคร พ่อบราห์มากลายเป็นตัวอย่างของการสละละทิ้งที่ยอดเยี่ยมที่สุด การสละละทิ้งหมายถึงการสละละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างในขณะที่ลูกมีทุกสิ่งทุกอย่าง การสละละทิ้งตามเวลาและปัญหาไม่ใช้การสละละทิ้งที่สูงส่ง ตั้งแต่ตอนแรกเริ่มบราห์มาบาบา มีทุกสิ่งทั้งในแง่ของร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และความสัมพันธ์ แต่กระนั้นท่านก็ยังละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านละทิ้งแม้กระทั่งร่างกายของท่าน และแม้ว่าท่านจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด แต่ตัว

ท่านเองก็ยังคงอาศัยอยู่ในอาคารเก่าๆ สิ่งอำนวยความสะดวกเริ่มมาจากทุกหนทุกแห่ง และแม้ว่าท่านจะมีทุกอย่าง ท่านก็ยังคงมั่นคงในความพยายามทางจิตของท่าน ทาปาเซียที่บราห์มาได้กระทำนั้นสร้างโชคให้แก่ลูกทุกคน ตามละครมีเพียงบราห์มาเท่านั้นที่กลายเป็นตัวอย่างของการสละละทิ้งเช่นนั้น นั่นคือการสละละทิ้งนี้ที่สร้างบทบาทพิเศษของท่านในการทำงานรับใช้ด้วยพลังของความคิด เหตุนี้เองลูกใหม่ๆ จึงมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้นลูกได้ฟังเรื่องราวของการสละละทิ้งของพ่อบราห์มาแล้วหรือยัง?

ลูกๆทั้งหลายกำลังได้รับผลของทาปาเซียของบราห์มา ผลกระทบของทาปาเซียของท่านลูกหลอมรวมอยู่ในดินแดนของมฐัน ลูกเหล่านั้นก็อยู่กับท่านด้วยเช่นกัน มีทาปาเซียของลูกเหล่านั้นด้วย อย่างไรก็ตามก็ยังมีคนพูดว่าพ่อบราห์มาเป็นเครื่องมือ ลูกบราห์มินและแม้แต่ผู้ที่เดินทางมายังดินแดนทาปาสิของมฐันก็ได้สัมผัสกับบรรยากาศและกระแสจิตที่นี้ซึ่งทำให้พวกเขากลายเป็นโยคีอย่างง่ายดาย ลูกไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามที่จะมีโยคะที่นี้ เพราะโยคะของลูกเชื่อมโยงได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าดวงวิญญาณประเภทใดก็ตามที่มาที่นี้ พวกเขาจะได้รับประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอน พวกเขาอาจไม่เข้าใจความรู้นี้แต่พวกเขาจะได้สัมผัสกับความรักทางจิตและความสงบอย่างแน่นอน พวกเขากลับบ้านและพิจารณาที่จะทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างอย่างแน่นอน ผลกระทบนี้เป็นของทาปาเซียของบราห์มาและลูกบราห์มินพร้อมกับสิ่งนี้วิธีการที่ท่านทำงานรับใช้ด้วย ท่านได้แสดงให้เห็นในทางปฏิบัติว่าจะทำงานรับใช้ประเภทต่างๆมากมายอย่างไร เวลาลูกกำลังใช้วิธีการต่างๆเหล่านั้นทั้งหมดมากขึ้น เช่นที่ลูกๆได้รับผลจากการสละละทิ้ง ทาปาเซียและงานรับใช้ของพ่อบราห์มา ในท่านเองเดียวกัน ลูกๆทุกคนจะต้องกระจายกระแสจิตของการสละละทิ้ง ทาปาเซีย และงานรับใช้ของลูกไปทั่วโลก เช่นเดียวกับที่วิทยาศาสตร์กำลังแสดงผลกระทบในทางปฏิบัติ ดังนั้นพลังแห่งความเจียบสงบซึ่งเป็นผู้สร้างของวิทยาศาสตร์ก็ต้องถูกเปิดเผยเช่นกัน ตอนนี้ถึงเวลาแล้วที่จะเปิดเผยพลังของความเจียบสงบในทางปฏิบัติแล้ว วิธีที่จะกระจายกระแสจิตของพลังแห่งความเจียบสงบได้อย่างรวดเร็วคือการทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมีสมาธิ ให้มีการฝึกสมาธินี้เพิ่มขึ้นในเวลานี้ ด้วยพลังสมาธิของลูกเท่านั้นที่สามารถสร้างบรรยากาศเช่นนั้นได้ เมื่อมีความปั่นป่วนเกิดขึ้น กระแสจิตที่ทรงพลังก็ไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้

วันนี้ บัพาดาเห็นว่าจำเป็นต้องมีพลังของสมาธิให้มากยิ่งขึ้น เวลาลูกทุกคนต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงสภาวะแห่งความทุกข์โศกของพี่น้องชายหญิงของลูกทั้งหมด ขอให้ความเมตตาที่มีต่อพวกเขาปรากฏขึ้นมาในหัวใจของลูก ในเมื่อพลังของวิทยาศาสตร์สามารถสร้างความปั่นป่วนเช่นนั้นได้ แล้วลูกบราห์มินทั้งหลายด้วยพลังของความเจียบสงบ ด้วยความรู้สึกของความเมตตา และด้วยความคิดของลูก จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความปั่นป่วนนั้นได้หรือไม่? ในเมื่อลูกต้องทำสิ่งนี้ ในเมื่อสิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับสิ่งนี้ ในฐานะที่ลูกเป็นลูกหลานของปฐวาทที่ยิ่งใหญ่ ทุกคนจึงเป็นส่วนหนึ่งของกึ่งก้านของต้นไม้วงศ์ตระกูลของลูก ของครอบครัวของลูก ลูกเป็นเทพพิเศษของผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก ลูกมีความซาบซึ้งของการเป็นเทพพิเศษหรือไม่? ผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกกำลังร้องเรียกลูก ลูกได้ยินพวกเขาไหม? พวกเขา กำลังร้องเรียกว่า "โอ เทพพิเศษ!" อย่างไรก็ตามลูกเพียงแค่ฟังพวกเขา แต่ลูกไม่สามารถตอบสนองต่อพวกเขาได้หรือไม่? ดังนั้นเวลานี้ บัพาดาจึงบอกลูกว่า: "โอ เทพพิเศษของเหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธา เวลาลูกจะฟังเสียงเรียกของพวกเขาเกิด! อย่าเพียงแค่ฟังพวกเขา แต่จงตอบสนองแก่พวกเขาด้วย" ลูกจะตอบสนองอะไรแก่พวกเขา? ลูกจะตอบสนองด้วยการสร้างบรรยากาศของการเปลี่ยนแปลง เพราะพวกเขาไม่ได้รับการตอบสนองใดๆจากลูก พวกเขาจึงกลับมา มีความไม่ระมัดระวัง พวกเขาเรียกร้องเรียกหาลูกแล้วพวกเขาก็กลับมาสงบลง

ลูกทุกคนได้เห็นความกระตือรือร้นที่พ่อบราห์มามีต่อทุกคนแล้ว ในตอนแรกท่านมองหากุญแจอย่างกระตือรือร้น แม้กระทั่งในตอนี้ พ่อบราห์มายังคงขอให้พ่อชี้ว่าเปิดประตูบ้านด้วยกุญแจนั้น อย่างไรก็ตามผู้ที่ต้องไปกับบาบาอย่างน้อยก็ควรเตรียมพร้อม ท่านจะทำอะไรได้ด้วยตัวเอง? ดังนั้นเวลานี้ลูกจะไปกับบราห์มาบาบาไหม? หรือลูกจะตามท่านไป? ลูกจะไปกับบราห์มาบาบาไหม? ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงบอกพ่อ(ชี้ว่า)ให้ถามลูกว่า: ถ้าพ่อจะให้กุญแจแก่ลูก ลูกจะพร้อมเสมอไหม? ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่พร้อมแต่ยังไม่พร้อมเสมอ? จงพร้อมเสมอ ลูกพร้อมที่จะรับข้อสอบทั้งสามของการสละละทิ้ง ทาปาเซีย และงานรับใช้หรือไม่? พ่อบราห์มายิ้มเพราะลูกได้หลั่งน้ำตาแห่งความรักมากมาย แม้ว่าพ่อบราห์มาจะหลอมรวมน้ำตาเหล่านั้นเหมือนไข่มุกในหัวใจของท่าน แต่ท่านก็มีความคิดอย่างแน่นอนด้วยเช่นกันว่า: เมื่อไหร่ลูกทุกคนจะพร้อมเสมอ? ลูกควรจะให้วันที่ อย่างน้อยหนึ่งคนควรพูดว่า "ฉันพร้อมเสมอ" อย่างน้อยก็สร้างมิตรของลูก! หรือลูกจะทิ้งมิตรของลูกไว้ข้างหลังและลูกก็ไปคนเดียวด้วยตัวเอง? ลูกจะพูดว่า "แม้แต่พ่อบราห์มาก็ทิ้งพวกเราไป!" อย่างไรก็ตามท่านต้องสร้างสิ่งสร้างนี้ ท่านมีความรับผิดชอบในการเติบโตอย่างรวดเร็ว ลูกทุกคนพร้อมเสมอหรือไม่?

ไม่? ไม่ใช่แค่ลูกคนเดียว! แต่ลูกทุกคนพร้อมเสมอหรือไม่? บาบ่าจะไปเพียงผู้เดียวหรือท่านจะพาทุกคนไปด้วย? ลูกทุกคนพร้อมเสมอหรือยัง? ลูกพร้อมเสมอหรือลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้? พุดซี! อย่างน้อย 900,000 ควรไปด้วยกัน มิฉะนั้นลูกจะปกครองใคร? ลูกจะปกครองตัวเองหรือ? ความปรารถนาอันบริสุทธิ์ของพ่อบารห์มาที่มีต่อลูกทุกคนคือ: มีความพร้อมอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นพร้อมเสมอ

วันนี้เพชรพลอยพิเศษดั้งเดิมและเพชรพลอยดั้งเดิมของงานรับใช้ได้ปรากฏขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บรรดาเหล่าแอ็ดวานซ์ปาร์ตี้ก็บอกว่าพวกเขาพร้อมแล้ว พวกเขาพร้อมสำหรับอะไร? พวกเขาบอกว่า: ตีกลองแห่งการเปิดเผย เพื่อให้เราทุกคนได้รับการเปิดเผยและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างโลกใหม่ เรากำลังปลุกเรียกผู้สร้างของโลกใหม่ เวลานี้ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับลูก! ตีกลอง! ตีกลองแล้วประกาศว่า "ท่านมาแล้ว ท่านมาแล้ว!" ลูกรู้วิธีตีกลองเช่นนี้หรือไม่? ลูกจะต้องตีกลองเช่นนี้ เวลานี้พ่อบารห์มากำลังถามลูกถึงวันที่นั้น ลูกทุกคนบอกว่าลูกไม่สามารถทำอะไรได้โดยไม่มีวันที่ ดังนั้นกำหนดวันที่สำหรับสิ่งนี้ ลูกสามารถกำหนดวันที่ได้หรือไม่? พ่อกำลังขอให้ลูกกำหนดวันที่ "กำหนดในวันนี้เลย!" ลูกได้กำหนดวันที่สำหรับคอนเฟอร์เรนซ์(การประชุม)แล้ว ดังนั้นเวลานี้จึงมีคอนเฟอร์เรนซ์สำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่มาจากต่างประเทศคิดอย่างไร? สามารถกำหนดวันที่ได้ไหม? ลูกจะกำหนดวันที่ไหม? จะกำหนดหรือไม่กำหนด? อัจชะ รับคำแนะนำจากดาดีจางกิและทำเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่มีความรักและละวางอย่างที่สุดในทุกหนแห่งซึ่งใกล้ชิดกับบัปตาดาเป็นอย่างมาก บัปตาดาเห็นว่าลูกทั้งหมดได้หลุดหายไปในการรักและนั่งดูขบอยู่ในความรักอย่างเต็มที่ ลูกกำลังรับฟังและกว้างไกลอยู่ในซึ่งช้าแห่งการเฉลิมฉลองการพบปะ ลูกไม่ได้อยู่ห่างไกล ลูกไม่ได้อยู่เบื้องหน้าสายตาของบาบา แต่ลูกหลอมรวมอยู่ในดวงตาของท่าน ถึงลูกๆที่เฉลิมฉลองการพบปะเป็นการส่วนตัวกับบาบาในลักษณะนี้ ถึงลูกที่อยู่ในรูปที่อะแควของพวกเราที่หลุดหายไปในการรัก ถึงลูกที่มีค่าที่ให้อุปนิสัยของการสละละทิ้ง ทาพาเซีย และงานรับใช้ของตนอยู่เสมอเช่นเดียวกับที่พ่อได้ทำ ถึงลูกผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนแปลงโลกอย่างต่อเนื่องด้วยพลังสมาธิ ถึงลูกที่ดับเบิลไลท์(เป็นแสงและเบาสบาย)ที่ไบบิโนอย่างสม่ำเสมอด้วยความเพียรพยายามอย่างแรงกล้าเช่นเดียวกับพ่อ ด้วยความรักและระลึกถึงอย่างมากมาย และมีสแตจจากบัปตาดา

ถึงผู้รับใช้จากราชสถาน: ราชสถานได้รับโอกาสอันดีที่จะรับใช้ เช่นเดียวกับที่ชื่อแผ่นดินของลูกคือราชสถาน (ดินแดนแห่งราชา) ดังนั้นจงให้ดวงวิญญาณที่มีคุณภาพเช่นนั้นปรากฏออกมาในเวลานี้เช่นกัน ไม่ใช่ปวงประชา แต่เวลานี้ให้ราชาแห่งราชวงศ์ปรากฏออกมา เช่นเดียวกับที่ชื่อคือราชสถาน ดังนั้นดวงวิญญาณที่สูงส่งแห่งราชวงศ์เช่นนั้นก็จะปรากฏตัวออกมาซึ่งสามารถทำงานรับใช้ที่มีคุณภาพดีเช่นนี้ได้ มีราชาซ่อนอยู่ที่นั่นบ้างไหม? หรือว่าพวกเขายังคงอยู่หลังเมฆ? ให้เอาใจใส่เป็นพิเศษกับการรับใช้นักธุรกิจ ส่วนรัฐมนตรีและเลขาธิการนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่นักธุรกิจสามารถก้าวหน้าในการทำธุรกิจกับพ่อได้ เมื่อลูกรับใช้นักธุรกิจ ผู้หญิงในครอบครัวของพวกเขาก็สามารถมาได้อย่างง่ายดาย ผู้หญิงไม่สามารถมาที่นั่นคนเดียวได้ แต่เมื่อเสาหลักของครอบครัวมา ครอบครัวนี้จะค่อยๆเติบโตโดยอัตโนมัติ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มาจากรัฐราชสถานจึงต้องทำให้ดวงวิญญาณที่ดีปรากฏออกมา อย่าพูดว่าไม่มีดวงวิญญาณเช่นนั้นอยู่ในบริเวณนั้น ลูกจะต้องมองหาพวกเขาเพราะพวกเขามีอยู่จริง ลูกจะต้องใช้เวลาอยู่กับพวกเขาบ้าง พวกเขาอยู่อยู่เสมอ ลูกต้องหาวิธีที่จะดึงพวกเขาเข้ามาใกล้มากขึ้น ไม่อย่างนั้นสิ่งอื่นก็ดีหมด ลูกได้รับโอกาสที่ดีในการทำงานรับใช้ ทุกโซนได้รับโอกาสนี้ นี่เป็นวิธีที่ดีมากในการเข้าใกล้และรับพร ไม่ว่าทุกคนจะเห็นลูกหรือไม่ ไม่ว่าทุกคนจะรู้จักลูกหรือไม่ก็ตาม มันไม่สำคัญ เพราะเมื่อลูกทำงานรับใช้ที่ดีมาก พรจะปรากฏแก่ลูกโดยอัตโนมัติ พรเหล่านั้นมาถึงลูกเร็วมากเพราะเป็นพรจากหัวใจ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงสัมผัสหัวใจของลูกอย่างรวดเร็ว บัปตาดากล่าวว่า: ความพยายามที่ง่ายที่สุดคือการให้และรับพร เมื่อบัญญัติพรของลูกเต็ม มายาจะไม่สามารถรบกวนลูกได้เนื่องจากบัญญัติของลูกเต็ม ลูกได้รับพลังแห่งการสะสม ดังนั้นจงอยู่อย่างมีความสุขและทำให้ทุกคนมีความสุข เรียนรู้ความลับของธรรมชาติของแต่ละคนและทำให้ทุกคนมีความสุข อย่าพูดว่าคนเช่นนั้นไม่มีความสุขอยู่เสมอ ลูกเองก็ต้องรู้ความลับของพวกเขา จับชีพจรของพวกเขาแล้วให้ยาแห่งพรแก่พวกเขา แล้วทุกสิ่งจะกลับมาง่ายดาย สิ่งนี้โอเคไหม ราชสถาน? ผู้เป็นครูจากราชสถานยืนขึ้น! ขอแสดงความยินดีกับงานรับใช้ที่ลูกได้ทำ ใช้ความพยายามอย่างง่ายดายและให้พรทุกคนต่อไป อย่าคิดที่จะรับ แต่เพียงแค่ว่าให้ต่อไปเรื่อยๆ และลูกก็จะได้รับอยู่เรื่อยๆ การให้คือการได้รับ สิ่งนี้โอเคไหม? มันก็เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน อย่าคิดว่าลูกจะให้บางสิ่งบางอย่างเมื่อคนอื่นให้ลูก ลูกก็เพียงแค่ต้องให้ต่อไปในฐานะผู้ประทาน และลูกจะได้รับโดยอัตโนมัติ

ผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกในวงจรนี้ ยกมือขึ้น! โดยทั่วไปแล้ว ครั้งหนึ่งมาที่นี่เป็นครั้งแรก และอีกครั้งหนึ่งเคยมาที่นี่มาก่อน

อ๊ะนะ ลูกทุกคนที่นั่งอยู่ด้านข้างและด้านหลัง ทุกคนเป็นโยคีที่ง่ายดายหรือไม่? ยกมือข้างหนึ่งถ้าลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย!

ในช่วงเวลาที่กำลังจะจากไป: (บัพดาดาได้รับข่าวเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญไปยังวัดแห่งหนึ่งซึ่งมีชีวาลิงกัมหลักอยู่) ข่าวการจาริกแสวงบุญทั้งหมดไปถึงบัพดาดาเป็นครั้งคราว ลูกทุกคนกำลังเล่นบทบาทของการทำงานรับใช้ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น ลูกได้รับพรจากผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นซึ่งทำการสักการะบูชาเสร็จแล้วและได้รับสาส์นของบาบา ลูกจะสามารถเห็นได้ว่าคนไหนจากผู้ที่ได้รับสาส์นนี้จะกลายเป็นลูกของพ่อ งานรับใช้ที่ดีมากเกิดขึ้นเพราะวิธีการที่ลูกสร้างขึ้นสำหรับงานรับใช้นี้ดึงดูดทุกคนเป็นอย่างมาก ตอนนี้เรามาดูกันว่าดวงวิญญาณประเภทใดปรากฏออกมาอันเป็นผลมาจากสิ่งนั้น เป็นเรื่องดีมากที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับดริชตีและคำแนะนำจากลูกด้วยเวลานี้ ในอนาคต จงเฝ้าแต่รับใช้พวกเขาต่อไปและทำให้พวกเขาก้าวหน้า ผู้ที่ทำงานรับใช้นี้อย่างไม่รู้เหนื่อยกำลังทำงานรับใช้ที่ดีมาก รักและระลึกถึงลูกๆทุกคน บัพดาดา ยังคงเฝ้าดูลูกต่อไป ถึงอย่างไรความสำเร็จก็เป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูกอยู่แล้ว!

ศูนย์มอริเชียสได้รับรางวัลความเป็นหนึ่งเดียวกันระดับชาติจากนายกรัฐมนตรี มอริเชียสมีความสัมพันธ์ที่ดีกับวีไอพีของพวกเขา ลูกสร้างผลกระทบที่ดีต่อพวกเขา และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับผลของงานรับใช้ที่แผ่ทั่วของลูก ขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับลูก! อ๊ะนะ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ และได้รับพรโดยการรักษาความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ในทุกลมหายใจ

เช่นที่ลูกให้ความใส่ใจกับการทำให้ลิ่งค์(การเชื่อมโยง)ของการจดจำระลึกถึงเชื่อมต่ออยู่ตลอดเวลา ในทำนองเดียวกันให้ลิ่งค์ของงานรับใช้เชื่อมต่ออยู่ตลอดเวลาเช่นกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ในทุกลมหายใจ สิ่งนี้เรียกว่าการรักษาความสมดุล ด้วยความสมดุลนี้ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และเสียงจะปรากฏในหัวใจของลูกว่าลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพร ลูกจะเป็นอิสระจากการต้องทำงานหนักหรือต้องต่อสู้รบรา ลูกจะเป็นอิสระจากคำถามที่ว่า “อะไร? ทำไม? อย่างไร?” และจะมีความสุขอยู่เสมอ แล้วลูกจะประสบความสำเร็จที่เป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก

คติพจน์: เพื่อที่จะประกาศสิทธิในการได้รับรางวัลจากพ่อ จากตัวลูกเอง และจากมิตรของลูก ลูกต้องมีใบประกาศนียบัตรของการเป็นอิสระจากอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความใส่ใจในการจดจำพ่อผู้ทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน
- คำถาม:** ลูกควรให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อประเด็นใดเพื่อที่หน้าผาก (สติปัญญา) ของลูกจะเปิดขึ้นอย่างสมบูรณ์?
- คำตอบ:** ให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนนี้ พระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นลูกต้องไม่ขาดการศึกษานี้ ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ให้ความใส่ใจต่อการศึกษานี้ อย่าได้ขาดเรียน ลูกต้องหามูร์ลีและศึกษามูร์ลีนั้น ทุกวันมีประเด็นใหม่ๆ ในมูร์ลีที่จะทำให้หน้าผากของลูกเปิดขึ้น

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูดกับซาลิแกรม สิ่งนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวจร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไร ไม่มีใครอื่นสามารถรู้อะไรนี้ มนุษย์ไม่รู้จักรักผู้สร้าง ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างนี้เลย ลูกๆ รู้ว่าจะมีอุปสรรคในการก่อตั้ง และสิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟบูชายัญของความรู้ พ่ออธิบายว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นในโลกเท่านั้นทั้งหมดจะถูกสังเวและดังนั้นลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ ต่อสิ่งนั้น พ่อมาและสอนลูกเพื่อโลกใหม่ นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด นี่คือการบรรจบพบกันของกิเลสและปราศจากกิเลส เมื่อการเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้น โลกใหม่ลูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อบอกลูกทั้งวันทั้งคืนว่า ลูกๆ พ่อบอกลูกถึงประเด็นที่ลึกซึ้งที่สุด การศึกษานี้จะดำเนินต่อไปตราบเท่าที่พ่ออยู่ที่นี้ และแล้วการศึกษาจะจบสิ้นลง ไม่มีใครนอกจากลูกรู้อะไรเหล่านี้ ลูกเช่นกันตามลำดับกันไปและบัพดาตาก็รู้อะไรเหล่านี้ ผู้คนมากมายก็ตกต่ำลงมาและมีความยากลำบากมากมาย ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถรักษาความบริสุทธิ์ไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ เพราะลูกไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์จึงต้องมีการลงโทษ มีเพียงลูกบิดของสร้อยประคำเท่านั้นที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม และแล้วปวงประชาาก็จะถูกสร้างขึ้นมาจากกัน ประเด็นเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างดีมาก เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่นพวกเขาก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจ พวกเขาต้องใช้เวลา ลูกไม่สามารถที่จะอธิบายได้มากเท่าที่พ่ออธิบาย เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับรายงาน ฯลฯ ที่มาถึงว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ตกลงไปในกิเลส สิ่งนี้ได้เกิดขึ้น ไม่สามารถกล่าวถึงชื่อของใครได้ หากบาบาเคยกล่าวถึงชื่อใดๆ คงไม่มีใครอยากจะถูกกับบุคคลนั้น และแล้วทุกคนก็จะมองที่บุคคลนั้นด้วยสายตาของความไม่ชอบและเขาก็จะสูญเสียที่ของเขาในหัวใจของทุกคน รายได้ทั้งหมดที่เขาได้หามา ก็จะสูญเสีย เพียงผู้ที่ตกลงมาเท่านั้นที่รู้และพ่อก็รู้ เหล่านี้เป็นเรื่องที่แฝงตัวอย่างมาก ลูกพูดว่าลูกพบผู้หนึ่งผู้หนึ่งที่ลูกได้อธิบายแก่เขาเป็นอย่างดีและเขาเหล่านั้นสามารถช่วยเหลือในงานรับใช้ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปได้เมื่อเขาได้อยู่เบื้องหน้าลูก ตัวอย่างเช่น แม้ว่าลูกอธิบายแก่ผู้ว่าการได้ดีมากแต่เขาจะไม่สามารถอธิบายแก่ใครได้ หากเขาจะอธิบายให้ใครก็จะไม่มีใครเชื่อเขา เพียงผู้ที่เข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ เขาจะไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ลูกๆ อธิบายว่านี่คือป่าของหนามและเรากำลังทำให้กลายเป็นสถานที่ที่มีสิริมงคล พวกเขาพูดถึงพระเจ้าวิษณุที่ให้คุณประโยชน์ คำพูดเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีความเป็นสิริมงคลเมื่อเป็นอาณาจักรของวิษณุ พวกเขาได้แสดงการอวตารของวิษณุ บาบาค่อยเห็นทุกสิ่ง ท่านมีประสบการณ์ ท่านรู้ศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดเป็นอย่างดี ร่างกายของบุคคลที่พ่อเข้ามานั้นก็ต้องมีบุคลิกภาพ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในเขาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขาเมื่อเขามีประสบการณ์ของทุกสิ่งทีนี้อย่างดีมากและแล้วพ่อก็เข้ามาในตัวเขา เขาเป็นมนุษย์ธรรมดาเช่นกัน บุคลิกภาพไม่ได้หมายความว่าเขาคงจะเป็นราชาหรือเป็นสมาชิกของราชวงศ์ ไม่เลย ผู้ที่มีประสบการณ์มากมาย พ่อเข้ามาในพาหนะของผู้นี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ลูกต้องอธิบายว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นและลูกประกาศกำลังลูกสร้างขึ้น อาณาจักรนี้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร บางคนกลายเป็นราชาหรือราชินีอย่างไร และผู้อื่นกลายเป็นสิ่งอื่นอย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความสามารถเข้าใจได้ในหนึ่งวัน มีเพียงพ่อที่ไม่มีความจำกัดเท่านั้นที่ให้มรดกที่ไม่มีความจำกัดแก่ลูก พระเจ้ามาและอธิบายแก่ลูก แต่กระนั้นก็ไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจ ต้องใช้เวลาที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ดวงวิญญาณสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก แม้แต่หลังจากสัมผัสกับการลงโทษบางคนก็กลายเป็นปวงประชา พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พ่อมาเพื่อชี้ให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่ความสุขและปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ดังนั้นท่านจะเป็นเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ได้อย่างไร? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรเหล่านี้ทั้งหมด ผู้คนภายนอกแทบจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากญาติมิตร ฯลฯ ของลูกทั้งหมด ลูกต้องอยู่ที่บ้านเพียงเพื่อเห็นแก่ประโยชน์เท่านั้น มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทั้งโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีความคิดนี้ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักพิเศษเข้าใจสิ่งนี้และพวกเขาก็เพียรพยายามศึกษา

เล่าเรียนอย่างต่อเนื่องด้วย หลายคนยังคงล้มเหลว มีการควงหมั้นของมายาอย่างมากมาย เธอแข็งแรงแรงมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ใครได้ ผู้คนมาหาลูกและต้องการที่จะเข้าใจว่าอะไรเกิดขึ้นที่นี่และเหตุใดจึงมีการรายงานมากมาย ผู้คนเหล่านั้น (รัฐมนตรีของรัฐบาล) ก็เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และดังนั้นลูกต้องนั่งและอธิบายให้แก่แต่ละคน และแล้วพวกเขาก็พูดว่านี่เป็นองค์กรที่ดีมาก สิ่งที่จะทำด้วยการก่อตั้งอาณาจักรนั้นลึกลับและสนุกสนานมาก ลูกๆ ได้พบพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดแล้วและดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก เรากำลังจะกลายเป็นนายของโลก, เป็นเทพ และดังนั้นเราต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งในเราอย่างแน่นอน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก พวกเขาเป็นนายของโลกใหม่ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เรากำลังศึกษาเล่าเรียนและพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้กำลังสอนเราเพื่อที่จะพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะนั่นคือไปสู่สวรรค์ เรากำลังได้รับความรู้นี้ เพียงผู้ที่เคยประกาศสิทธิในอาณาจักรในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะมา ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกอย่างแน่นอนเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกประณามที่กำลังลูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ในโรงเรียนเช่นกันผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็จะได้รับทุนการศึกษา เหล่านั้นเป็นเรื่องที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ในความเป็นจริง ลูกต้องช่วยตัวเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยสโตประธานและลูกต้องกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกสามารถจดจำพ่อในขณะที่ยืน, นั่งและเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยความใส่ใจเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ปล่อยลูกไว้โดยลำพัง มีรายงานหลายประเภทที่เขียนว่า บาบา นั้นมีความคิดที่เป็นบาปเกี่ยวกับมายามากมาย พ่อพูดว่า นี่คือนามรบ ลูกต้องเอาชนะกิเลสทั้งห้า ลูกเข้าใจว่าลูกจะกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำพ่อ พ่อมาและอธิบายแก่ลูก ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่รู้สิ่งนี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน พ่อถามว่า ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกเคยบริสุทธิ์และลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นนักเรียนและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ในอนาคตลูกจะไปสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมากสำหรับสิ่งนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับคะแนนของลูก เมื่อพลาดพลั้งล้มเหลวในสนามรบลูกก็จะเข้าไปสู่จันทราราศ์ เมื่อได้ยินชื่อ “สนามรบ” ผู้คนเหล่านั้นได้แสดงให้เห็นลูกธนูและคันธนู ฯลฯ พวกเขาต่อสู้กันทางร่างกายที่นั่นหรือ ที่พวกเขาต้องใช้คันธนูและลูกธนู? ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ก่อนหน้านี้พวกเขาเคยต่อสู้กันด้วยคันธนูและลูกธนู ยังคงมีสิ่งที่ยับยั้งของสิ่งนั้นเวลานี้ บางคนมีทักษะอย่างมากในการยิงลูกธนู ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงคราม ฯลฯ ในความรู้นี้ ลูกรู้ว่าชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ซึ่งลูกได้รับสถานภาพนั้นจากผู้เดียวนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกจากความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกรวมทั้งร่างกายของลูกเอง ทั้งหมดนี้เก่า โลกใหม่คือบาร์ดที่เป็นยุคทอง ชื่อของบาร์ดก็มีชื่อเสียงโด่งดังมาก ใครสอนโยคะโบราณและเมื่อไร? ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้จนกระทั่งท่านเองได้มาและอธิบาย นี่คือนวัตกรรม อะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในทุกวงจระจะช้ารอบ ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆในสิ่งนั้น พ่อพูดว่า เวลานี้ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกจะไม่ต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่ออธิบายอย่างดีมาก แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่ใช่ว่าทุกคนจะศึกษาเล่าเรียนด้วยความใส่ใจที่เหมือนกัน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน บางคนมาเพื่อศึกษาเล่าเรียน ศึกษาเล็กน้อยแล้วก็หายไป ผู้ที่เข้าใจเป็นอย่างดีจะแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาเช่นกันว่าพวกเขามาอย่างไรและแล้วพวกเขาทำสัญญาว่าจะอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างไร พ่อพูดว่าหากหลังจากทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์แล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์แม้เพียงครั้งเดียวรายได้ที่ลูกหามา ก็จะจบสิ้น และแล้วสำนักของลูกก็จะกัดกร่อนอยู่เรื่อยๆ ลูกจะไม่สามารถบอกใครได้ ให้จดจำพ่อ สิ่งหลักที่พวกเขาถามคือเกี่ยวกับกิเลส ลูกๆ ต้องศึกษาการศึกษานี้เป็นประจำ พ่อพูดว่า พ่อบอกสิ่งใหม่แก่ลูก ลูกคือนักเรียนและพระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า ลูกต้องไม่ขาดการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นแม้แต่วันเดียว หากลูกขาดการฟังมุรลีแม้แต่วันเดียวลูกจะเสียคะแนนการมาเรียน แม้กระทั่งมหาระตีสี่ที่ดีมากก็ขาดมุรลี พวกเขาคิดว่าพวกเขารู้ทุกสิ่งและจะเป็นอะไรถ้าเขาไม่ได้ฟังมุรลี? อ้อ! ลูกจะเสียคะแนนการมาเรียนและแล้วลูกจะสอบตก พ่อเองพูดว่า ทุกวันพ่อบอกลูกประเด็นที่ดีมากเช่นนั้นที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากหากลูกอธิบายประเด็นเหล่านั้นในเวลาที่เหมาะสม หากลูกไม่ฟังประเด็นเหล่านั้นแล้วลูกจะสามารถได้อย่างไร? ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์นี้ตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องดูดซับคำสอนเหล่านี้ ลูกต้องไม่มัวขาดเรียน ลูกสามารถรับมุรลีจากใครก็ได้และศึกษามุรลีนั้น ลูกต้องไม่มีความหยิ่งโสของตนเอง โอ! พระเจ้า ผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูกและดังนั้นลูกต้องไม่ขาดเรียนแม้แต่วันเดียว ประเด็นเช่นนั้นจะปรากฏออกมาทุกวันทีหน้าผาก (สติปัญญา) ของลูกหรือของใครก็ตามที่เปิดขึ้น ลูกต้องการเวลาที่จะเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร และบทบาทนั้นดำเนินไปอย่างไร ในเวลาสุดท้ายลูกจะเพียงแต่จดจำว่า พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่างไรก็ตามในเวลานี้ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้สภาพของเวลาสุดท้ายคือลูกจะกลับบ้านในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์มากแค่ไหน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะได้รับพลังน้อยกว่าอย่างแน่นอน

เพียงแปดเพชรพลอยหลักเท่านั้นที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม พวกเขาไม่เคยสัมผัสกับการถูกลงโทษใดๆเลย เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าเกลียดอย่างมาก การศึกษานี้สูงส่งมาก ลูกไม่เคยคิดหรือฝันว่าลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้ ลูกกลับมามีโชคหลายล้านเท่าด้วยการจذرละลึกถึงพ่อ เบื้องหน้าสิ่งนี้ ธุรกิจเหล่านั้น ฯลฯ ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ไม่มีอะไรที่เป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำทุกสิ่ง ลูกต้องไม่คิดว่าลูกกำลังให้กับซีพบบา อ้า! ลูกกำลังกลายเป็นอภิมหาเศรษฐี หากลูกมีความคิดว่าลูกกำลังให้พลังของสิ่งนั้นก็จะถูกลดลง ผู้คนให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับบางสิ่ง นั่นไม่ใช่การให้ พระเจ้าคือผู้ประทาน ท่านให้ลูกอย่างมากในชาติเกิดต่อไปของลูก สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวในขณะที่ลูกได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจذرละลึกถึง:

1. ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์นี้และซึมซับคำสอนเหล่านี้ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ พระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นลูกต้องไม่ขาดมุรลี้แม้กระทั่งหนึ่งวัน
2. เพื่อที่จะสะสมรายได้ของหลายๆล้าน ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งและอาศัยอยู่ที่บ้านเพื่อประโยชน์ของที่บ้านและกำลังทำงานทั้งหมดของลูก ลูกต้องอยู่ในการจذرละลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกกลับมามีค่าต่อการได้รับการสรรเสริญและกราบไหว้บูชาโดยการทำให้ทุกคนมีสิทธิ์ด้วยบุคลิกภาพทางจิตวิญญาณแห่งความสุขของลูก ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในประกาศนียบัตรของความพอใจจากทุกคนจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เพราะด้วยบุคลิกภาพทางจิตวิญญาณแห่งความสุขของลูก ลูกกลายเป็นผู้ที่โด่งดัง นั่นคือ ลูกกลับมามีค่าควรแก่การสรรเสริญและกราบไหว้บูชา เพราะลูก ดวงวิญญาณมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นและอยู่อย่างมีความสุข พวกเขาได้รับความสุข การค้าจุน ปีกของความกล้าหาญ และความจริงจั่งและกระตือรือร้น การได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านั้นทำให้บางคนมีสิทธิ์และบางคนกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา

คติพจน์: วิธีที่ง่ายดายที่จะประกาศสิทธิ์ในพรจากพ่อ คือ การมีความรักในหัวใจของลูก

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกที่สกปรกนี้จะถูกเป็นไฟในเวลาสั้น ดังนั้นจงลืมทุกสิ่งที่คุณเรียกว่าเป็นของคุณ รวมทั้งร่างกายของคุณ อย่าได้ผูกพันหัวใจของคุณกับโลกนี้

คำถาม: เหตุใดพ่อจึงตั้งใจให้ลูกมีการวางแผนต่อดินแดนแห่งความทุกข์นี้?

คำตอบ: เพราะลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกไม่ต้องอยู่ในโลกที่สกปรกนี้อีกต่อไป ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณจะแยกออกจากร่างกายของเขาและกลับบ้าน ดังนั้นทำไมลูกจะต้องมองดูที่ร่างกายนั้น? สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดึงไปที่รูปหรือนามของใคร แม้กระทั่งการมีความคิดที่สกปรก, สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย

โอม ซานติ ชีพบาบาพูดกับลูกๆ ของท่าน, กับลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นลูกดวงวิญญาณที่รับฟัง ลูกแต่ละคนต้องมีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณ หลังจากที่มีศรัทธา, ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของความทุกข์และพาไปสู่ความสัมพันธ์ของความสงบและความสุข ความสัมพันธ์ถูกเรียกว่าความสุขและบ่วงพันธะถูกเรียกว่าความทุกข์ ในเวลานี้อย่าได้ผูกพันหัวใจของคุณกับรูปหรือนามของผู้ใดที่นี่ จงเตรียมการที่จะกลับไปบ้านของคุณ บาบาที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ดังนั้นอย่าได้ปล่อยให้หัวใจของคุณถูกดูดดึงไปหาใครที่นี่ บ่วงพันธะทั้งหมดที่สกปรก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ที่ไม่ควรจะมีใครมาแตะต้องร่างกายของคุณด้วยความคิดที่สกปรก ความคิดเหล่านั้นถูกขจัดไปแล้ว ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษหากลูกไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเอง ในเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดยังไม่ได้เปลี่ยนแปลง พวกเขาทำกรรมที่สกปรกผ่านร่างกายของพวกเขา หัวใจของพวกเขาผูกพันอยู่กับผู้มีร่างกายที่สกปรก พ่อมาและพูดว่า หยุดความคิดเหล่านั้นทั้งหมด ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องแยกจากร่างของลูกและกลับบ้าน โลกนี้สกปรกมาก ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นั่นอีกต่อไป ลูกไม่มีความปรารถนาที่จะมองดูผู้ใด เวลานี้พ่อมาเพื่อพาไปสู่สวรรค์ พ่อพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์, จงจดจำพ่อ อย่าได้ผูกพันหัวใจของคุณกับผู้ที่มีร่างกายใดๆ ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของคุณควรจะจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ สามิและภรรยามีความรักกันอย่างมาก พวกเขาไม่สามารถแยกจากกันได้ เวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ, พี่น้องเพศชาย ไม่ควรจะมีความคิดที่สกปรกหลงเหลืออยู่ พ่ออธิบายว่า เวลานี้โลกนี้คือโรงคำประเวณี เป็นเพราะกิเลสที่ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ผ่านตอนกลางและตอนจบ พ่อตั้งใจให้ลูกมีการวางแผน เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือกลไฟและพร้อมที่จะกลับบ้าน ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเวลานี้เขาจะกลับไปหาพ่อ ลูกได้มีการวางแผนในทั้งโลกเก่านี้ ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ในโลกที่สกปรกของนรก, ที่เป็นโรงคำประเวณีนี้อีกต่อไป ดังนั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายมากที่มีความคิดที่สกปรกของยาพิษ สถานภาพของลูกจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาไปสู่โลกที่สวยงาม, ดินแดนแห่งความสุข พ่อจะพาคุณออกไปจากโรงคำประเวณีนี้ไปสู่วัดชีวา ดังนั้นเวลานี้โยคะของสติปัญญาของคุณควรจะอยู่กับโลกใหม่ ลูกควรจะมีสุขอย่างมาก บาบาที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก มันอยู่ในสติปัญญาของคุณว่าวงจรที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกหมุนไปอย่างไร ด้วยการรู้จักวงจรโลก นั่นคือด้วยการคงวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง, ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก หากโยคะของสติปัญญาของคุณเชื่อมโยงกับผู้ที่มีร่างกาย สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกไม่ควรจะจดจำความสัมพันธ์ทางร่างกายใดๆ นี่คือโลกของความทุกข์ที่ซึ่งทุกคนเป็นเหตุของความทุกข์ พ่อพาทุกคนออกไปจากโลกที่สกปรกนี้ ดังนั้นจงเชื่อมโยงสติปัญญาของคุณกับบ้านของคุณ มนุษย์ทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปสู่การหลุดพ้น ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า เราดวงวิญญาณไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นั่น เราจะละทิ้งร่างที่สกปรกเหล่านั้นและกลับไปยังบ้านของเรา เหล่านี้คือรองเท้าเก่า ลูกจะละทิ้งร่างกายเหล่านั้นในขณะที่จดจำพ่อ ในช่วงเวลาสุดท้ายของคุณ, ลูกไม่ควรจะจดจำผู้ใดนอกจากพ่อ ลูกต้องละทิ้งร่างกายของคุณที่นี้ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกออกจากร่าง ลูกก็จะทิ้งทุกสิ่งอื่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่คุณพูดว่าสิ่งนั้นเป็นของคุณ, รวมทั้งร่างกายของคุณ โลกที่สกปรกนี้จะถูกเป็นไฟ เหตุนี้เองลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของคุณกับโลกนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อลูก ลูกคือผู้ที่จะไปและอยู่ที่นั่น เวลานี้ใบหน้าของคุณอยู่ในทิศทางนั้น ลูกต้องจดจำพ่อ, บ้านและสวรรค์ ลูกมีการวางแผนต่อดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกมีการวางแผนต่อร่างกายนี้ มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องแต่งงานหรือ? โดยการแต่งงาน, หัวใจของคุณก็กลับมาผูกพันอยู่กับร่างกาย พ่อพูดว่า อย่าได้รักรองเท้าเก่าเหล่านั้น นี่คือโรงคำประเวณี ทุกคนไม่บริสุทธิ์ นี่คืออาณาจักรของราวัน ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของคุณกับผู้ใดที่นั่นนอกจากพ่อ หากลูกไม่ได้จดจำพ่อ บาปของ

หลายชาติเกิดของลูกก็ไม่สามารถหลุดรอดออกไปได้ ในกรณีนั้นลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายด้วยเช่นกัน ดังนั้นทำไมไม่ละทิ้งบ่วงพันธะของยุคเหล็กเหล่านี้? พ่ออธิบายสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้กับทุกคน เมื่อชั้นยาสชีราโจประทาน, โลกก็ไม่ได้สกลปรกมากนัก พวกเขาเคยอาศัยอยู่ในป่าและทุกคนก็จะถูกดึงดูดเข้าไปหาพวกเขา ผู้คนจะนำอาหารไปให้พวกเขาที่นั่น พวกเขาอยู่ที่นั่นโดยไม่มีความกลัวใดๆ ลูกต้องอยู่อย่างไม่มีความกลัวด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลสำหรับสิ่งนั้น ลูกๆ กลับมามีความสุขเมื่อลูกมาหาพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของดินแดนแห่งความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีความทุกข์อย่างมากมายที่นี้ มีโรคที่สกลปรกมากมาย ฯลฯ พ่อให้การรับประกันกับลูกว่าพ่อจะพาลูกไปยังสถานที่ที่ไม่มีทุกข์หรือรอรอยของความเจ็บป่วยใดๆ พ่อทำให้ลูกมีความสุขพลานามัยดีเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษอย่างมากหากลูกผูกพันหัวใจของลูกกับใครที่นี้ อธิบายแก่ผู้ที่พูดถึงความเจ็บสับสนสมานาที่และถามพวกเขาว่า จะเกิดอะไรขึ้นกับความเจ็บสับสน? ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อซึ่งบาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย พ่อคือผู้เดียวที่ให้พรแห่งความเจ็บสับสนแก่ลูก ลูกจะสามารถรับความสงบได้อย่างไรโดยไม่จดจำพ่อ? ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับมรดกของลูก ลูกที่เป็นครูควรสอนบทเรียนเหล่านี้ ลูกควรจะกลับมาตื่นตัวและแล้วจะไม่มีใครพูดถึงใด เมื่อลูกเป็นของพ่อ, ลูกจะได้รับอาหารเพื่อท้องของลูก ลูกจะได้รับอย่างมากเพื่อการดำรงชีพของลูก ลูกสาวเวடன்ตีก็ได้ทำข้อสอบซึ่งมีคำถามว่า ใครคือผู้ที่ถ่ายทอดกิตะ? และเธอก็ตอบว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ดังนั้นเธอก็สอบตก ในขณะที่ผู้ที่เขียนชื่อของศรีกฤษณะนั้นสอบผ่าน ลูกได้พูดความจริง แต่เป็นเพราะพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาจึงทำให้เธอสอบตก และแล้วเธอก็ได้เถียงกับพวกเขาและบอกพวกเขาว่าเธอเขียนความจริง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนคือพระเจ้าแห่งกิตะ ไม่สามารถเป็นศรีกฤษณะ, ผู้ที่มีร่างกาย อย่างไรก็ตามลูกผู้ที่มีความปรารถนาที่จะทำงานรับใช้ทางจิตและดังนั้นเธอจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน เวลาที่ลูกรู้ว่ขณะที่จดจำพ่อ, ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกและไปสู่โลกแห่งความเจ็บสับสน ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกได้รับทั้งพลานามัยที่ดีและความมั่งคั่ง เคยมีทั้งความสงบและความเจริญรุ่งเรืองในบารัต หากลูกกุมาริษฐ์และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้คน จะไม่มีใครวิจารณ์ลูก หากมีใครในนั้นต่อต้านลูก ลูกสามารถที่จะฟ้องร้องได้ตามกฎหมาย ไปและดูเจ้าหน้าที่ที่สำคัญ พวกเขาจะทำอะไรกับลูก? ไม่ใช่ว่าลูกจะอดอยาก! ลูกสามารถทานจาปาดีกับกล้วยหรือโยเกิร์ต มนุษย์ทำบาปอย่างมากเพียงเพื่อปากท้องของพวกเขา พ่อมาและเปลี่ยนทุกคนจากดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณบุญ ไม่จำเป็นต้องทำบาปหรือพูดเท็จ ลูกได้รับความสุขเป็นเวลาสามในสี่ของวงจรและความทุกข์เพียงหนึ่งในสี่ของวงจรเท่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานี้จดจำพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีอื่นใด ผู้คนได้สะดุดล้มเป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสามารถกราบไหว้บูชาชีวาที่บ้าน แต่พวกเขาก็ยังคงไปวัดอย่างแน่นนอน ที่นี้ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเก็บสัญลักษณ์ของท่านไว้ ลูกรู้จักพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ท่านกำลังให้มรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ลูกมาที่นี้เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ บาบา เรากำลังมาหาท่าน เป็นเวลานานเท่าไรแล้วตั้งแต่ลูกได้จากบ้านนั้น? หลังจากออกจากดินแดนแห่งความสุข ลูกก็ได้ใช้ 63 ชาติเกิด เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เผาแต่ลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ จดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีอะไรยากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ชีพบาบาไม่จำเป็นต้องศึกษาคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ บราห์มานี้ได้ศึกษาสิ่งเหล่านั้น เวลานี้ชีพบาบา กำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็สามารถสอนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาผู้ที่กำลังสอนลูก ด้วยการจดจำท่าน, บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ผู้น้อยระหว่างกลาง พ่อพูดว่าเวลานี้มีเวลาเหลือน้อยมาก, เหลือไม่มาก อย่าคิดว่าลูกจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก ในโรงเรียนลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกจะไม่เพียงแต่พูดว่าลูกจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนที่นี้, ลูกจะต้องทำงานที่นั่นเป็นเวลาหลายชาติเกิดนับไม่ถ้วน ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ต่อมาในยุคเงินลูกอาจจะได้รับมงกุฎ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์และจิตใจผู้อื่นให้กลับมาบริสุทธิ์ ให้บอกผู้อื่นถึงเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง สิ่งนี้ง่ายมาก อธิบายว่าลูกมีสองพ่อ ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดและลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีจำกัด ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามภายในสิ่งนั้นลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้คนต่อสู้อย่างหนักเพื่อที่จะได้รับสถานภาพ ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะช่วยกันและกันด้วยระเบิด ที่นั่นไม่เคยมีศาสนาอยู่มากมาย, แต่ศาสนาเหล่านั้นจะไม่คงอยู่อีกต่อไป ลูกคือผู้ที่ประกาศครองอาณาจักร ดังนั้นจงมีความเมตตาต่อตนเอง อย่างน้อยก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง! ลูกบางคนแม้กระทั่งให้ 8 แอนนา (ครึ่งรูปี) และพูดว่า วางอิฐหนึ่งก้อนให้ฉันเพื่อสวรรค์ ลูกเคยได้ยินตัวอย่างของสุดามา เขาได้รับประสาทรราชวังเป็นการตอบแทนสำหรับข้าวหนึ่งกำมือ ผู้ที่ยากจนมีเพียง 8 แอนนาเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาสามารถให้ได้มากเพียงเท่านั้น พวกเขาพูดว่า บาบา เรายากจน เวลานี้ลูกๆ กำลังหารายได้ที่แท้จริง ที่นี้รายได้ของคนอื่นไม่จริง เมื่อพวกเขาให้

ทานและทำบุญ, พวกเขาให้ทานกับดวงวิญญาณบาปเท่านั้น ดังนั้นแทนที่สิ่งนั้นจะกลายเป็นบุญ, สิ่งนั้นก็กลายเป็นบาป กลายเป็นบาปสำหรับผู้ที่ให้เงินด้วยเช่นกัน ด้วยการทำสิ่งต่างๆเช่นนั้น ทุกคนก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสร้างโลก เป็นราวนี่ที่ทำให้ ดวงวิญญาณเป็นบาป ผู้คนกลับมาสกปรกมาก เวลานี้พ่อพูดว่า อย่าทำให้การกระทำสกปรก ไม่มีสิ่งสกปรกใดในโลก ใหม่ ชื่อของที่นี่คือสวรรค์ ดังนั้นไม่สามารถมีสิ่งใดอื่นที่นั่น ปากเริ่มที่จะน้ำลายสอทันทีที่มีคำพูดว่า “สวรรค์” เหล่าเทพ ต้องเคยมีชีวิตอยู่ เหตุอันเองอนุสรณ์ของพวกเขาจึงคงอยู่ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย มีนักแสดงจำนวนนับไม่ถ้วน พวกเขาเคยนั่งอยู่ที่โหนดแห่งที่พวกเขาได้จากที่นั่นมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา เวลานี้มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนในยุค เหล็ก อาณาจักรของเหล่าเทพไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น มีการก่อตั้งศาสนาเดียวอีกครั้งและศาสนาอื่นๆทั้งหมดก็จะถูกทำลาย เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ก็ไม่มีศาสนาอื่น ในภาพของรามพวกเขาก็ได้แสดงภาพราม พร้อมกับลูกศรและคันธนู ไม่มีเรื่องของลูกศรและคันธนูที่นั่น ลูกเข้าใจงานรับใช้ที่ใครบางคนทำในเวลานี้คืองานรับใช้ ที่เขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากก็เป็นที่ยรักของพ่ออย่างมาก เมื่อลูกของพ่อทางร่างที่ศึกษา เล่าเรียนเป็นอย่างดี, พ่อก็มีความรักต่อพวกเขามากกว่าที่เขาจะรักลูกที่เฝ้าแต่ทะเลาะกันและเพียงแต่รับประทาน ผู้ที่ทำงานรับใช้เป็นที่ยรักอย่างมาก มีเรื่องราวเกี่ยวกับแมวสองตัวที่ต่อสู้กันในขณะที่ศรีภษณะนำเนยไปจากแมวทั้งสองและ กินเนยนั้น ลูกคือผู้ที่ได้รับเนยของอาณาจักรของทั้งโลก ดังนั้นอย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังในเวลานี้และกลับมาสกปรก อย่าได้สูญเสียอาณาจักรของลูกเนื่องจากสิ่งนั้น ลูกได้รับหนทางของพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน ภาระของบาปของลูกก็จะ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและแล้วลูกสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก ลูกจะร้องไห้อย่างมากด้วยความสำนึกผิดและเสียใจ ลูกสามารถ ได้รับอาณาจักรเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามหากลูกสอบตกในสิ่งนี้ลูกก็จะร้องไห้อย่างมาก พ่อพูดว่า อย่าจดจำ บ้านของพ่อทางร่างหรือบ้านฝ่ายสามีของลูก เพียงแต่จดจำบ้านใหม่ในอนาคตของลูก พ่อพูดว่าอย่าบ้าคลั่งเมื่อเห็นใครบางคน ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ เหล่าเทพเคยเป็นดอกไม้ มีหนามอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันลูกกำลัง กลายเป็นดอกไม้ ลูกต้องไม่สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร เมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นและแล้วลูกจะไปสู่ยุคทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียวในเวลาสุดท้ายของลูก เพื่อที่จะบรรลุผลสำเร็จในสิ่งนี้ อย่าปล่อยให้หัวใจของ ลูกกลับมาผูกพันอยู่กับโลกนี้ อย่าได้มีความรักต่อร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ตัดบ่วงพันธะในยุคเหล็กของลูก
2. ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและกลับมาปราศจากความกลัว เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ อย่าได้ทำบาปใดๆ ในเวลานี้ อย่าได้พูดโกหกเพียงเพื่อปากท้องของลูก ใช้ขาหนึ่งกำมือของลูกในหนทางที่มีค่าและสะสมรายได้ที่แท้จริง มีความเมตตาต่อตัวลูกเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซียและด้วยความรักของลูกสำหรับพระเจ้าปลดปล่อยตนเองและ โลกจากอุปสรรค

การมีความรักสำหรับพระเจ้าผู้เดียวคือทาปาเซีย เป็นด้วยพลังทาปาเซียนี้ที่ลูกสามารถปลดปล่อยตัวลูกเอง และโลกจากอุปสรรคตลอดเวลา การเป็นอิสระจากอุปสรรค และการทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรคคือ งานรับใช้ที่แท้จริงของลูกของการปลดปล่อยทุกดวงวิญญาณจากรูปของอุปสรรคมากมาย บนพื้นฐานของ ทาปาเซียของลูก ลูกๆที่สามารถทำงานรับใช้เป็นอย่างดีประกาศสิทธิ์จากพ่อในพรของการมีการหลุดพ้นใน ชีวิตและของการกลายเป็นเครื่องมือที่ให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่น

คติพจน์: รวบรวมความรักที่ได้กระจัดกระจายไปทุกแห่งหนเข้าด้วยกัน และมีความรักสำหรับพ่อผู้เดียวและลูกจะได้ รับการปลดปล่อยจากการที่ต้องทำงานหนัก

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือลูกๆของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และกำลังจะกลายเป็นเจ้าชาย ดังนั้นลูกไม่ควรมีความปรารถนาในสิ่งใด หรือร้องขอสิ่งใดจากใคร
- คำถาม:** ลูกไม่ควรพึ่งพิงอยู่กับสิ่งใดเพื่อที่จะอยู่อย่างมีพลานามัยที่ดี?
- คำตอบ:** ลูกๆบางคนคิดว่าพวกเขาจะอยู่อย่างมีพลานามัยที่ดีด้วยการพึ่งพิงกับความสะดวกสบายทางโลก อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า ลูกๆ ลูกไม่ควรจะมีความปรารถนาใดๆที่นี้สำหรับความสะดวกสบายทางโลก ความสะดวกสบายทางโลกจะไม่ทำให้ลูกอยู่อย่างมีพลานามัยดี เพื่อที่จะทำให้ตนเองมีพลานามัยดี ลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง มีคำกล่าวว่า ไม่มีอาหารบำรุงใดเหมือนกับอาหารบำรุงแห่งความสุข คงอยู่อย่างมีความสุขและซาบซึ้ง ให้กระดูกของลูกแก่ยักยาเหมือนกับ ฤๅษี ดาดีชี –(Dadichi Rishi) ทำ แล้วพลานามัยของลูกก็จะดี

โอม ซานติ พ่อเรียกว่าคารันการวันฮาร์ ลูกเป็นลูกๆของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกมีตำแหน่งที่สูงที่สุดในโลกนี้ ลูกๆควรมีความซาบซึ้งของการเป็นลูกของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และลูกกำลังสร้างโชคของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่งโดยการทำตามคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย สิ่งนี้ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของใคร บาบา กำลังพูดเช่นนี้กับลูกทั้งหมดในทุกศูนย์ มีศูนย์มากมายและลูกมากมายมาที่นี้ สิ่งนี้ควรที่จะอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคนเสมอว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งความสงบและความสุขในโลกอีกครั้งหนึ่งโดยการทำตามศรัทธาของบาบา ลูกเพียงแค่ต้องจดจำสองคำ ความสุขและความสงบ ลูกๆได้รับความรู้มากมาย ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรที่จะกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก สติปัญญาที่แคระแกรนไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่นี้ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีหลายคนที่ไม่จดจำฟอตลอดทั้งวัน บาบาพูดว่า เหตุใดสติปัญญาของลูกจึงทึบ? มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกหลายคนที่ไม่ที่ศูนย์ว่าพวกเขากำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของพวกเขาในโลกบนพื้นฐานของศรัทธา พวกเขาควรมีประกายและความซาบซึ้งนั้นอยู่ภายในพวกเขา ในขณะที่ฟังมูร์ลีลูกควรที่จะรู้สึกชนลูก ที่นี้บาบาก็เห็นว่าความรู้สึกของลูกๆนั้นตายด้าน มีลูกจำนวนนับไม่ถ้วนที่ไม่ได้มีสิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาที่พวกเขาจะสามารถปลดปล่อยบาปของพวกเขาได้โดยการจดจำระลึกถึงบาบา และพวกเขาสามารถสร้างอาณาจักรของพวกเขาได้ด้วยการทำตามศรัทธา ทุกวันบาบาอธิบายว่า ลูกๆ ลูกเป็นนักรบที่เอาชนะรวัน พ่อกำลังทำให้ลูกๆมีค่าควรแก่การอยู่ในวัด แต่ลูกๆนั้นก็ไม่สามารถรักษาความซาบซึ้งและความสุขนั้นไว้ได้ หากลูกไม่ได้รับบางสิ่ง, ลูกก็จะเริ่มบดบังซึ่งตึง บาบา รู้สึกประหลาดใจกับสภาพของลูกบางคน พวกเขาติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของมายา เกียรติยศของลูก กิจกรรมของลูก ความสุขของลูก ทั้งหมดเหล่านี้ควรเป็นที่อัศจรรย์ใจ ผู้ที่ไม่สามารถลิ้มเพื่อนฝูงและญาติมิตรของตนก็จะไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้ ดังนั้นพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอะไร? มันน่าแปลกใจ! ลูกๆควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก คิดว่าตนเองเป็นลูกๆของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายแล้วลูกไม่จำเป็นต้องร้องขออะไร บาบาให้สมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกควรมีความซาบซึ้งมากเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็มีสติปัญญาที่ทึบ เนื้อหา และแคระแกรนอย่างแท้จริง สติปัญญาของลูกๆควรที่จะสูง 7 ฟุต ความสูงของมนุษย์นั้นอย่างมากที่สุดก็ 6 ถึง 7 ฟุต บาบาดลใจให้ลูกกลับมามีความกระตือรือร้น ลูกคือลูกๆของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ผู้คนในโลกก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกอธิบายแก่พวกเขา เพียงแต่คิดว่าเรานั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย พ่ออธิบายว่า ลูกๆ มายาเป็นศัตรูที่แข็งแกร่งที่สุดของลูก เธอไม่ได้เป็นศัตรูเช่นนั้นกับผู้คนอื่นเช่นที่เธอเป็นกับลูก มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ สติปัญญาของพวกเขาขึ้นตกต่ำลง บาบาบอกลูกทุกวัน: ลูกเป็นลูกของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย จดจำพ่อและเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นนายที่แท้จริงอย่างไร และลูกผู้เป็นลูกของท่าน เป็นลูกของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายอย่างไร สติปัญญาของลูกจะต้องเฝ้าแต่จดจำสิ่งนี้ไว้เสมอในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องให้กระดูกของลูกในงานรับใช้เหมือนกับที่ฤๅษีดาดีชีทำด้วยเช่นกัน ไม่เป็นไรที่จะต้องให้กระดูกของลูกในงานรับใช้ บางคนต้องการความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น สุขภาพของลูกจะไม่สามารถดีขึ้นได้ด้วยสิ่งเหล่านั้น ในการที่จะมีพลานามัยที่ดี ลูกต้องมีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกควรมีความสุขนั้น: โอ! เราเคยพ่ายแพ้ต่อมายาจนแล้วจนรอด และเวลานี้เราชนะมายาแล้ว พ่อมาและทำให้ลูกได้รับชัยชนะ เวลานี้มีความสุขเป็นอย่างมากในบาร์ต มันคือรวันที่น่าความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดมาให้ เพราะ

พวกเขามีเครื่องบิน รถยนต์ ปราสาทราชวัง คนเหล่านั้นจึงคิดว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่า โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย พวกเขาใช้เงินหลายแสนในการสร้างเขื่อน ฯลฯ มีการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์มากมายด้วยเช่นกัน พวกเขา กำลังจะทำลายซึ่งกันและกัน พวกเขาเป็นเด็กกำพร้า พวกเขาต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย, อย่าได้ถามเลย มีขยะอยู่มากมาย! สิ่งนี้เรียกว่านรก มีค่ายกักกันสวรรค์เป็นอย่างไร จงถามมหาราชของบาโรว่ามหา ราชของเธอไปที่ไหน และเธอก็จะตอบว่าเธอได้กลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าสวรรค์คืออะไร พวกเขาอยู่ใน ความมืดมิดที่สุด ลูกเช่นกันก็เคยอยู่ในความมืดมิดที่สุด พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อกำลังให้สติปัญญาที่สูงส่งแก่ลูก พิจารณาว่า ตนเองเป็นลูกของพระเจ้า, ผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายกำลังสอนลูกและกำลังทำให้ลูกกลายเป็น เจ้าชาย บาบาก็พูดคำพูดที่ว่า แกะและแพะจะสามารถเข้าใจเกี่ยวกับเสียงสวรรค์ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกเข้าใจในขณะที่ มนุษย์เป็นเหมือนแกะและแพะ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่เฝ้าร้องเพลงสรรเสริญทุกรูปแบบ ความลับ ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบเวลาน้อยอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำอย่างชัดเจนมากกว่าลูกกำลังสร้างความสงบ และความสุขในโลก ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยในสิ่งนี้จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกสามารถเห็นด้วยเช่นกันว่าใครกลายเป็น ผู้ช่วย ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจตนเองว่าลูกทำอะไรและลูกเป็นเหมือนแกะหรือแพะหรือไม่ ดูซิว่ามนุษย์มีความ หยิ่งยโสมากมายแค่ไหน! พวกเขาเฝ้าแต่บูชาราม ลูกควรจะจดจำพ่อ ลูกต้องให้กระดุกของลูกในงานรับใช้ ลูกต้องไม่ ทำให้ใครชื่นมื่นไม่พอใจหรือปล่อยให้ตนเองชื่นมื่นโดยผู้ใด ลูกไม่ควรมีความหยิ่งยโสใดๆ จันทาสิ่งนี้หรือฉันก็ฉลาดมาก การมีความคิดเช่นนั้นคือการมีสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่มีความประพฤติในลักษณะเช่นนั้นพวกเขาควร จะมีความละอายใจต่อตนเอง ไม่เช่นนั้นก็จะไม่มีใครมีความสุขเท่าลูก หากลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะ เปล่งประกาย มีมหาระติบางคนที่ดีมากในศุภย์เช่นเดียวกับกองทัพม้า และกองทัพเท้าบางคนด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมี สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ มีครูประเภทต่างๆ บางคนเป็นผู้ช่วยที่ดีมากและพวกเขาก็อยู่อย่าง มีความสุขมากในขณะที่ทำงานรับใช้ ลูกควรมีความซาบซึ้ง ลูกจะได้รับสถานภาพใดโดยที่ไม่ทำงานรับใช้? แม่และพ่อ (The Mother and Father) มีความเคารพนับถือสำหรับลูกๆ แต่บาบาจะทำอะไรได้หากลูกไม่ได้มีความเคารพนับถือตน เอง? ลูกๆ ต้องให้ศาสนของพ่ออย่างสิ้นๆ บอกพวกเขาว่า พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! บางคำในกิตะก็ถูกต้อง แต่นั่นก็เป็น เหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง โลกมนุษย์นี้ใหญ่โตมาก ควรจะเข้าไปสู่ในสติปัญญาของลูกว่าโลกนี้ใหญ่โตแค่ ไหนและมีมนุษย์อยู่มากมายเพียงใดและไม่มีใครในพวกเขาที่จะหลงเหลืออยู่ จะไม่มีร่องรอยของแผ่นดินใดหลงเหลืออยู่ ลูกควรอยู่ในความสุขทั้งวันทั้งคืนที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ความรู้นั้นง่ายดายมาก ผู้ที่อธิบายก็ควรจะมี ความสนุกสนานมาก มีวิธีการอธิบายที่แตกต่างกันมากมาย พ่อพูดว่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนักการทูต (diplomats) ที่ยิ่งใหญ่ เอกอัครราชทูตก็เรียกว่าเป็นนักการทูต มันควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ โอ! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้คำ แนะนำและแนวทางในการปฏิบัติแก่เรา ซึมซับสิ่งนี้แล้วจึงให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น นอกจากลูกแล้วทุกคนในโลกนั้น คือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า อย่างไรก็ตามลูกก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกบางคนก็ยังคงเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า; ลูกไม่ ได้จดจำพ่อ ลูกบางคนพูดว่า บาบานั้นลึกลับจนเกินไป สิ่งนี้หมายความว่าลูกคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่สามารถจดจำพ่อ เช่นนั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าชายได้หรือ? ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูด ว่า พ่อมาทุกๆ 5000 ปี พ่อทำงานของพ่อผ่านลูก ลูกผู้เป็นนักรบนั้นเก่งมาก “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ก็หมายถึงลูก ลูก คือผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบ ไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่งบนพื้นฐานของศรัทธา ดังนั้นลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ในกิริยาอาการที่สงบมาก ลูกไม่ควรมีความไม่สงบ ใดๆ คนที่มีวิญญาณปีศาจร้ายในทุกเส้นเลือดนั้นจะได้รับสถานภาพใด? ความละโมภเองก็เป็นวิญญาณปีศาจร้าย บาบาก็ ยังคงสังเกตเห็นอยู่เรื่อยๆ ว่าลูกแต่ละคนมีพฤติกรรมเช่นไร บาบาก็ให้ความซาบซึ้งของลูกเพิ่มขึ้น บางคนก็ไม่ได้ทำงาน รับใช้, พวกเขาเพียงแค่กินและดื่มต่อไป ดังนั้นพวกเขาจะต้องรับใช้ผู้อื่นเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด บางคนจะกลายเป็นสาว ใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้ายทุกคนก็จะได้รับนิมิต(ถึงสิ่งที่พวกเขาจะกลายเป็น) เป็นเพียงผู้ที่เฝ้าแต่ทำงาน รับใช้เท่านั้นที่เอาชนะหัวใจบาบา งานรับใช้ของลูกคือการทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ บา บาดลใจลูกให้มีความกล้าหาญอย่างมากและสร้างสมคุณธรรม ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างก็จะไม่สามารถสร้างสม คุณธรรมได้ ลูกรู้ว่าด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะไปจากโรงคำประเวณีนี้สู่ชีวาလာยา(วัดของชีวา) ดังนั้นลูกต้องกลาย เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ บาบาก็เขียนในจดหมายว่า: เจ้าชายและเจ้าหญิงทางจิตอันเป็นที่รักของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูก จะกลายเป็นเจ้าชายอย่างแน่นอนหากลูกทำตามศรัทธาและกลายเป็นมหาระติ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เพียง พ่อที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนอย่างมาก ทำงานรับใช้และให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกไม่มีพลังโยคะ ความสุขนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ และลูกก็มีความปรารถนา “ฉันต้องการสิ่งนี้และสิ่งนั้น” มีคำกล่าว ว่า “ไม่มีอาหารบำรุงใดเหมือนอาหารบำรุงแห่งความสุข” ลูกเจ้าชายและเจ้าหญิงควรมีความสุขอย่างมาก เมื่อลูกไม่มี

สิ่งนี้ สิ่งอื่นๆมากมายหลายอย่างก็จะเกิดขึ้นในตัวลูก โอ! พ่อกำลังให้อาณาจักรของโลกแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องการอะไรอีก? ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจของตนเองว่า ลูกทำงานรับใช้อะไรเพื่อบาบาที่แสนหวานนี้ พ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่ให้สาสน์แก่ทุกคนว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้มาแล้ว ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย แม้ว่าผู้คนจะพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย แต่พวกเขาก็แค่พูดเช่นนั้นด้วยความคิดที่ว่าพี่น้องควรจะช่วยเหลือพี่น้อง ที่นี้พ่อพูดว่า ลูกซึ่งเป็นพี่น้องกันนั้นคือลูกของพ่อผู้เดียว พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านก่อตั้งสวรรค์ผ่านลูกๆ ท่านอธิบายวิธีการต่างๆมากมายในการทำงานรับใช้ ลูกต้องอธิบายให้กับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน ดูสิลูกต่างแดนก็ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน แต่ละวันเมื่อผู้คนเห็นภัยพิบัติเกิดขึ้น พวกเขาจะคิดว่าพวกเขาควรประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาก่อนที่จะตาย ลูกๆก็กำลังยกระดับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกและลูกก็คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่ยากที่จะรักษาสำนึกของความเป็นพี่น้องไว้อย่างสม่ำเสมอ พ่อได้ให้สัญญาที่ดีมากแก่ลูก “เจ้าชายและเจ้าหญิงของลูกๆของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย” ดังนั้นลูกควรจะตรวจสอบตนเอง ลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกไม่ทำงานรับใช้? หากใครบางคนสะสมบางสิ่งแต่ก็ใช้สิ่งนั้นไปจนหมดโดยเพียงแต่กินตลอดเวลา และแล้วดวงวิญญาณนั้นก็สร้างหนี้สินมากยิ่งขึ้น ผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่ควรจะคิดว่าพวกเขาได้ให้สิ่งนี้อย่างมากเช่นนั้นและผู้อื่นกำลังจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งสิ่งนั้น เหตุนี้เองผู้ที่ช่วยเหลือก็จะได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้วยเช่นกัน ลูกควรจะอธิบายว่าท่านคือผู้เดียวผู้ที่กำลังป้อนลูก ลูกๆทางจิตได้รับการเลี้ยงดูและดังนั้นลูกจึงรับใช้ท่าน นี่คือนิยามที่ใหญ่หลวง หากลูกไม่ได้รับใช้ด้วยจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูก แล้วลูกจะสามารถมีความสุขนั้นได้อย่างไร? ด้วยการเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกก็ได้รับพลังจากอาหารนั้น ถามหัวใจตนเองว่า ฉันทำให้ทุกคนมีความสุขหรือไม่? ลูกๆมหาระดีทำงานรับใช้เป็นอย่างมาก บาบา กำลังพิมพ์ภาพบนผ้าน้ำมัน เพื่อที่ภาพเหล่านั้นจะไม่ฉีกขาด ลูกๆของบาบาในทุกหนแห่งได้ส่งเงินมา พ่อจะรับเงินจากที่ไหน? ศูนย์ทั้งหมดเหล่านี้ดำเนินการอย่างไร? เป็นลูกๆที่ดำเนินการศูนย์เหล่านั้น ชีพบาบาพูดว่า พ่อไม่มีแม้แต่เปลือกหอยหนึ่งอัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนจะมาและพูดว่า โปรดใช้บ้านของเราเถิด อย่างไรก็ตามแล้วลูกจะพูดว่า มันสายเกินไป! พ่อ นั่นคือเจ้าแห่งคนจน คนจนจะได้รับเงินจากที่ไหน? บางคนเป็นมหาเศรษฐีและบางคนเป็นอนิคมหาเศรษฐี สำหรับพวกเขาที่นี้คือสวรรค์ นั่นคือความโอฬารตระการตาของมายา และสิ่งนี้กำลังจะถล่มลงมา พ่อพูดว่า ก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นลูกๆของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย แล้วลูกก็จะกลายเป็นเจ้าชาย อย่างไรก็ตามลูกต้องทำงานรับใช้ให้มากเพียงพอสำหรับสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน คงอยู่ในความสุขเป็นอย่างยิ่งที่เวลานี้ลูกคือลูกของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย และลูกจะกลายเป็นเจ้าชายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูกรับใช้ผู้คนมากมายเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย ปรอทแห่งความสุขของลูกควรจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำให้ใครซุนมัวไม่พอใจหรืออย่าให้ใครทำให้ลูกซุนมัวไม่พอใจ อย่าได้มีความหยิ่งยโสเกี่ยวกับความฉลาดของลูกหรืองานรับใช้ใดๆก็ตามที่ลูกทำ เช่นที่พ่อมีความเคารพนับถือต่อลูกๆ ดังนั้นลูกๆควรจะมีความเคารพนับถือต่อตนเองด้วยเช่นกัน

2. จบสิ้นความปรารถนาทั้งหมดของลูกด้วยพลังโยคะ คงอยู่อย่างซาบซึ้งในความสุขเสมอที่ลูกๆของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายจะกลายเป็นเจ้าชาย คงอยู่อย่างมีความสุขเสมอในขณะที่ทำงานรับใช้ ขจัดวิญญาณปีศาจร้ายใดๆออกไปที่อาจจะยังคงอยู่ในเส้นเลือดของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคอันยิ่งใหญ่ และได้รับมงกุฎแห่งแสงจากพ่อสำหรับชีวิตบราห์มินของลูก

คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินในยุคบรรจบพบกันคือความบริสุทธิ์ สัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์คือมงกุฎแห่งแสงที่ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดได้รับจากพ่อ มงกุฎแห่งแสงของความบริสุทธิ์นี้สูงส่งยิ่งกว่ามงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอย มงกุฎนี้เป็นสิ่งขึ้นอกของดวงวิญญาณผู้ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ดวงวิญญาณที่มีโชคของพระเจ้า บัพดาตาให้พรกับลูกทุกคนที่ถือกำเนิดมา "ขอให้ลูกบริสุทธิ์!" และสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นคือมงกุฎแห่งแสง

คติพจน์: คติพจน์: ด้วยทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด จงขจัดความทุกข์ออกไปจากดวงวิญญาณที่ทุกข์

ระทมอันเนื่องจากการปราศของพวกเข

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือนายของสวนดอกไม้ ลูกผู้เป็นคนสวนต้องนำดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมที่ดีมากมาให้แก่ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้นี้ อย่าได้นำดอกไม้ที่เหี่ยวเฉามา
- คำถาม:** สายตาของพ่อจับจ้องไปที่ลูกคนไหนและไม่จับจ้องไปที่ลูกคนไหน?
- คำตอบ:** พ่อพอใจที่ได้เห็นดอกไม้ที่ให้กลิ่นหอมที่ดี และผู้ที่ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามมากมายให้กลายเป็นดอกไม้ สายตาของพ่อจับจ้องไปที่พวกเขา สายตาของพ่อจะไม่จับจ้องไปยังผู้ที่มีทัศนคติที่สกปรกและผู้ที่มิใช่สายตาที่หลอกลวง พ่อพูดว่าลูกๆ จงกลายเป็นดอกไม้และทำให้ผู้อื่นมากมายกลายเป็นดอกไม้ เพราะเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าเป็นคนสวนที่ฉลาด

โอมซานติ พ่อผู้เป็นนายของสวนดอกไม้หนึ่งที่นี่และมองดูดอกไม้ของท่าน เพราะที่ศูนย์มีดอกไม้และคนสวน ที่นี่ลูกมานายของสวนดอกไม้เพื่อที่จะให้กลิ่นหอมของลูกเอง ลูกคือดอกไม้ ลูกรู้และพ่อก็รู้เช่นกันว่าเมล็ดของปาหนามคือราวัน ในความเป็นจริงเมล็ดของทั้งต้นไม้คือผู้เดียวเท่านั้น แต่ต้องมีใครบางคนที่ย้ายสวนดอกไม้ให้กลายเป็นปาหนามอย่างแน่นอน ผู้นั้นคือราวัน ดังนั้นในเวลาหนึ่งจึงตัดสินใจว่าสิ่งที่พ่ออธิบายลูกต้องหรือไม่ พ่อคือเมล็ดของสวนดอกไม้ของเหล่าเทพ เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกเป็นดอกไม้ชนิดใด นายของสวนดอกไม้ก็มาที่นี่เพื่อมองดูดอกไม้ด้วยเช่นกัน ที่เหลือทั้งหมดคือคนสวน มีคนสวนประเภทต่างๆมากมาย มีคนสวนที่หลากหลายมากมายในสวนดอกไม้เหล่านั้น(ทางกายภาพ)เช่นกัน บางคนได้รับค่าจ้าง 500 รูปี บางคน 1000 รูปี และบางคนก็ 2000 รูปี ตัวอย่างเช่นคนสวนของสวนมุกัลต้องเป็นคนที่ยากจนมาก เงินเดือนของเขาจะสูงมาก นี่คือนายที่ไม่มีขีดจำกัดและมีคนสวนประเภทต่างๆมากมายตามลำดับกันไป คนสวนที่ดีมากต้องทำให้สวนของเขาสวยงามอย่างมาก พวกเขาเพาะพันธ์ดอกไม้ที่ดีมาก สวนมุกัลของรัฐบาลก็สวยงามอย่างมาก นี่คือนายที่ไม่มีขีดจำกัดและมีผู้เป็นนายของสวนดอกไม้ผู้เดียว เมล็ดของปาหนามคือราวัน และเมล็ดของสวนดอกไม้คือชีพบบา ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกไม่ได้รับมรดกจากราวัน ราวันกับว่าเขาสาปแช่งลูก เมื่อลูกถูกสาปแช่ง ลูกทั้งหมดก็จดจำผู้เดียวที่ประทานความสุขให้แก่ลูก เพราะท่านคือผู้ประทานความสุขผู้เดียวที่ให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ มีคนทำสวนหลากหลายประเภท ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้มาเพื่อมองดูคนสวนของท่านและดูว่าพวกเขากำลังทำสวนขนาดเล็กหรือสวนขนาดใหญ่ ท่านเก็บไว้ในใจด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นดอกไม้ประเภทใด บางครั้งคนสวนที่ดีมากก็มาที่นี่ ดอกไม้ที่พวกเขานำมาเป็นประจำนั้นเป็นเครื่องประดับประดาที่ดีมาก ดังนั้นนายของสวนดอกไม้ก็มีความพอใจ โอ้ คนสวนคนนี้ดีมาก เขาได้นำดอกไม้ที่ดีมากมา นั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเหล่านี้คือเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน ลูกๆ เข้าใจในหัวใจของลูกว่าสิ่งที่บาบาบอกลูกเป็นความจริงอย่างแท้จริง เป็นเวลาครั้งวงจรที่มีอาณาจักรของราวัน เป็นราวันที่ทำให้สวนดอกไม้กลายเป็นปาหนาม ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากหนามในป่านี้ พวกเขาสร้างความทุกข์อย่างมากมาย ไม่มีหนามในศูนย์แห่งสวนดอกไม้ ไม่มีแม้กระทั่งหนามเดียว ลูกๆ รู้ว่าราวันทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง หนามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมดคือสำนึกที่เป็นร่าง บาบาได้อธิบายเมื่อคืนที่แล้วด้วยเช่นกันว่าสายตาของบางคนก็มีอันตรายและสายตาของคนอื่นก็มีกึ่งอันตรายและมีคนใหม่บางคนที่มาและพวกเขาก็ทำตามหนทางนี้อย่างดีมากในตอนแรกและเชื่อว่าพวกเขาจะไม่มีความขัดแย้งในอันตรายและพวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในเวลานั้นพวกเขามีความระอา ในทำนองเดียวกันกับที่ผู้คนนั้นมีประสบการณ์ของความระอาที่เมรุเผาศพ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขากลับไปบ้านพวกเขาก็กลับมาเศร้าๆ สายตาของพวกเขาก็กลับมาสกปรก ลูกคิดว่าหลายคนเป็นดอกไม้ที่ดีมากและนำพวกเขามาที่นี่มาหาผู้เป็นนายของสวนดอกไม้และพูดว่า บาบาผู้นี้เป็นดอกไม้ที่ดีมาก คนสวนบางคนมาที่นี่และกระซิบที่หูของบาบาว่า ผู้นี้เป็นดอกไม้เช่นนั้นเช่นนั้น คนสวนจะบอกผู้เป็นนายของสวนของเขาอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าบาบาจะรู้ถึงความลับของหัวใจของแต่ละคน ลูกๆ คนสวนก็บอกเกี่ยวกับพฤติกรรมของแต่ละคนว่า บาบาสายตาของผู้นั้นไม่ดี พฤติกรรมของผู้นั้นไม่สูงส่ง สายตาของผู้นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว 10 ถึง 20% ดวงตาเป็นสิ่งที่หลักที่หลอกลวงลูกมากที่สุด ลูกคนสวนทั้งหลายมาและบอกเล่าทุกสิ่งแก่ผู้เป็นนายของสวน บาบาถามลูกแต่ละคนว่า บอกพ่อสิว่าลูกได้นำดอกไม้ประเภทใดมา? บางคนเป็นดอกกุหลาบ บางคนเป็นดอกมะลิ บางคนก็นำดอกอีกมา พวกเขาอยู่อย่างระมัดระวังมากที่นี่ แต่เมื่อพวกเขากลับไปในป่า พวกเขา ก็เหี่ยวเฉา บาบาเห็นว่าแต่ละคนเป็นดอกไม้ชนิดใด มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอตอบตีคนสวนอย่างหนักมาก เพื่อที่ว่าแม้แต่คนสวนก็กลายเป็นหนาม เมื่อผู้เป็นนายของสวนดอกไม้มาสิ่งแรกท่านจะดูที่สวนดอกไม้ก่อนแล้วท่านก็นั่งลงและประดับประดาดอกไม้ ท่านพูดว่า ลูกๆ จงอยู่อย่างระมัดระวัง! เผาแต่ซัดใจความอ่อนแอของลูกต่อไป

ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องเสียใจอย่างมากมาย บาบามาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ แทนที่จะกลายเป็นเช่นนั้นทำไมลูกกลายเป็นคนรับใช้เล่า? ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ฉันกำลังจะกลับมาสูงส่งและมีค่าหรือไม่? ลูกรู้ว่าราวันคือเมล็ดของป่าและรามคือเมล็ดของสวนดอกไม้ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก บาบายังคงยกย่องการศึกษาที่โรงเรียนเหล่านั้น การศึกษานั้นก็ดีด้วยเช่นกัน เพราะลูกได้รับแหล่งของรายได้ด้วยสิ่งนั้นและมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ด้วยเช่นกัน นี่คือโรงเรียนเช่นกันและลูกก็มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เช่นกัน ไม่มีสถานที่อื่นใดที่พวกเขาจะมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกมีหนึ่งเป้าหมายของการเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนรับฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงอย่างมาก พวกเขาเชิญพราหมณ์มาเดือนละครั้งเพื่อจะถ่ายทอดกิตะให้แก่พวกเขา ทุกวันนี้ทุกคนถ่ายทอดกิตะ ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่เป็นบราห์มินที่แท้จริง เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นบราห์มินที่แท้จริง ลูกของพ่อที่แท้จริง ลูกถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริง มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวของความเป็นอมตะและเรื่องราวของดาที่สาม พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ผู้คนเหล่านั้นได้ถ่ายทอดกิตะแต่ใครที่กลายเป็นราชา? มีใครที่สามารถพูดว่าเขาจะทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชาหรือไม่และเขาเองจะไม่กลายเป็นเช่นนั้น? ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนไหม? มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ลูกๆรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อมาหานายของสวนดอกไม้เพื่อที่จะได้รับความสดชื่น ลูกกลายเป็นคนสวนและดอกไม้ ลูกต้องกลายเป็นคนสวนอย่างแน่นอน มีคนสวนประเภทต่างๆ มากมาย หากลูกไม่ทำงานรับใช้ลูกจะกลายเป็นดอกไม้ที่ดีได้อย่างไร? ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจตนเองว่าลูกเป็นดอกไม้ชนิดใด และลูกเป็นคนสวนประเภทใด ลูกๆต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกผู้เป็นครูรู้ว่ามีคนสวนอยู่หลากหลายประเภท คนสวนที่ดีบางคนที่สวนดอกไม้ของเขาดีมากและใหญ่โตก็มาที่นี่ด้วย หากคนสวนนั้นดีเขาก็จะสร้างสวนที่ดีมากเช่นกัน เขาก็จะนำดอกไม้ที่ดีเช่นนั้นมาทำให้หัวใจรู้สึกยินดีเมื่อได้เห็นพวกเขา บางคนแม้กระทั่งนำดอกไม้ราคาถูกลมา ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้ก็เข้าใจว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด ขณะนี้ยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้าง มันใช้ความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนหนามแต่ละอันให้กลายเป็นดอกไม้ บางคนแม้กระทั่งไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนเป็นดอกไม้ พวกเขาชอบที่จะอยู่อย่างป็นหนามมากกว่า ทักษะคติของพวกเขาที่แสดงออกโดยสายตาของพวกเขาสกปรกมาก แม้ว่าเมื่อพวกเขามาที่นี่พวกเขาก็ไม่มกลิ่นหอมใดๆในตัวเองเลย ผู้เป็นนายของสวนดอกไม้ชอบที่จะมีดอกไม้อยู่เบื้องหน้าท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาท่านก็พอใจอย่างมาก เมื่อท่านเห็นว่าทัศนคติของบางคนไม่ดี ท่านก็ไม่แม้แต่จะมองผู้นั้น เหตุนี้เองท่านจึงตรวจสอบลูกแต่ละคนเพื่อจะดูว่า ลูกเป็นดอกไม้ชนิดใด ลูกให้กลิ่นหอมมากแค่ไหน? ลูกได้เปลี่ยนจากหนามให้กลายเป็นดอกไม้หรือไม่? ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกกลายเป็นดอกไม้มากแค่ไหน และลูกกำลังทำความเพียรพยายามอยู่หรือไม่ บางคนก็พูดครั้งแล้วครั้งเล่าว่า บาบา ฉันลืมท่าน! ฉันไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ แต่ลูกจะเป็นดอกไม้ได้อย่างไรหากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง? จงจดจำบาบาและบาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะกลายเป็นดอกไม้ และลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกไม้ด้วยเช่นกัน แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นคนสวน บาบาเฝ้าแต่ถามถึงคนสวน ที่นี้มีใครเป็นคนสวนหรือไม่? เหตุใดลูกไม่สามารถกลายเป็นคนสวน? ลูกต้องปล่อยบ่วงพันธะของลูก ลูกควรที่จะมีผลกำลังภายในและมีความกระตือรือร้นต่อการทำงานรับใช้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกางปีกของลูก ลูกจะทิ้งคนที่ลูกรักอย่างมากหรือไม่? ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้อย่างไรหากลูกไม่กลายเป็นดอกไม้และทำงานรับใช้ของพ่อของการทำให้ผู้อื่นเป็นดอกไม้? สถานภาพสูงที่ลูกได้รับนั้นเป็นไปถึง 21 ชาติเกิด มีจักรพรรดิ ราชา และแม้กระทั่งปวงประชาที่มั่งคั่งมาก และแล้วก็ตามลำดับกันไป มีผู้ที่มั่งคั่งน้อยกว่า และมีปวงประชา ในเวลานี้ลูกควรจะกลายเป็นอะไร? ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นอะไรจากความเพียรพยายามที่ลูกได้ทำในเวลานี้ ลูกก็จะกลายเป็นสิ่งนั้นในทุกวงจร เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มกำลัง ลูกต้องกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ผู้ที่เป็นผู้เพียรพยายามที่ดีก็จะนำสิ่งนี้ไปปฏิบัติ ลูกต้องตรวจสอบบัญชีกำไรและขาดทุนของลูกทุกวัน ไม่ใช่เรื่องของการทำสิ่งนี้ทุก 12 เดือน ลูกต้องตรวจสอบบัญชีรายรับและรายจ่ายของลูกทุกวัน ลูกต้องไม่สูญเสียเลย ไม่เช่นนั้นลูกจะกลายเป็นชั้นสาม ในโรงเรียนเช่นกันทุกคนก็ตามลำดับกัน ลูกที่น่ารักและสุดแสนหวานรู้ว่าเมล็ดคือจ้าวแห่งต้นไม้และเมื่อท่านมาเราก็มีเมล็ดของดาวพลุห์ส แล้วเมื่ออาณาจักรของราวันมาถึงเราก็ประสบกับกลางร้ายของราหู หนึ่งนั้นสูงสุดและอีกหนึ่งต่ำสุด วัดของชีวาได้เปลี่ยนไปเป็นโรงค้าประเวณีอย่างสมบูรณ์ เวลานี้เป็นเมล็ดของดาวพลุห์สอยู่เหนือลูกๆ ในตอนแรกต้นไม้ก็ใหม่และหลังจากนั้นครึ่งหนึ่งของอายุขัยต้นไม้ก็เริ่มแก่ลง มีนายของสวนดอกไม้และแล้วจำนวนของคนสวนก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกนำพวกเขามาหาผู้เป็นนายของสวน คนสวนทุกคนนำดอกไม้มา บางคนนำดอกไม้ที่ดีมากที่พวกเขาโยหาที่จะมาหาบาบา ลูกสาวบางคนค้นพบวิธีที่ฉลาดที่จะมา บาบาสั่งว่าลูกได้นำดอกไม้ที่ดีมากมา คนสวนเป็นชั้นสองและดอกไม้ที่นั่นดีกว่าคนสวน พวกเขาโยหาที่จะมาหาชีพบาบา ผู้เดียวที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายที่สูงส่งของโลก แม้ว่าพวกเขาจะถูกทรมานอยู่ที่บ้าน พวกเขาขอให้ชีพบาบาปกป้องพวกเขา พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นดรุณดีที่แท้จริง ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นในอดีตต้องชำระรอย เมื่อวานนี้ลูกเคยร้องเรียกหาและวันนี้นาบา

ได้มาแล้วและกำลังแสดงให้ลูกเห็นวิธีที่ลูกจะสามารถปกป้องตนเอง ส่งเสียงของความรู้ในวิธีนี้ ลูกเป็นแมลงเม่าที่ส่งเสียงและพวกเขาคือแมลง จงเฝ้าแต่ส่งเสียงของความรู้แก่พวกเขา บอกพวกเขาว่าพระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ด้วยการเอาชนะสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นนายของโลก บางครั้งคำพูดของผู้ที่ไร้เดียงสาก็ยังถูกพวกเขาเพื่อให้พวกเขาเยือกเย็นลงและพูดว่า “โอเค เธอได้รับอนุญาตให้ไปได้ เธออาจจะไปหาผู้เดียวนั้นที่ทำให้เธอกลายเป็นเทพเช่นนั้น มันไม่ได้อยู่ในโชคของฉัน แต่เธอสามารถไปได้” ดรพดก็ร้องเรียกหาในลักษณะนี้ บาบาก็เขียนถึงพวกเขาว่าจงส่งเสียงความรู้นี้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามผู้หญิงบางคนก็เป็นเช่นนั้นที่ถูกเรียกว่าสุรปันคาและพุทนา (ปีศาจหญิง) ผู้ชายก็ส่งเสียงของความรู้นี้ให้แก่พวกเขาและพวกเขาก็กลายเป็นเหมือนแมลง พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีกิเลส มีมากมายหลายประเภทมาหาผู้เป็นนาย อย่าได้ถาม แม้แต่กุมารบางคนก็กลายเป็นหนาม เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า บอกพ่อเกี่ยวกับดวงชะตาของลูก (การกระทำที่ลูกได้ทำมาตั้งแต่เกิด) หากลูกซ่อนสิ่งนั้นไว้และไม่บอกพ่อ สิ่งนั้นก็จะเพิ่มขึ้น ลูกต้องไม่พูดเท็จ ทศนคติของลูกจะเสียหายมากขึ้น อย่างไรก็ตามลูกจะปลอดภัยโดยการบอกพ่อ ลูกควรจะบอกความจริงมิฉะนั้นลูกจะมีโรคภัยที่ร้ายแรง พ่อพูดว่าใบหน้าของผู้ที่มีกิเลสนั้นน่าเกลียด การกลับมาไม่บริสุทธิ์หมายถึงการทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก กฎณะเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม พวกเขาวาดภาพที่แสดงให้เห็นว่ากฎณะมีผิวสีน้ำเงินเข้ม พวกเขาแม้กระทั่งวาดภาพรามและนารายณ์ที่มีผิวเป็นสีน้ำเงิน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายเลย ลูกมีรูปภาพที่สวยงามของนารายณ์ที่มีผิวขาว นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกไม่ต้องการที่จะกลายเป็นนารายณ์ผิวสีน้ำเงินเข้มนารายณ์ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเดียวกับที่แสดงไว้ในวัด ด้วยการชั่งแวงในกิเลสใบหน้าของเขาก็กลับมาน่าเกลียด เป็นดวงวิญญาณที่น่าเกลียด ลูกต้องไปจากยุคเหล็กไปสู่ยุคทอง ลูกต้องกลายเป็นนกกระจอกทอง เจ้าแม่กาลีได้รับการจดจำว่าเป็นกาลีแห่งกัลกัตตา พวกเขาได้แสดงรูปที่น่ากลัวเช่นนั้นของเธอ อย่าได้ถามเลย! พ่อพูดว่า ลูกๆ ทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามที่จะกางปีกของลูก ปลอดภัยตนเองจากบ่วงพันธะและกลายเป็นคนสวนที่ชาญฉลาด ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้
2. ตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกได้กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมากแค่ไหน ทศนคติของลูกบริสุทธิ์หรือไม่? ดวงตาของลูกหลอกลวงลูกหรือไม่? เก็บรักษาซาร์ทของพฤติกรรมของลูกและขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายและสม่ำเสมอผู้ที่ทรงพลังอยู่เสมอด้วยความซาบซึ้งและศรัทธาของการมีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเอง

การเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองหมายถึง มีการควบคุมที่สมบูรณ์เหนืออวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูก เพื่อที่อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกไม่หลอกลวงลูกแม้ในความคิดของลูก บางครั้งหากมีจิตสำนึกที่เป็นร่างแม่เล็กน้อยที่สุด ลูกก็ใช้กำลังหรือความโกรธ แต่ผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองเป็นนายของตนเอง จะปราศจากความหลงทะนงตนอย่างสม่ำเสมอและพวกเขาจะใช้ด้วยความถ่อมตندังนั้นจงเต็มไปด้วยพลังด้วยความซาบซึ้งและศรัทธาของการเป็นนายของตนเอง ผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง และแล้วลูกจะเป็นโยคีที่ง่ายดายและสม่ำเสมอ และ กลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลก

คติพจน์: เป็นประชากรและอยู่อย่างไม่วางเว้นในการกระจายแสงด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูกและลูกจะไม่หวาดกลัวสิ่งใด

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือพี่น้องทางจิตของกันและกัน ลูกควรมีความรักอย่างมากต่อกัน จงกลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก เลิกต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกัน

คำถาม: พ่อทางจิตมีความรักลูกคนไหนเป็นอย่างมาก?

คำตอบ: 1) พ่อรักลูกที่ให้คุณประโยชน์แก่โลกโดยการทำตามศรัทธา 2) ผู้ที่กลายเป็นดอกไม้และไม่เคยหิ่แทงผู้อื่นด้วยหนาม ผู้ที่อยู่กับผู้อื่นด้วยความรักเป็นอย่างมากและไม่เคยบูดบึ้งซึ่งตึงคือลูกที่เป็นที่รักของพ่อ ผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างที่ต่อสู้กันเองและกลายเป็นเช่นน้ำเกลือทำให้สูญเสียเกียรติของพ่อ พวกเขากลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ

โอม ซานติ เช่นที่ลูกๆ ทางจิตรักพ่อทางจิต ในทำนองเดียวกันพ่อทางจิตก็รักลูกๆ ทางจิตด้วยเช่นกัน เพราะลูกกำลังให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ทั้งหมดเป็นที่รักของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชายของกันและกัน ดังนั้นลูกจะต้องเป็นที่รักของกันและกันอย่างแน่นอน จะไม่มีความรักมากมายเช่นนั้นในหมู่คนภายนอกเหมือนอย่างที่ลูกของพ่อกำลังมี ลูกควรมีความรักอย่างมากมายให้กับด้วยเช่นกัน หากพี่น้องรบราภักที่นี้หรือไม่มีความรักต่อกันและกัน พวกเขาก็ไม่ใช่พี่น้องกัน ลูกควรมีความรักต่อกัน พ่อมีความรักต่อดวงวิญญาณและดังนั้นดวงวิญญาณควรมีความรักต่อกันและกันเช่นกัน ในยุคทองดวงวิญญาณทั้งหมดรักกัน เพราะสำนึกที่เป็นร่างจะแตกสลายไป ลูกพี่น้องทั้งหลายได้ให้คุณประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกกำลังให้ประโยชน์แก่ตนเองและลูกควรจะให้ประโยชน์แก่พี่น้องของลูกด้วย เหตุนี้เองพ่อจึงทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พี่น้องทางร่างก็รบราภักเพื่อแบ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ไม่มีเรื่องของการรบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกันที่นี้ ลูกแต่ละคนต้องทำการเชื่อมต่อกันโดยตรง นี่คือการประเด้นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วยพลังโยคะ ลูกประกาศสิทธิในมรดกทางกายจากพ่อทางร่างกาย ในขณะที่ผู้เดียวนี้อือพ่อทางจิต ผู้ที่ลูกๆ ทางจิตได้รับมรดกทางจิตของลูกจากท่าน ลูกแต่ละคนต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกโดยตรงจากพ่อ ยิ่งลูกแต่ละคนจดจำพ่อมากแค่ไหนลูกก็จะได้รับมรดกมากเท่านั้น เมื่อพ่อเห็นว่าลูกกำลังรบราภัก พ่อก็จะถามว่า ลูกเป็นเด็กกำพร้าหรือ? พี่น้องทางจิตไม่ควรที่จะรบรากับกันและกัน ถ้าในฐานะที่เป็นพี่น้องแล้วลูกต่อสู้กันเอง ถ้าไม่มีความรักแล้วก็เหมือนกับว่าลูกเป็นของราวัน พวกเขทั้งหมดคือลูกที่เป็นเช่นปีศาจ ในกรณีนี้เมื่อลูกต่อสู้กันเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมันก็จะเหมือนราวกับว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างลูกที่เป็นเช่นปีศาจและลูกของพระเจ้า ดวงวิญญาณไม่ได้ต่อสู้กับดวงวิญญาณ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกที่สุดแสนหวาน อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือซึ่งกันและกัน เป็นเมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นพ่อจึงอธิบายแก่ลูก แล้วพ่อจะพูดว่าลูกคือลูกที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเช่นนั้นคือลูกของราวันไม่ใช่ลูกของพ่อ เพราะลูกอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำเกลือ ลูกคงอยู่เหมือนน้ำมันและน้ำตาลเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ในเวลานี้ลูกต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากลูกเข้ากันไม่ได้หรือไม่ลงรอยกันแล้วลูกควรพิจารณาตนเองว่าเป็นของชุมชนราวันในเวลานั้น ด้วยการเป็นเหมือนกับน้ำเกลือซึ่งกันและกันลูกก็เป็นเหตุที่ทำให้พ่อสูญเสียเกียรติของท่าน แม้ว่าลูกจะเรียกว่าเป็นลูกของพระเจ้าหากมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจในตัวลูก ลูกก็มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะมีคุณธรรมของพระเจ้าในตัวเขา เมื่อลูกสร้างสมคุณธรรมของพระเจ้าที่นี้พ่อก็พาลูกกลับไปกับพ่อแล้วลูกก็จะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับลูก พ่อรู้ว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและอยู่กันเหมือนน้ำเกลือ พวกเขไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นลูกของพระเจ้า พวกเขาส่งความเสียหายอย่างมากต่อตัวเขาเอง พวกเขาได้รับอิทธิพลของมายา พวกเขากลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกัน(ผู้ที่มีความขัดแย้ง) ที่จริงแล้วทั้งโลกเป็นเหมือนน้ำเกลือดังนั้นหากแม้กระทั่งลูกๆ ของพระเจ้ากลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือแล้วมันจะแตกต่างอะไร? พวกเขาเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกประณาม ผู้ที่กลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือและเป็นเหตุที่ทำให้พ่อถูกประณามไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ พวกเขามักจะทั้งเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกที่กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจะไม่มีการรบรากับใคร ลูกต้องไม่รบราภักและกัน ลูกต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันด้วยความรักที่นี้เพื่อที่จะมีความรักนั้นเป็นเวลมาถึง 21 ชาติเกิด หากหลังจากที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพ่อแล้วลูกไม่ได้กลายเป็นพี่น้องกันและแล้วลูกก็เป็นลูกที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อพูดมูร์ลีเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างบางคนก็ไม่ได้ตระหนักว่าพ่อกำลังพูดสิ่งนี้กับพวกเขา มายานลาดมาก เหมือนกับที่หนูกิดในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้แต่จะรับรู้เลย ดังนั้นมายาเช่นกันก็เป่าลูกอย่างหวานชื่นมากแล้วก็กัดลูก และลูกก็ไม่แม้แต่จะรับรู้ถึงสิ่งนั้นเลย การบูดบึ้งซึ่งตึงกับกันและกันคืองานของ

ชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ที่ศูนย์ต่างๆมากมายลูกๆก็เป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม มายาก็เฝ้าแต่ทำสงคราม มายาถลกหนังศีรษะลูกเช่นนั้นที่ลูกไม่รู้ตัวเลย ลูกต้องถามหัวใจของลูกว่าลูกมีความรักในหัวใจของลูกต่อกันและกันหรือไม่ ลูกคือลูกของมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นลูกต้องกลายเป็นแม่น้ำคงคาที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรักแทนที่จะต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันและพูดสิ่งที่ไม่ดีหรือสิ่งที่ผิด เป็นการดีเสียกว่าที่จะไม่พูดอะไรเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! หากใครบางคนมีร่องรอยของความโกรธนั้นก็แสดงว่าไม่มีความรักนั้น เหตุนี้เองบาบาพูดว่า จงเขียนชาร์ทของลูกทุกวัน หากลูกไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจของลูกได้ผลที่ตามมานั้นจะเป็นเช่นไร? ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? พ่ออธิบายว่า หากใครบางคนไม่ทำงานรับใช้สภาพของเขาจะกลายเป็นเช่นไร? สถานภาพของเขาก็จะลดลง ทุกคนจะมีนิมิต ลูกก็จะมีนิมิตของการศึกษาเล่าเรียนของลูกเช่นกัน เป็นเพียงหลังจากที่ลูกได้นิมิตแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการโยกย้าย หลังจากที่ได้รับการโยกย้ายลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง ใครที่สอบผ่านและด้วยคะแนนมากเท่าไร และแล้วก็จะมีการร้องไห้คร่ำครวญ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษและจะเสียใจภายหลังเพราะลูกไม่ได้รับฟังบาบา บาบาอธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกต้องไม่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดในตัวลูก ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งควรทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะจดจำพอ: อัลฟาและเบต้า อัลฟาหมายถึงพ่อและเบต้าหมายถึงอำนาจในการปกครอง ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้ง หากลูกเป็นเหมือนน้ำเกลือซึ่งกันและกันแล้วลูกจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นลูกของพระเจ้าได้อย่างไร? บาบายังคิดว่าลูกคือลูกที่เป็นเช่นปีศาจและมายาก็ได้คว่ำมูกลูกไว้ พวกเขาไม่แม้จะตระหนักว่าสภาพของพวกเขานั้นขึ้นลง และสถานภาพของพวกเขาก็ลดลง ลูกๆ ควรจะพยายามที่จะสอนพวกเขาด้วยความรัก ให้มีสายตาของความรัก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นพ่อจึงดึงดูดลูกๆ ลูกเช่นกันต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ด้วยความรักอย่างมากและให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่ดีแก่ลูก ด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าลูกจะกลายเป็นดอกไม้ ท่านให้คุณธรรมทั้งหมดแก่ลูก เหล่าเทพมีความรักและดังนั้นลูกต้องสร้างสภาพนั้นที่นี้ ลูกมีความรู้ในเวลานี้แต่เมื่อลูกกลายเป็นเทพลูกก็จะมีไม่รู้ ไม่มีเพียงความรักที่สูงส่งเท่านั้น ดังนั้นลูกๆ ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในบาร์ดและผู้คนก็เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาแต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ท่านมาเมื่อไหร่หรือท่านทำอะไร ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ในเวลานี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่ไม่รู้ก็ไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ใครได้ และแล้วสถานภาพของพวกเขาก็ลดลง ในบรรดาผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนพฤติกรรมของบางคนก็ไม่ได้และพฤติกรรมของบางคนก็ดีเสมอ บางคนมาเรียนเสมอและบางคนยังคงขาดเรียน ที่นี้ผู้ที่จดจำพ่อเสมอและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองจะมาเรียน พ่อพูดว่า ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกลืมนี่ลูกก็ขาดเรียน เพียงเมื่อลูกมาเรียนเสมอเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกลืมนี่ลูกก็ได้รับสถานภาพที่ต่ำ พ่อรู้อย่างคงมีเวลา กงจักรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีคำกล่าวว่ามีมีการจดจำระลึกถึงชีวาบาบา ให้มีน้ำทิพย์แห่งความรู้ในปากของลูกแล้วจึงออกจากร่างของลูก หากมีความรักต่อสิ่งใดลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย หากมีความละโมภต่ออาหารแล้วในช่วงเวลาของความตายลูกก็จะจดจำอยู่เสมอว่าลูกต้องการจะรับประทานสิ่งนั้น และแล้วสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า ตายในขณะที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใด ดวงวิญญาณต้องกลับไปอย่างเช่นที่พวกเขามาโดยไม่มี ความสัมพันธ์ใดๆ ความละโมภนั้นก็ไม่ยิ่งหย่อน หากมีความละโมภลูกจะเฝ้าแต่จดจำสิ่งที่มีความละโมภในเวลาสุดท้าย และหากลูกไม่ได้รับสิ่งนั้นลูกก็จะตายด้วยความปรารถนานั้น ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรจะมี ความละโมภใดๆ ฯลฯ พ่ออธิบายอย่างมาก แต่มีเพียงผู้ที่เข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ ขอให้การจดจำระลึกถึงพ่อเกาะเกี่ยวอยู่กับหัวใจของลูก: บาบา โอ บาบา! ลูกต้องไม่พูดแม้แต่คำว่า “บาบา บาบา!” ให้มีเสียงท่องเจียบๆนั้นคงอยู่ภายใน เพียงเมื่อลูกละร่างกายในการจดจำระลึกถึงพ่อและในสภาพอยู่เหนืออวสานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นแม่น้ำคงคาแห่งความรักที่เปี่ยมล้น ให้มีสายตาของความรักต่อทุกคน อย่าได้ใช้คำพูดที่ผิดๆ
2. อย่าได้มีความละโมภต่อสิ่งใด เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ฝึกฝนเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลา

สุดท้าย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นราชา ฤๅษีที่อยู่ห่างจากแรงดึงดูดทั้งหมดของร่างเก่าและโลกเก่าอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ

ราชาฤๅษีหมายถึงผู้ที่ ในด้านหนึ่งมีความซาบซึ้งของสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด และในอีกด้านหนึ่งมีความซาบซึ้งทางจิตของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกต้องเพิ่มการฝึกฝนของทั้งสองสิ่งอย่างต่อเนื่อง การวางเฉยไม่ได้หมายถึงการก้าวออกไป แต่ในขณะที่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจงอย่าปล่อยให้หมีแรงดึงดูดที่มีขีดจำกัดใดๆดึงดูดจิตใจหรือสติปัญญาของลูก อย่าให้มีการพึ่งพาแม้แต่น้อยในความคิดของลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นราชาฤๅษี นั่นคือผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นหมายถึงการเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากแรงดึงดูดทั้งหมดของร่างเก่า โลกวัตถุที่เก่า ความรู้สึกที่หยาบ และความอยากปรารถนาเพื่อความสะดวกสบายทางวัตถุ

คติพจน์: ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของวิทยาศาสตร์ แต่อย่าทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องค้ำจุนในชีวิตของลูก

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวาริ

สงครามมหาภารตะยุทธชักรอยในทางปฏิบัติในช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันนี้

ดูลีพวกเขากล่าวว่า การต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างมรวาสและพันดาวาสในทุ่งคุรุเกษตร แล้วพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ามีตรของพันดาวาส คือศรึกษณะผู้ที่ให้คำแนะนำแก่พวกเขา ดังนั้นด้านที่มีพระเจ้าแห่งวัดฤๅษีอยู่ด้วยกับพวกเขาจะชนะอย่างแน่นอน ดูลีพวกเขาทำให้ทุกสิ่งสับสนอย่างไร ก่อนอื่นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้าของวัดฤๅษีคือดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่กษณะ แต่ศรึกษณะเป็นเทพองค์แรกของยุคทอง และเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ ดังนั้นสารถิ์ของพันดาวาสคือพระเจ้า พระเจ้าไม่สามารถสอนความก้าวร้าวรุนแรงแก่ลูกๆ เราลูกๆใช้ความรุนแรงและพันดาวาสไม่ข้องแวะกับการต่อสู้ที่รุนแรงและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง โลกนี้เป็นสนามแห่งการกระทำซึ่งไม่ว่าผู้คนจะหว่านเมล็ดใดก็ตามผ่านการกระทำของพวกเขา พวกเขาจะได้รับผลที่ดีหรือไม่ดีตามนั้น ในสนามของการกระทำนี้พันดาวาสและแม่ของบาร์ตจุติของชัคตี ปรากฏอยู่ พระเจ้ามาในดินแดนของบาร์ตและเหตุนี้เองบาร์ตจึงถูกกล่าวว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย พระเจ้าได้จุติลงมาในดินแดนบาร์ตโดยเฉพาะ เพราะการขยายตัวของความไม่ถูกต้องในศีลธรรมมาจากดินแดนบาร์ต ที่นี้ที่พระเจ้าทำลายอาณาจักรของมรวาสด้วยพลังโยคะและก่อตั้งอาณาจักรของพันดาวาส ดังนั้นพระเจ้ามาและก่อตั้งอาณาจักรแห่งความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา แต่ผู้คนของบาร์ตได้ลืมนึกถึงที่บริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่และการกระทำที่สูงส่งของพวกเขาและเรียกตนเองว่าฮินดู เพราะด้วยไม่รู้จักศาสนาของตนเอง ผู้ที่นำเสนอสารจึงได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น นี่คือนิยามที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งผู้เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดเองได้บอกกับเราด้วยตัวท่านเอง พวกเขาได้ลืมนึกถึงเดิมของพวกเราและติดกับอยู่ในสิ่งที่มีขีดจำกัด สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นการประณามศาสนาอย่างที่สุด เพราะศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดเป็นศาสนาแห่งวัดฤๅษี อย่างไรก็ตามสิ่งแรกต้องมีศาสนาเดิมของตนเองก่อน ดังนั้นศาสนาเดิมของตนเองของแต่ละคนคือ: นั้น ดวงวิญญาณเป็นผู้มีชีวิตของความสงบ และแล้วศาสนาของวัดฤๅษี (ของร่างกาย) คือศาสนาเทพ มี 330 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในบาร์ตเป็นเทพ เหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดที่นับไม่ถ้วน ละทิ้งศาสนาอื่นทั้งหมด เคยมีการปฏิบัติมากมายเพราะด้วยศาสนาที่มีขีดจำกัดเหล่านั้น ดังนั้นเวลานี้จึงเคลื่อนออกไปจากศาสนาที่มีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องมีโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น,ผู้ทรงพลังอำนาจ,พระเจ้า และเหตุนี้เองผู้ทรงพลังอำนาจ พระเจ้าแห่งวัดฤๅษีคือดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่ศรึกษณะ ดังนั้นวงจรที่แล้วเช่นกัน ชัยชนะของฝ่ายที่มีพระเจ้าแห่งวัดฤๅษี พระเจ้า อยู่กับพวกเขาได้รับการจดจำ อังชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาปของลูกได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่ด้วยการเข้าฌาน การเข้าฌานคือเกมที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ดังนั้นอย่าได้มีความปรารถนาใดๆที่จะไปเข้าฌาน
- คำถาม:** พ่อให้ลูกทุกคนระมัดระวังสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับอะไร เพื่อช่วยให้ลูกปลอดภัยจากมายาในรูปแบบต่างๆ?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความปรารถนาใดๆที่จะเข้าฌาน ความรู้และโยคะนี้ไม่มีการเชื่อมโยงกับการเข้าฌาน สิ่งหลักคือการศึกษาเล่าเรียนนี้ บางคนเข้าฌานและพูดว่า “มาฆ่าเข้ามาในฉัน” หรือ “บาบาเข้ามาในฉัน” สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นความคิดที่ละเอียดอ่อนของมายาที่ลูกจะต้องระมัดระวังอย่างมาก มายาเข้ามาในลูกๆมากมายและทำให้พวกเขากระทำผิด ดังนั้นอย่าได้มีความปรารถนาใดๆ ที่จะเข้าฌาน

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน, ลูกเข้าใจแล้วว่า, ด้านหนึ่งคือความเลื่อมใสศรัทธาและอีกด้านหนึ่งคือความรู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธายู่มากมาย และมีผู้คนมากมายที่สอนสิ่งนั้นแก่ลูก คัมภีร์และมนุสยก็สอนสิ่งนั้นแก่ลูก ที่นี้ลูกไม่มีทั้งคัมภีร์และมนุสยใดๆ ที่นี้เป็นพ่อทางจิตผู้เดียวที่กำลังสอนและกำลังอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ดูดซับทุกสิ่ง พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมีความรู้ทั้งหมดนี้ ท่านมีความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิด และเหตุนี้เองท่านจึงสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน ท่านกำลังทำให้เราลูกๆกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง บาบายู่ในร่างของบราห์มาและดังนั้นท่านสามารถเรียกว่าเป็นบราห์มินเช่นกัน เราลูกๆของท่านได้กลายเป็นบราห์มินเช่นกันที่ต่อมากลายเป็นเทพ เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกถึงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะในสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นเข้าฌานด้วยหะฐะโยคะ ไม่มีความยิ่งใหญ่ใดในการเข้าฌาน การเข้าฌานคือเกมที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ลูกต้องไม่พูดกับใครว่าลูกเข้าฌานเพราะทุกวันนี้ผู้คนมากมายในทุกหนแห่งในต่างประเทศก็เข้าฌาน ด้วยการเข้าฌาน, พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรและลูกก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร บาบให้ความเข้าใจแก่ลูกแล้วว่าไม่มีทั้งการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงหรือความรู้ใดๆอยู่ในฌาน ผู้ที่เข้าฌานจะไม่ฟังความรู้และบาปของพวกเขาก็จะไม่ได้รับการปลดปล่อย ฌานไม่ได้มีความสำคัญใดๆ ลูกๆมีโยคะ, แต่นั่นไม่เรียกว่าเป็นการเข้าฌาน บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง บาปจะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการเข้าฌาน บาบเตือนลูก: ลูกๆอย่าได้มีความสนใจใดๆที่จะเข้าฌาน ลูกรู้ว่าชั้นยาสซีเหล่านั้น ฯลฯ จะได้รับความรู้เมื่อถึงเวลาของการทำลายล้าง แม้ว่าลูกอาจจะเฝ้าแต่เชื่อเชิญพวกเขา ความรู้ก็จะไม่เข้าไปในใจ (สติปัญญา) ของพวกเขาได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะมาเมื่อพวกเขาเห็นการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า แล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าความตายกำลังจะมาถึงเมื่อพวกเขาได้เห็นความตายกำลังเข้ามาใกล้, พวกเขาก็จะเชื่อลูก บทบาทของพวกเขายู่ในเวลาสุดท้าย ลูกพูดว่าเวลานี้การทำลายล้างกำลังจะมาถึงและความตายต้องมา ผู้คนคิดว่าลูกกำลังพูดโกหก ต้นไม้ของลูกเติบโตอย่างช้าๆ ลูกเพียงแค่ต้องบอกกับชั้นยาสซีว่า ให้จดจำพ่อ พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่าลูกต้องไม่หลับตา หากลูกหลับตาแล้วลูกจะสามารถเห็นพ่อได้อย่างไร? เราคือดวงวิญญาณและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ซึ่งไม่สามารถมองเห็นท่านได้, แต่เรามีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนเราด้วยการคำจูนของร่างนี้ ไม่มีเรื่องของ การเข้าฌาน ฯลฯ การเข้าฌานไม่ใช่เรื่องใหญ่ การออฟเพอร์ไบค์ ฯลฯ ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูก (ผู้นำศาสน์) ได้กลายเป็นผู้รับใช้และกลับมาหลังจากที่ออฟเพอร์ไบค์แล้ว เป็นเหมือนกับผู้รับใช้ที่รับใช้บุคคลสำคัญด้วยอาหาร ลูกเช่นกันเป็นผู้รับใช้ผู้ที่ออฟเพอร์ไบค์แก่เทพ พวกเขาคือเทวดานางฟ้า ลูกเห็นมาฟาและบาบาที่นั่น ภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์พร้อมนั้นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ใครทำให้พวกเขากลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนั้น? การเข้าฌานไม่ใช่สิ่งใหญ่ เช่นที่ชีพบบากำลังสอนลูกที่นี้ ในท่านองเดียวกัน, ที่นั่นเช่นกัน, ชีพบบาก็คะอธิบายบางสิ่งให้แก่ลูกผ่านผู้นี้ ลูกเพียงแต่ต้องรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่ลูกต้องไม่ให้ความสำคัญใดๆกับการเข้าฌาน ฯลฯ การสาธิตการเข้าฌานนั้นคือความเป็นเด็กเช่นกัน บาบเตือนทุกคน: อย่าได้เข้าฌาน มายามักจะแทรกแซงในสิ่งนี้เช่นกัน นี่คือการศึกษเล่าเรียนที่พ่อมาและสอนลูกๆวงจร ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องได้รับการโยกย้าย ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกตามแผนของละคร มีค่ายก้องบทบาทของลูก พ่อมาและสอนลูกตามละคร ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่ออีกครั้งหนึ่งและเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพอย่างแน่นอน ลูกๆ ลูกมีความสุขอย่างมากในสิ่งนี้ เวลานี้เรารู้จักพ่อและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกควรจะมีมีความสุขอย่างมากที่ได้รับคำสอนจากพ่อ ลูกศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปโลกใหม่ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเทพและดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่าง

แน่นอน ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์นี้แล้วเข้าไปสู่ความสุข ที่นี้เพราะลูกโตโมประมาณ, ลูกจึงล้มป่วย ฯลฯ ความเจ็บป่วยเหล่านี้จะจบสิ้นลง สิ่งหลักคือการศึกษาเล่าเรียนที่ซึ่งไม่มีการเชื่อมโยงใดๆกับการเข้ามาน ฯลฯ นั่นไม่ใช่สิ่งใหญ่ ในหลายสถานที่ บางคนเข้ามาและพวกเขาพูดว่ามาได้มาหรือบาบาได้มา พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นไม่มีอะไรเลย พ่ออธิบายเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น: ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานั้นจึงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยการเรียกสิ่งนั้นว่าโยคะ, ลูกก็ไม่สามารถพิสูจน์ว่าเป็นการจาริกแสวงบุญ ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องไปจากที่นี้และกลับมาสโตประมาณจากตาโมประมาณ เวลานั้นลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ โยคะของพวกเขาไม่มีการจาริกแสวงบุญใดๆในนั้น มีหะฐะโยคีมากมาย นั่นคือหะฐะโยคะ ในขณะที่นี่คือการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นที่เคยอธิบายในลักษณะนี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกต้องศึกษาล่าเรียนกับพ่อแล้วสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน บาบาสพูดว่า ให้เปิดพิพิภพและผู้คนจะมาหาลูกด้วยตัวเขาเอง ลูกไม่ต้องยุ่งยากลำบากที่จะเชื่อเชิญพวกเขา พวกเขาจะพูดว่า ความรู้นี้ดีมาก เราไม่เคยได้ยินความรู้นี้มาก่อนเลย ที่นี้ลักษณะนิสัยของลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้ว สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์เนื่องจากสิ่งนี้จึงเกิดความปั่นป่วน ผู้คนมากมายยังคงล้มเหลวในสิ่งนี้ สภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ขณะที่อยู่ในโลกนี้ลูกก็ไม่เห็นมัน ขณะที่รับประทานและดื่ม, สติปัญญาของลูกควรจะอยู่ในทิศทางนั้นเช่นเดียวกับเมื่อพ่อกำลังสร้างบ้านใหม่สติปัญญาของทุกคนก็ถูกดึงเข้าไปหาบ้านใหม่ โลกใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมาในเวลานี้และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างบ้านที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานั้นวงจรได้มาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว เวลานั้นเราต้องกลับบ้านและไปยังสวรรค์ และในการที่จะทำเช่นนั้นเราต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง มันอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่มีอุปสรรคและในการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกต้องบรรเทา ไม่มีเรื่องของการต่อสู้บรรเทาเมื่อศึกษาล่าเรียน การศึกษาเรียนง่ายมาก ความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิดขึ้นง่ายมาก แต่การคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อนั้นต้องใช้ความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า อย่าลืมการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จดจำบาบาอย่างน้อย 8 ชั่วโมง ลูกต้องทำมหาเลียงชีพเพื่อร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีการนอนด้วยเช่นกัน นี่คือนหนทางที่ง่ายดาย หากลูกถูกห้ามไม่ให้นอน นั่นก็จะกลายเป็นหะฐะโยคะ มีหะฐะโยคีอยู่มากมาย พ่อพูดว่า อย่ามองสิ่งใดในหนทางเช่นนั้น ไม่มีประโยชน์ใดๆในสิ่งนั้น ผู้คนมากมายสอนหะฐะโยคะ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นเป็นแนวทางของมนุษย์ ลูกคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณที่น่าร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเขาโดยการเป็นหมอ ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่างและคิดว่า ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น เวลานั้นลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ในเวลานี้พ่อสูงสุดกำลังสอนลูก เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณได้้อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน ลูกได้พบท่านในทุกๆ วงจร ส่วนคนที่เหลือทั้งหมดของโลกมีการสอนและศึกษากันในสำนึกที่เป็นร่าง, โดยการพิจารณาว่าพวกเขาเป็นร่างกาย ขณะที่ลูกศึกษาล่าเรียนในขณะที่พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นผู้พิพากษาหรือนักกฎหมาย ฯลฯ ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และสโตประมาณ และแล้วในขณะที่กำลังเล่นบทบาทของลูก, เวลานั้นลูกทั้งหมดก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงร้องเรียกหา บาบาสได้โปรดมาและทำให้เราเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ พ่อนั้นบริสุทธิ์ เพียงเมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกๆกลายเป็นเทพเมื่อลูกดูดซับสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นเพราะสิ่งเหล่านี้ใหม่ นี่คือการรู้และนั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเช่นกันกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นจึงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณผ่านร่างนี้ ให้จดจำข้าแล้วข้าเล่าว่า นี่คือนเวลาเดียวเท่านั้นที่พ่อสูงสุด,พ่อของทุกดวงวิญญาณได้สอนลูก นอกจากยุคบรรจบพบกันนี้แล้ว,ท่านก็ไม่มีบทบาทในช่วงเวลาใดเลยในละคร เหตุนี้เองพ่อจึงพูดซ้ำๆว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการจาริกแสวงบุญที่สูงมาก หากลูกได้ขึ้นไป,ลูกสามารถลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ด้วยการตกลงไปสู่กิเลส, ลูกก็ถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์ ทั้งๆที่ลูกจะไปสู่สวรรค์ แต่สถานภาพของลูกจะต่ำมาก อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ผู้ที่มีสถานภาพต่ำก็เป็นที่ต้องการที่นั่นเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะทำตามหนทางของความรู้ หากพวกเขาทำเช่นนั้นบาบาก็จะพบลูกๆมากมาย แม้ว่าท่านจะพบพวกเขา, นั่นก็เป็นเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆเท่านั้น ลูกๆ ผู้เป็นแม่ได้รับการยกย่องอย่างมาก มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ เมลาที่ใหญ่โตเช่นนั้นสำหรับจากัดอัมบาเกิดขึ้นเพราะเธอได้ทำงานรับใช้มากมาย ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายก็กลายเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ อนุสรณ์ของลูกอยู่ในวัดติลาลา ลูกสาวทั้งหลายควรหาเวลาอย่างมาก เมื่อลูกเตรียมอาหารลูกควรจะนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำอาหารที่บริสุทธิ์มากเพื่อที่หัวใจของใครก็ตามที่ลูกรับใช้จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มีผู้คนน้อยนิดที่ได้รับอาหารเช่นนั้น ถ้ามตนเองว่า ฉันกำลังเตรียมอาหารขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเพื่อที่หัวใจของผู้ที่รับประทานอาหารนั้นจะหลอมละลายในทันทีที่เมื่อ

พวกเขาล้มรสอาหารนั้นหรือไม่? ลูกลิ้มที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชั่วแล้วชั่วเล่า บาบาพูดว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับลูกที่จะลิ้มเพราะลูกยังไม่กลับมาเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ ลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อมอย่างแน่นอน พระจันทร์เต็มดวงนั้นสว่างมาก และจากนั้นพระจันทร์ก็ลดลงเหลือเป็นเพียงเส้นเดียว มันกลับมามืดสนิทแล้วก็กลับมาสว่างอย่างสมบูรณ์ หากลูกดวงวิญญาณละทิ้งกิเลสเหล่านั้น ฯลฯ และเฝ้าแต่จดจำพ่อ, ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกต้องการที่จะกลายเป็นจักรพรรดิแต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถกลายเป็นเช่นนั้น ทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม บางคนก็ไม่ทำความเพียรพยายามใดๆเลย และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า คนขี้ขาง, คนขี้เมา และทหารทำ (คนเดินเท้า) มีมหาระตีน้อยมาก ไม่มีนายพลหรือนายพันมากมายเท่ากับมีปวงประชาและเหล่าทหาร ในบรรดาลูกเช่นกันก็มีนายพล, นายพันและนายร้อย มีทหารราบด้วยเช่นกัน นี่คือการทบทวนทางจิตของลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง โดยการมีสิ่งนี้ที่ลูกจะได้รับพลัง ลูกคือคนรักที่แฝงตัว ด้วยการจดจำพ่อ, ชยะของบาปของลูกก็ถูกเผาทิ้งไป พ่อพูดว่า ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกๆได้ แต่ให้จดจำพ่อ ลูกคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกได้พบกับผู้เป็นที่รักแล้ว ลูกต้องจดจำท่าน ก่อนหน้านั้นแม้ว่าลูกจะจดจำท่าน, บาปของลูกก็จะไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยสิ่งนั้น พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกต้องกลับมาสโตประธานจากตาโมประธานที่นี่ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลายเป็นสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่กำลังทำความเพียรพยายาม ลูกต้องขจัดสิ่งสกปรกของหลายต่อหลายชาติเกิดในชาติเกิดเดี่ยวนี้ออกไป นี่คือชาติเกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย และแล้วลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความอมตะ ดวงวิญญาณไม่สามารถไปที่นั่นได้โดยที่ยังไม่กลับมาบริสุทธิ์ ปัญชีกรรมของทุกคนต้องได้รับการชำระสะสาง และแล้วหากลูกได้สัมผัสประสบการณ์กับการถูกลงโทษ, สถานภาพของลูกก็จะลดลง ผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษก็กล่าวได้ว่าเป็นลูกปิดทั้งแปดของลูกประจำ ได้มีการทำแหวนนพเก้าขึ้นมา หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. โยกย้ายตนเองในยุคบรรจบพบกัน เปลี่ยนแปลงบุคลิกลักษณะของลูกโดยการศึกษาเล่าเรียนและโดยการสร้างสมความบริสุทธิ์ อย่าได้มีความใส่ใจใดๆ ในการเข้ามาน ฯลฯ
2. ทำมหาเลียงร่างกายของลูกแต่ก็ต้องมีการนอนด้วยเพราะนี่ไม่ใช่หะระโยคะ อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่ลืมการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จงอยู่อย่างโยคยุคต์ขณะที่ตระเตรียมอาหารและรับใช้ผู้อื่นด้วยอาหารที่บริสุทธิ์นั้นที่หัวใจของผู้ที่รับประทานอาหารนั้นจะกลับมาบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นราชกษัตริย์และเป็นนายของตนเอง ที่มีชัยชนะเหนือพลังที่ละเอียดอ่อนของลูก เป็นสิ่งง่ายที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะประสาทสัมผัสของลูก แต่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างละเอียดอ่อนเพื่อที่จะได้รับชัยชนะเหนือจิตใจ,สติปัญญาและชั้นสสารซึ่งเป็นพลังที่ละเอียดอ่อนของลูก การนำชั้นสสารหรือความคิดที่ลูกต้องการมาใช้ในเวลาใดเวลาหนึ่งได้อย่างง่ายดายกล่าวได้ว่ามีชัยชนะเหนือพลังที่ละเอียดอ่อนของลูก นี่เป็นสภาพของราช กษัตริย์ หากลูกสั่งพลังของความคิดของลูกให้มีสมาธิทันทีและแล้วเมื่อคำสั่งของราชาเป็นที่เชื่อฟังในทันทีเช่นนั้นคือสิ่งชี้บอกของการเป็นนายของตนเอง โดยการฝึกฝนสิ่งนี้ลูกจะสอบผ่านข้อสอบสุดท้าย

คติพจน์: พรที่ลูกได้รับจากโดยการทำงานรับใช้ เป็นของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือทั้งหมด

***** โอม ขานติ *****

รักษาจิตใจให้สะอาด สติปัญญาให้ชัดเจน และสัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่เป็นเวทนางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

วันนี้บัฟดาตากำลังเห็นลูกๆ ที่เป็นนายของตนเอง อำนาจในการปกครองตนเองเป็นสิทธิโดยกำเนิดของชีวิตรบราห์มิน บัฟดาตาได้ทำให้บราห์มินทุกคนนั่งบนบัลลังก์แห่งอำนาจในการปกครองตนเอง ทุกดวงวิญญาณบราห์มินได้รับสิทธิของอำนาจในการปกครองตนเองทันทีที่ถือกำเนิดมา ยิ่งลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการมีอำนาจในการปกครองตนเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสกับแสงและอำนาจภายในตัวลูกเองมากขึ้นเท่านั้น

วันนี้บัฟดาตากำลังเห็นมงกุฎแห่งแสงบนหน้าผากของลูกแต่ละคน มากเท่าที่ลูกซึมซับอำนาจภายในตนเอง มงกุฎแห่งแสงของลูกก็จะเปล่งประกายตามลำดับกันไปตามนั้น บัฟดาตาได้มอบพลังทั้งหมดให้กับลูกๆ ทุกคนอย่างเป็นสิทธิของลูก ลูกแต่ละคนเป็นนายผู้ทรงอำนาจ แต่ลูกก็ตามลำดับกันไปในการซึมซับสิ่งนั้น บัฟดาตาได้เห็นแล้วว่าลูกทุกคนมีความรู้เกี่ยวกับพลังทั้งหมด และลูกก็ได้ซึมซับพลังเหล่านั้น อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในประเด็นหนึ่ง ถ้าลูกถามดวงวิญญาณบราห์มินคนใดพวกเขาจะพูดถึงพลังใจได้เป็นอย่างดี พวกเขาจะพูดถึงการบรรลุผลของพวกเขาได้เป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน แต่ความแตกต่างคือ เมื่อจำเป็นต้องใช้พลังพิเศษใดพลังหนึ่ง พลังนั้นจะไม่สามารถใช้ได้ เมื่อเวลาผ่านไป ลูกจะตระหนักว่าจำเป็นต้องใช้พลังพิเศษใด บัฟดาตากำลังบอกลูกๆ ว่า: มรดกของพลังทั้งหมดของลูกมีพลังมากที่ไม่มีปัญหาใดๆ จะสามารถมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้ ลูกจะต้องเป็นอิสระจากปัญหาทั้งหมด พลังทั้งหมดจำเป็นต้องถูกเก็บไว้ในจิตสำนึกของลูก เพื่อที่ว่าพลังใจก็ตามที่จำเป็นในเวลาใดเวลาหนึ่ง พลังนั้นก็จะปรากฏออกมาเพื่อให้ลูกได้ใช้ เพื่อที่จะทำสิ่งนี้ จงรักษาเส้นของสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน ยิ่งเส้นของสติปัญญาของลูกมีความสะอาดและชัดเจนมากเท่าใด เนื่องจากพลังในการตัดสินใจที่เฉียบแหลมของลูก ลูกก็จะยังสามารถใช้พลังเฉพาะที่ลูกต้องการในเวลานั้นได้มากขึ้นเท่านั้น ตามเวลานั้น บัฟดาตาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนปราศจากอุปสรรค ปราศจากปัญหา และปราศจากความพยายามที่ยากลำบาก(อย่างหนัก) ลูกทุกคนต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกจะต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลานาน ลูกได้เห็นชั้นสการพิเศษที่บราห์มาบามิ: การให้ทานในทันทีและการทำบุญอันยิ่งใหญ่ ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของชีวิตของท่าน การให้ทานที่ท่านให้นั้นเกิดขึ้นทันที ท่านนำทุกสิ่งไปปฏิบัติในทันที คุณสมบัติพิเศษของพอบราห์มาคือพลังในการตัดสินใจของท่านนั้นรวดเร็วมากเสมอ บัฟดาตาเห็นผลลัพธ์ ท่านต้องพาทุกคนกลับบ้านพร้อมกับท่าน ลูกทุกคนจะไปด้วยกันกับบัฟดาตาใช่ไหม? หรือลูกจะตามไป? ในเมื่อลูกต้องกลับไปกับท่าน ดังนั้นจงทำตามพอบราห์มา ในการแสดงการกระทำต่างๆ ทำตามพอบราห์มา และในสภาพของลูก ให้ทำตามพ่อซึ่งว่าไม่มีตัวตน ลูกรู้วิธีที่จะทำตามใช่ไหม?

ลูกดับเบิลพอร์เนออร์รู้วิธีที่จะทำตามหรือไม่? มันง่ายที่จะทำตามใช่ไหม? เนื่องจากลูกเพียงแค่ต้องทำตาม คำถามทั้งหมดของลูกว่า "ทำไม" "อะไร" และอย่างไร?" ก็จบสิ้นลง ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์ว่าพื้นฐานของความคิดที่ไร้ประโยชน์คือ "ทำไม" "อะไร" และ "อย่างไร?" สิ่งเหล่านี้ที่จะกลายเป็นเครื่องมือ (สำหรับความคิดที่ไร้ประโยชน์) เมื่อลูกทำตามพ่อคำพูดเหล่านี้จะจบสิ้นลง ไม่ใช่ "อย่างไร" แต่ "เป็นเช่นนั้น" สติปัญญาของลูกจะตัดสินใจทันทีว่า "ดำเนินไปในลักษณะนี้ ทำอย่างนี้" ดังนั้นบัฟดาตาจึงให้สัญญาแก่ลูกๆ ทุกคนเป็นพิเศษ ไม่ว่าลูกจะมาที่นี่เป็นครั้งแรกหรือว่าลูกเป็นคนเก่าแก่: รักษาจิตใจของลูกให้สะอาด! ลูกหลายคนยังคงมีคราบรอยเปื้อนที่เล็กหรือใหญ่ของความคิดในเชิงลบและไร้ประโยชน์อยู่ในจิตใจ เนื่องจากคราบรอยเปื้อนเหล่านี้ ความเร็วของความพยายามที่สูงส่งหรือความพยายามอันเข้มข้นของลูกจึงหยุดชะงักลง บัฟดาตาให้ศรัทธาแก่ลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ท่านให้ศรัทธาอะไรแก่ลูก? ให้มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และความปรารถนาที่บริสุทธิ์อยู่ในจิตใจของลูกแก่ทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ นี่คือการจิตใจที่สะอาด มีทัศนคติของการยกระดับผู้ที่ประณามลูก นี่คือการจิตใจที่สะอาด การมีความคิดที่ไร้ประโยชน์เกี่ยวกับตนเองหรือผู้อื่นไม่ใช่การมีจิตใจที่สะอาด ดังนั้น จงรักษาจิตใจให้สะอาด และรักษาสติปัญญาให้สะอาดและชัดเจน ตัดสินตนเอง! ตรวจสอบตนเองด้วยความใส่ใจ ไม่ใช่เพียงผิวเผินว่า "ฉันไม่ใช่ใคร! ฉันโอเคดี!" ไม่เลย! ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ดูและตรวจสอบตนเอง จิตใจและสติปัญญาของลูกชัดเจนหรือไม่? จิตใจและสติปัญญาสูงส่งหรือไม่? เมื่อเป็นเช่นนั้นเท่านั้น ลูกก็จะสามารถทำให้สภาพของลูกเป็นแสงและเบาสบายได้ นี่เป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะทำให้สภาพของลูกเท่าเทียมกับพ่อ ลูกไม่สามารถฝึกฝนสิ่งนี้ได้ในเวลาสุดท้าย ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน แล้วลูกรู้วิธีในการตรวจสอบหรือไม่? ตรวจสอบตนเองไม่ใช่คนอื่น! บัฟดาตาได้เคยบอกบางสิ่งที่น่าสนใจแก่ลูกก่อนหน้านี้เช่นกัน การมองเห็นระยะไกลของลูกหลายคนนั้น

ทรงพลังมาก แต่การมองเห็นระยะสั้นของพวกเขาอ่อนแอ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงฉลาดมากเมื่อเป็นเรื่องของการตัดสินใจอื่น อย่ากลับมาอ่อนแอเมื่อต้องตรวจสอบตนเอง

บัปพาดดาเคยบอกลูกก่อนหน้านี้ว่าตอนนี้ลูกมันคงมากขึ้นในการคิดว่าตนเองเป็นบราห์มา कुमारหรือบราห์มา กุมารี ลูกคิดอย่างไรในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา? “ฉันเป็นบราห์มา กุมารี” “ฉันเป็นบราห์มา กุมาร” “ฉันเป็นดวงวิญญาณบราห์มิน” ทำให้การตระหนักรู้ของลูกและธรรมชาติของลูกเป็นธรรมชาติด้วยวิธีนี้: เมื่อลูกตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤต ให้คิดว่า “ฉันเป็นเทวดานางฟ้า” จงทำให้สิ่งนี้มั่นคง: ฉันซึ่งเป็นเทวดานางฟ้าได้เข้ามาสู่ร่างกายที่มีตัวตนนี้ตามศรัทธาของพระเจ้า เพื่อให้ข่าวสารแก่ทุกคนและเพื่อกระทำการอันสูงส่ง ทันทิที่ทำงานของลูกเสร็จสิ้น จงมั่นคงในสภาพของความสงบของลูกเข้าสู่สภาพที่สูงส่งของลูก มองเห็นผู้อื่นในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเขา ทศนคติของลูกนี้จะค่อยๆทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเทวดานางฟ้า สายตาของลูกจะสร้างผลกระทบต่อผู้อื่น มั่นคงไหมว่าลูกเป็นเทวดานางฟ้า? ลูกได้ทำให้สิ่งนี้มั่นคงสำหรับตัวลูกเองแล้วหรือ “ฉันคือเทวดานางฟ้า”? ลูกทุกคนได้รับพรของการเป็นเทวดานางฟ้าแล้ว ลูกสามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าได้หรือไม่? นั่นคือลูกสามารถกลายเป็นแสงและเบาสบายภายในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ไหม? ลูกฝึกคิดและกลายเป็นสิ่งนี้ในหนึ่งวินาที ไม่ใช่ในหนึ่งนาที่หรือไม่? ไม่ใช่ในสิบวินาที แต่ในหนึ่งวินาที? อัจชะ ผู้ที่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ในหนึ่งวินาที ไม่ใช่สองวินาที แต่เพียงแค่นั้นหนึ่งวินาที ตบมือด้วยมือข้างเดียว (ยกมือขึ้น) ไม่ใช่สองมือ! ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? อย่ายกมือขึ้นแบบนั้น! ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ไม่ได้ยกมือ สิ่งนี้ต้องใช้เวลาหรือไม่? อัจชะ ผู้ที่รู้สึกว่าเขาต้องการเวลาสักหน่อย ผู้ที่ไม่สามารถเป็นสิ่งนี้ได้ในหนึ่งวินาที แต่ต้องการเวลาสักหน่อย ยกมือขึ้น! (หลายคนยกมือ) นี่ก็เป็นสิ่งที่ดี! อย่างไรก็ตามข้อสอบในอนาคตสุดท้ายจะมาในหนึ่งวินาที แล้วลูกจะทำอย่างไร? มันจะมาในทันทีทันใด มันจะเป็นหนึ่งวินาที ไม่เป็นไร ลูกยกมือแล้วลูกก็ตระหนักถึงเรื่องนี้!! นี่ก็ดีมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่ฝึกฝนภายใต้การบีบบังคับ (เนื่องจากสถานการณ์ภายนอก) แต่ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างมาก โอเค! แม้กระนั้นบัปพาดดาจะยังคงให้เวลาแก่ลูกเพิ่มขึ้นอีกหน่อย ลูกต้องการเวลาเท่าไร? ลูกต้องการเวลาจนถึงสิ้นปี 2000 หรือไม่? ลูกทุกคนได้ออกมาทำทนายศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด ลูกตึกลองเหล่านั้น ลูกจำสิ่งนี้ได้ไหม? ลูกออกมาทำทนายว่าโลกยุคทองจะมาถึงหรือลูกจะสร้างบรรยากาศนั้นขึ้นมา ลูกได้ออกความท้าทายนี้แล้วใช่ไหม? ดังนั้นจนถึงตอนนั้นยังคงมีเวลาอีกมาก ลูกแต่ละคนต้องให้ความใส่ใจกับตนเองมากขึ้น ไม่ใช่คำถามที่ว่าลูกสามารถทำได้หรือไม่ แต่อยู่ที่ว่าลูกต้องให้ความใส่ใจกับตนเอง ตัวอย่างเช่น ลูกต้องใช้เวลานานเท่าไรที่จะเข้ามามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง? สองวินาทีไหม? เมื่อลูกเข้ามาสู่จิตสำนึกที่เป็นร่าง แม้ว่าลูกไม่ต้องการก็ตาม ต้องใช้เวลานานแค่ไหน? ต้องใช้เวลานานเท่าไร? หนึ่งวินาทีไหม? หรือแม้กระทั่งว่าน้อยกว่านั้นอีก? ลูกไม่ตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าลูกกลับมา มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นจงฝึกฝนสิ่งนี้เช่นกัน ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่ว่าลูกกำลังทำอะไรอยู่ก็ตาม ลูกน่าจะไม่ได้ตระหนักว่าลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณโดยธรรมชาติและอยู่ในสภาพที่ทรงพลัง ให้สภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกเป็นไปโดยธรรมชาติ เมื่อลูกทำให้ธรรมชาติของลูกเป็นเหมือนเทวดานางฟ้า ธรรมชาตินี้จะทำให้สภาพของลูกเป็นธรรมชาติ ดังนั้นบัปพาดดาควรถามลูกอีกครั้งหลังจากผ่านไปนานแค่ไหน? ลูกต้องการเวลามากเท่าไร? แจนตี พุดลี! ลูกต้องการนานแค่ไหน? พุดลีในนามของทุกคนในต่างประเทศ ลูกต่างชาติต้องการนานแค่ไหน? जानी พุดลี! (ดาดีจิกกล่าว: มันจะเกิดขึ้นวันนี้ มันจะไม่เกิดพรุ่งนี้) ถ้ามันเกิดขึ้นวันนี้ ตอนนี้ลูกทุกคนก็กลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้ว ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ แต่ว่าลูกเป็นสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม หากลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ แล้วเมื่อไรล่ะ? วันนี้บัปพาดดาเปิดเผยชั้นสการอะไรของบราห์มาบาบา? การให้ทานในทันที การทำบุญที่ยิ่งใหญ่!

บัปพาดดารักลูกทุกคน ดังนั้นท่านจึงคิดว่าไม่มีลูกคนไหนของท่านที่จะด้อยไปกว่านี้ ทำไมลูกถึงตามลำดับกันไป? คงจะดีมากถ้าลูกทุกคนกลายเป็นอันดับหนึ่ง! อัจชะ

บัปพาดดาพูดกับบราเธอร์และซิสเตอร์ของฝ่ายผู้บริหาร (Administrators Wing):

ลูกได้สร้างโปรแกรมอะไรในบรรดาพวกลูกเอง? ลูกได้สร้างแผนสำหรับความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นซึ่งลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งจะสามารถงานนี้มาอยู่ในมือของลูกเองได้หรือไม่? ลูกต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงโลก ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนแปลงการบริหารงานทั้งหมดใช่หรือไม่? ลูกเคยคิดบ้างไหมว่างานนี้สามารถทำได้ง่ายดายและจะแพร่กระจายได้อย่างไร? อย่างน้อยลูกได้วางแผนที่จะส่งข่าวสารถึงเครื่องมือที่อยู่ในเมืองใหญ่เป็นการส่วนตัวหรือไม่? อย่างน้อยพวกเขาควรเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงสามารถเกิดขึ้นได้โดยผ่านทางจิตวิญญาณและจะต้องเกิดขึ้น นี่คือสาเหตุที่ฝ่ายนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อปลูกให้ผู้คนในสายอาชีพของลูกตื่นตัว ดังนั้นบัปพาดดาจึงพอใจที่ได้เห็นงานรับใช้ที่ฝ่ายนี้กำลังทำอยู่

อย่างไรก็ตาม ท่านต้องการเห็นผลลัพธ์ด้วยเช่นกันว่าแต่ละฝ่ายได้รับใช้ผู้ที่อยู่ในฝ่ายของตนเองและส่งข่าวสารนี้ไปให้พวกเขามากขนาดไหน? หรือลูกแค่ปลุกพวกเขาให้ตื่นตัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น? ลูกได้ทำให้พวกเขาเป็นมิตรของลูกหรือไม่? มิตรที่ให้ความร่วมมือไหม? ลูกอาจไม่ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นบราห์มา कुमार แต่ลูกได้ทำให้พวกเขากลายเป็นมิตรที่ให้ความร่วมมือหรือไม่?

บัดดา กำลังพูดถึงสิ่งนี้กับทุกฝ่าย ผู้นำศาสนามา ดวงวิญญาณที่สำคัญที่สุดไม่ได้มา แต่อย่างน้อยบรรดาผู้ที่มาทั้งหมดก็มารวมตัวกันบนเวทีเดียวกัน และทุกคนก็กล่าวว่าเวลานี้เราต้องมารวมตัวกันและเผยแพร่พลังทางจิตวิญญาณ ในทำนองเดียวกัน ทุกคนในฝ่ายใดก็ตามที่จำเป็นต้องบรรลุในผลลัพธ์สามประการ ประการแรก ทุกคนในอาชีพนั้นได้รับข่าวสารมากน้อยเพียงใด? ประการที่สอง ผลลัพธ์นั้นคือการมองเห็นความเป็นทางจิตวิญญาณนั้นมีความจำเป็นและพวกเขาสามารถร่วมมือกันได้เช่นกัน พวกเขาจะไม่ได้กลายเป็นนักเรียนประจำ แต่พวกเขาสามารถให้ความร่วมมือได้ งานรับใช้อะไรก็ตามที่แต่ละฝ่ายได้กระทำมาจนถึงตอนนี้ เช่นเดียวกับผู้นำศาสนาที่เพิ่งมาเมื่อไม่กี่ปี ในทำนองเดียวกันให้เชิญบุคคลจากแต่ละฝ่ายมาหนึ่งคน อันดับแรก ทำในอินเดียก่อน แล้วลูกจึงค่อยทำในระดับสากลได้ ให้บรรดาผู้ที่อยู่ในระดับต่างๆ ในทุกฝ่ายมารวมตัวกันและรู้สึกว่าคุณเองควรให้ความร่วมมือ อะไรคือผลลัพธ์ของงานรับใช้ประเภทนี้จากแต่ละฝ่ายจนถึงตอนนี้? ลูกวางแผนอะไรสำหรับอนาคต? หากบุคคลหนึ่งจากแต่ละฝ่ายรักษานี้ไว้และนำผู้อื่นให้เข้ามาใกล้ยิ่งขึ้น และแล้วดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากแต่ละฝ่ายก็สามารถมารวมกันเป็นกลุ่มได้ และกลุ่มก็จะมีขนาดใหญ่ขึ้นได้ เมื่อพวกเขาได้มาพบเจอกัน พวกเขาก็จะพัฒนาความจริงและความกระตือรือร้นเช่นกัน ตอนนี้พวกเขาทั้งหมดจะจัดกระจายกันไป มีมากมายในเมืองหนึ่ง และมีมากมายขนาดนี้ในอีกเมืองหนึ่ง มีคนที่ดีมาก อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้ จัดให้มีการชุมนุมของดวงวิญญาณเหล่านี้ จากนั้นจึงเชิญพวกเขาทั้งหมดให้มารวมตัวกันที่มธูบัน แล้วลูกจะมีแผนอะไรเช่นนั้นบ้างไหม? ลูกต้องได้ทำบางสิ่งอย่างแน่นอน ลูกมีแผนเช่นนั้นหรือไม่? ผู้ที่อยู่ต่างประเทศก็ได้ส่งข้อความมาว่ามีมากมายจะจัดกระจายกันไปในทุกหนแห่ง แค่มองดูที่บาร์ดเพียงอย่างเดียว! ดวงวิญญาณดีๆ มากมายได้ปรากฏตัวในสถานที่ที่แตกต่างกัน แต่พวกเขาก็ยังคงอยู่อย่างแฝงตัว จัดโปรแกรมพิเศษเพื่อให้ทุกคนได้มารวมตัวกันและแบ่งปันประสบการณ์ สิ่งนี้จะสร้างความแตกต่างอย่างมากและทำให้พวกเขาใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น อาจมีห้าคนในแผนกหนึ่ง แปดคนในอีกแผนกหนึ่ง และยี่สิบห้าถึงสามสิบคนในอีกแผนกหนึ่ง พาพวกเขามาในชุมนุมในลักษณะนี้ แล้วพวกเขาจะสามารถก้าวหน้าไปได้ ความจริงและความกระตือรือร้นของพวกเขาจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นเวลานี้ลูกควรได้ผลลัพธ์ของทุกฝ่ายที่รับใช้มาจนถึงตอนนี้ แล้วลูกทุกคนได้ยินสิ่งนี้ไหม? ลูกเหล่านั้นจากทุกฝ่ายกำลังฟังสิ่งนี้อยู่หรือไม่? ลูกพิเศษจากแต่ละฝ่ายที่ปรากฏตัวในวันนี้ ยกมือขึ้น! มีลูกหลายคน ดังนั้นตอนนี้จึงส่งผลลัพธ์นี้ว่าใครและจำนวนเท่าใดที่ให้ความร่วมมือกับลูกและมากขนาดไหน ลูกจะได้รับการบอกในภายหลังเกี่ยวกับโปรแกรมที่ลูกควรจัดสำหรับพวกเขา จะมีการจัดโปรแกรมซึ่งให้ความสนุกสนานสำหรับพวกเขา สิ่งนี้โอเคไหม?

มธูบัน: ผู้ที่มาจากมธูบันไม่ควรจะอยู่ว่างๆ และปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยไม่ทำอะไรเลย ลูกต้องการที่จะอยู่ว่างๆ โดยไม่ทำอะไรไหม? ลูกต้องการที่จะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นใช่ไหม? หรือลูกเหนื่อยล้า? ลูกมีวันหยุดสัปดาห์เป็นระยะๆ ลูกต้องมีสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม ให้มีโปรแกรมแล้วโปรแกรมเล่าเช่นกัน เพื่อที่ลูกจะรักษาความจริงและความกระตือรือร้นเอาไว้ได้ มิฉะนั้น ดาดีจะบอกว่า: เมื่อพวกเขาไม่มีการรับใช้ทำ ก็มีการพราบน บาบาคควรบอกลูกเกี่ยวกับการพราบนี้นี้หรือไม่? ดาดีบอกว่าพวกลูกทุกคนต้องการที่จะไปยังเมืองและหมู่บ้านของตนเอง ลูกบอกว่าลูกต้องการจะไปเยี่ยมเยียนพวกเขา ว่าลูกต้องการจะไปเยี่ยมและทำงานรับใช้บางอย่างที่นั่น นี่คือเหตุผลว่าทำไมการทำให้ลูกไม่ว่างเว้นอยู่เสมอมิใช่เป็นเรื่องที่ดี หากลูกยังคงอยู่ก็จะเป็นการขัดแย้งใดๆ บัพาดาขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่ากับชาวมธูบันเพราะคุณสมบัติพิเศษของลูกอย่างหนึ่ง ไม่แม้แต่ร้อยละ แต่หลายล้านเท่า! ยินดีกับคุณสมบัติพิเศษอะไร? ชาวมธูบันมีความรักอย่างลึกซึ้งที่จะรับใช้ใครก็ตามที่มาเยือน โดยที่อะไรก็ตามที่อยู่ภายในพวกเขาจะถูกซ่อนไว้ ดูเหมือนพวกเขาทั้งหมดจะอะแอะมาก ดูเหมือนพวกเขาจะไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย บรรดาผู้ที่มาเยือนที่นั้นก็มิใช่สังเกตมีการแสดงความคิดเห็นเมื่อพวกเขาจากไปคือ: แต่ละคนที่ดูเหมือนเทวดานางฟ้า ในเวลานั้นลูกพัฒนาพลังพิเศษ ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษนี้ของลูกจึงดีมาก ลูกมีประกายของงานรับใช้ ดังนั้นบัพาดาจึงมอบใบประกาศนียบัตรนี้ให้กับลูก ลูกควรได้รับการแสดงความยินดีใช่ไหม? ดังนั้นอย่างน้อยก็ขอตอบมือให้กับชาวมธูบัน! ดีมาก! ในเวลานั้นแม้แต่บัพาดาก็มาเยี่ยมเยียนลูกทุกคน ไม่ใช่ลูกทุกคนจะตระหนักถึงเรื่องนี้ แต่บัพาดาก็มาเยี่ยมเยียนลูกเช่นกัน ดังนั้นความพิเศษของมธูบันนี้ก็เพิ่มมากขึ้นไปอีก อ้อชะ

ฝ่ายสื่อสารมวลชน (Media Wing): ฝ่ายสื่อสารมวลชนได้เริ่มต้นในต่างประเทศแล้วใช่ไหม? บัพาดาเห็นว่าขณะนี้มีความ

พยายามที่ดีในด้านสื่อ ชาวจากที่นี่เริ่มเข้ามาในหนังสือพิมพ์และลูกก็รักใช้พวกเขาด้วยความรัก อย่างน้อยลูกก็รักใช้พวกเขาแล้ว! ดังนั้นลูกจะได้รับผลของความพยายามที่ลูกทำ เช่นเดียวกับที่ลูกให้เวลากับคนที่วิ ลูกก็ควรให้เวลากับคนหนังสือพิมพ์เป็นพิเศษเช่นกัน มันมาทุกวันใช่ไหม? (การบรรยายของทีลูเบน) ดังนั้นนี่เป็นความก้าวหน้าที่ดี ทุกคนมีประสบการณ์ที่ดีมากเมื่อได้ฟังสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันให้มีบทความโดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์ด้วยสัปดาห์ละครั้งหรือวันเว้นวันโดยบอกว่าขณะนี้ถึงเวลาที่จะเพิ่มพลังทางจิตวิญญาณแล้ว ใช้ความพยายามเช่นนี้! อันที่จริงลูกประสบความสำเร็จและคอนเนกชั่นของลูกก็กำลังเพิ่มขึ้น เวลานี้แสดงความมหัศจรรย์ผ่านหนังสือพิมพ์ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? กลุ่มนี้ทำได้ไหม? ผู้ที่จะทำสิ่งนี้ ยกมือขึ้น เมื่อมีความจริงจังและความกระตือรือร้นย่อมมีความสำเร็จ ทำไมสิ่งนี้ถึงเป็นไปได้? ในท้ายที่สุดแล้วเวลานั้นก็จะมาถึงที่สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดจะถูกมอบให้แก่ลูกเพื่อให้ลูกได้ใช้ จะมีการเสนอให้กับลูก พวกเขาจะเสนอสิ่งเหล่านี้ให้กับลูกและต้องการบางอย่างเป็นการตอบแทน โดยพูดว่า "ให้บางสิ่งบางอย่างแก่เรา มอบบางสิ่งให้กับเรา!" ยอมรับความช่วยเหลือจากเรา! ในปัจจุบันลูกต้องบอกพวกเขาว่า “จงให้ความร่วมมือ!” แล้วพวกเขาจะร้องขอว่า “ให้เราร่วมมือกับท่านเถิด!” ทำให้ประเด็นนี้มั่นคง: เทวดานางฟ้า! เทวดานางฟ้า! เทวดานางฟ้า! จากนั้นดูว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นเร็วแค่ไหน ลูกจะไม่ต้องไล่ตามพวกเขา แต่พวกเขาจะไล่ตามลูกโดยอัตโนมัติเหมือนดั่งเงา พวกเขากำลังรอเพียงเพราะว่าเวทีของลูกยังรออยู่ จงพร้อมเสมอ และจากนั้นก็จะเป็นเพียงเรื่องของเวลาเปิดสวิตช์เท่านั้นเอง! ลูกทำได้ดีมากและจะทำเช่นนี้ต่อไป

ถึงดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเองทุกหนแห่งในดินแดนนี้และในต่างแดน ผู้ที่ไม่ว่าจะอยู่ในรูปที่มีร่างกายหรือในรูปที่ละเอียดอ่อนที่กำลังเฉลิมฉลองการพบปะ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เปิดเผยสิทธิอันสูงส่งของตนในพฤติกรรมและบนใบหน้าของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณเหล่านั้นผู้ที่ทำตามบรรพชาในทุกอย่างก้าว ถึงผู้ที่รักษาจิตใจให้สะอาดและสติปัญญาของตนให้กระจ่างชัดอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นโดยธรรมชาติเช่นนั้น ถึงลูกที่เป็นแสงและเบาสบายที่อยู่กับพ่ออยู่เสมอและจะกลับบ้านไปพร้อมกับพ่อ ด้วยความรัก ความระลึกถึง และนมัสตจากบรรพชา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด และใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดในขณะที่ไม่ได้รับอิทธิพลและละวาง

การเป็นผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดหมายถึงการไม่ยึดติดกับสิ่งใดๆ และมีความรักต่อพ่ออยู่เสมอ ธรรมชาติของความรักนี้ทำให้ลูกละวาง หากลูกไม่รักพ่อ ลูกจะไม่สามารถละวางได้และจะมีความผูกพันยึดมั่นบางอย่าง ผู้ที่รักพ่อจะอยู่เหนือสิ่งดึงดูดทั้งหมด นั่นคือพวกเขาอยู่อย่างละวาง กล่าวกันว่าเป็นสภาวะของการมีภูมิคุ้มกัน ไม่ใช่ผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากแรงดึงดูดที่มีขีดจำกัด ผู้ที่ใช้สิ่งสร้างหรือสิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่างในขณะที่มีภูมิคุ้มกันต่อสิ่งเหล่านั้นคือราช รัช ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: เมื่อมีความสะอาดและความซื่อสัตย์อยู่ในหัวใจ พระเจ้าก็พอใจ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเก็บเป้าหมายของลูกไว้เบื้องหน้าลูกเสมอ และลูกจะพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งอย่างต่อเนื่อง เวลานั้นลูกต้องดูแลตนเอง จัดลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจออกไปและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง
- คำถาม:** แม้ว่าลูกจะได้รับพรของการมีชีวิตที่ยืนยาว แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามอะไรเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว?
- คำตอบ:** เพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน ยิ่งลูกจดจำพ้อมมากเท่าไรลูกก็จะกลับมาสโตประธานมากเท่านั้น ช่วงชีวิตของลูกก็จะเพิ่มขึ้นและความกลัวตายก็จะถูกขจัดออกไป ด้วยการจดจำระลึกถึง ความทุกข์ของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะกลายเป็นดอกไม้ ด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกหารายได้ที่แฝงตัว ด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกดวงวิญญูณจะกลับมาเบาสบายและช่วงชีวิตของลูกจะกลับมายืนยาว

โอมชานติ พ่ออธิบายและสอนลูกทางจิตที่สูงสุดแสนหวาน พ่ออธิบายอะไร? ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นลูกควรมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวเพราะช่วงชีวิตของลูกเคยยาวมาก ลูกเคยมีชีวิตที่ยืนยาวถึงประมาณ 150 ปี ลูกได้รับช่วงชีวิตที่ยืนยาวนั้นอย่างไร? ด้วยการกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน เมื่อลูกเคยสโตประธานช่วงชีวิตของลูกก็ยาวมาก เวลานั้นลูกกำลังไต่ขึ้นไป ลูกรู้ว่าช่วงชีวิตของลูกกลับมาสั่นลงเพราะลูกกลับมามาตโมประธาน ลูกไม่ได้มีพลาณามัยที่ดีเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่มิโรคภัยอย่างสมบูรณ์ นี่คือนิสัยเก่าและเปรียบเทียบกับชีวิตใหม่ ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิถีที่จะมีชีวิตที่ยืนยาว ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน หากลูกจดจำพ้อมลูกจะกลับมาเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็นอีกครั้ง นั่นคือสโตประธานและมีพลาณามัยที่ดีพร้อมกับมีชีวิตที่ยืนยาว เมื่อลูกมีชีวิตสั้นก็มีความกลัวตาย ลูกได้รับการรับประกันว่าลูกจะไม่มีวันประสบกับความตายก่อนเวลาอันควรในยุคทอง หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ้อมช่วงชีวิตของลูกก็จะยืนยาวและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ในรูปแบบใด ลูกต้องการอะไรอีก? ลูกพูดว่า ลูกต้องการสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน ลูกไม่รู้ว่าคุณจะได้รับสถานภาพเช่นนั้น เวลานั้นพ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะทำเช่นนั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพเช่นนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี่ ลามตนเองว่า ฉันมีข้อบกพร่องใดในตัวฉันหรือไม่? มีข้อบกพร่องมากมายหลายประเภท การสูบบุหรี่และการรับประทานอาหารที่สกปรกก็เป็นข้อบกพร่องด้วยเช่นกัน ข้อบกพร่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือข้อบกพร่องของกิเลสที่ลูกเรียกว่าเป็นอุปนิสัยที่ไม่ดีด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกได้กลับมาไม่มีกิเลสและเวลานี้พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะกลับมาปราศจากกิเลส ในสิ่งนี้ลูกต้องละทิ้งกิเลสและข้อบกพร่อง ลูกต้องไม่มีวันกลับมาไม่มีกิเลส การเปลี่ยนแปลงของผู้ที่ได้เปลี่ยนแปลงตนเองในชาติเกิดนี้จะคงอยู่เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับลูกที่จะกลับมาปราศจากกิเลสด้วยพลังโยคะของลูกเท่านั้นที่ภาระของหลายต่อหลายชาติเกิดที่ลูกมีบนศีรษะของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกๆ รู้ว่าลูกได้เคยมีกิเลสมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานั้นลูกสัญญากับพ่อว่าลูกจะไม่มีวันกลับมาไม่มีกิเลสอีก พ่อพูดว่า หากลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกจะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษหรือเท่าและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน เป็นเพราะลูกประณามพ่อซึ่งหมายความว่าลูกได้ข้ามไปสู่อีกด้านหนึ่ง(ไปหามนุษย์ทางโลก) หลายคนก็จากไปในลักษณะนี้ นั่นคือพวกเขาพ่ายแพ้ก่อนหน้าลูกไม่รู้ว่าคุณไม่ควรทำธุรกิจของกิเลสนั้น ลูกบางคนผู้ที่ดีก็พูดว่าพวกเขาจะอยู่อย่างถาวรพรหมจรรย์ เมื่อเห็นชั้นยาสีปากพวกเขาก็คิดว่าความบริสุทธิ์นั้นดี มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และผู้บริสุทธิ์ ผู้คนมากมายในโลกไม่บริสุทธิ์ แม้แต่การไปเข้าห้องน้ำก็กลับมาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกควรอาบน้ำทันที มีความไม่บริสุทธิ์มากมายหลายประเภท การเป็นเหตุของความทุกข์ของใครบางคน การต่อสู้รบราและการทะเลาะเบาะแว้งก็เป็นการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกได้ทำบาปมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานั้นลูกต้องจบสิ้นนิสัยเหล่านั้นทั้งหมด เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญูณที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง เป็นเพียงลักษณะและนารายณ์เท่านั้นที่เป็นดวงวิญญูณที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ไม่มีใครอื่นสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ที่นี่เพราะทุกคนตโมประธาน พวกเขาเป็นเหตุของการประณามอย่างมากมาย พวกเขาไม่รู้ว่าคุณกำลังทำอะไรหนึ่งคือบาปที่แฝงตัวและอีกหนึ่งคือบาปที่ท้อแท้เห็นได้ชัด นี่คือนิสัยที่ตโมประธาน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิด และเหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน ลูกได้รับความเข้าใจที่ดีที่สุดซึ่งลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ แต่แล้วลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับคำยกย่องของเหล่าเทพที่ลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญ พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกเคยเป็นดอกไม้ที่แสนหวานและสวยงามอย่างมาก และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นหนาม เวลานั้นจึงจดจำพ้อมและด้วยการจดจำระลึกถึงที่ช่วงชีวิตของลูกจะกลับมายาวนานและบาปของลูกก็จะถูกเผาไปด้วยเช่นกัน ภาระก็

จะถูกขจัดออกไปจากศีรษะของลูก ลูกต้องดูแลตนเอง ลูกต้องจัดซื้อบกพร่องที่ลูกมีในตัวลูก ในทำนองเดียวกันมีตัวอย่างของนาราด เขาถูกถามว่า ท่านมีค่าหรือไม่? เขาเห็นว่าเขาไม่มีค่าอย่างแท้จริง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่ง ลูกคือลูกของพ่อ เมื่อพ่อของใครบางคนเป็นจักรพรรดิ เขาก็จะพูดว่า พ่อของนั้นเป็นจักรพรรดิ บาบาคือผู้เดียวที่ให้ความสุขกับลูกเป็นอย่างมาก ผู้ที่เป็นจักรพรรดิมีธรรมชาติที่ดีไม่เคยโกรธเลย ในเวลานี้องศาของทุกคนนั้นได้ลดลงไปที่ละน้อย พวกเขาได้รับอิทธิพลจากข้อบกพร่องทั้งหมด และองศาของพวกเขาก็ลดลงเรื่อยๆ พวกเขาเฝ้าแต่กลับมามีราวก้นว่า เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของสภาพไม่ประสาธ พวกเขาได้กลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกต้องอดทนอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังได้รับการเยียวยารักษาจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป พ่อพูดว่า ก็เลสทั้งห้าเหล่านี้จะก่อคุณลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยิ่งลูกเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อมากเท่าไร มายาก็จะยิ่งพยายามทำให้ลูกตกต่ำลงมากเท่านั้น สภาพของลูกควรจะเข้มแข็งมากที่ไม่มีพายุใดของมายาสามารถเขย่าลูกได้ ราวน์ไม่ได้เป็นอะไรอย่างอื่นเลยและก็ได้เป็นมนุษย์ ราวน์,กิเลสทั้งห้าถูกเรียกว่ามายา ชุมมุนที่เป็นเช่นปีศาจของราวน์ก็ไม่ได้ตระหนักว่าลูกคือใคร “ปีศาจเหล่านี้อธิบายอะไร?” จริงๆแล้วไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เหตุใดลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นปีศาจ? บราห์มาเป็นลูกของใคร? ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อหนึ่งทีและให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาวและขอให้ลูกมั่งคั่ง! ท่านเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของลูกและให้พรแก่ลูก อย่างไรก็ตามจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นเพียงแค่การรับพรเหล่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งต้องมีความเข้าใจ ลูกต้องได้รับสิทธิ์ที่จะให้ตักของอาณาจักรแก่ตนเอง พ่อให้สิทธิ์นี้แก่ลูก ท่านให้คำสอนแก่ลูกๆ ทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ คำสอนอันดับหนึ่งที่ท่านให้แก่ลูกคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ผู้คนไม่ได้จดจำท่าน เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน การจดจำระลึกถึงของพวกเขานั้นผิด พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถจดจำชีพบาบาได้อย่างไร? พวกเขาไปที่วัดของชีวาและกราบไหว้บูชาท่าน ลูกสามารถพูดกับพวกเขาว่า บอกฉันเกี่ยวกับหน้าที่การงานของท่าน! พวกเขาก็จะตอบว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขากราบไหว้บูชาท่านและร้องขอความเมตตาจากท่าน และแล้วเมื่อใครบางคนถามพวกเขาว่าพระเจ้าอยู่ที่ไหน พวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ดูซิว่าพวกเขาทำอะไรเบื้องหน้าภาพลักษณ์ทั้งหลายและเมื่อพวกเขาไม่ได้อยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์นั้นคุณธรรมทั้งหมดของพวกเขาก็สูญหายไป พวกเขาทำความผิดอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และพวกเขาก็ยังคงมีความรักอย่างมากต่อความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแม้กระทั่งอยู่อย่างถืออดและไปโดยไม่มีน้ำเพื่อฤๅษณะ ที่นี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในขณะที่มองดูสิ่งที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นทำ เวลานี้ลูกรู้สึกขบขันกับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ตามละครขณะ ที่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ก้าวลงมาเรื่อยๆ ไม่มีใครสามารถไต่ขึ้นได้ นี่คือนิยามบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดซึ่งไม่มีใครรู้ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ครูเป็นผู้รับใช้ของนักเรียนเพราะเขาใช้นักเรียนทั้งหลาย พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของรัฐบาล พ่อพูดว่า พ่อใช้ลูกและสอนลูกด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านกลายเป็นครู ท่านบอกลูกเกี่ยวกับความรู้ของตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนสิ่งนี้ได้ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ ผู้คนในโลกก็มีสติปัญญาที่ต่ำไม่ประสาธเช่นนั้น โลกนี้น่ากลัวมาก ผู้คนทำในสิ่งที่พวกเขาไม่ควรทำ พวกเขาใช้ความก้าวร้าวรุนแรงและรุนแรงปล้นทรัพย์สิน ฯลฯ อย่างมากพวกเขาไม่ทำอะไร? พวกเขาดำเนิน 100% ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสโตประสาธ 100% ลูกแสดงให้เห็นถึงวิธีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไปและพบพ่อ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อมาอย่างไร ท่านเข้ามาในพาหนะนี้และพูดความรู้ที่กับลูกโดยผ่านบราห์มา ลูกดูดซับสิ่งนี้แล้วถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น เพื่อให้พวกเขามีความปรารถนาที่จะฟังท่านโดยตรงและกลายเป็นครอบครัวของพ่อ ที่นี้มีพ่อ แม่ และลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนี้ โลกนั้นเป็นเช่นปีศาจ เพราะลูกได้เปื้อนหนายกับครอบครัวที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกจึงได้ละทิ้งธุรกิจของลูก ฯลฯ และมาหาบาบาเพื่อกลับมาสดชื่นแจ่มใส เป็นบราห์มินผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ ดังนั้นลูกมาและนั่งในครอบครัวนี้ เมื่อลูกกลับบ้านลูกก็จะไม่มีครอบครัวเช่นนั้น ที่นั้นลูกกลายเป็นเหมือนกับชีวิตทางร่างอื่น ลูกจึงกลายเป็นอิสระจากธุรกิจทางโลกนั้นและมาที่นี้ เวลานี้พ่อพูดว่า ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ดอกไม้มีกลิ่นหอม ทุกคนเด็ดดอกไม้และดมกลิ่น ไม่มีใครที่จะเด็ดดอกไม้ อีก ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้ เหตุนี้เองบาบาจึงนำดอกไม้มาด้วยเช่นกันและบอกลูกว่า ลูกต้องกลายเป็นเช่นดอกไม้เหล่านี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ลูกรู้ว่าความสัมพันธ์ทางร่างเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้นลง ลูกแต่ละคนกำลังหารายได้ที่แฝงตัวที่นี้ ลูกต้องละร่างของลูก ลูกต้องหารายได้ของลูกและละร่างของลูกในขณะที่อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในขณะที่เดินเหินและท่องทั่วไประอบๆและลูกจะไม่มีวันกลับมาเหน็ดเหนื่อย ไม่ว่าลูกจะเดินไปในสภาพที่ปราศจากร่าง ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากแค่ไหน แม้ว่าลูกจะเดินจากที่นี้ไปยังอาบูโรด ลูกก็จะไม่เหนื่อย บาปของลูกจะถูกตัดออกไป และลูกจะกลับมาเบาสบาย ไม่มีใครอื่นสามารถรู้ว่าลูกได้รับประโยชน์มากแค่ไหน ผู้คนของทั้งโลกกำลังร้องเรียกหา: โอ

ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ในกรณีนั้น ท่านจะสามารถถูกเรียกว่าหัตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ได้อย่างไร? ลูกจะไม่ก้มลงแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกจะก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้น มีตัวอย่างของกุมาริ นั่นคือ เมื่อเธอกลับมาไม่บริสุทธิ์เธอจะต้องก้มลงเบื้องหน้าทุกคนและร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! แล้วเหตุใดลูกถึงไม่กลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกต้องร้องเรียกหา? เพราะนี่คืออาณาจักรราวัน ร่างของทุกคนจึงถูกสร้างขึ้นมาจากกิเลส เวลาที่ลูกไปจากราวันแล้ว นี่ลูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปยังอาณาจักรของราม ยุคทองคืออาณาจักรของราม หากลูกจะพูดว่าเพียงยุคเงินเท่านั้นที่เป็นอาณาจักรของรามและแล้วอะไรเกิดขึ้นกับอาณาจักรสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์? เวลาที่ลูกๆ ได้รับความรู้ทั้งหมดนี้ คนใหม่มาและลูกก็ให้ความรู้แก่พวกเขาและทำให้พวกเขามีค่าด้วย บางครั้งพวกเขาก็ไปสู่มิตรเช่นนั้นที่จากการเป็นผู้ที่มีค่าพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความค่า พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป เมื่อพ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ มายาก็มีพลังอย่างมากที่เธอทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกป่วยแพ้ และแล้วลูกก็ร้องเรียกหา บาบ่าได้โปรดปกป้องฉัน! น้าอัสจรรยจริง! ผู้คนมากมายตายในสนามรบ ดังนั้นพวกเขาได้รับการปกป้องหรือไม่? กระสุนเหล่านี้จากมายาแข็งแกร่งยิ่งกว่ากระสุนจากปืน เมื่อลูกเจ็บปวดจากกิเลสของตัณหาราคะ ลูกก็ตกลงมาจากบนยอดสุด ในยุคทองทุกคนบริสุทธิ์และเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์และพวกเขาถูกเรียกว่าเทพ เวลาที่ลูกรู้ว่าพ่อมาอย่างไร ท่านอาศัยอยู่ที่ไหน และท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าท่านนั่งในรถม้าของอรุณและให้ความรู้ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเรียกท่านว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? พวกเขาได้ลิ้มพ้อผู้ที่สร้างสวรรค์ เวลาที่ ท่านเองกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ จบสิ้นนิสัยที่สกปรกของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด การเป็นเหตุของความทุกข์ การต่อสู้รบราและการทะเลาะเบาะแว้งกันทั้งหมดนั้นเป็นการกระทำที่สกปรกที่ลูกต้องไม่กระทำ รับผิดชอบที่จะทำให้ดีลักษณ์ของอาณาจักรแก่ตนเอง

2. นำสติปัญญาของลูกออกไปจากธุรกิจทางโลกและผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดและกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม เพื่อที่จะหารายได้ที่แผ่ตัว ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยผู้มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น และด้วยการใช้พลังของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูกเอง ทำให้ดวงวิญญาณเป็นอิสระจากความวิตกกังวล ในโลกทุกวันนี้ ทุกดวงวิญญาณคือเพชรพลอยของความวิตกกังวล ด้วยพลังของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก ลูกเพชรพลอยผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น สามารถเปลี่ยนแปลงเพชรพลอยของความวิตกกังวลเหล่านั้นได้ เช่นที่ลำแสงของพระอาทิตย์จัดความมืดจากกระยะไกลมาก ในทำนองเดียวกัน ลำแสงและรัศมีในรูปของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูกเพชรพลอยแผ่กระจายออกไปในทุกทิศทางของโลก เหตุนี้เองพวกเขาเชื่อว่าแสงทางจิตบางอย่างกำลังทำงานในวิธีการที่แผ่ตัว พวกเขาเริ่มที่จะมีการแตะสัมผัสนี้ และกำลังมองหาลูกอยู่ ในที่สุดพวกเขาจะมาถึงสถานที่นี้

คติพจน์: เพื่อที่จะเข้าใจการชี้นำของบัพดาตาได้อย่างชัดเจน รักษาเส้นของจิตใจและสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับมาเพียบพร้อม เพราะคุณต้องกลับบ้านและแล้วไปสู่โลกที่บริสุทธิ์

คำถาม: วิธีใดที่จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์?

คำตอบ: เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ คุณต้องกลายเป็นขอทาน ลืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของคุณรวมทั้งร่างกายของคุณและจดจำพ่อ และแล้วเมื่อนั้นคุณจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่คุณเห็นด้วยตาคุณในเวลานี้ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย เหตุนี้เองคุณต้องลืมทรัพย์สินสมบัติและสิ่งของในครอบครองทั้งหลายลา ของลูก และกลายเป็นขอทาน เพียงขอทานเช่นนั้นเท่านั้นที่จะกลายเป็นเจ้าชาย

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกๆเข้าใจอย่างดีมากว่าดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์ในตอนเริ่มต้น เราเคยบริสุทธิ์ มีคำกล่าวเกี่ยวกับดวงวิญญาณว่า บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์เขาก็มีความสุข ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของคุณว่าเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น โลกที่บริสุทธิ์คงอยู่มาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และลูกเคยบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจรในโลกนั้น และแล้วก็ยังเหลืออยู่อีกครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าความบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์, ความสุขและความทุกข์, กลางวันและกลางคืน, แต่ละสิ่งคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจร ผู้ที่เป็นคนดีและรู้จักและผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายก็จะเข้าใจอย่างดีมาก พ่อพูดว่า ลูกๆที่แสนหวาน ลูกเคยบริสุทธิ์ เพียงลูกๆเท่านั้นที่คงอยู่ในโลกใหม่ ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ในตอนแรกเราเคยบริสุทธิ์ และมีเราจำนวนน้อยมาก และแล้วโลกมนุษย์ก็ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไป ใครกำลังอธิบายแก่ลูกๆที่แสนหวาน? พ่อ, พ่อดวงวิญญาณสูงสุด, กำลังอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ สิ่งนี้ถูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้ถูกเรียกว่ากุมภ(การพบกัน) ผู้คนลืมนยุคบรรจบพบกันนี้ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่ามียุค และยุคที่ห้านี้คือยุคบรรจบพบกันเล็กๆ ยุคก้าวกระโดดซึ่งมีช่วงระยะเวลาสั้นๆ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในสภาพที่ปลดเกษียณของเขา ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆชาติเกิดของเขา ลูกๆ ได้มีการรับประกันนี้ พ่อได้เข้ามาในผู้นี้และบอกเล่าชีวิตประวัติของเขาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อพูดกับดวงวิญญาณเท่านั้น บทบาทของแต่ละดวงวิญญาณจะมีการแสดงพร้อมกับร่างกายของเขา นั่นถูกเรียกว่าผู้มีชีวิต (ผู้ที่อยู่ในร่างกาย) ผู้มีชีวิตที่บริสุทธิ์และผู้มีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณว่ามีเทพจำนวนน้อยมากในยุคทอง และแล้วลูกก็จะพูดถึงตนเองว่า เราผู้มีชีวิตทั้งหลาย ผู้ที่เคยบริสุทธิ์ในยุคทอง ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์หลังจากที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง จากบริสุทธิ์ไปสู่ไม่บริสุทธิ์ และไม่บริสุทธิ์มาบริสุทธิ์ ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้น ดังนั้นบาบามาในทุกๆ 5000 ปีเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและก่อตั้งสวรรค์ พระเจ้าคือหนึ่งเดียวและท่านจะทำให้โลกเก่านั้นใหม่อย่างแน่นอน และแล้วใครที่ทำให้โลกใหม่นั้นเก่า? ราวน์ เพราะเป็นราวน์ทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ศัตรูลูกเฝ้า เพื่อนจะไม่ลูกเฝ้า เพื่อนของทุกคนคือพ่อผู้เดียวผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนจดจำท่านเพราะท่านคือผู้เดียวผู้ที่ให้ความสุขแก่ทุกคน ดังนั้นจะต้องมีใครบางคนที่ทำให้ความทุกข์อย่างแน่นอน นั่นคือราวน์กิเลสทั้งห้า ครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราม และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราวน์ ผู้คนวาดรูปสวัสดิกะ พ่ออธิบายความหมายสิ่งนั้น มีสี่ส่วนเท่ากัน หนึ่งส่วนไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่าแม้แต่เล็กน้อยได้ ละครนี้ถูกต้องแม่นยำมาก บางคน, เพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาคิดว่าควรจะออกมาจากละครนี้ จึงเป็นการดีกว่าที่จะหลอมรวมเข้ากับธาตุบุราห์หรือหลอมรวมเข้ากับธาตุแห่งแสง อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปที่นั่น เพียงแค่ดูความคิดที่พวกเขามี! ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาทำความเพียรพยายามประเภทต่างๆ เมื่อชั้นยาสี้ออกจากร่างของเขาก็จะไม่มีการถูกกล่าวหาว่าเขาได้ไปสวรรค์หรือดินแดนสุขาวดี จะเป็นคำกล่าวถึงของผู้ครองเรือนว่า ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว ดวงวิญญาณจดจำสวรรค์ ลูกจดจำสวรรค์มากที่สุด ลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งสอง ไม่มีใครอื่นรู้อย่างนี้ ลูกก็ไมรู้สิ่งนั้นเช่นกัน พ่อมาและอธิบายความลับทั้งหมดให้กับลูกๆ นี่คือการตื่นไม่โลกมนุษย์ ตื่นไม่จะมีเมล็ดแน่นอนด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่าโลกที่บริสุทธิ์กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร และแล้วพ่อก็มาและทำให้โลกบริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าสวรรค์ ในเวลานี้สวรรค์อยู่ในอดีตและจะช้ารอยอย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า ประวัติศาสตร์โลกช้ารอย นั่นคือโลกได้กลับมาใหม่จากเก่าและเก่าจากใหม่ สำหรับการช้ารายนี้นั้นหมายความว่านี่คือละคร(ภาพยนตร์) คำว่า “ละคร” นั้นก็ดีมาก ดูเหมือนจะถูกต้อง วงจรก็เฝ้าแต่หมุนไปเหมือนเดิมทุกประการ การแสดงละครไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนเดิมทุกประการ เมื่อผู้แสดงบางคนล้มป่วยเขาก็ลาป่วย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณว่า เราเคยเป็นเทพที่มี

ค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมาและแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จาก
ไม่บริสุทธิ์ ท่านได้บอกลูกถึงสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ท่านเพียงแต่พูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อ ก่อนอื่นใดพ่อทำให้ลูก
มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดพ่อสอนบทเรียนให้กับลูก ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อ
เตือนลูกอย่างมากและลูกก็ยังลืม! ลูกก็จะลืมต่อไปตราบนานจนกระทั่งถึงตอนสิ้นสุดของละคร ในเวลาสุดท้ายเมื่อถึงเวลา
สำหรับการทำลายล้าง การศึกษาเล่าเรียนของลูกก็จะมาถึงจุดจบ และแล้วลูกก็จะละร่างของลูก เช่นเดียวกับที่งูลอกหนัง
เก่าของมัน พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ไม่ว่าลูกจะนั่งหรือเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า เวลานี้จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง
กิเลสทั้งห้าก็จะจับลูกไว้ เมื่อลูกนั้นกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก็จะไม่มียกยัดใครสามารถจับลูกได้ ลูกต้องกลับมา
มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก เพียงในยุคนั้นบรรพบุรุษที่ท่านนั้นที่ดวงวิญญาณได้รับความ
รักจากพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ลูกเรียกว่ายุคบรรพบุรุษที่ให้คุณประโยชน์เมื่อพ่อได้พบกับลูกๆ ลูกแต่ละดวง
วิญญาณอยู่ในร่างกาย พ่อก็เข้ามาในร่างกายด้วยเช่นกันและทำให้ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อมาเพียงครั้งเดียว
เท่านั้นเมื่อท่านต้องพาทุกคนกลับบ้าน ท่านอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าท่านจะพาลูกกลับบ้านไปอย่างไร ลูกพูดว่าเรา
ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ท่านบริสุทธิ์ ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์เถิด! ลูกๆ ไม่รู้ว่าบาบาจะชำระลูกให้บริสุทธิ์
อย่างไร ตราบจนกระทั่งท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้ว ไม่เช่นนั้นลูกจะรู้ได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวที่
แสนเล็ก พ่อก็เป็นดวงดาวที่แสนเล็กด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ
ท่านทำให้ลูกเหมือนกับท่านเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ มีความรู้และแล้วลูกก็อธิบายความรู้นี้ให้แก่ทุกคน จะมีการบอกความรู้
นี้แก่ลูกเมื่อลูกอยู่ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้, คือผู้เดียวเท่านั้น และท่านสอนลูกในเวลานี้
เท่านั้น ทุกคนต้องมีเรื่องราวชีวิต พ่อเฝ้าแต่บอกสิ่งนั้นแก่ลูก แต่ลูกก็ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกบรรลากับมายา ลูกรู้สึกว่าคุณ
กำลังจดจำบาบาและแล้วลูกก็ลืมท่าน พ่อพูดว่ามายาคือศัตรูของลูกผู้ที่ทำให้ลูกลืม, นั่นคือเธอทำให้ลูกหันห่างออกไปจาก
พ่อ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว พ่อให้มรดกแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และแล้วพ่อก็
ไม่จำเป็นต้องมาอยู่เบื้องหน้าลูกอีกครั้ง พ่อเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณบุญและเป็นนายแห่ง
สวรรค์ ก็เท่านั้นเอง ท่านจะทำอะไรหากท่านมาที่นี้หลังจากนั้น? ลูกเรียกหาพ่อและพ่อก็มาในเวลาที่คุณต้องการพ่อ พ่อ
มาทุกๆ 5000 ปีในเวลาที่คุณต้องการพ่อเอง ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ไม่มีใครรู้ว่า
ท่านได้ทำอะไร เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีวันหยุดใดๆ ในวันเกิดของชีวา พวกเขาไม่มีวันหยุดสำหรับคนอื่นแต่ไม่มีใครรู้ว่า
ชีพบบาบาและเล่นบทบาปเช่นนั้น พวกเขาไม่มีความหมายของสิ่งนี้ มีความไม่รู้อย่างมากมายในบาร์ด ลูกๆ รู้ว่าชีพบบาบา
เป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นท่านจะทำให้มนุษย์สูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อให้ความรู้แก่ผู้นี้และ
สอนโยคะแก่เขา และแล้วเขาก็กลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ท่าน(บราห์มา)ได้รับฟังความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นไป
สำหรับลูกเท่านั้น ดูเหมือนว่าจะไม่ถูกต้องสำหรับใครอื่น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นจะกลายเป็นเช่น
นั้น นี่คือการเล่าเรียนของการกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดผู้ที่ก่อตั้งศาสนาอื่นก็ได้กลับมาใช้ชาติ
เกิดใหม่และกลับมาตาโมประธาน และดังนั้นพวกเขาทั้งหมดต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง และแล้วพวกเขาก็ต้องเล่น
บทบาปของพวกเขาซ้ำตามสถานภาพที่พวกเขาได้รับ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลายเป็นนักแสดงที่
สูงส่ง ใครที่ดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม? บาบา ลูกกลับมาสูงส่งและแล้วลูกก็ไม่เคยจดจำท่าน ลูกจะไม่จดจำท่าน
ในสวรรค์ พ่อเป็นสูงสุดเหนือสิ่งใดและท่านทำให้ลูกสูงสุด ก่อนที่นารายณ์เป็นศรีกฤษณะ ดังนั้น เหตุใดลูกถึงพูดว่าท่าน
เปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์เล่า? เหตุใดลูกไม่พูดว่าท่านเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาเป็นกฤษณะ? เขาไม่ได้
กลายเป็นนารายณ์ก่อน ก่อนอื่นเขากลายเป็นเจ้าชาย, ศรีกฤษณะ เด็กเป็นดอกไม้ในตอนที่ผู้หนึ่ง(นารายณ์)เป็นส่วนหนึ่ง
ของผู้เป็นคู่ เป็นผู้ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดที่ได้รับบารยयोग เด็กเล็กๆ กล่าวได้ว่าสาโตประธาน ลูกๆ ควรคิดว่าลูกจะ
กลายเป็นเจ้าชายก่อน คำพูดที่ว่า “ขอทานเป็นเจ้าชาย” ก็ได้รับการจดจำมา ใครลูกเรียกว่าเป็นขอทาน? เป็นดวงวิญญาณ
ในร่างกายที่ถูกจะเรียกว่าเป็นขอทานหรือบุคคลที่มั่งคั่ง ในเวลานี้ลูกรู้ว่าทุกคนกลายเป็นขอทาน ทั้งหมดจะถูกทำลาย ใน
เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นขอทานด้วยร่างของลูก ทุกสิ่งทุกอย่างที่ลูกมีจะถูกทำลาย ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นขอทาน ทั้งทุก
สิ่งและแล้วกลายเป็นเจ้าชาย ลูกรู้ว่าลูกจะละทิ้งทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดและกลายเป็นขอทานและแล้วกลับ
บ้าน และแล้วลูกก็จะไปสู่โลกใหม่อย่างเป็นเจ้าชาย ลูกต้องละทิ้งสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี สิ่งเก่าๆ เหล่านี้ไม่มีประโยชน์ใดๆ
หลังจากลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะลงมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาปของลูกเช่นที่ลูกเคยเล่นในวงจรก่อนหน้านี้ ยิ่งลูก
ซึมซับความรู้นี้มากเท่าไร ลูกจะได้สถานภาพที่สูงมากเท่านั้น แม้ว่าใครบางคนอาจจะมึนงงในเวลานี้ ทั้งหมดนั้นก็จะ
ถูกทำลาย เรากำลังจะไปโลกใหม่ของเรากลับมาอีกครั้งหนึ่ง ลูกมาที่นี้เพื่อไปสู่โลกใหม่ ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นใดที่พวกเขาเชื่อว่า
พวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าก่อนอื่นใดบาบาทำให้ลูกกลายเป็นขอทานและ

แล้วไปเป็นเจ้าของ หากถูกละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมด และแล้วเป็นขอทาน ลูกก็ไม่มีสิ่งใด เวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลยในบาร์ต บาร์ตในปัจจุบันคือขอทานที่ล้มละลาย และแล้วก็จะกลับมามั่งคั่ง ใครกลายเป็นเช่นนั้น? ดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นนั้นด้วยร่างกายของเขา ในเวลานี้ไม่มีราชาหรือราชินี พวกเขาทั้งหมดล้มละลายเช่นกัน ไม่ได้มีราชาหรือราชินีที่มีมงกุฎ พวกเขาไม่มีทั้งมงกุฎ(แห่งแสง)และมงกุฎแห่งเพชรพลอย นี่คือเมืองแห่งความมืด พวกเขาพูดว่าพระเจ้าผู้นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นหมายความว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน ที่ทุกคนเท่าเทียมกัน ที่ท่านอยู่ในแมวและสุนัข สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเมืองแห่งความมืด เป็นกลางคืนของลูกๆบราห์มิน ลูกเข้าใจว่าความรู้,กลางวัน,กำลังจะมาถึงในเวลานี้ ในยุคทองทุกคนนั้นคือตะเกียงที่ส่องสว่าง ในเวลานี้ตะเกียงได้กลับมามืดแล้ว ในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขามีระบบของการจุดตะเกียง ไม่มีใครอื่นจุดตะเกียง แสงของลูกได้ดับลง ลูกเคยเป็นนายของโลกที่สาโตประธาน พลังที่ลูกเคยมีค่อยๆลดลงไปที่ละน้อย และไม่มีพลังหลงเหลืออยู่ในเวลานี้ พ่อมาเพื่อให้พลังแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง แบบเตอร์ของลูกจะได้รับการเติมเต็มอยู่เรื่อยๆ เมื่อดวงวิญญาณมีการจดจำระลึกถึงพ่อ,ดวงวิญญาณสูงสุด, แบบเตอร์ของเขาก็กลับมาเติมเปี่ยม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลงและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกดวงวิญญาณต้องถูกทำให้บริสุทธิ์และสาโตประธาน โดยการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแน่อน เวลานี้ที่ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบเช่นเดียวกับพ่อ

2. เพื่อที่จะกลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์แม้กระทั่งในความสัมพันธ์กับร่างกายของลูก ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยตาทั้งหมดจะถูกทำลาย ลูกต้องกลายเป็นเจ้าของจากขอทาน การศึกษาเล่าเรียนของลูกเป็นไปเพื่อโลกใหม่

พร: พร: แทนที่จะแสดงความอัศจรรย์ชั่วคราว ขอให้ลูกสร้างดวงดาวที่เปล่งประกายแห่งโชคที่ไม่สูญสลายและกลับมาเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ
ทุกวันนี้ เนื่องจากบางคนลงมาจากเบื้องบน สุดท้ายพวกเขาก็มีพลังชั่วคราว พวกเขามีสภาพสะโตประธาน อันเป็นผลของความบริสุทธิ์ของพวกเขาและพวกเขาแสดงความอัศจรรย์ที่มีขีดจำกัดชั่วคราว อย่างไรก็ตามความสำเร็จนั้นไม่คงอยู่นานตลอดเวลา เพราะพวกเขาผ่านสามสภาพของ สะโต ราโจ และ ดาโม ในเวลาอันสั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เป็นตัวของตัวเองความสำเร็จเสมอและแทนการแสดงความอัศจรรย์ ลูกทำให้ดวงวิญญาณเป็นรูปจุดแห่งแสงที่เปล่งประกาย ลูกสร้างดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายที่ไม่สูญสลาย และเหตุนี้เองทุกคนจะมาเพื่อรับเพียงหนึ่งหยดจากลูก

คติพจน์: เมื่อมีบรรยากาศของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณที่ร่วมมือจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อเข้ามาในพาหนะของผู้ที่เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาก่อนเป็นอันดับแรก ผู้ที่เป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง อธิบายความลับนี้อย่างชัดเจนแก่ทุกคน
- คำถาม:** พ่อมาเพื่อให้มรดกอะไรแก่ลูกที่เป็นทายาทของท่าน?
- คำตอบ:** พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ, ความสุขและความรัก ท่านยกมรดกของสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านยกสมบัติเหล่านั้นให้แก่ลูกในลักษณะเช่นนั้นที่แม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่ใช้สมบัติเหล่านั้นทั้งหมดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด สมบัติเหล่านั้นก็ไม่ลดน้อยลงไป ท่านเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้เป็นเพชร ลูกประกาศสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของพ่อด้วยพลังโยคะ หากไม่มีโยคะลูกจะไม่สามารถได้รับสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ได้

โอม ชานติ พระเจ้าชีวาพูด ทุกคนเชื่อในพระเจ้าชีวาที่ไม่มีตัวตน ชีวาที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่ทุกคนกราบไหว้บูชา ผู้มีร่างกายทั้งหมดมีรูปที่มีตัวตน เริ่มแรกดวงวิญญาณไม่มีตัวตนแล้วพวกเขาก็กลับมามีตัวตน เมื่อพวกเขากลับมามีตัวตนด้วยการเข้ามาในร่างกายเขาก็แสดงบทบาทของพวกเขา ไม่มีบทบาทในโลกที่ไม่มีตัวตน เช่นเดียวกับที่นักแสดงไม่ต้องเล่นบทบาทเมื่อพวกเขาอยู่ที่บ้าน พวกเขาเล่นบทบาทของพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่บนเวที ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณเช่นกันมาที่นี้และเล่นบทบาทของพวกเขาด้วยร่างกาย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับบทบาทของเขา ไม่มีความแตกต่างใดในดวงวิญญาณ เช่นที่มีดวงวิญญาณของลูกๆ ดังนั้นก็มีดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้น พ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดทำอะไร? ลูกต้องรู้ว่าหน้าที่การงานของท่านคืออะไร หากบางคนเป็นประธานาธิบดีหรือราชา นั่นก็เป็นหน้าที่การงานของดวงวิญญาณ เหล่าเทพได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะพวกเขามีบริสุทธิ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษาการศึกษานี้ ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณก็สอนด้วยเช่นกัน ความยิ่งใหญ่ก็คือพ่อมาและให้การศึกษาแก่ลูกๆ และสอนราชาโยคะแก่ลูกด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะ ด้วยการจดจำพ่อเราจะกลับมาสาโตประธาน พ่อสาโตประธาน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญท่านอย่างมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนออฟเฟอร์ผลไม้, นม ฯลฯ แก่ท่านอย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขากราบไหว้บูชาเหล่าเทพและออฟเฟอร์ผลไม้และนม ฯลฯ แก่ชีวา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เหล่าเทพเคยปกครองอาณาจักร ดังนั้นเหตุใดผู้คนจึงออฟเฟอร์สิ่งเหล่านี้แก่ชีวา? ท่านได้ทำการกระทำใดที่ผู้คนกราบไหว้บูชาท่านอย่างมาก? ลูกรู้จักเหล่าเทพว่าพวกเขาเคยเป็นนายของโลก พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นท่านคือพระเจ้า พระเจ้าได้ทำให้พวกเขา (เหล่าเทพ) เป็นเช่นนั้น พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก แต่พวกเขาทั้งหมดก็ไม่รู้ ลูกต้องเคยทำการกราบไหว้บูชาชีวาและเวลานี้ลูกเข้าใจทั้งหมดนั้น แต่ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลยเช่นกัน ลูกไม่รู้ว่าเป็นหน้าที่การงานของท่านคืออะไร หรือท่านให้ความสุขใดแก่ลูก เทพเหล่านั้นให้ความสุขแก่ลูกหรือไม่? แม้ว่าราชาและราชินีจะให้ความสุขแก่ปวงประชาของพวกเขา ก็เป็นสิบบาบาผู้ที่ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาเป็น ความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียวนั้น ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่ปกครองอาณาจักรและปวงประชาที่ถูกสร้างขึ้นมาจากเช่นกัน แต่พวกเขาไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ใคร หากพวกเขาให้ประโยชน์แก่ใคร ก็เป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น พ่อหนึ่งทีนี้และสอนลูกๆ ท่านเรียกว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองว่าลูกเคยกราบไหว้บูชาพ่อในฐานะที่เป็นสิ่งกัม ลูกเคยเรียกท่านว่าดวงวิญญาณสูงสุด และแล้วก็กลายเป็นพารามาตมา (พระเจ้า) อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้ว่าท่านทำอะไร พวกเขาเพียงแต่พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือท่านอยู่เหนือรูปและนาม ในกรณีนั้นก็ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่จะออฟเฟอร์นม ฯลฯ แก่ท่าน เป็นเพราะท่านมีรูป ผู้คนจึงถวายสิ่งเหล่านั้นให้แก่ท่าน ท่านไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ปราศจากรูป ผู้คนโต้เถียงกับลูกอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งเคยมาหาบาบาและได้เถียงกับท่าน พวกเขาสร้างปัญหาให้แก่ลูกโดยไม่จำเป็น แต่ก็ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้ทำให้ลูกสูงส่งอย่างไร นี่คือการศึกษาล่าเรียนและพ่อได้กลายเป็นครูของลูกและสอนลูก ลูกกำลังศึกษาล่าเรียนเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก ไม่มีอาณาจักรของรามที่นี้ที่พวกเขาจะสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ เหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่แต่แล้วพวกเขาก็ได้ไปสู่หนทางแห่งบาป อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นดังเช่นที่มีการแสดงพวกเขาไว้ในรูปภาพเหล่านั้น หากลูกมองดูรูปภาพที่วัดจากกันนาถ ลูกจะเห็นว่าภาพเหล่านั้นเป็นภาพที่สกปรกมาก พ่อพูดว่า เอาชนะมายาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ดังนั้นผู้คนเหล่านั้นจึง

ให้ชื่อว่าจากันนาล (พระเจ้าของโลก) รอบๆ ด้านบนนั้นพวกเขาได้แสดงภาพที่สกลปรก เมื่อเหล่าเทพได้เดินไปสู่หนทางแห่งบาป พวกเขาจึงกลับมาน่าเกลียด ผู้คนก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาพวกเขาเช่นกัน ผู้คนไม่รู้อะไรเลยว่าพวกเขาเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเมื่อไร บัญชีของ 84 ชาตเกิดไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร ก่อนอื่นลูกเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและสาโตประธานและแล้วขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิดลูกก็ได้กลับมาตาโมประธานและเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาได้แสดงภาพลักษณะที่ทำด้วยหินสีดำที่วัดราภูนาณเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ฟอนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ในเวลานี้ ลูกกลับมาสวยงามด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้และลูกได้กลับมาที่น่าเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหระ เหล่าเทพไปสู่หนทางบาปและมีกิเลสและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเทพอีกต่อไป ด้วยการไปสู่หนทางบาป เหล่าเทพได้กลับมาที่น่าเกลียด พวกเขาได้แสดงให้เห็นภาพเช่นนั้น พวกเขาได้แสดงลักษณะที่น่าเกลียด รามน่าเกลียดและชีวาก็น่าเกลียดด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าชีพบบาไม่เคยกลับมาที่น่าเกลียด ท่านคือเพชรผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นเพชรด้วยเช่นกัน ท่านไม่เคยกลับมาที่น่าเกลียด แล้วเหตุใดท่านจึงได้ถูกแสดงให้เห็นว่าน่าเกลียด? จะต้องเป็นใครบางคนที่น่าเกลียดที่สร้างรูปปั้นของท่านที่น่าเกลียด ชีพบบาพูดว่า พ่อได้ทำอาชญากรรมใดหรือที่ลูกแสดงให้เห็นว่าพอน่าเกลียด? พ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม พ่อสวยงามเสมอ สติปัญญาของมนุษย์ก็ได้กลายเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ชีพบบาคือผู้เดียวที่ทำให้ผู้คนกลายเป็นเพชร พ่อคือนักเดินทางที่สวยงามเสมอ พ่อได้ทำอะไรที่ลูกแสดงให้เห็นว่าพอน่าเกลียด? เวลานั้นลูกต้องกลับมาสวยงามด้วยเช่นกันเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่า ทำสิ่งนั้นด้วยการทำตามพ่อ ผู้นี้ (บราห์มาบบา) ได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ ดูซิว่าพ่อได้ให้ทุกสิ่งไปอย่างไร แม้ว่าท่านเป็นบุคลลธรรมดาไม่ได้ร่ำรวยมากและไม่ได้อำนาจมาก แม้แต่เวลานี้บบบาก็พูดว่า อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ควรจะมีความอุดมสมบูรณ์เกินไปหรือธรรมดาเกินไป พ่อได้ให้คำสอนทั้งหมดเหล่านี้แก่ลูก ผู้นี้เมื่อมองดูก็ธรรมดาด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดกับลูกว่า พระเจ้าอยู่ที่ไหน? แสดงท่านให้ฉันเห็น ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ลูกจะเห็นได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถมีนิมิตของดวงวิญญาณด้วยดวงตาคุณนี้ ลูกพูดว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นแน่นอนต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายเช่นกัน ผู้ที่ไม่มีตัวตนสามารถสอนลูกได้อย่างไร? ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณและเล่นบทบาทของลูกผ่านร่างกาย ดังนั้นเช่นกันดวงวิญญาณก็พูดผ่านร่างกาย ดังนั้นจึงมีคำพูดที่พูดโดยดวงวิญญาณแต่ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่จะพูดว่า “คำพูดของดวงวิญญาณ” ดวงวิญญาณอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ, อยู่เหนือเสียงและเขาก็จะพูดผ่านร่างกายเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่อาศัยอยู่เหนือเสียง หากลูกต้องการที่จะเข้ามาสู่เสียง แน่หนอนลูกจำเป็นต้องมีร่างกาย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกันและดังนั้นท่านจะได้รับการคำจุนของร่างกายของใครบางคนอย่างแน่นอน ผู้นี้ลูกเรียกว่าพาหนะไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะพูดกับลูกได้อย่างไร? พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เหล่านี้คือเรื่องของความรู้ ท่านมาอย่างไร? ท่านจะเข้ามาในร่างกายของใคร? ท่านจะเข้ามาในร่างกายของมนุษย์อย่างแน่นอน ท่านจะเข้ามาในร่างกายของมนุษย์คนไหน? ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้สิ่งนี้ ผู้สร้างเองนั้นหนึ่งที่นี่และให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกว่า พ่อมาอย่างไรและพ่อเข้ามาในพาหนะใด ลูกรู้ว่าพาหนะใดเป็นของพ่อ ผู้คนสับสนมาก พวกเขาได้แสดงให้เห็นพาหนะของท่านว่าเป็นหลายสิ่งหลายอย่าง ท่านไม่สามารถเข้ามาในสัตว์ ฯลฯ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าพ่อต้องเข้ามาในมนุษย์คนไหน พ่อต้องมาในบาร์ต พ่อจะเข้ามาในร่างกายของชาวบาร์ตคนไหน? ท่านจะเข้ามาในพาหนะของประธานาธิบดี, ผู้รู้หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือ? ไม่ใช่ว่าท่านจะเข้ามาในพาหนะที่บริสุทธิ์ นี่คืออาณาจักรของราวัน “ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น” ได้รับการจดจำ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าบาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลายซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย พ่อที่คงอยู่ตลอดไปมาในแผ่นดินที่ไม่สูญสลายของบาร์ตเท่านั้น ท่านเองนั้นบอกลูกว่าท่านเข้ามาในร่างกายใด ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าท่านไม่สามารถเข้ามาในร่างกายของผู้รู้หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาคือหัตถะโยคีที่เป็นของหนทางสันโดษ และแล้วก็ยังคงมีผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เป็นชาวบาร์ต ในบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาเช่นนั้น ท่านจะเข้ามาในร่างกายผู้เลื่อมใสศรัทธาคนไหน? ต้องเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาเก่าแก่ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย พระเจ้าต้องมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายในบาร์ต พวกเขาจะพูดว่า ผู้นี้คือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ยิ่งใหญ่และพระเจ้าควรจะเข้ามาในเขา มีผู้คนมากมายที่กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาเช่นนี้ หากใครบางคนจะมีการวางเฉยในวันพรุ่งนี้ เขาก็จะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามนั้นก็ทำให้เขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น พระเจ้าจะไม่เข้าไปในผู้หนึ่ง พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาเป็นคนแรก ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ไม่มีใครสามารถเข้าใจบัญชีนี้ เหล่านี้เป็นเรื่องที่แฝงตัวเช่นนั้น พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาก่อนเป็นคนแรก ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ท่านเองนั้นพูดว่า พาหนะนี้ได้รับอันดับหนึ่งแล้วเขาก็ได้เป็นผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆ ชาติเกิดของเขา และต่อมาเขาก็ต้องกลายเป็นราชาอันดับหนึ่ง ผู้นี้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่าง

มากมาย เขาต้องได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อแสดงให้ลูกๆ เห็นว่าผู้นี้อุทิศตนเองต่อพ่ออย่างไร เขาได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ ทรัพย์สินสมบัติเป็นสิ่งจำเป็นเช่นกันเพื่อที่จะสอนลูกๆ มากมายด้วยเช่นกัน ไฟบูชายัญของพระเจ้าได้มีการสร้างขึ้น พระเจ้านั่งในผู้นี้และสร้างไฟบูชายัญของรูตรา นี่เรียกว่าการศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน รูตราชีบบาบบา, ผู้เป็นมหาสมุทรของความรู้, ได้สร้างไฟบูชายัญนี้เพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูก คำพูดนั้นถูกต้องอย่างแท้จริง เป็นไฟบูชายัญเพื่อจะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง เหตุใดสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นไฟบูชายัญ? ผู้คนเหล่านั้นได้ใส่สิ่งส่งเวมมากมายลงในไฟบูชายัญ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นลูกได้ส่งเวมอะไรในไฟบูชายัญนี้! ลูกรู้ว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนและจะกลับมาฉลาด แล้วทั้งโลกนี้จึงจะถูกส่งเวมที่นี้ เมื่อมีไฟบูชายัญพวกเขาได้ส่งสิ่งส่งเวมทั้งหมดลงไปในไฟในเวลาสุดท้าย ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูก พ่อธรรมดามาก มนุษย์รู้อะไร? ผู้คนที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็ได้รับการยกย่องอย่างมาก พ่อกำลังหนึ่งที่น้อยอย่างธรรมดาและเรียบง่ายอย่างมาก มนุษย์จะรู้ได้อย่างไรว่าดาตั้นเป็นพ่อค้าเพชร? ไม่ได้มีพลังใดๆ ที่มองเห็นได้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่ามีพลังบางอย่างในผู้นี้ ก็เท่านั้นเอง พวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่ในผู้นี้ ผู้นี้มีพลังบางอย่าง แต่พลังนั้นมาจากไหน? พ่อเข้ามาในเขา ไม่ว่าสมบัติของเขาจะเป็นเช่นไร เขาไม่ได้แค้ให้ไปอย่างนั้น ลูกกำลังประกาศสิทธิในสิ่งเหล่านั้นด้วยพลังโยคะ ถึงอย่างไรท่านก็คือผู้ทรงอำนาจ พลังของท่านจะไม่หายไปไหน ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดดวงวิญญาณสูงสุดจึงได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ พ่อมาและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า ผู้เดียวที่พ่อเข้ามาได้ถูกปกคลุมด้วยสนิมอย่างสมบูรณ์ พ่อเข้ามาในแผ่นดินที่เก่าแก่ในร่างที่เก่าแก่ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด ไม่มีใครสามารถจัดสนิมที่อยู่ในดวงวิญญาณออกไปได้ เป็นเพียงสัตว์ผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอที่สามารถจัดสนิมออกไปได้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกต้องใช้เวลาที่จะทำให้สิ่งต่างๆ ทั้งหมดเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อยกทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบและท่านยกทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ ท่านเข้ามาในโลกเก่า ท่านเข้ามาในผู้ที่เคยเป็นเช่นเพชรและแล้วก็กลายเป็นเช่นเปลือกหอย แม้ว่าผู้คนจะเป็นเศรษฐีในเวลานี้ นั่นก็เป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ลูกจะเป็นผู้ที่กลับมาที่มีค่าเต็มบาท เวลานั้นลูกเป็นนักเรียน ผู้นี้ก็เป็นนักเรียนในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่านด้วยเช่นกัน ท่านนั้นถูกปกคลุมไปด้วยสนิม ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากก็ถูกปกคลุมด้วยสนิม พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ที่สุดและต่อมาพวกเขาคือผู้ที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ละครันี้ได้ลูกกำหนดไว้แล้ว พ่อกำลังบอกทุกสิ่งที่เป็นจริงแก่ลูก พ่อคือสัจจะ ท่านไม่เคยบอกสิ่งใดที่ไม่จริงแก่ลูก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ผู้คนจะมารู้สิ่งเหล่านั้นได้อย่างไรหากไม่มีลูกๆ? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง จงทำตามพ่ออย่างสมบูรณ์ อุทิศทุกสิ่งต่อพ่อและดูแลสิ่งนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ อาหารและเครื่องดื่มและวิถีชีวิตของลูกต้องธรรมดาในระดับปานกลาง ไม่สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป

2. จงกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์และให้สมบัติที่มีค่าของความสุข, ความสงบและความรู้ที่พ่อได้มอบให้กับลูกแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความสงบและความสุขด้วยการล่วงรู้เกี่ยวกับความลึกซึ้งของความบริสุทธิ์ และกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

รู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพลังแห่งความบริสุทธิ์และกลับมาบริสุทธิ์นั้นคือกลายเป็นดวงวิญญาณเทพมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในเวลานี้ อย่าคิดว่าลูกจะเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้าย พลังที่สะสมมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะมีประโยชน์ในเวลาสุดท้าย การกลับมาบริสุทธิ์นั้นไม่ใช่สิ่งธรรมดา ลูกอยู่อย่างเป็นโสดที่ถือพรหมจรรย์และกลับมาบริสุทธิ์ แต่ความบริสุทธิ์คือแม่ ดังนั้นการเป็นแม่แห่งความสงบและความสุขด้วยความคิด ทัศนคติ บรรยายากศ คำพูด และสายใยความสัมพันธ์ของลูก เรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ทำให้ตัวลูกเองมั่นคงในสภาพที่สูงส่งและให้ดริชตีแห่งความเมตตาแก่ทุกดวงวิญญาณและกระจายกระแสเหล่านั้นออกไป

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นจงบดมน้ตรานี้อย่างมั่นคงมากให้กับทุกคน: ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำ พ่อ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป
- คำถาม:** อะไรคืองานรับใช้ที่แท้จริงที่ลูกกำลังทำอยู่ในเวลานี้?
- คำตอบ:** การทำให้บาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์คืองานรับใช้ที่แท้จริง เมื่อผู้คนถามว่าลูกรับใช้บาร์ตอย่างไร บอกพวกเขาว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ทางจิตบาร์ตตามศรัทธาซึ่งด้วยสิ่งนี้บาร์ตกลับมาจะมีมโนสองชั้น เรา กำลังก่อตั้งความสงบและความเจริญรุ่งเรืองที่เคยคงอยู่ในบาร์ต

โอมซานติ บทเรียนแรกคือ ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือกลายเป็น “มานมานะบาฟ” นี่คือการสำนึกผิด เมื่อลูกๆ ทำงานรับใช้ ก่อนอื่นสอนพวกเขาเกี่ยวกับอัลฟา เมื่อใครก็ตามมา พาพวกเขาไปยังรูปภาพของชีพบาบาไม่ใช่รูปภาพอื่น ก่อนอื่นใดพาพวกเขาไปที่รูปภาพของพ่อแล้วพูดว่า บาบาสอนว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำ นั่น, พ่อของลูก พ่อคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและครูสูงสุดของลูกด้วยเช่นกัน สอนทุกคนถึงบทเรียนนี้ นี่คือการที่ลูกต้องเริ่มต้นคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้นพ่อของลูก เพราะลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และสาโต ประธานอีกครั้งหนึ่ง ทุกสิ่งนั้นรวมอยู่ในบทเรียนนี้แต่ไม่ใช่ลูกทั้งหมดที่ทํานี้ บาบาสอนว่า ก่อนอื่นใดพาพวกเขาไปยังรูปภาพของชีพบาบา นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา บาบาสอนว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วเรือของลูกจะข้ามฟากไป ขณะที่จดจำพ่อลูกก็จะไปถึงโลกที่บริสุทธิ์ ทุกๆ สามนาที่ทําให้บทเรียนนี้มั่นคงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกจดจำพ่อหรือไม่? บาบาคือบาบาและเป็นผู้สร้างของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างเพราะท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ก่อนอื่นลูกต้องดูใจพวกเขาให้บริสุทธิ์ ลูกจดจำพ่อหรือไม่? เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก เราเช่นกันก็ได้รับความรู้จากพ่อที่เรากำลังให้แก่ท่าน ก่อนอื่นใดจงทำให้มันตรานี้มั่นคงสำหรับพวกเขา คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วลูกจะเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกเพียงแค่อธิบายสิ่งนี้ลูกต้องไม่พาพวกเขาจากที่นั่นจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจสิ่งนี้ ควรที่จะมีสองถึงสี่รูปภาพที่มีการให้คำแนะนำเช่นนั้นของพ่อ ดังนั้นเมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก สิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา เราต้องจดจำพ่อ เพราะท่านเท่านั้นคือผู้ทรงพลังอำนาจ ด้วยการจดจำท่านบาปของเราก็จะถูกตัดออกไป ค่ายก้องของพ่อนั้นชัดเจน ก่อนอื่นใดแน่นอนจงอธิบายว่า คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลืมความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ฉันเป็นชาวซิกซ์ ฉันเป็นคนนั้นคนนี้: ลืมทั้งหมดแล้วจดจำพ่อผู้เดียว ก่อนอื่นใดทําให้สิ่งหลักสิ่งเดียวนี้ อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พ่อคือผู้เดียวที่ให้มรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขแก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูก ดังนั้นบาบาจึงเป็นห่วงว่าลูกจะไม่พาพวกเขาเข้าใจบทเรียนแรกอย่างมั่นคงในวิธีนี้ อย่างไรก็ตามนี่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งลูกบดสิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาเท่าไรพวกเขาก็จะจดจำสิ่งเหล่านั้นได้มากขึ้นเท่านั้น แม้ว่าจะใช้เวลาห้าปีที่ให้คำแนะนำของพ่อ ลูกก็ต้องไม่ก้าวออกไปจากสิ่งนั้น พวกเขาจะรับฟังค่ายก้องของพ่อด้วยความสนใจอย่างมาก รูปภาพของพ่อคือรูปภาพหลัก ควรที่จะมีทิวแถวอยู่เบื้องหน้าภาพนี้ ให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน และแล้วก็จะมีความรู้ของสิ่งสร้างและวงจรนี้หมุนไปอย่างไร เช่นที่ลูกได้บดเครื่องเทศและทําให้สิ่งเหล่านั้นละเอียดมาก ดังนั้นเช่นกันลูกก็คือนักรับใช้ที่ทําหน้าที่ของพระเจ้าและดังนั้นลูกต้องทําให้แต่ละประเด็นเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างดีมาก เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาทั้งหมดจึงได้กลายเป็นลูกกำพร้า ลูกต้องให้คำแนะนำนี้ว่า บาบาคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และครูสูงสุดของเรา ด้วยการเรียกท่านทั้งสาม แนวความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาของพวกเขา ทําให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อน ลูกต้องจดจำพ่อแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลับมาสาโตประธาน เมื่อลูกเตือนพวกเขาให้นึกถึงพ่อลูกก็จะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกก็จะคงอยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้นำสาสน์และดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าบาบา คือพ่อ ครู และครูของเราด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาได้ยินคำแนะนำของพ่อพวกเขาก็จะอยู่อย่างมีความสุขมาก พระเจ้าพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ พร้อมกับกิตะพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นสงครามมหาการณะด้วยเช่นกัน เวลานี้ไม่มีเรื่องของสงครามอื่นใด สงครามของลูกคือการจดจำระลึกถึงพ่อ การศึกษาเล่าเรียนแยกออกไป แต่มีการบรรดาในการจดจำระลึกถึงเพราะทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานี้ลูกจะกลับมาสำนึกเป็น

ดวงวิญญาณที่จดจำพอ ก่อนอื่นใดทำให้สิ่งนี้มั่นคงสำหรับพวกเขาว่าท่านคือพ่อ ครู และครู เราควรจะรับฟังท่านหรือฟังคุณ? พ่อพูดว่า ลูกๆ ในการที่กลับมาสูงส่ง ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ นี่คือการรับใช้ที่เรากำลังทำ ทำตามหนทางของพระเจ้าแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อคือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ วงจรโลกที่ท่านอธิบายแก่ลูกคือคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่านด้วยเช่นกัน หากลูกกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อแล้วพ่อก็พูดว่า พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ บาบาคือผู้นำทางทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเรียกหาท่าน โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทำให้เราบริสุทธิ์และพาเราออกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เกิด! เหล่านั้นคือผู้นำทางทางร่างกายในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือผู้นำทางทางจิต ชีพบาบา กำลังสอนเรา พ่อพูดกับลูกๆ ว่า ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาเฝ้าแต่จดจำพ่อ ไม่มีความจำเป็นที่จะทำให้ตนเองเหน็ดเหนื่อยในสิ่งนี้ บาบาเห็นว่าในบางครั้งลูกๆ มาและนั่งที่นั่นในตอนเช้าตรู่และดังนั้นพวกเขาต้องเห็นเหนื่อยอย่างแน่นอน นี่คือการที่ง่ายตาย ลูกต้องไม่นั่งที่นั่นด้วยการบีบบังคับ แม้ว่าลูกอาจจะเดินและท่องหัวใจไปทั่วลูกก็สามารถจดจำพ่อด้วยความสนใจอย่างมากได้ ภายในให้มีความกระตือรือร้นอย่างมากต่อบาบามีเพียงผู้ที่เฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่จะมีความกระตือรือร้น ลูกต้องขจัดทุกสิ่งอื่นที่ลูกจดจำออกไปจากสติปัญญาของลูก ให้มีความรักที่ลึกซึ้งต่อพ่อและลูกจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัสอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกได้กลับมาชื่องัวในการจดจำระลึกถึงพ่อลูกก็จะกลับมาซาโตประธานจากตาโมประธาน และแล้วลูกก็จะมีความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุดทุกสิ่งเหล่านั้นพูดเกี่ยวกับที่นี้ เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำกันว่า ถามโกปและโกปี่ผู้ที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อสอนพวกเขาถึงความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัส พระเจ้าพูดว่า จดจำพ่อ ลูกต้องบอกคำยกย่องของพ่อแก่พวกเขา ลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากพ่อผู้เดียวเท่านั้น ทุกคนได้รับการหลุดพ้นอย่างแน่นอน ก่อนอื่นทุกคนจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกควรจะมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกที่พ่อกำลังให้การหลุดพ้นแก่ลูก ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าสถานที่ใดที่เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ นี่คือนั่นที่แสนหวาน บ้านแห่งความเงียบสงบ หอคอยแห่งความเงียบสงบ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณนี้ สติปัญญาของนักวิทยาศาสตร์ก็ทำงานกับสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเห็นด้วยดวงตาทางร่างกายของพวกเขา ไม่มีใครสามารถเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาเหล่านั้น พวกเขาสามารถเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณ พวกเขาไม่สามารถเห็นดวงวิญญาณแล้วพวกเขาจะสามารถเห็นพ่อได้อย่างไร? นี่คือการของความเข้าใจ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณนี้ พระเจ้าพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ใครได้พูดสิ่งนี้? เพราะพวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างเต็มที่พวกเขาจึงพูดสิ่งนี้เกี่ยวกับภุชณะ ผู้คนจดจำภุชณะอย่างมาก แต่ทุกวันพวกเขาก็เฝ้าแต่กลับมาไม่บริสุทธิ์ในความเลื่อมใสศรัทธาก่อนอื่นใดพวกเขากราบไหว้บูชาชีวา นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปนและแล้วก็มีความเลื่อมใสศรัทธาของลักษมีและนารายณ์ พระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านให้มรดกที่จะกลายเป็นวิษณุแก่ลูก ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลชีวาและแล้วก็กลายเป็นนายของดินแดนของวิษณุ ได้มีการสร้างลูกประจำขึ้นเมื่อมีการศึกษาบทเรียนแรกอย่างดีมาก การจดจำพ่อไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! นำจิตใจและสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่งอื่นและกำหนดสิ่งนั้นในหนทางเดียว นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณนี้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมออย่าได้อยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อกำลังนั่งในพาหนะนี้และท่านก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านเตือนลูกช้าแล้วช้าเล่าผ่านผู้นี้ให้อยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” ซึ่งหมายความว่าลูกยกระดับทุกคน บอกผู้ที่ทำอาหารว่า ให้เตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาและสติปัญญาของผู้ที่รับประทานอาหารนั้นจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเตือนกันและกัน แต่ละคนหนึ่งในการจดจำระลึกถึงเป็นบางเวลา บางคนหนึ่งเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงและบางคนก็หนึ่งสัปดาห์ อัจชะ หากลูกจดจำพ่อด้วยความรักแม้เพียงห้านาทีลูกก็จะเข้ามาในอาณาจักร ราชาราชินีรักทุกคนเสมอ ลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองลูกจึงมีความรักต่อทุกคน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความรัก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักและดังนั้นลูกๆ ควรมีความรักเช่นนั้นเช่นกัน แล้วเมื่อนั้นลูกก็จะมีความรักเช่นนั้นที่นั่นเช่นกัน ราชาราชินีมีความรักอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกก็มีความรักอย่างมากด้วยเช่นกัน ความรักไม่มีขีดจำกัด ที่นี้ไม่มี การกล่าวถึงความรักมีเพียงแต่การทบตี ที่นั้นไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงจากดาบของต้นธาราคะเหตุนี้เองคำยกย่องที่มีขีดจำกัดของบาร์ตจึงได้รับการจดจำ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่บริสุทธิ์เช่นบาร์ต นี่คือการของการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดพ่อมาที่นี้ (ในบาร์ต) และรับใช้ทุกคน ท่านสอนทุกคน สิ่งหลักคือการศึกษาล่าเรียน บางคนก็ถามลูกว่าลูกกำลังรับใช้บาร์ตอย่างไร บอกพวกเขาว่า ท่านต้องการให้บาร์ตกลับมาบริสุทธิ์เพราะในเวลานี้บาร์ตไม่บริสุทธิ์และดังนั้นเรากำลังทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ด้วยการทำตามศรัทธา เราบอกทุกคนว่า จงจดจำพ่อแล้วท่านจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือการรับใช้ทางจิตที่เรากำลังทำ เรากำลังสร้างความสงบและความมั่งคั่งที่เคยคงอยู่ในบาร์ตเมื่อเคยมีมงกุฎสองชั้นนั้นอีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธาอย่างแท้จริงเหมือนกับที่เราเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ตามแผนของละคร จดจำคำพูดเหล่านี้เป็นอย่างดี ผู้คนต้องการให้มีความสงบในโลกและเรากำลังนำมาซึ่งสิ่งนั้น พระเจ้าพูดว่า พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่เราลูกๆ จดจำฉัน

พ่อของลูก บาบารู้ว่าไม่มีลูกคนใดจดจำบาบาได้มากเท่านี้ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกต้องกลายเป็นผู้คงคงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครในบรรดาพวกเรามีความหมายของสิ่งนี้ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆมากมายในคัมภีร์เวลานี้พ่อพูดว่า สิ่งทุกอย่างที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมาและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้เท่านั้นที่จะไปกับลูก ไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะไปกับลูก การศึกษาของพ่อที่จะไปกับลูก ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น อย่าได้คิดว่าเด็กเล็กๆนั้นจะเป็นอะไรที่น้อยกว่า ยิ่งพวกเรามีอายุน้อยเท่าไรพวกเขาก็จะสามารถประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อได้มากเท่านั้น เมื่อลูกสาวเล็กๆนั่งและอธิบายแก่ผู้ที่สูงอายุพวกเขาก็จะทำการมหัศจรรย์ ลูกต้องทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตัวลูกเองด้วยเช่นกัน เตรียมพวกเขาเช่นนั้นที่เมื่อใครบางคนถามคำถามใดพวกเขาก็จะสามารถให้คำตอบได้ และแล้วส่งพวกเขาไปยังที่ที่มีศูนย์และพิพิภพที่ เตรียมกลุ่มเช่นนั้น นี่เป็นเวลาเดียวเท่านั้นที่จะทำงานรับใช้เช่นนั้น จะเป็นความมหัศจรรย์เป็นอย่างยิ่งหากลูกสาวเล็กๆ นั่งและอธิบายแก่ผู้ที่มีอายุมากกว่า เมื่อมีคนถามว่าลูกเป็นลูกของใคร บอกพวกเขาว่า เราคือลูกของชีพบาบาและท่านก็ไม่มีตัวตน ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาและสอนเรา เราต้องกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ด้วยการศึกษานี้ เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ใครทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น? พวกเขาต้องได้ทำการเช่นนั้นอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งนี้และบอกลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ชีพบาบา กำลังสอนเรา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และครู พ่อพูดว่า ทำให้พวกเขาเข้าใจถึงสิ่งสำคัญประการเดียวสำหรับพวกเขา หากพวกเขาได้เข้าใจอัลฟา ก่อนเป็นอันดับแรก พวกเขาก็จะไม่ถามคำถามมากมาย หากลูกอธิบายภาพอื่นๆทั้งหมดโดยที่พวกเขายังไม่ได้เข้าใจอัลฟา ก่อน หัวของพวกเขาก็เสียไป (ไม่ชัดเจน) สิ่งแรกคืออัลฟา เรากำลังทำตามศรีมัท ผู้คนมากมายจะปรากฏตัวขึ้นมาที่จะพูดว่า เราได้เข้าใจอัลฟาแล้ว ดังนั้นเหตุใดเราจึงมองดูภาพที่เหลือเหล่านั้นทั้งหมดเล่า? ด้วยการรู้จักอัลฟา เราได้เข้าใจทุกสิ่ง ทันทีที่พวกเขาได้รับของให้ทานเหล่านี้ พวกเขาจะไป ลูกได้ให้ทานชั้นหนึ่ง เมื่อพวกเขาได้รับคำแนะนำตัวของพ่อแล้ว พวกเขาจะกลับมาสาโตประธานจากตาโมประธานมากขึ้น ตามที่พวกเขาจดจำระลึกถึงพ่อมากเพียงใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ให้มีความกระตือรือร้นที่จะจดจำบาบาอยู่ภายใน จดจำพ่อด้วยความใส่ใจในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาไม่ใช่ด้วยการบีบบังคับ นำสติปัญญาของลูกออกไปจากคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียว

2. เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักดังนั้นจงกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ ยกย่องทุกคน อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและเตือนทุกคนให้ระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนักรบทางจิต (ผู้ที่ถืออาวุธ) ผู้ที่ทำให้โลกเต็มไปด้วยความสงบด้วยอาวุธของพลังแห่งความเจียบสงบของลูก
อาวุธของพลังแห่งความเจียบสงบคือความคิดที่บริสุทธิ์ของลูก ความปรารถนาดีของลูก และภาษาของดวงตาของลูก เช่นเดียวกับที่ลูกให้คำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างของท่านด้วยคำพูด ในทำนองเดียวกันบนพื้นฐานของพลังแห่งความเจียบสงบและด้วยภาษาของดวงตาของลูก ลูกสามารถให้ประสบการณ์ของพ่อแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายด้วยดวงตาของลูก พลังแห่งความเจียบสงบนั้นสูงส่งมากยิ่งขึ้นกว่าเครื่องมืองานรับใช้ทางกายภาพใดๆ นี่ถืออาวุธพิเศษของกองทัพทางจิต ด้วยอาวุธนี้ลูกสามารถทำให้โลกที่ไร้ความสงบกลับมาเต็มไปด้วยความสงบ

คติพจน์: การอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคและทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรคนั้นเป็นหลักฐานของงานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ จดจำไว้เสมอว่าบาบาของเราคือพ่อ ครู และสัจกูรด้วยเช่นกัน การจดจำสิ่งนี้หมายถึงการอยู่ใน “มานมานะบาฟ”

คำถาม: อะไรคือความผิดพลาดแรกที่ลูกทำเมื่อฝุ่นของมายาเข้าตาลูก?

คำตอบ: ความผิดพลาดที่มายาให้ลูกทำคือลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน ลูกลืมว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจที่ลูกๆ ของพ่อหยุดศึกษาคำสอนของพ่อ ความรู้นี้เป็นเช่นนั้นที่ลูกควรจะร่ำรำด้วยความสุขภายในอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามอิทธิพลของมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย เธอทำให้ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน การหยุดศึกษาเล่าเรียนหมายถึงการขาดเรียน

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต มีการให้คำอธิบายแก่ผู้ที่มีความเข้าใจเล็กน้อย บางคนก็รู้คิดมาก ลูกๆ รู้ว่าบาบานั้นมหัศจรรย์อย่างยิ่ง ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกเข้าใจอยู่ว่าบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของเราคือครูที่ไม่มีขีดจำกัดของเราด้วยเช่นกัน ท่านให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกนักเรียน ท่านอธิบายถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ นักเรียนแล้วท่านจะพาลูกกลับไปกับท่านอย่างแน่นอน พ่อรู้ว่านี่คือโลกเก่าและโลกที่สกปรกและต้องนำลูกๆ ออกไปจากที่นี่ ไปที่ไหน? กลับบ้าน! ตัวอย่างเช่น เมื่อกุมาริแต่งงาน ญาติทางฝ่ายสามีของเธอก็พาเธอไปยังบ้านของพวกเข าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบาอธิบายว่าจะต้องปรากฏขึ้นภายในตัวลูกอย่างแน่นอนนั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราผู้ให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัด ยิ่งบาบามีความยิ่งใหญ่มากเท่าไรคำสอนที่ท่านให้ก็ยิ่งใหญ่มากเท่านั้น ความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างก็อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าพ่อจะพาเรากลับบ้านจากโลกที่สกปรกนี้ การจดจำสิ่งนี้อยู่ภายในหมายถึงการอยู่ใน “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกขณะที่ลูกเดินเหิน ขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไปมา และในขณะที่ลูกนั่ง ลูกจดจำสิ่งต่างๆ ที่มหัศจรรย์ ลูกเข้าใจว่าด้วยการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งนี้ควรจะหมั่นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน ก่อนอื่นใดลูกต้องจดจำพ่อ และหลังจากนั้นลูกก็ได้พบกับครู ลูกๆ เข้าใจว่านั่นคือพ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก บาบาได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะมีการจดจำระลึกถึงอย่างง่ายดาย นั่นคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของครึ่งหนึ่งของวงจรของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธา การทรมานตนและทาปาเซียมมาชาติแล้วชาติเล่าเพื่อที่จะกลับมามีบริสุทธิ์ ผู้คนไปที่วัดและทำความเลื่อมใสศรัทธาและพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้ทำสิ่งนั้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ถามพวกเขาว่าพวกเขาเริ่มฟังคัมภีร์ตั้งแต่เมื่อไรและพวกเขาก็จะตอบว่า ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา มนุษย์ไม่รู้อะไรเลย ไม่มีคัมภีร์ในยุคทอง ลูกๆ ควรจะประหลาดใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและสัจกูร ผู้เดียวนั้นคือบาบาของเรา ท่านไม่ได้มีแม่หรือพ่อ ไม่มีใครสามารถพูดว่าชีพบาบา คือลูกของใครบางคน สติปัญญาของลูกควรที่จะจดจำสิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือ “มานมานะบาฟ” ครูกำลังสอนลูก แต่ท่านเองไม่ได้เรียนรู้สิ่งนี้จากใคร ไม่มีใครสอนท่าน ท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เนื่องจากการเป็นผู้ที่มีชีวิตท่านก็สามารถที่จะบอกทุกสิ่งแก่ลูก ท่านพูดว่า ลูกๆ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับทั้งหมดของทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงเวลานี้ผ่านผู้คนที่พ่อเข้ามา ลูกจะได้รับการบอกเกี่ยวกับตอนจบในภายหลัง ในเวลานั้นลูกจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลาสุดท้ายกำลังจะมาถึง ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ด้วยเช่นกันตามลำดับกันไป ลูกจะได้เห็นสิ่งซึ่งบอกทั้งหมดนั้นด้วยเช่นกัน โลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน ลูกเคยเห็นสิ่งนี้มากมายหลายครั้งแล้วและลูกก็จะเห็นสิ่งนี้ต่อไป ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกเคยศึกษาในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกแล้วก็สูญเสียมันไปและเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้ง พ่อกำลังสอนลูกอีกครั้งหนึ่ง เป็นสิ่งที่ย่ายดายอย่างมาก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกแท้จริงแล้วลูกเคยเป็นนายของโลก บาบาและกำลังให้ความรู้แก่ลูก บาบาให้คำแนะนำแก่ลูก เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรจะต้องเกิดขึ้นภายในลูก บาบา คือพ่อของเราเช่นเดียวกับครูของเรา เราจะลืมครูได้หรือ? ลูกเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนกับครู มายาก็เป็นเหตุที่ทำให้ลูกบางคนต้องทำความผิดมากมายราวกับว่าเธอได้ทำให้ฝุ่นเข้าไปในดวงตาของพวกเขาและหยุดพวกเขาจากการศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ากำลังสอนแต่พวกเขาก็ยังละทิ้งการศึกษาเช่นนั้น! การศึกษาเป็นสิ่งหลักแต่กระนั้นใครกันที่หยุดศึกษาเล่าเรียน? ลูกๆ ของพ่อ! ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากอยู่ภายในพวกเขา พ่อให้ความรู้ของทุกสิ่งแก่ลูกและพ่อให้สิ่งนั้นแก่ลูกทุกวงจร พ่อพูดว่า อย่างน้อย

จดจำพอในวิธีนี้! เป็นลูกผู้ที่เข้าใจและซึมซับความรู้นี้วงจรแล้ววงจรเล่า ผู้เดียวนั้นไม่มีพอ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและ
ดังนั้นท่านเป็นพ่อที่มหัศจรรย์ บอกพ่อชีวว่าพ่อมีพอหรือไม่? ชีพบาบาเป็นลูกของใคร? การศึกษานี้มหัศจรรย์มากที่ไม่
สามารถศึกษาได้ในเวลาอื่นใดนอกจากในเวลานี้และเป็นเพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่ศึกษาสิ่งนี้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า
ด้วยการจดจำพ่อที่ลูกจะกลับมาริสุทธ์ที่ละน้อย มิฉะนั้นลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษ ต้องสัมผัสกับการลงโทษอย่าง
มากในกรุงชังของครรรค์ ที่นั่นจะมีการตั้งศาลยุติธรรมและลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง ไม่มีใครในลูกที่จะได้รับการลงโทษ
โดยที่ไม่ได้รับนิมิตในสิ่งที่พวกเขาทำมาก่อน ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะกลับมาสับสนว่าทำไมพวกเขาถึงถูกลงโทษ พ่อรู้ว่า
คนไหนได้ทำบาปใดโดยเฉพาะและได้ทำความผิดเหล่านั้น ท่านให้นิมิตแก่ลูกของทุกสิ่งที่ลูกทำ ในเวลานั้นจะมีความ
รู้สึกราวกับว่าลูกถูกลงโทษสำหรับบาปของหลายต่อหลายชาติเกิด ราวกับว่าลูกได้สูญเสียศักดิ์ศรีของชาติเกิดเหล่านั้นทั้ง
หมด ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกที่สุดแสนหวานลูกต้องเพียรพยายามอย่างดีมาก เพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่จะกลับ
มาเต็ม 16 องศา จงตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกเป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ใครหรือไม่ เราคือลูกๆของพ่อผู้ประทาน
ความสุข เราต้องกลับมาสวยงามอย่างมาก เป็นการศึกษาที่จะไปกับลูก ผู้คนได้กลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ ด้วยการ
ศึกษาเล่าเรียน ความรู้ของพ่อนี้คือสัจจะและพิเศษสุดและรัฐบาลพันดาพนี่ก็แผ่ตัว ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจสิ่ง
นี้ การศึกษานี้มหัศจรรย์ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน มายาทำให้ลูก
หยุดศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดว่า อย่าทำสิ่งนี้ อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน บาบาได้รับรายงานทั้งหมด ท่านเข้าใจจากทะเบียน
ประวัติว่าใครขาดเรียนไปกี่วัน เมื่อบางคนหยุดการศึกษาเล่าเรียนเขาก็ลืมพ่อด้วยเช่นกัน อันที่จริงแล้ว ท่านไม่ใช่ใครบาง
คนที่จะถูกลืมได้ ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่มหัศจรรย์ ท่านอธิบายราวกับว่าเป็นการละเล่น เมื่อใครบางคนได้รับการบอกถึง
การละเล่นเขาก็สามารถจดจำสิ่งนั้นได้อย่างง่ายดายมาก เขาจะไม่มีวันลืมสิ่งนั้น ผู้นี้ก็ได้เล่าประสบการณ์ของเขาด้วยเช่น
กัน แม้กระทั่งในวัยเด็กเขาก็เคยมีความคิดของการวางแผน เขาเคยพูดว่า มีความทุกข์อย่างมากในโลกนี้ หากฉันจะ
สามารถได้เงิน 10,000 รูปีแล้วฉันก็จะสามารถได้รับดอกเบี๋ย 50 รูปีและนั่นก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้ฉันอยู่อย่างเป็น
อิสระ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะดูแลบ้านและธุรกิจ อัจชะ! และแล้วบาบาก็คือดูภาพยนตร์เรื่องหนึ่งที่ชื่อว่า “โซบาเกียร์ซุนดา
รี” (หญิงงามที่โชคดี) และแล้วความคิดก่อนหน้านี้ทั้งหมดของการวางแผนก็หายไป เขาเริ่มมีความคิดที่จะแต่งงานและทำ
สิ่งนี้สิ่งนั้น มายาตบตีเขาเพียงครั้งเดียวแล้วทุกสิ่งก็สูญสิ้นไป ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า โลกนี้คือกันบังของนรกและภายใน
สิ่งเหล่านี้ภาพยนตร์เหล่านั้นและโรงภาพยนตร์เหล่านั้นก็เป็นกันบังของนรกด้วยเช่นกัน ทัศนคติของทุกคนเสียไปด้วย
การดูภาพยนตร์เหล่านั้น เมื่อผู้ชายอ่านหนังสือพิมพ์แล้วเห็นภาพของสาวสวย ทัศนคติของพวกเขาก็ถูกดึงดูดไปหาพวก
เธอ และพวกเขาก็มีความคิดในสติปัญญาของพวกเขาว่า “ผู้หญิงคนนี้สวยงามมาก” ที่จริงแล้วลูกไม่ควรจะมีความคิด
เหล่านี้ บาบาพูดว่า โลกนี้จะถูกทำลายเหตุนี้เอง ลูกต้องลืมทุกสิ่งและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เหตุใดลูกจึงดู
รูปภาพเหล่านั้น ฯลฯ? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดทำให้ทัศนคติของลูกตกต่ำลงเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นที่ลูกเห็นทั้งหมดกำลังจะถูกฝัง
ในสุสาน อย่าได้จดจำสิ่งใดที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณนั้น ขจัดความผูกพันยึดมั่นออกไปจากสิ่งเหล่านั้น ร่างทั้งหมดนี้เก่าและ
สกปรก แม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะกลับมาริสุทธ์ ร่างกายของลูกก็ยังคงสกปรก และดังนั้นเหตุใดลูกจึงต้องการที่จะให้
ความใส่ใจต่อร่างนั้น? ลูกควรจะมีดวงพ่อเท่านั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ไม่มีใคร
อื่นสามารถแม้แต่พยายามที่จะกลายเป็นนายของโลก สิ่งนี้ไม่สามารถแม้แต่จะเข้าไปในสติปัญญาของใคร อิทธิพลของ
มายาก็ไม่เพียงพอเลย สติปัญญาของนักวิทยาศาสตร์ทำงานอย่างหนักมาก อย่างไรก็ตามของลูกคือความเจ็บสงบ ทุกคน
ต้องการได้มาซึ่งการหลุดพ้นแต่เป้าหมายของลูกคือการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต พ่อได้อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน กูรู ฯลฯ
ไม่สามารถให้ความรู้นี้ได้ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงอยู่อย่างบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกได้
สูญเสียเวลาไปอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้ทำความผิดไปมากมายแค่ไหน
ในขณะที่ทำความผิดลูกก็กลับมาไม่รู้คิดและกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ภายในลูกก็รู้สึกว่าคุณรู้มาก
และที่ลูกจะกลายเป็นบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากที่ไม่มีอะไรเลยด้วยความรู้นั้น ลูกเปลี่ยนจากการมีสติปัญญาที่เป็นหินเป็นผู้ที่มี
สติปัญญาที่สูงส่ง ดังนั้นเมื่อบาบาของลูกคือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด องศาของความสุขของลูกควรที่จะสูงขึ้น ท่านไม่ได้มีพอ
ท่านเป็นครูของลูกด้วยเช่นกันและท่านไม่มีครู มีคนถามว่าผู้นี้เรียนรู้อะไรมาจากใคร? พวกเขาสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คน
มากมายคิดว่าเขาต้องเรียนรู้สิ่งนี้จากกูรู หากเป็นเช่นนั้นกูรูนั้นก็จะมีสาวกคนอื่น ๆ ด้วย กูรูจะมีสาวกเพียงคนเดียวหรือ? กู
รูมีสาวกมากมาย ดูซิว่าอากาศมีสาวกมากมายแค่ไหน ผู้คนเหล่านั้นก็มีความนับถืออย่างมากต่อกูรูของพวกเขาที่พวก
เขาซึ่งกูรูของพวกเขาเก็บเพชร ลูกจะซึ้งสัตุกับอะไร? ผู้เดียวนั้นคือสัตุกูรูที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านจะหนักเท่าไร? ไม่หนักแม้
กระทั่งเท่ากับเพชรหนึ่งเม็ด ลูกๆ ควรจะคิดถึงสิ่งเช่นนั้น นี่คือการที่ละเอียดอ่อนมาก แม้ว่าทุกคนพูดว่า “โอ
พระเจ้า” พวกเขาก็ไม่รู้วาทานคือพ่อ ครูและกูรู ผู้ที่กำลังนั่งอย่างธรรมดา เหตุผลที่ท่านนั่งบนกัณฑ์ก็เพื่อที่ท่านจะได้เห็น
ใบหน้าของทุกคน ท่านมีความรักต่อลูกๆ การก่อตั้งไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือของลูกๆ ลูกที่

ช่วยเหลืออย่างมากก็จะได้รับความรักอย่างมากอย่างแน่นอน ลูกผู้ที่ยากไร้ได้อย่างมากก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอนและจะมีความรักอย่างมากต่อท่านด้วยเช่นกัน บาบามีความพอใจเมื่อได้เห็นลูกๆ ดวงวิญญาณมีความพอใจอย่างมาก พ่อมีความพอใจที่ได้เห็นลูกทุกวงจร เป็นลูกผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ช่วยทุกวงจร พวกเขาเป็นที่ยึดอย่างมากรักนี้ถูกสร้างขึ้นมาวงจรแล้ววงจรเล่า ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ใดก็ตามขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านไม่มีพ่อหรือครู ท่านเองคือทุกสิ่ง ผู้เดียวที่ทุกท่านจดจำ ไม่มีใครจะจดจำท่านในยุคทอง เรือของลูกจะข้ามฟากไปเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดและดังนั้นลูกควรสัมผัสกับความสุขเป็นอย่างมาก เพียงแต่ท่านรับใช้ของพ่อตลอดทั้งวันก็เท่านั้นเอง ให้คำแนะนำของพ่อเช่นนั้นแก่ทุกคน ลูกสามารถได้รับมรดกนี้จากพ่อ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่เราและท่านก็พาทุกคนกลับไปกับท่านด้วย ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีใครอื่นสามารถสร้างวงจรเช่นนั้น ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าบาบาคือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกที่ท่านได้ให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกด้วยเช่นกันและท่านก็จะพาลูกกลับไปกับท่านด้วยเช่นกัน หากลูกอธิบายในลักษณะนี้ก็จะไม่มีใครพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านคือพ่อ ครูและดังนั้นท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเต็มไปด้วยความรู้ ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก พ่ออธิบายแก่ลูกว่าอย่าได้ล้มเลิกการศึกษานี้! การศึกษานี้ยิ่งใหญ่ที่สุด บาบาคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและครูสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านจะพาครูเหล่านั้นทั้งหมดกลับไปด้วยเช่นกัน ลูกควรจะถ่ายทอดเรื่องราวที่นามหัศจรรย์เช่นนั้น บอกพวกเขาว่านี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนักแสดงแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเอง ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยเป็นนายของโลก สวรรค์เคยมีอยู่และจะปรากฏขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน กฎณะเคยเป็นนายของโลกใหม่ ในขณะนี้ เป็นโลกเก่า และเขาจะกลายเป็นนายของโลกใหม่อย่างแน่นอน ได้มีการแสดงสิ่งนี้ไว้อย่างชัดเจนในรูปภาพ เวลานั้นลูกรู้ว่าเท้าของลูกชี้ไปที่นครและใบหน้าของลูกหันไปที่สวรรค์ นี่คือนิยามที่ลูกจดจำ การจดจำสิ่งนี้ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เหล่านี้เป็นสิ่งที่สวยงามและลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความผูกพันยึดมั่นต่างๆที่ลูกมีจากทุกสิ่งที่ถูกเห็นด้วยดวงตาของลูก มองดูพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น เพื่อที่จะทำให้ทัศนคติของลูกให้บริสุทธิ์ อย่าปล่อยให้ความใส่ใจของลูกถูกดึงไปที่ร่างกายที่สกปรกแม้เพียงเล็กน้อย

2. ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและสอนความรู้ที่แท้จริงและพิเศษสุดนี้ที่พ่อสอนลูกด้วยเช่นกัน อย่าได้ขาดการศึกษานี้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทดลองกับพลังความสงบและประสบความสำเร็จในทุกงานอย่างง่ายดาย ขณะนี้ตามเวลาที่เปลี่ยนแปลง ลูกควรกลายเป็นดวงวิญญาณผู้ทำการทดลองโดยใช้วิธีการของพลังความสงบ เช่นที่ลูกสร้างความรู้สึกร่วมมือในดวงวิญญาณด้วยคำพูดของความรัก ในทำนองเดียวกันจงทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกของความรัก และสร้างความรู้สึที่สูงส่งที่สุดในพวกเขา เช่นเดียวกับที่ตะเกียงสามารถจุดอีกอีกตะเกียงหนึ่ง ในทำนองเดียวกันความปรารถนาที่มีพลังของลูกจะสร้างความรู้สึที่สูงส่งที่สุดให้กับผู้อื่น ด้วยพลังนี้ลูกสามารถประสบความสำเร็จในงานทางกายภาพของลูกได้อย่างง่ายดาย เพียงแต่ทดลองและมองดูด้วยตัวลูกเอง

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับความรักจากทุกคนจงกลายเป็นดอกกุหลาบที่เบ่งบาน อย่าได้เหี่ยวเฉา

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา หยุดความไม่ระมัดระวัง การเป็นสาเหตุของความทุกข์ หรือการรับความทุกข์ นี่คือการผิดที่ใหญ่มากซึ่งลูกๆ ไม่ควรทำ

คำถาม: พ่อมีความปรารถนาอะไรอย่างหนึ่งต่อลูกๆ?

คำตอบ: ความปรารถนาของพ่อคือลูกๆ ทั้งหมดของพ่อกลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อ พ่อสวยงามเสมอและพ่อมาเพื่อให้ลูกๆ สวยงามจากหน้าเกลียด มายาทำให้ลูกหน้าเกลียดและพ่อทำให้ลูกสวยงาม ลักษมีและนารายณ์ มีความสวยงามและเหตุนี้เองมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์และหน้าเกลียดจึงไปเบื้องหน้ารูปปั้นของลักษมีและนารายณ์และร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา ผู้คนคิดว่าตนเองนั้นตกต่ำ เวลานั้นลูกได้รับศรัทธาของพ่อ ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสวยงามและสาโตประธาน

โอม ซานติ พ่อกำลังทำอะไรและลูกๆ กำลังทำอะไร? พ่อรู้และลูกๆ รู้ว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาตาโมประธานและเวลานี้ต้องทำให้ลูกสาโตประธานซึ่งเรียกว่ายุคทอง พ่อเห็นลูกดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่มีความคิดว่า ฉัน, ดวงวิญญาณได้กลับมาหน้าเกลียด เป็นเพราะดวงวิญญาณที่มีความน่าเกลียด, ร่างกายกลับมาหน้าเกลียดเช่นกัน ลูกไปที่วัดลักษมีและนารายณ์ แต่ก่อนหน้านี้ลูกไม่มีความรู้ใดๆ เลย ลูกจะเห็นว่าพวกเขา (รูปปั้นลักษมีและนารายณ์) เต็มไปด้วยคุณธรรมและสวยงามและลูกเองเป็นวิญญาณปีศาจร้ายที่น่าเกลียด, แต่ลูกไม่มีความรู้ใดๆ ในเวลานี้เมื่อลูกไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ ลูกก็เข้าใจว่าลูกเคยเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด และเวลานี้ลูกได้กลับมาหน้าเกลียดและไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยร้องเพลงเบื้องหน้าพวกเขาว่า เราเป็นคนบาปที่มีกิเลสและหน้าเกลียด หลังจากที่คู่รักแต่งงานกัน พวกเขาก็ถูกพาไปยังวัดลักษมีและนารายณ์ เริ่มแรกทั้งคู่นั้นปราศจากกิเลสและแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีกิเลส ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้าเทพที่ปราศจากกิเลสและเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่พูดสิ่งนี้ก่อนที่จะพวกเขาคงแต่งงาน เป็นเพียงหลังจากที่ผู้คนได้ช่องแฉะในกิเลสเท่านั้นที่พวกเขาไปที่วัดและร้องเพลงสรรเสริญเทพ ทุกวันนี้ผู้คนแม้กระทั่งมีพิธีแต่งงานในวัดต่อชีวาและลักษมีและนารายณ์ พวกเขาผูกกำไลเพื่อที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังผูกกำไลเพื่อที่จะกลับมาสวยงาม เหตุนี้เองลูกจึงจดจำชีพบาบาผู้ที่ทำให้ลูกสวยงาม ลูกรู้ว่าชีพบาบากำลังนั่งอยู่ตรงกลางหน้าผากของพาหนะนี้ ท่านนั้นบริสุทธิ์เสมอ ความปรารถนาของท่านคือลูกๆ ต้องกลับมาบริสุทธิ์และสวยงามด้วยเช่นกัน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ พ่อเองพอใจที่ได้เห็นลูกๆ เช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมองดูพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ ต้องจดจำเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ด้วยความระมัดระวังอย่างมาก อย่าได้คิดว่าลูกได้มาหาบาบาแล้ว และเมื่อลูกกลับไป, ลูกก็สามารถที่จะช่องแฉะแต่ในธุรกิจของลูกเอง ดังนั้นพ่อนั่งที่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูก ดวงวิญญาณอยู่ตรงกลางหน้าผากนี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณที่เป็นลูกๆ ของพ่อกำลังนั่งอยู่ที่หน้าผากของพวกเขา ดวงวิญญาณเองตาโมประธานและดังนั้นบัลลังก์ของเขาก็ตาโมประธานด้วยเช่นกัน เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก การกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นพวกเขา จากการกลับมาบริสุทธิ์, ลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับไปและแล้วลูกก็จะเรียกว่าเป็นเทพ เรากำลังจะกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น แต่มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกลืมน บางคนรับฟังความรู้ที่นี้ แต่เมื่อพวกเขาออกไปสู่โลกภายนอก, พวกเขาก็ลืมนเหตุนี้เองพ่อจึงทำให้ลูกมั่นคงอย่างมาก ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่เทพเหล่านี้มีด้วยการทำตามศรัทธาหรือไม่? รูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา เพียงพ่อเท่านั้นที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นพวกเขา ไม่มีใครอื่นสามารถเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกเป็นเช่นเทพเหล่านั้น มีการร้องเพลงว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดตราบนานกระทั่งพวกเขาได้รับศรัทธาของพระเจ้า ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธา เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมากว่า เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการจดจำบาบาตามศรัทธาของท่าน มีเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่บาปของลูกจะถูกเผา ไม่มีวิธีอื่นใด ลักษมีและนารายณ์เคยสวยงาม แต่ในวัดได้มีการแสดงให้เห็นว่าพวกเขานั้นหน้าเกลียด ในวัดราฎนาท พวกเขาได้แสดงให้เห็นรามที่น่าเกลียด เพราะเหตุใด? ไม่มีใครรู้ นี่คือการเล็กลงเช่นนั้น รามเป็นของยุคเงิน มีความแตกต่างเล็กน้อยเพราะมีน้อยกว่าสององศา พ่ออธิบายว่า ในตอนเริ่มต้น, พวกเขาเคยสาโตประธานและสวยงาม แม้แต่ปวงประชาที่สาโตประธาน แต่พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น

หลังจากที่มีประสบการณ์ของการลงโทษ ยิ่งมีการลงโทษมากเท่าไร สถานภาพก็ต่ำลงมากเท่านั้น หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม บาปของลูกก็จะไม่ถูกตัดออกไปและสถานภาพของลูกก็จะลดลงไป พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อที่จะกลับมาสวยงาม อย่างไรก็ตามมายาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่ทำให้ลูกน่าเกลียด เธอเห็นว่าพ่อผู้ที่ทำให้ลูกสวยงามได้มาและดังนั้นเธอจึงขัดขวาง พ่อพูดว่า ตามละคร, เธอต้องเล่นบทบาทของเธอถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มายาทำให้ลูกหันไปหน้าออกไปช้าแล้วช้าเล่าและพาลูกออกไปสู่ทิศทางอื่น บางคนเขียนว่า บาบา, มายาสร้างปัญหาให้กับฉันอย่างมาก บาบาพูดว่า นี่คือการบรา ลูกได้กลับมาที่น่าเกลียดจากสวยงามและสวยงามจากน่าเกลียด นี่คือการละเล่น พ่ออธิบายแก่ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พวกเขาเพียงแฉ่งเท่าในบาร์ตเท่านั้น ไม่ใช่ว่าทุกคนในบาร์ตจะใช้ 84 ชาติเกิด เวลาปัจจุบันของลูกมีคุณค่ามากที่สุด ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา พ่อพูดอย่างแน่นอนว่า เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร พ่อพูดว่า ลูกอย่าได้ทำความผิดเช่นนั้น ให้อิทธิพลของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว ลูกได้สัญญาแล้วว่า ฉันจะอุทิศตนเองต่อท่าน ลูกได้เคยทำสัญญานี้มาชาติแล้วชาติเล่าว่า บาบา, เมื่อท่านมา, เราจะทำตามหนทางของท่านเท่านั้น, เราจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นเทพ หากคู่ของลูกไม่ร่วมมือกับลูก, ลูกก็สามารถทำความเพียรพยายามด้วยตัวลูกเอง หากคู่ของลูกไม่ได้มากับลูก, ลูกก็จะไม่ได้เป็นคู่กันที่นั่น อย่างไรก็ตามยิ่งพวกเขามีการจดจำระลึกถึงและมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่าไร, ผู้เป็นคู่ก็ถูกสร้างขึ้นตามนั้น ตัวอย่างเช่น บราห์มาและสรัสวตีได้ทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นคู่กัน พวกเขาทำงานรับใช้ที่ดีมากและอยู่ในการจดจำระลึกถึง นั่นก็เป็นคุณธรรมเช่นกัน ในบรรดาโกป(บราเธอร์)เช่นกันก็มีลูกๆที่ดีมากหลายคน ลูกบางคนก็เข้าใจด้วยตนเองว่าพวกเขาถูกดึงดูดโดยมายา โชตรวนเหล่านั้นไม่ตัดขาด โชตรวนเหล่านั้นทำให้ลูกติดกับในรูปและนามช้าแล้วช้าเล่า พ่อพูดว่า อย่าได้ติดกับในรูปและนาม ให้ติดกับในพ่อ เช่นที่ลูกนั้นไม่มีตัวตน, ดังนั้นพ่อก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ครุจะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่าน ศัลยแพทย์จะทำให้ลูกกลายเป็นศัลยแพทย์ ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและชื่อของท่านได้รับการประกาศเกียรติคุณ ผู้คนเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดวงวิญญาณเรียกหาผ่านร่างกายของพวกเขา บาบาได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! ลูกรู้ว่าท่านกำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์อย่างไร เพชรบางเม็ดก็มีตำหนิเช่นกัน เวลาที่อัลลอยด์ได้ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ นั่นคืออัลลอยด์นั้นกำลังถูกขจัดไปและดวงวิญญาณกำลังทำให้กลายเป็นทองแท้ ลูกๆดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นชัดเจน สิ่งนี้จะไม่มีการกล่าวถึงในชุมนุมอื่นใด พ่ออธิบายว่า เป้าหมายของลูกคือการกลายเป็นเช่นนี้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าตามละคร, ลูกเคยมีกิเลสมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรในความเป็นมิตรของราวัน เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ลูกมีเข็มกลัดบราห์มินด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้เข็มกลัด นี่คือการมูรติ การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา, แต่บราห์มาไม่ได้ทำสิ่งนั้น เขากำลังกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่รู้ว่ามีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะกลับมาบริสุทธิ์ในเวลาต่อมา เวลาที่ลูกๆเข้าใจว่าจุดหมายปลายทางของการศึกษาของลูกนั้นสูง พ่อมาเพื่อสอนลูก บาบามีความรู้ แต่ท่านไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนสิ่งนี้กับใครตามแผนของละคร, ท่านมีความรู้ ลูกไม่สามารถถามว่า ผู้เดียวนี้ได้รับความรู้มาจากที่ไหน? ไม่เลย ท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาอาบน้ำมหาสมุทรเช่นกัน แล้วพวกเขาก็ได้ทำการกราบไหว้บูชาด้วยการคิดว่ามหาสมุทรนั้นเป็นเทพ ในความเป็นจริงแม่น้ำนั้นไหลตลอดเวลา แม่น้ำไม่เคยถูกทำลาย อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้แม่น้ำเคยอยู่ภายใต้การควบคุม ไม่เคยมีน้ำท่วม ฯลฯ ผู้คนไม่เคยจมน้ำตาย ที่นั่นมีมนุษย์อยู่ไม่กี่คนและแล้วจำนวนของพวกเขาก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ มีมนุษย์จำนวนมากมายในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ที่นั่นช่วงชีวิตของผู้คนนั้นยาวมาก จะมีมนุษย์จำนวนน้อยมาก จากนั้นใน 2500 ปีก็จะมี การขยายตัวอย่างมาก ต้นไม้ก็เติบโตขึ้นอย่างมาก ก่อนอื่นมีเพียงอาณาจักรของเราในบาร์ตเท่านั้น ลูกจะพูดว่าในลูกบางคนเช่นกัน, จดจำว่าลูกนั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง เราเป็นนักรบทางจิตที่มีพลังโยคะ พวกเขาเข้มแข็งกระทั่งสิ่งนี้ เราคือผู้ที่บรากับมายา ในเวลานี้อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะมีชัยชนะมากเท่านั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นเหมือนพวกเขา บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพด้วยผู้นี้ ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร? ลูกควรจะทำพ่อ ผู้นี้คือสื่อกลาง มีการจดจำว่าเมื่อลูกได้พบกับสัตกูร นั่นก็อยู่ในรูปของสื่อกลาง เมื่อبابาใช้ร่างนี้ ผู้นี้ก็เป็นผู้สื่อกลาง และแล้วท่านก็ทำให้ลูกสามารถมีโยคะกับชีพบบา อย่างไรก็ตามอย่าได้อ้างถึงสิ่งใดเกี่ยวกับการหมั่นหมาย ฯลฯ ชีพบบากำลังทำให้เราดวงวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านผู้นี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำฉัน, พ่อของลูก ลูกจะไม่พูดว่า ให้จดจำฉัน, พ่อของลูก ลูกจะถ่ายทอดความรู้ของพ่อว่า นี่คือน้ำที่بابาพูด พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกอย่างชัดเจนมากด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป, ลูกๆมากมายก็จะมีมิตรและจิตสำนึกของลูกก็จะแผ่แต่ก่ดกร่อนลูก พ่อพูดว่า ในขณะนี้มีความเหลืออยู่น้อยมาก ลูกจะเป็นพยานในการทำลายล้างด้วยดวงตาคู่นี้ เมื่อการไหม้โรงเกิดขึ้น, ลูกจะได้เห็นว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร ลูกจะเห็นอย่างมากมายด้วยดวงตาคู่นี้ ผู้คนมากมายจะมีนิมิตของสวรรค์ ทั้งหมดนี้

จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ในหนทางของความรู้,ทุกสิ่งเป็นจริง ในขณะที่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, ทุกสิ่งนั้นเป็นการเลียนแบบ พวกเขาเพียงแค่มิมีนิมิต, แต่พวกเขาไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น ในขณะที่ลูกกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกจะเห็นด้วยดวงตาคู่นี้ในสิ่งลูกได้มีนิมิต การเป็นสักขีพยานของการทำลายล้างไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก อย่าได้ถามเลย! ผู้คนฆ่าผู้อื่นต่อหน้ากันและกัน การตบมือสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยสองมือ (ทั้งสองฝ่าย) พวกเขาแยกพี่น้องทั้งสองออกจากกันแล้วก็ทำให้ทั้งสองต่อสู้กัน สิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจความลับเหล่านี้ ด้วยการแบ่งเป็นสองฝ่าย พวกเขาทำให้ทั้งสองเฝ้าแต่ต่อสู้กันเอง และนี่เป็นสาเหตุที่พวกเขาจะได้ขายอาวุธให้แก่ผู้ที่ต่อสู้กันอยู่เรื่อยๆและพวกเขาก็ได้รับรายได้ อย่างไรก็ตามในเวลาสุดท้ายจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน,พวกเขาก็จะปล่อยระเบิดและทุกสิ่งก็จะถูกทำลาย ที่นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับมนุษย์หรืออาวุธ พ่ออธิบายว่า ลูกๆการก่อตั้งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น มีการอธิบายให้แก่ลูกอย่างมากมาย พระเจ้าพูด ลูกๆ อย่าได้ใช้ดาบของต้นหนาราคะนั้น ด้วยการเอาชนะต้นหนาราคะ, ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ในที่สุดลูกศรก็จะยิงลูกใครบางคนอย่างแน่นอน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้มีค่าที่สุด เป็นเวลาที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามและอุทิศตนเองต่อพ่ออย่างเต็มที่ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไม่ทำความผิดประเภทใด ทำตามหนทางของพ่อผู้เดียว
2. รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าและเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยความระมัดระวังอย่างมาก ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสาโตประธาน ตรวจสอบดูว่ามีข้อบกพร่องใดอยู่ภายในตัวลูกและให้ขจัดสิ่งนั้นออกไป

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และประสบกับสภาพที่มีความสุขในทุกวินาทีของชีวิตบราห์มิน
ความบริสุทธิ์ได้รับการกล่าวว่าเป็นแม่แห่งความสุขและความสงบ ความไม่บริสุทธิ์ประเภทใดก็ตามทำให้ลูกประสบกับความทุกข์และความไม่สงบ ชีวิตบราห์มินหมายถึงการอยู่ในสภาพที่ทำให้ความสุขทุกวินาที แม้ว่าจะมีฉากแห่งความทุกข์โศก เมื่อลูกมีพลังของความบริสุทธิ์ จะไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆได้ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์กลายเป็นายผู้ประทานความสุขและเปลี่ยนบรรยากาศแห่งความทุกข์ให้เป็นบรรยากาศของความสุขทางจิต

คติพจน์: การเพิ่มความพยายามทางจิตวิญญาณของลูกโดยการทดลองกับสิ่งอำนวยความสะดวกคือการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

ให้ความรู้สึกที่บริสุทธิ์และเปี่ยมด้วยความรักปรากฏออกมาและกลับมามีชัยชนะเหนือศัตรูที่ยิ่งใหญ่, ความโกรธ

วันนี้ บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นมิตรร่วมทางในวันเกิดของท่านและพร้อมทั้งมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของท่าน วันนี้ ลูกทั้งหมดมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินกับความสุขในวันเกิดทางจิตของบัพดาตา รวมทั้งความสุขในวันเกิดของมิตรร่วมทางของท่านด้วย เพราะเหตุใด? เพราะไม่มีใครสามารถมีวันเกิดทางจิตที่พิเศษสุดและน่ารักที่สุดได้ถึงขนาดนี้อีกแล้ว ลูกจะไม่เคยได้ยินมาก่อนว่าวันเกิดของพ่อเป็นวันเดียวกับวันเกิดของลูก วันนี้ลูกทุกคนกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตที่พิเศษและน่ารักไม่เหมือนใครซึ่งมีคุณค่าราวกับเพชร พร้อมกับสิ่งนี้ลูกทุกคนยังตระหนักถึงความพิเศษและความน่ารักของวันเกิดทางจิตนี้ด้วย ซึ่งพิเศษมากที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อเองกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง เพียงเพื่อประโยชน์นี้ผู้คนมากมายในโลกกล่าวว่าผู้เดียวที่สร้างพวกเขาคือพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุด แต่พวกเขาก็ไม่รู้เรื่องนั้นและไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่ในจิตสำนึกนั้นด้วย ลูกทั้งหมดหลุดจากประสบการณ์ว่าลูกเป็นของสกุลของพระเจ้าและที่ลูกอยู่ในสกุลของบราห์มา ดวงวิญญาณสูงสุดเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกและลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของพระเจ้า

วันนี้ลูกมาถึงที่นี่จากทุกหนแห่งเพื่ออะไร? เพื่อที่จะกล่าวคำทักทายกล่าวคำอวยพรและได้รับคำอวยพร ดังนั้นบัพดาตาขอแสดงความยินดีกับมิตรร่วมทางในวันเกิดของท่านเป็นพิเศษ ท่านแสดงความยินดีกับมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของท่านด้วยเช่นกัน นอกจากการแสดงความยินดีกับลูกแล้ว บัพดาต่ายังมอบไข่มุกแห่งความรัก เพชร และเครื่องประดับชั้นเลิศอย่างมากมายให้กับลูกอีกด้วย ลูกเคยเห็นไข่มุกแห่งความรักแล้วใช่ไหม? ลูกรู้หรือไม่ว่าไข่มุกแห่งความรักคืออะไร? คนอื่นโปรยดอกไม้ โปรยทองคำ แต่บัพดาตาล้างโปรยปรายลูกทุกคนด้วยความรักอันสูงสุดด้วยไข่มุกแห่งความรักทางจิต บัพดาตาไม่ได้แสดงความยินดีกับลูกเพียงแค่นั้นเท่า แต่ท่านแสดงความยินดีกับลูกหลายล้านเท่าจากหัวใจ ลูกแสดงความยินดีจากหัวใจของลูกด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้มาถึงบัพดาตาเช่นกัน ดังนั้นวันนี้จึงเป็นวันแห่งการเฉลิมฉลองและเป็นวันสำหรับการกล่าวคำทักทายและอวยพรกันด้วยเช่นกัน ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกเฉลิมฉลองบางสิ่งบางอย่าง? มิวดนตรีเล่น ดังนั้นบัพดาตาล้างฟังวงดนตรี, ฮาร์โมนี (เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออแกน) และบทเพลงแห่งความสุขในจิตใจของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธายังคงร้องเรียกหาต่อไป ในขณะที่ลูกๆ เองหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อ ลูกรู้วิธีที่จะหลอมรวมใช้หรือไม่? การหลอมรวมนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ลูกกลับมาทัดเทียม

บัพดาตาไม่สามารถที่จะแยกลูกออกจากตัวท่านเองได้ ลูกๆ ก็ไม่ต้องการที่จะถูกแยกด้วยเช่นกัน แต่บางครั้งลูกบางคนก้าวออกไปเล็กน้อยจากเกมของมายา บัพดาตากล่าวว่า: พ่อเป็นผู้ค้ำจุนของลูก อย่างไรก็ตามลูกๆ ก็ซุกซนใช่ไหม? มายาทำให้พวกเขาซุกซน: ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นจริงๆ แต่มายาทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น เธอทำให้ลูกก้าวออกไปจากการค้ำจุนนี้ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น บัพดาตาก็กลายเป็นผู้ค้ำจุนของลูกและทำให้ลูกเข้ามาใกล้ชีวิตยิ่งขึ้น บัพดาตาล้างถามลูกทุกคนว่า: ลูกแต่ละคนต้องการอะไรในชีวิตของลูก? ลูกต่างชาติชอบสองสิ่งเป็นอย่างมาก เป็นคำพูดที่ลูกต่างชาติชอบ บอกบาบาว่าสองคำนั้นคืออะไร! (Companion มิตรร่วมทางชีวิตซึ่งหมายถึงบาบา และ company หมายถึงหมู่มิตรที่เป็นพี่น้อง B.K.) ลูกชอบทั้งสองคำนี้ หากลูกชอบสองคำนี้ยกมือข้างหนึ่ง! ผู้ที่มาจากบาร์ตชอบสองคำนี้ไหม? Companion เป็นสิ่งสำคัญและ company ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจาก Companion และไม่สามารถจะอยู่ได้โดยปราศจาก company ดังนั้นลูกทั้งหมดได้พบใคร? ลูกได้พบ Companion ของลูกแล้วหรือยัง? พูด "ฮาจิ" หรือ "นาจิ"! (พูด ฮา จิ) ลูกได้พบ company แล้วหรือยัง? (ฮา จิ) ลูกเคยพบ company เช่นนั้น หรือ Companion เช่นนั้นตลอดทั้งวงจรหรือไม่? ลูกได้พบ Companion and company ในวงจรก่อนหน้านี้หรือไม่? ท่านเป็น Companion เช่นนั้นที่ท่านไม่เคยจะก้าวจากไป ไม่ว่าลูกจะซุกซนแค่ไหน ท่านก็ยังเป็นผู้ค้ำจุนของลูก ท่านยังเติมเต็มความปรารถนาของหัวใจของลูกและทำให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด มีการบรรลุผลโดยขาดหายไปหรือไม่? หัวใจของทุกคนพูดว่า "ใช่" จริงๆ หรือลูกเพียงแค่ว่า "ใช่" อย่างเป็นทางการวินัยหรือไม่? ลูกร้องเพลงว่า "เราได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เราต้องการแล้ว" หรือว่าลูกยังคงต้องได้มาสิ่งนี้? ลูกได้มาซึ่งสิ่งนี้แล้วหรือยัง? ยังมีสิ่งใดอีกใหม่ที่ลูกยังต้องให้ได้มา? หรือลูกยังคงมีความปรารถนาหลงเหลืออยู่บ้างเล็กน้อย? ความปรารถนาทุกประการของลูกได้รับการเติมเต็มแล้วหรือยัง? ยังมีเหลืออยู่บ้างไหม? บัพดาตากล่าวว่าความปรารถนาบางอย่างยังคงมีอยู่ (ความปรารถนาที่จะเปิดเผยพ่อยังคงมีอยู่) เป็นความปรารถนา

ของพ่อที่ลูกทุกคนควรรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว พ่อมาแล้วและลูกบางคนยังถูกทิ้งไว้! เหตุนี้เองความปรารถนาพิเศษของบรรดา
ดา คืออย่างน้อยลูกทุกคนควรได้รู้ว่าพ่อที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งนิรันดร์ของพวกเขาได้มาแล้ว อย่างไรก็ตาม ลูกๆ มีความ
ปรารถนาจากความรัก ความปรารถนาที่มีชีวิตจำกัดที่เหลือได้รับการเติมเต็มแล้ว แต่ความปรารถนาของพวกเขาที่มาจาก
ความรักยังคงอยู่ ลูกแต่ละคนต้องการที่จะขึ้นมาบนเวที ลูกมีความปรารถนานี้ไหม? (เวลานี้บาบาเองก็มาหาทุกคนแล้ว)
ความปรารถนาได้รับการเติมเต็มด้วยเช่นกันหรือไม่? ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ ขอแสดงความยินดี! เพราะลูกทุกคน
มีความรู้คิด ลูกเข้าใจดีว่าตามเวลาแล้วลูกต้องทำให้รูปของลูกเหมือนเดิม นี่คือเหตุผลว่าทำไมบรรดาจึงถูกผูกด้วยสาย
สัมพันธ์ของละครด้วยเช่นกันไม่ใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกทุกคนตามเวลาแล้วมีความพอใจอยู่เสมอ และแปลงประกายราวกับ
เพชรพลอยแห่งความพอใจอยู่เสมอ เพราะเหตุใด? ลูกเองก็พูดว่า “เราได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เราต้องการแล้ว” เหล่านี้เป็นคำพูด
ของประสบการณ์ครั้งแรกของพ่อบราห์มา ดังนั้นคำพูดของพ่อบราห์มาจึงเป็นคำพูดของบราห์มันทั้งหลาย ดังนั้นบรรดา
จึงทำให้ลูกทุกคนทบทวน: อยู่ในความเป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อได้ทำให้ลูกสัมผัสประสบการณ์กับความ
สัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อ ลูกยังพูดด้วยซ้ำว่าความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกมีกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในเมื่อความสัมพันธ์ทั้งหมด
ของลูกอยู่กับท่าน แล้วทำไมลูกไม่ใช้แต่ละความสัมพันธ์ตามเวลาในงานของลูกเล่า? เมื่อลูกยังคงมีประสบการณ์ในทุก
ความสัมพันธ์ดังที่ลูกต้องการโดยขึ้นอยู่กับเวลาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาแล้ว ลูกจะมีมิตรร่วมทางและจะอยู่กับผู้ที่
เป็นมิตรด้วยเช่นกัน จิตใจหรือสติปัญญาของลูกจะไม่ไปหามิตรอื่นๆได้ บรรดากำลังยื่นข้อเสนอนี้ให้กับลูก เมื่อท่านเสนอ
ทุกความสัมพันธ์ให้แก่ลูก จงชื่นชมยินดีกับความสุขของทุกความสัมพันธ์นี้ ใช้ความสัมพันธ์ทั้งหมดเหล่านี้ในงานของลูก

เมื่อบรรดาเห็นว่าลูกบางคนบางครั้งรู้สึกว่าจะตัวเองต้องอยู่คนเดียวหรือเหงาเล็กน้อย ท่านรู้สึกเมตตาต่อพวกเขา
เพราะเมื่อมีมิตรที่สูงส่งเป็นเพื่อนเช่นนั้น ทำไมลูกไม่ใช้มิตรนี้ในงานของลูก? แล้วลูกถามอะไร? “ทำไม? ทำไม?” บรรดา
ได้เคยบอกลูกแล้วว่า อย่าได้ถามว่า “ทำไม” เมื่อมีคำนี้ขึ้นมา “why(ทำไม)” มันเป็นคำในเชิงลบ ในขณะที่ “fly
(โฉบบิน)” เป็นคำในเชิงบวก ดังนั้นอย่าได้ถามว่า “why? Why?” (ทำไม? ทำไม?) แต่จงจำคำว่า “fly(โฉบบิน)” แทน
ทำให้พ่อเป็น Companion ของลูกและโฉบบิน ลูกจะสนุกกับตนเองเป็นอย่างมาก ใช้ท่านในทั้งสองรูปแบบ:
Companion และ company ในทุกงานของลูกตลอดทั้งวัน ลูกจะได้พบ Companion เช่นนี้อีกครั้งหรือไม่? บรรดา
แม้กระทั่งพูดว่า: ถ้าลูกเหนื่อยล้า – ไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจ - Companion ของลูกก็พร้อมที่จะนำลูกในทั้งสองทาง
ท่านพร้อมเสมอที่จะให้ความบันเทิงแก่ลูก จึงไม่จำเป็นต้องมีความบันเทิงที่มีชีวิตจำกัดใดๆ ลูกรู้วิธีที่จะใช้ท่านในลักษณะ
นี้หรือไม่? หรือลูกคิดว่า “ท่านเป็นพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเป็นครู และท่านเป็นสัทกูรู อย่างไรก็ตามท่านเป็นทุกความ
สัมพันธ์สำหรับลูก ลูกดับเบิลพอรินเนอร์เข้าใจไหม?

อ้อชะ ลูกทุกคนได้มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดใช่หรือไม่? ลูกต้องการที่จะเฉลิมฉลองวันเกิดใช่หรือไม่? อ้อชะ เมื่อใดก็ตามที่
ลูกเฉลิมฉลองวันวันเกิด ลูกจะให้ของขวัญแก่คนนั้นใช่หรือไม่? หรือลูกไม่ให้ของขวัญ? ดังนั้นวันนี้ลูกทุกคนจึงได้มาเฉลิม
ฉลองวันเกิดของพ่อ ที่เรียกว่าชีฟราตรี ดังนั้นลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อโดยเฉพาะ ลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองวัน
เกิดใช่หรือไม่? วันนี้ลูกให้ของขวัญอะไรเป็นของขวัญวันเกิด? หรือลูกเพียงแค่จะจุดเทียนและตัดเค้ก? นี่คือวิธีที่ลูกจะเฉลิม
ฉลองไหม? วันนี้ลูกให้ของขวัญอะไร? หรือลูกจะให้ในวันพรุ่งนี้! ไม่ว่าลูกจะให้ของขวัญชิ้นเล็กหรือชิ้นใหญ่ ลูกก็จะให้
ของขวัญใช่หรือไม่? แล้วลูกจะให้อะไร? ลูกกำลังคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ อ้อชะ ลูกต้องการที่จะให้ของขวัญไหม? ลูกพร้อมที่จะให้
ของขวัญแล้วหรือยัง? ลูกจะให้ในสิ่งที่บรรดาขอ หรือลูกจะให้สิ่งที่ลูกต้องการ? ลูกจะทำอย่างไร? ลูกจะให้สิ่งที่บรรดา
ขอหรือลูกจะให้สิ่งที่ลูกต้องการจะให้? (เราจะให้สิ่งที่บรรดาขอ) ระวัง! ลูกจะต้องมีความกล้าหาญเล็กน้อย ลูกมีความ
กล้าหาญไหม? ลูกที่มาจากภูมิมมีความกล้าหาญไหม? ลูกดับเบิลพอรินเนอร์มีความกล้าหาญไหม? ลูกเก่งมากในการ
ยกมือขึ้น! อ้อชะ ชักติและพันดาวาสมมีความกล้าหาญไหม? ชาวบาร์ตมีความกล้าหาญไหม? ดีมาก! พ่อรับคำท้าทายเหล่านี้
อ้อชะ บาบาควรบอกลูกไหม? ลูกจะไม่บอกว่าลูกจะต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? อย่าพูดว่า “ga, ga” กา กา (เมื่อเติม
คำว่า “ga” เข้าไปในคำกริยา มันจะทำให้สิ่งนี้อยู่ในรูปอนาคตกาล (future tense) กล่าวคือเราจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ เราจะ
เห็นสิ่งนี้บางครั้งในอนาคต) บรรดาได้เห็นสิ่งหนึ่งในลูกส่วนใหญ่ ไม่ใช่ส่วนน้อย แต่เป็นส่วนใหญ่! บาบาเห็นอะไร?
เมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ส่วนใหญ่จะมีความโกรธประเภทที่สาม มีหนึ่ง สอง และสาม ร่องรอย
ของความโกรธประเภทที่สามปรากฏออกมาแม้ว่าพวกเขาจะไม่ต้องการก็ตาม บางคนมีสิ่งนี้ในรูปของความโกรธจัดที่
รุนแรงมาก บางคนมีความโกรธในรูปของกำลัง และบางคนมีความโกรธประเภทที่สามในรูปของความขุ่นเคือง ลูกเข้าใจ
หรือไม่ว่าความขุ่นเคืองคืออะไร? นั่นก็เป็นรูปแบบหนึ่งของความโกรธเช่นกัน มันน้อยกว่าเล็กน้อย มันเป็นประเภทที่
สาม ดังนั้นจึงน้อยกว่าเล็กน้อย ประเภทแรกมีพลังมาก ประเภทที่สองน้อยกว่านั้นเล็กน้อย แล้วทุกวันนี้ภาษาที่ลูกทุก

คนใช้ได้กลายเป็นภาษาที่สูงส่งมาก! ลูกพูดอะไรในทางที่สูงส่ง? เพราะสถานการณ์มันเป็นเช่นนั้นจึงมีความแรงบ้าง! ดังนั้นวันนี้บรรดาต้องการที่จะรับของขวัญนี้จากทุกคน อย่าว่าแต่ความโกรธเลย อย่าให้มันแม้แต่ร่องรอยของความโกรธ แม้แต่น้อย เพราะเหตุใด? เมื่อลูกมีความโกรธ ลูกก็ก่อให้เกิดความเสียหายต่องานรับใช้ (disservice) เพราะความโกรธ จะแสดงออกมาระหว่างคนสองคนเสมอ มันไม่แสดงเมื่อลูกอยู่คนเดียว มันแสดงระหว่างคนสองคนแล้วจึงมองเห็นได้ แม้ว่าจะมีร่องรอยของความไม่ชอบใครบางคนอยู่ในจิตใจของลูกเล็กน้อย แต่ก็จะมีพลังบางอย่างต่อดวงวิญญาณนั้นในจิตใจของลูกอย่างแน่นอน บรรดาไม่ชอบการก่อให้เกิดความเสียหายต่องานรับใช้ประเภทนี้ ดังนั้นอย่าปล่อยให้ร่องรอยของความโกรธประเภทใดปรากฏออกมาแม้แต่น้อย เช่นที่ลูกให้ความใส่ใจกับการถือพรหมจรรย์ ดังนั้นเป็นที่จดจำกันว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ฉันใด ความโกรธก็เป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ฉันนั้นเช่นกัน มันไม่ปล่อยให้ความรู้สึกที่บริสุทธิ์และความรู้สึกของความรักของลูกปรากฏออกมา แล้วมันก็จะทำให้อารมณ์ของลูกไม่ดี ลูกจะก้าวออกไปจากดวงวิญญาณนั้น ลูกจะไม่ไปอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณนั้นและก็จะไม่พูดกับดวงวิญญาณนั้น ลูกปฏิเสธสิ่งที่ดวงวิญญาณนั้นพูด ลูกไม่ปล่อยให้ดวงวิญญาณนั้นก้าวหน้า แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ข้างนอกก็สามารถมองเห็นทั้งหมดนี้ และดังนั้นลูกอาจพูดว่า "วันนี้คนนั้นรู้สึกไม่ค่อยดีนัก มันไม่ได้เป็นอะไรจริงๆเลย" แล้วลูกสามารถให้ของขวัญวันเกิดนี้ได้ไหม? ผู้ที่ลูกรู้สึกว่าจะพยายาม ยกมือขึ้น! ลูกผู้ที่กำลังคิดจะให้ของขวัญนี้ ที่ลูกจะพยายาม ยกมือขึ้น! พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ มีใครบ้างไหม? ยืนขึ้น! (บรรดาและซิสเตอร์บางคนยืนขึ้น) ใช่แล้ว พระผู้เป็นเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์อย่างแท้จริง พวกเขาย่อมพยายาม พวกเขากำลังลุกขึ้นอย่างช้าๆ ขอแสดงความยินดีสำหรับการพูดความจริง! อ้อชะ, บรรดาลูกที่บอกว่าจะพยายาม ต้องใช้เวลานานเท่าไรในการใช้เวลาพยายาม? เป็นการดีที่ลูกจะลองพยายามดู และลูกก็อาจจะทำเช่นนั้นได้ แต่ลูกต้องการเวลานานแค่ไหน? ลูกต้องการหนึ่งเดือนไหม? ลูกต้องการหกเดือนไหม? ลูกต้องการเวลาเท่าไร? ลูกจะยอมแพ้แล้วยกเลิกสิ่งนี้ไหม หรือลูกไม่มีเป้าหมายที่จะยกเลิกเลย? ลูกผู้ที่บอกว่าลูกจะพยายาม จงยืนขึ้นอีกครั้ง! ผู้ที่คิดว่าพวกเขาจะพยายามสักสองถึงสามเดือนแล้วจะปล่อยวางก็ยังไม่ลงได้ ลูกที่รู้สึกว่าคุณต้องใช้เวลาหกเดือน: ถึงแม้ว่าจะใช้เวลาหกเดือน ลูกก็ต้องลดมันลง อย่าหยุดที่จะให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ เพราะมันเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด ความเสียหายต่องานรับใช้ (disservice) นั้นมองเห็นได้ แม้ว่าลูกอาจจะไม่พูดอะไรเลย แต่มันก็ยังปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูก ดังนั้นบรรดาจึงประพรมลูกทุกคนที่รักษาลำหยาญของลูกไว้ด้วยไข่มุกแห่งความรู้ ความรัก ความสุข และความสงบสุข อ้อชะ

บรรดาขอมอบพรนี้เป็นของขวัญให้แก่ลูกทุกคนเป็นพิเศษเป็นการตอบแทน: เมื่อใดก็ตามที่ความโกรธแสดงออกมาเอง แม้จะไม่ได้ตั้งใจและขัดกับความปรารถนาของลูก เพียงแค่พูดถ้อยคำออกมาจากหัวใจของลูกว่า "บาบาที่แสนหวาน" ดังนั้นผู้ที่อยู่อย่างกล้าหาญจะได้รับความช่วยเหลือมากเป็นพิเศษจากพ่ออย่างแน่นอน พูดว่า "บาบาที่แสนหวาน" ไม่ใช่แค่ คำว่า "บาบา" เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่พูดว่า "บาบาที่แสนหวาน" แล้วลูกจะได้รับความช่วยเหลือ ลูกจะได้รับสิ่งนี้แน่นอนเพราะลูกรักษาเป้าหมายไว้ โดยการรักษารักษาเป้าหมายของลูก ลูกจะพัฒนาคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างแน่นอน ลูกจะพัฒนาสิ่งเหล่านี้ใช่ไหม? ลูกขามธูปันทั้งหลาย ยกมือขึ้น! อ้อชะ ลูกต้องทำสิ่งนี้ใช่ไหม? (ฮา จี) ขอแสดงความยินดีด้วย! ดีมาก! วันนี้บาบาจะให้โทลีแก่ลูกทั้งหมดจากมธูปันโดยเฉพาะ ลูกทำงานหนักมาก ลูกจะไม่ได้รับโทลีสำหรับการเป็นอิสระจากความโกรธ แต่โทลีสำหรับการที่ลูกทำงานหนัก ทุกคนจะคิดว่าเพราะลูกยกมือ ลูกจึงได้รับโทลี ลูกทำงานหนักมาก มธูปันเป็นตัวอย่างของการทำให้ทุกคนพอใจโดยผ่านงานรับใช้ที่พวกเขาได้รับ ดังนั้นวันนี้บาบาจะทำให้ปากของลูกหวานขึ้น ส่วนลูกที่เหลือทั้งหลายสามารถทำให้ปากของลูกหวานขึ้นได้เมื่อเห็นปากของพวกเขาหวานขึ้น ลูกจะมีความสุขมากใช่ไหม? ลูกทุกคนกำลังจัดโปรแกรม "The Culture of Peace" "วัฒนธรรมแห่งความสงบ" นี่ก็เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของครอบครัวบราห์มินเช่นกัน มารยาทของสกุลบราห์มินเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุด บรรดาเห็นว่าเมื่อดาดีให้ของขวัญ พวกเขาจะมีถุงผ้าหรือกระเป๋าผ้า(ที่ทำจากผ้ากระสอบหรือปอกระเจา) ที่เขียนไว้ว่า: พุดน้อย พุดค่อยๆ และพุดอ่อนหวาน! ดังนั้นในวันนี้บรรดาจึงให้ของขวัญนี้แก่ลูก ท่านจะไม่ให้ถุงผ้าหรือกระเป๋าผ้าแก่ลูก แต่ท่านจะให้สิ่งนี้ในรูปของพรเป็นของขวัญ ให้วัฒนธรรมบราห์มินเปิดเผยบนใบหน้าและในพฤติกรรมของบราห์มินทุกคน ลูกจะจัดโปรแกรมเหล่านั้นและให้คำบรรยาย แต่จำเป็นต้องมีมารยาทเหล่านั้นในตนเองก่อน ให้บราห์มินแต่ละคนมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยรอยยิ้ม อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่มีพฤติกรรมประเภทหนึ่งกับคนหนึ่งและมีพฤติกรรมอีกประเภทหนึ่งกับคนอื่น อย่าละทิ้งวัฒนธรรมของลูกเมื่อลูกเห็นผู้อื่น สิ่งที่ดีที่ผ่านมานในอดีต! แสดงชั้นสการของมารยาทใหม่ในชีวิตของลูก ลูกต้องแสดงให้พวกเขาเห็นในตอนนี ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? (ทุกคนพูดว่า "ดีแน่นอน")

นี่เป็นสิ่งที่ดีมากที่ดับเบิลฟอเรเนอร์ส่วนใหญ่พูดคำว่า "ฮาจี" ได้ดีมาก นี่เป็นสิ่งที่ดี การที่ชาวบาร์ตพูดว่า "ฮาจี" ถือเป็นหนึ่งในกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของพวกเขา แค่พูดว่า "นาจี" กับมายาเท่านั้นเอง! พุด "ฮาจี ฮาจี" กับดวงวิญญาณ และ "นา

จี นาจี" กับมายา อัจชะ ลูกทุกคนเฉลิมฉลองวันเกิดใช่ไหม? ลูกได้เฉลิมฉลองวันเกิดและให้ของขวัญหรือไม่? ลูกยอมรับของขวัญแล้วหรือยัง? อัจชะ

อัจชะ นอกจากลูกทุกคนแล้ว ยังมีชุมชนอื่นๆ อีกมากมายตามสถานที่ต่างๆ บางแห่งก็มีชุมชนเล็กๆ และที่อื่นๆ ก็มีชุมชนขนาดใหญ่ ทุกคนกำลังฟังและดู บัพาดาถามพวกเขาด้วยว่า: ลูกทุกคนได้ให้ของขวัญสำหรับวันนี้หรือไม่? พวกเขาทั้งหมดพูดว่า "ฮาจีบาบา" พวกเขาดี! แม้ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ห่างไกล ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา นักวิทยาศาสตร์มีความพยายามอย่างมาก พวกเขาใช้ความพยายามอย่างมากใช่ไหม? ดังนั้นบรรพบุรุษได้รับประโยชน์สูงสุดใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้นับตั้งแต่ยุคบรรพบุรุษเริ่มขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์ก็เริ่มเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ในยุคทอง วิทยาศาสตร์จะรับใช้ลูกในรูปแบบที่เป็นเทพของลูก อย่างไรก็ตาม ในยุคบรรพบุรุษ ลูกบรรพบุรุษได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์ครบครัน ในงานรับใช้เช่นกัน สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้จะกลับมาร่วมมือกันอย่างไม่มีขีดจำกัดเพื่อการประกาศเกียรติคุณ ด้วยเหตุนี้ บัพาดาจึงแสดงความยินดีกับลูกๆ ที่เป็นเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สำหรับการทำงานหนักของพวกเขา

บัพาดาเห็นการ์ดที่สวยงามมากมายที่มายังมรฐันจากแผ่นดินนี้และจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีจดหมายและข้อความแห่งความรักและความทรงจำระลึกถึงที่ส่งผ่านผู้อื่นอีกด้วย บัพาดาตอบความรักและความระลึกถึงพวกเขาเป็นพิเศษ และยังแสดงความยินดีกับพวกเขาหลายต่อหลายหลายล้านเท่าด้วย ลูกทุกคนปรากฏตัวเบื้องหน้าสายตาของบัพาดา ลูกทุกคนเห็นแต่การ์ดเท่านั้น บัพาดาก็มองเห็นพวกเขาด้วยสายตาเช่นกัน พวกเขาส่งสิ่งเหล่านี้มาด้วยความรักอันมากมาย และบัพาดาก็ยอมรับพวกเขาด้วยความรักแบบเดียวกันนั้น หลายคนเขียนเกี่ยวกับสภาพของพวกเขาด้วย ดังนั้น บัพาดาจึงกล่าวว่า: โยบิณและทำให้ผู้อื่นโยบิณ! โดยการโยบิณ ทุกสิ่งจะถูกทิ้งไว้เบื้องล่าง และลูกสามารถคงอยู่อย่างสูงร่วมกับพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้ หยุดสักครู่แล้วปล่อยให้สต็อกของพลังและคุณธรรมของลูกปรากฏออกมา อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่สูงส่งทั้งหลายในทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่อยู่ในความเป็นมิตรของพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เปี่ยมด้วยความรัก ที่ทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของพวกเขา ถึงผู้ที่อยู่อย่างกลมรวมในมหาสมุทรแห่งคุณธรรมของพ่อ และผู้ที่หัดเทียมกับพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งของบัพาดา ถึงดวงวิญญาณเจ้าแห่งมหาสมุทร (สินธุ) ที่ใส่จุดพลุสตอป (บินดู) ในหนึ่งวินาทีอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และขอแสดงความยินดีอย่างมาก ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีจากบัพาดา บัพาดากล่าวนมัสต์กับลูกแต่ละคนตลอดเวลา และในวันนี้เช่นกัน นมัสต์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดด้วยการมีสายตาอันทรงพลัง (ดริชตี) และมีทัศนคติของความบริสุทธิ์
ยาของวิทยาศาสตร์มีพลังชั่วคราวในการหยุดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน แต่พลังของความบริสุทธิ์นั้นคือพลังแห่งความเจ็บมีพลังแห่งพร สายตาอันทรงพลังและทัศนคติของความบริสุทธิ์ทำให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลตลอดเวลา เหตุนี้เองผู้คนจึงไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกและร้องเรียกหาลูกและขอความเมตตา สิ่งนี้เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นนายผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข และมีความเห็นอกเห็นใจในรูปแบบที่มีชีวิตที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา

คติพจน์: เมื่อคำนึงถึงเวลาอันใกล้เข้ามา ทาปาเซียที่แท้จริงและความพยายามทางจิตคือการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ชานตี ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันโยคะสากล โดยลูกบรรพบุรุษทุกคนจะนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. มีความมั่นคงในสภาพของการเป็นนายผู้ประทาน ให้ทานพลังและพรทั้งหมดแก่ดวงวิญญาณทั้งหมดผ่านทางจิตใจของลูก และทำให้พวกเขาได้สัมผัสกับความเต็มเปี่ยม

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการจดจำระลึกถึงและการศึกษาเล่าเรียนเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมงกุฎสองชั้น ดังนั้นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูก

คำถาม: พ่อ ผู้สร้างโลก รับใช้ลูกๆ อย่างไร?

คำตอบ: 1) งานรับใช้ของท่านคือการให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกและทำให้ลูกมีความสุข ไม่มีใครสามารถทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นเช่นที่พ่อทำ 2) พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเข้าบัลลังก์และทำให้ลูกกลายเป็นนายที่นั่งบนบัลลังก์ของโลก พ่อเองไม่ได้นั่งอยู่บนบัลลังก์นกยูง แต่พ่อทำให้ลูกๆ นั่งบนบัลลังก์นกยูง ผู้คนสร้างวัดที่ไม่มีชีวิตเพื่อพ่อ พ่อจะได้รับรสชาติอะไรจากสิ่งนั้น? เป็นลูกๆ ที่ได้รับโชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของพวกเขา ผู้มีประสบการณ์ของความสุขสันต์นั้น

โอมซานติ พ่อพูดกับลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ความหมายของคำว่า “โอมซานติ” ได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้ว พ่อพูดว่า “โอมซานติ” และลูกๆ ก็พูด “โอมซานติ” ด้วยเช่นกัน เพราะศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี้จากดินแดนแห่งความสงบ ก่อนอื่นใดลูกๆ ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็เข้ามาสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกจดจำสิ่งนี้ ลูกๆ กลายเป็นผู้มีชีวิต(ผู้ที่มีร่างกาย) และใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้ที่มีร่างกาย พ่อพูดว่า พ่อรับการคำจูนของผู้ที่เพียงชั่วครา ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะสอนลูกได้อย่างไร? ท่านจะบอกลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “มานมานะบาฟ! จดจำอาณาจักรของลูก” ได้อย่างไร? สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการได้รับอาณาจักรของโลกในหนึ่งวินาที พ่อไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นท่านจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ อย่างแน่นอน พ่อได้แสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายดายอย่างมาก พ่อพูดว่า เวลานั้นจงนำดินแดนของความทุกข์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก เพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกใหม่แห่งสวรรค์ที่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป และแล้วลูกก็จะกลับมาสู่ประธานอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดาย เช่นที่ลูกๆ จดจำพ่อทางร่างกายของพวกเขาอย่างง่ายดายมาก ในทำนองเดียวกันลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อเองก็นำลูกออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์และส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ท่านบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายดายมากกว่า จดจำดินแดนแห่งความสงบของลูก บ้านของพ่อคือบ้านของลูก และจดจำโลกใหม่นั้นคืออาณาจักรของลูก พ่อกำลังรับใช้ลูกๆ อย่างไม่เห็นแก่ตัว ท่านทำให้ลูกๆ มีความสุขและแล้วก็ไปและนั่งอยู่ในดินแดนสูงสุดในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกก็เป็นผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ด้วย ที่นั่นลูกเรียกว่าดินแดนนิพพานด้วยเช่นกัน ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ นั่นคือเพื่อให้มรดกแก่ลูก ผู้ที่เองก็ได้รับมรดกจากพ่อ ซึ่งพบบาปคือพระเจ้า สูงสุดเหนือสิ่งใด มีวัดชีวามากมาย ท่านไม่ได้มีพ่อหรือครู ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ท่านได้รับความรู้ที่นั้นจากที่ไหน? ท่านได้เคยศึกษาพระเวทหรือคัมภีร์ใดๆ หรือไม่? ไม่เลย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบ มีความแตกต่างระหว่างค่ายกึ่งของพ่อและค่ายกึ่งมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเทพเหล่านั้น ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวที่จะเปลี่ยนปีศาจให้กลายเป็นเทพ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกเช่นกันต้องทำกรรมที่สูงส่งเช่นนั้นอย่างแน่นอน ใช้เวลาหนึ่งวินาทีที่จะอธิบายปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป นั่นคือการอธิบายทุกสิ่ง พ่อพูดว่าลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกต้องเล่นบทบาทของลูก ลูกได้รับบทบาทเหล่านั้นอันเป็นนิรันดร์ ลูกได้เล่นละครของความสุขและความทุกข์นี้มามากมายหลายครั้ง ลูกได้กลายเป็นนายของโลกมามากมายหลายครั้ง พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก พระเจ้าผู้ที่เป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่เล็กมาก พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นท่านทำให้ลูกดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับตัวท่านเองด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความสุข เหล่าเทพมีความรักอย่างมากในระหว่างพวกเขา พวกเขาไม่เคยต่อสู้กัน พ่อมาและทำให้ลูกเหมือนกันกับตัวพ่อเอง ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น การละเล่นเกิดขึ้นในโลกที่มีตัวตน เริ่มแรกมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วผู้คนของอิสลามและชาวพุทธ ฯลฯ ก็มาบนเวทีนี้ ซึ่งเป็นเวทีที่สูงมาและแสดงตามลำดับกันไป ลูกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ได้มีการจดจำว่าดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน พ่อพูดว่าลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคือผู้ที่มาก่อนเพื่อเล่นบทบาทของลูกในโลก พ่อเข้ามาในที่นี่สำหรับช่วงเวลาสั้นๆ ผู้ที่คือรองเท้าเก่า เมื่อภรรยาของผู้ชายตาย เขาพูดว่า รองเท้าเก่าคู่หนึ่งได้จากไปและเวลานี้ฉันจะได้รองเท้าใหม่อีกคู่หนึ่ง นี่คือการร่างเก่า(ของบรรพบุรุษมาบาป)เช่นกัน

เขาได้วนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นพ่อมาและรับการคำจูนของพาหนะนี้ พ่อไม่เคยเข้ามาในโลกที่บริสุทธิ์ ลูกไม่บริสุทธิ์และลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ในที่สุดแล้วการจดจำระลึกถึงของลูกก็จะเป็นผล พ่อมาเมื่อถึงเวลาที่โลกเก่าจะต้องจบสิ้นลง การก่อตั้งดำเนินไปผ่านบราห์มา “ผ่านบราห์มา” หมายถึงผ่านลูกบราห์มิน เริ่มแรกเป็นจุก, บราห์มิน ต่อมาก็คือเทพ และจากนั้นก็คือนักบวช... ลูกได้ตีลังกา เวลานี้ลูกต้องละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง และกลับมาเป็นสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกใช้ 84 ชาติเกิด พ่อใช้ร่างกายนี้เพียงครั้งเดียว พ่อเข้าร่างนี้ พ่อไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินของสิ่งปลูกสร้างนี้ พ่อจะจากที่นี่ไป เขาต้องได้รับค่าเช่า พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อให้ค่าเช่าสำหรับอาคารนี้ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นท่านต้องให้ค่าเช่าบ้าง ท่านได้ใช้บัลลังก์นี้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกในวิธีเช่นนั้นที่ลูกจะกลับมาขึ้นอยู่กับบัลลังก์ของโลก ท่านพูดว่า พ่อเองไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น พ่อทำให้ลูกนั่งบนบัลลังก์ นั่นคือบัลลังก์นกยูง วัดโสมนาลนั้นได้สร้างขึ้นอย่างเป็นทางการของชีพบบา พ่อพูดว่าพ่อจะรับรู้รสชาติอะไรจากสิ่งนั้น? พวกเขาเพียงแต่วางรูปบูชาที่ไม่มีชีวิตไว้ที่นั่น ลูกมีประสบการณ์ของความสุขในสวรรค์ พ่อไม่ได้แม้กระทั่งไปสวรรค์ และแล้วเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ลูกก็ใช้จ่ายเงินเป็นอย่างมากกับการสร้างวัดหลายแห่งนั้น แม้กระนั้นขโมยก็รูดปล้นวัดเหล่านั้น ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งของลูกทั้งหมดจบสิ้นในอาณาจักรของราวัน บัลลังก์นกยูงคงอยู่ในเวลานี้หรือไม่? พ่อพูดว่า มามุส กุสนาวี มาและปล้นวัดที่สร้างให้แก่พ่อ ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่มั่งคั่งเท่ากับแผ่นดินบารัต

ไม่มีสถานที่อื่นใดที่สามารถกลายเป็นสถานที่ของการจาริกแสวงบุญเหมือนกับสถานที่นี้ อย่างไรก็ตามทุกวันนี้มีสถานที่การจาริกแสวงบุญอยู่มากมายในศาสนาฮินดู ในความเป็นจริงแล้วสถานที่การจาริกแสวงบุญควรเป็นสถานที่ที่พ่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน นี่คือการที่ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ แต่ลูกก็เข้าใจตามลำดับกันไป เพราะอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา ลักษณะและนารายณ์คือนายของสวรรค์ พวกเขาคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดและพวกเขาก็ถูกเรียกว่าเทพ ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งก็ถูกเรียกว่าเทพ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพที่สูงส่งเป็นของหนทางของครอบครัว ในเวลานั้นมีเพียงหนทางครอบครัวของลูก พ่อทำให้ลูกมีมงกุฎสองชั้น และแล้วราวันก็ได้ถอดมงกุฎทั้งสองของลูกออก เวลานี้ไม่มีมงกุฎใดเลย ไม่มีทั้งมงกุฎของความมั่งคั่งและมงกุฎของความบริสุทธิ์ ราวันได้ถอดมงกุฎทั้งสองของลูก พ่อมาและให้มงกุฎทั้งสองแก่ลูกอีกครั้งหนึ่งด้วยการจดจำระลึกถึงและการศึกษาเล่าเรียน เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า โอพระเจ้าผู้เป็นพ่อ กลายเป็นผู้นำทางของเราและปลดปล่อยเรา เหตุนี้เองลูกจึงได้ชื่อว่าผู้นำทาง พันดา วาส, ฆรวาสและยาดาวาสกำลังทำอะไร? พวกเขาพูดว่า บาบา ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรแห่งความทุกข์และพาเรากลับไปกับท่าน พ่อผู้เดียวเท่านั้นก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะซึ่งลูกเรียกว่าสวรรค์ และแล้วราวันก็ทำให้สวรรค์กลายเป็นดินแดนแห่งความห่อหุ้ม พวกเขาพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด พ่อพูดว่าพระเจ้าชีวาพูด ผู้คนของบารัตได้เปลี่ยนชื่อ และดังนั้นทั้งโลกจึงได้เปลี่ยนชื่อนั้นด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะคือผู้ที่สร้างกาย ชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ปราศจากร่าง เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับอำนาจจากพ่อ ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกได้รับทั้งท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมด ไม่มีใครมีพลังที่จะแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากลูกเป็นเวลา 3 ใน 4 ส่วนของวงจร เมื่อประชากรของพวกเขาขยายตัวเพิ่มขึ้นและมีจำนวนถึงหลายล้าน พวกเขาได้นำกองทัพอพยของพวกเขามาและเอาชนะลูก พ่อให้ความสุขแก่ลูกๆ อย่างมากมาย ท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้สร้างความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ในปัจจุบันพ่อกำลังนั่งที่นี่และอธิบายปรัชญาของกรรม, กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก ในอาณาจักรของราวันการกระทำกลายเป็นการกระทำที่เป็นบาป ในยุคทองการกระทำนั้นเป็นกลาง เวลานี้ลูกได้พบกับสัตว์ผู้เดียวที่ลูกเรียกว่าสามีเหนือสามีทั้งปวง เพราะสามีเหล่านั้นทั้งหมดก็จดจำผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า นี่คือการที่แสนมหัศจรรย์เช่นนั้น! บทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้น และบทบาทนั้นจะไม่วันถูกลบไป สิ่งนี้ลูกเรียกว่าละครที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไป พระเจ้าคือหนึ่งเดียว สิ่งสร้างนั้นคือวงจรและบันไดทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน ไม่มีใครรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ฤๅษีและมุนีก็พูดด้วยเช่นกันว่า เราไม่รู้ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันและการบรรจบของลูกก็เป็นไปกับมายา เธอไม่ได้ทิ้งลูกไว้ตามลำพัง ลูกๆ พูดว่า บาบา ฉันถูกตบตีโดยมายา บาบาพูดว่า ลูกๆ ลูกได้สูญเสียทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นลูกควรศึกษาเล่าเรียนอย่างดี หลังจาก 5000 ปีเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการศึกษาเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำพ่อผู้ก่อตั้งโลกใหม่ กลับมาหาโตประธาน

2. กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุขเช่นเดียวกับพ่อ ทำความเข้าใจปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป และทำกรรมที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไปและมีความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอจากการร้องเพลงแห่งความสุขในจิตใจของลูก
ลูก ๆ ที่มีโชคประกาศสิทธิ์ความสำเร็จที่ไม่สูญสลายโดยใช้วิธีการที่คงอยู่ตลอดไป จิตใจของลูกร้องเพลง "ว้าว! ว้าว! ว้าว บาบ! ว้าว โชคอย่างสม่ำเสมอ! ว้าว ครอบครัวที่น่ารักแสนหวาน! ว้าว ช่วงเวลาที่สวยงามของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง!" แต่ละครกระทำคือ "ว้าว ว้าว!" (มหัศจรรย์) และเหตุนี้เอง ลูกมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไป ลูกไม่สามารถมี "ทำไม?" หรือ "นั่น" ในจิตใจของลูก แทนที่จะเป็นคำว่า "ทำไม?" ลูกพูดว่า "ว้าว! ว้าว!" และแทนที่จะพูดว่า "นั่น" ลูกพูดว่า "بابา บาบ!"

คติพจน์: ใส่ตราประทับของรัฐบาลที่ไม่สูญสลายกับความคิดใดก็ตามที่ลูกมีและลูกจะอยู่อย่างเข้มแข็ง

*** โอม ขานติ ***

คำพูดอันสูงส่งที่แสนหวานของมาเตซาวรี

เวลาที่นาอัศจรรย์ของการมีความหวังของชีวิตที่ได้รับการเติมเต็มของลูก

เราดวงวิญญาณทั้งหมดมีความหวังมาเป็นเวลานานของการมีความสุขและความสงบอย่างสม่ำเสมอในชีวิตของเรา และดังนั้นความหวังที่เรามีมาเป็นเวลานานในบางกรณีจะได้รับการเติมเต็มอย่างแน่นอน เวลานี้ก็คือชาติเกิดสุดท้ายของเรา และเวลานี้ก็เป็นตอนสิ้นสุดของชาติเกิดสุดท้ายนี้ ไม่ควรมีใครคิดว่า ฉันยังเด็กอยู่: จะเด็กหรือผู้ใหญ่-ทุกคนก็ต้องการความสุข แต่ก่อนอื่นใด เราต้องมีความรู้ว่ามีสิ่งใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วว่าด้วยการจดจำระลึกถึงพระเจ้าลูกสามารถเผาบังกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมาจากลูกติดกบอยู่ในกิเลสทั้งห้า นี่เป็นวิธีที่ง่ายดายของการได้รับการปลดปล่อยจากบังกรรม จดจำبابา ผู้ทรงพลังอำนาจในทุกกลมหายใจในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว เป็นพระเจ้าเองที่มาและช่วยเราโดยแสดงถึงวิธีนี้ แต่ละดวงวิญญาณต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง พระเจ้ามาในรูปของพ่อ ครู และกูรู และให้มรดกแก่เรา ดังนั้นก่อนอื่นเราต้องเป็นของพ่อ และแล้วเราต้องศึกษากับครู เพื่อที่รางวัลแห่งความสุขของเราจะถูกสร้างขึ้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าในอนาคต สิ่งนี้หมายความว่าเราจะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตตามความเพียรพยายามที่เราทำ ในรูปของกูรูท่านทำให้เราบริสุทธิ์และให้การหลุดพ้นแก่เรา และดังนั้นเราต้องเข้าใจความลับนี้และทำความเพียรพยายามเช่นนั้น นี่คือเวลาที่จะจบสิ้นบุญที่เก่าทั้งหมดและสร้างชีวิตใหม่ ในเวลานี้ตามความเพียรพยายามที่เราทำเพื่อชำระดวงวิญญาณของเราให้บริสุทธิ์ บันทึกที่บริสุทธิ์จะได้รับการบันทึกลงเป็นไปตามนั้น ซึ่งจะดำเนินต่อไปตลอดทั้งวงจร ดังนั้นทุกสิ่งสำหรับทั้งวงจรขึ้นอยู่กับรายได้ที่หาได้ในเวลานี้ ดูซิในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบ เราต้องกลายเป็นเทพและนี่คือสภาพที่สูงขึ้นของเราและแล้วเราก็จะไปที่นั่นและสัมผัสกับรางวัลของเรา ที่นั่นเหล่าเทพไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น ที่พวกเขาจะตกต่ำลงมา หากพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะสัมผัสกับความสุขและแล้วตกลงมาแล้วโดยการกังวลเกี่ยวกับการตกลงมาของพวกเขา พวกเขาก็จะไม่แม้กระทั่งมีความสุขกับความสุขของพวกเขา ดังนั้นกฎของพระเจ้าจึงถูกสร้างขึ้นมาซึ่งเป็นที่ผู้คนพยายามอย่างสม่ำเสมอที่จะไต่เต้าขึ้นไป นั่นคือพวกเขากำลังหารายได้เพื่อความสุขของพวกเขาเสมอ อย่างไรก็ตาม บทบาทในละครนั้นเป็นครั้งต่อครั้งและเรารู้ความลับนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อเป็นเวลาของความสุขและแล้วเราก็ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในความสุขนั้น นี่คือความพิเศษของความเพียรพยายาม หน้าที่ของนักแสดงคือการแสดงบทบาทของพวกเขาด้วยความพิเศษที่ยิ่งใหญ่ในเวลาของการแสดงเพื่อที่ว่าผู้ที่มาเห็นพวกเขาจะได้ยกย่องพวกเขา เหตุนี้เองเหล่าเทพได้รับบทบาทของนักแสดงเอกชายและหญิงและอนุสรณ์ของพวกเขาเป็นที่จดจำและได้รับการกราบไหว้บูชา การอยู่ในการครองเรือนที่ปราศจากกิเลสและมีสภาพเช่นดอกบัวคือคุณสมบัติพิเศษของเหล่าเทพ เป็นเพราะการลืมนคุณสมบัติพิเศษนี้ที่บาร์ตได้มาถึงสภาพที่ไม่มีโชคนี้ เวลานี้พระเจ้าเองได้มาเพื่อทำให้เราสร้างชีวิตเช่นนั้นอีกครั้ง ด้วยการจับมือของท่าน เรือชีวิตของลูกจะข้ามฟากไปได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อขจัดข้อบกพร่องของลูก รักษาซาร์ทของคุณธรรมที่ลูกขาดหายไป ให้ทานคุณธรรมและลูกจะกลับมามีคุณธรรม
- คำถาม:** ศรีมัทใจที่ลูกได้รับก่อนเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรม 1). อย่าได้มองดูร่างกายของใคร พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังพ่อผู้เดียวและมองดูที่พ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รับฟังการกำหนดของมนุษย์ 2). อย่าให้มีกิจกรรมใดๆ เช่นนั้นที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่างที่จะทำให้ลูกประณามชื่อเสียงของพ่อและครอบครัวยุบราห์มิม ผู้ที่มีกิจกรรมที่ผิดๆ ไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมได้ พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของครอบครัว

โอมชานติ (บัปดาดากำลังถือดอกมะลิบางดอก) บาบากำลังแสดงให้เห็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมเหล่านี้เพื่อที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นดอกไม้เหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกกลายเป็นดอกไม้อย่างแน่นอน ลูกกลายเป็นดอกกุหลาบและเป็นดอกมะลิด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกกลายเป็นเพชร และจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่งด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกนั้นเป็นของจริง ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของปลอม ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากความหลอกลวง ไม่มีแม้กระทั่งเมล็ดเดียวของสัจจะ เวลานั้นลูกกลับมารุ่งแท้ ผู้ที่ซื่อสัตย์จำเป็นต้องมีคุณธรรมทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะมีคุณธรรมมากมายเพียงใดก็ตาม ลูกต้องให้ทานคุณธรรมเหล่านั้นแก่ผู้อื่นมากเท่านั้นและทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับลูกเอง เหตุนี้เองพ่อจึงเฝ้าแต่บอกลูกๆ ว่า ลูกๆ รักษาซาร์ทของคุณธรรมของลูก ตรวจสอบดูว่ามีข้อบกพร่องใดในลูกหรือไม่ และลูกขาดคุณธรรมที่สูงส่งใดไปหรือไม่ ตรวจสอบซาร์ทของลูกทุกคืน เป็นเรื่องที่แตกต่างไปสำหรับผู้คนของโลกภายนอก เวลานั้นลูกไม่ใช่มนุษย์ ลูกคือยุบราห์มิม แม้ว่าทุกคนคือมนุษย์ ก็มีความแตกต่างในคุณธรรมและพฤติกรรมของแต่ละคน มนุษย์บางคนในอาณาจักรของมายาก็ดีมากและมีคุณธรรม แต่พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาเป็นผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาและมีหัวใจที่อ่อนโยน ผู้คนในโลกมีคุณธรรมที่หลากหลาย ในขณะที่เมื่อลูกกลายเป็นเทพทุกคนก็มีคุณธรรมที่สูงส่ง อย่างไรก็ตามเพราะนี่คือการศึกษาล้ำเรียนจึงมีความแตกต่างในสถานภาพของลูก ประการแรกลูกต้องศึกษาล้ำเรียน และประการที่สองลูกต้องขจัดข้อบกพร่องทั้งหมดของลูกออกไป ลูกๆ เข้าใจว่าลูกนั้นพิเศษสุดในโลก เป็นเพียงสกุลยุบราห์มิมเดียวเท่านั้นที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ในสกุลศุทรมีการกำหนดของมนุษย์ ในสกุลยุบราห์มิมมีคำแนะนำของพระเจ้า ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คน ลูกพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้โต้เถียงอย่างมาก บาบอธิบายว่าลูกควรจะเขียนถึงเขาและพูดว่า เราคือยุบราห์มิม นั่นคือเราคือยุบราห์มิมและกุมารี และเรากำลังทำตามหนทางของพระเจ้า และแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจว่าไม่มีใครที่สูงยิ่งกว่าลูก พระเจ้าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และเราซึ่งเป็นลูกๆ ของท่านกำลังทำตามคำแนะนำของท่าน เราไม่ได้ทำตามคำแนะนำของมนุษย์ เรากลายเป็นเทพด้วยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้า เราได้ละทิ้งการทำคำแนะนำของมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นไม่มีใครสามารถโต้เถียงกับลูกได้ หากมีใครถามว่า “ลูกได้ยินสิ่งนี้มาจากที่ไหน? ใครสอนลูก?” ลูกก็ตอบว่า เรากำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เราเข้าใจทุกสิ่งจากพระเจ้า, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บอกพวกเขาว่าเราเคยทำตามการกำหนดของคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นเวลายาวนาน เวลานั้นเราได้รับคำแนะนำของพระเจ้า ลูกๆ ต้องยกย่องพ่อผู้เดียวเท่านั้น ก่อนอื่นใดบลูกฟังในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า เราไม่ได้ทำตามการกำหนดของมนุษย์และเราก็ไม่ได้รับฟังพวกเขา พระเจ้าพูดว่า อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้ยินการกำหนดของมนุษย์ จงมองดูที่ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์ จะมีอะไรให้เห็นในสิ่งนี้? อย่าได้มองดูสิ่งนั้นด้วยดวงตาของลูก ร่างกายนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ร่างกายนี้จะไม่ดีขึ้นแต่อย่างใด มันก็จะยิ่งกลับมาแก่ลงไปเรื่อยๆ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงในแต่ละวัน ดวงวิญญาณเป็นอมตะ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ลูกต้องไม่มองแม้กระทั่งร่างกาย ลืมความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูกเอง มองดูดวงวิญญาณและรับฟังพ่อสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น เป็นสิ่งนี้ที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกรู้สึกด้วยเช่นกันว่านี่คือวิชาที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ฉลาดจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นในชีวิตสามารถได้รับภายในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดเพื่อที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ พวกเขาต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดูซิว่ามนุษย์อาศัยอยู่ภายใต้วัตุธาตุของท้องฟ้าในพื้นที่มากมายแค่ไหน!

มนุษย์มาและไปอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณมาและไปหรือไม่? ดวงวิญญาณใช้พื้นที่น้อยเช่นนั้น นี่คือบางสิ่งที่ต้องคิด จะมีฝูงของดวงวิญญาณ เมื่อเปรียบเทียบกับร่างกายดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณใช้พื้นที่น้อยมาก ลูกต้องการพื้นที่มากมายที่จะอยู่อาศัย ลูกๆ ได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล พ่ออธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ผู้เดียวที่อธิบายแก่ลูกก็ใหม่ด้วยเช่นกัน มนุษย์เฝ้าแต่ร้องขอความเมตตาจากทุกคน พวกเขาไม่มีผลที่กำลังที่จะมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกกำลังได้รับพลัง ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถลูกเรียกว่ามีความเมตตา มนุษย์ไม่สามารถลูกเรียกว่าเทพ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตา ท่านคือผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าคำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่มีขีดจำกัดในคำยกย่องของท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าไม่มีขีดจำกัดในความเมตตาของท่านด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งในโลกใหม่ที่บาบาสร้างนั้นจะเป็นสิ่งใหม่ มนุษย์ นกและสัตว์ ทุกสิ่งมีความซาโตประธาน พ่ออธิบายแล้วว่าเมื่อลูกกลับมาสูงส่ง เฟอร์นิเจอร์ของลูกก็ได้รับการจัดจำว่าสูงส่งที่สุดด้วยเช่นกัน พ่อถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อ พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า พ่อนำสวรรค์มาบนฝ่ามือของพ่อเอง ผู้คนเหล่านั้นทำให้สีเหลืองอมส้ม(saffron) ฯลฯ ปรากฏออกมาจากฝ่ามือของพวกเขา ที่นี้เป็นเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษที่แท้จริง ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาที่โรงเรียนนี้เพื่อศึกษาเล่าเรียน เมื่อลูกเปิดโรงเรียนมากมายเหล่านี้ ผู้คนก็จะเห็นกิจกรรมต่างๆของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีความประพฤติที่ผิด ลูกก็ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง กิจกรรมของผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นต่างกันไป เมื่อผู้คนได้เห็นพฤติกรรมเช่นนั้น ก็ราวกับว่าทุกคนนั้นถูกประณาม พวกเขาคิดว่าไม่ได้มีความแตกต่างใดๆในกิจกรรมของพวกเขา และดังนั้นก็เหมือนราวกับว่าดวงวิญญาณนั้นได้ประณามพ่อ ต้องใช้เวลา แต่การประณามทั้งหมดก็มาถึงพ่อ ลูกต้องมีกิริยามารยาทที่ดีมาก การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของลูกใช้เวลาอันแสนนานแค่ไหน? ลูกเข้าใจว่าอุปนิสัยของบางคนนั้นก็ดีมาก พวกเขาชั้นหนึ่ง นั่นก็ปรากฏให้เห็นเช่นกัน บาบาที่นั่งที่นั่นและมองดูลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าจะต้องขจัดข้อบกพร่องใดออกไปจากลูก ท่านตรวจสอบแต่ละคน ทุกคนมีข้อบกพร่อง ดังนั้นพ่อจึงเฝ้าแต่มองดูทุกคนและผลลัพธ์ของพวกเขา พ่อมีความรักต่อลูกๆ ท่านรู้ว่าลูกมีข้อบกพร่องใดโดยเฉพาะในตัวลูก และนั่นเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง จะเป็นเรื่องที่ยากมากหากลูกไม่ขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไป บาบาเข้าใจสิ่งนี้เมื่อได้เห็นลูก ลูกเข้าใจว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่บ้าง ท่านตรวจสอบแต่ละคน สายตาของพ่อนั้นก็จับจ้องไปที่คุณธรรมของแต่ละคน พ่อถามว่า มีข้อบกพร่องใดในลูกหรือไม่? ลูกบอกความจริงเมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าบาบา บางคนมีสำนึกที่เป็นร่างและดังนั้นพวกเขาจึงไม่พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่อยังพูดต่อไปว่า ผู้ที่ทำโดยที่ไม่ได้ถูกขอให้ทำนั้นลูกเรียกว่าเทพ และผู้ที่ทำหลังจากที่ถูกขอให้ทำนั้นลูกเรียกว่ามนุษย์ ผู้ที่ไม่ทำสิ่งนั้นแม้แต่หลังจากที่ถูกขอให้ทำลูกเรียกว่า... บาบาพูดต่อไปว่า เมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ จงบอกท่านถึงข้อบกพร่องที่ลูกมีในชาติเกิดนี้ บาบาบอกทุกคนว่า บอกศัลยแพทย์ถึงความอ่อนแอของลูก ไม่ใช่ความเจ็บป่วยของร่างกายของลูก แต่เป็นความเจ็บป่วยที่ลูกมีภายใน ลูกมีความคิดที่เป็นเช่นปีศาจอะไรภายในตัวลูก? และแล้วบาบา ก็จะอธิบายและบอกลูกว่าลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ในสภาพเช่นนั้น นั่นคือไม่ได้จนกว่าลูกจะขจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นออกไป เป็นข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุของการประณามอย่างมาก ผู้คนก็พัฒนาความสงสัยและคิดว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่หรือไม่? “พระเจ้าผู้นั้นอยู่เหนือรูปและนาม ท่านผู้นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านจะสามารถสอนพวกเขาได้อย่างไร? ดูพฤติกรรมของพวกเขาสิ!” พ่อรูสิ่งนี้ ลูกควรจะมีคุณธรรมขั้นหนึ่ง หากลูกซ่อนเร้นข้อบกพร่องของลูก ลูกศรของลูกก็จะไม่ยิงตรงเป้าในระดับนั้น ดังนั้นเท่าที่จะเป็นไปได้จงเฝ้าแต่ขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไป จดบันทึกข้อบกพร่องที่ลูกที่มี และแล้วจิตสำนึกของลูกก็จะก่อก่ดกร่อน หากมีการสูญเสีย สำนึกของลูกก็จะก่อก่ดกร่อน นักธุรกิจก็เขียนบัญชีของเขาทุกวัน เพื่อจะแสดงว่าพวกเขานั้นได้ทำกำไรได้มากเท่าไร พวกเขาตรวจสอบบัญชีของพวกเขาทุกวัน พ่อนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า ดูพฤติกรรมของลูกทุกวัน มิฉะนั้นลูกจะทำร้ายตนเองและทำให้พ่อสูญเสียเกียรติยศ ผู้ที่ประณามสัตว์ผู้ไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณไปถึงจุดหมายปลายทางที่ดี ลูกทั้งหมดทำความพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แต่ละวันลูกกำลังเปลี่ยนแปลงตัวลูกเอง จบสิ้นกิจกรรมที่ทำเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง มีการทำบาปเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่างอย่างแน่นอน ดังนั้นจงเฝ้าแต่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครกลายเป็นราชาตั้งแต่เกิด เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาสำหรับลูกที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆ มาหาบาบา บางคนมาหลังจาก 6 เดือน บางคนหลังจาก 8 เดือน และดังนั้นบาบา ก็เห็นว่าพวกเขามีความความก้าวหน้ามากเพียงใดในเวลานั้น พวกเขาเปลี่ยนแปลงตนเองในแต่ละวันหรือไม่ หรือยังคงมีบางสิ่งผุดอยู่ไหม? ขณะที่กำลังก้าวไปบางคนก็หยุดศึกษาเล่าเรียน บาบาพูดว่า นี่คืออะไร? พระเจ้ากำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้าแต่ลูกก็ยังหยุดศึกษาเล่าเรียน! โอ้อโฮ! พ่อผู้เป็นพระเจ้าของโลกกำลังสอนลูกแต่ลูกก็ยังคงไม่มาเรียน! มายามีพลังมาก เธอหันไปหน้าของลูกออกไปจากการศึกษาชั้นหนึ่งนี้ มีหลายคนที่ยังคงก้าวหน้าต่อไปและแล้วพวกเขาก็เตะการศึกษานี้ออกไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ใบหน้าของลูกกำลัง

หันไปสู่สวรรค์และเท้าของลูกก็ตรงไปที่นรก ลูกคือบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกัน โลกเก่านี้เป็นของราวัน ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ แต่ต้องจดจำสิ่งนี้ เวลานั้นสั้นมาก ลูกแม้กระทั่งอาจจะจากร่างของลูกในวันพรุ่งนี้ หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกแล้วจุดหมายปลายทางของลูกจะเป็นเช่นไร? พ่ออธิบายอย่างมากมายแก่ลูก สิ่งเหล่านี้แฝงตัว ความรู้ที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันในเวลาใหม่ พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ตามละคร เช่นที่ท่านเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ไม่สามารถมีความแตกต่างใดในสิ่งนั้น เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกไม่ควรจะสัมผัสกับการลงโทษ พ่อจะพูดอะไรหากลูกต้องอดทนกับการลงโทษเบื้องหน้าพ่อ? ลูกเคยมีนิมิตแล้วด้วยเช่นกัน ในเวลานั้นท่านจะไม่สามารถให้อภัยลูกได้ พ่อกำลังสอนลูกผ่านผู้นี้และดังนั้นลูกจะมีนิมิตของผู้นี้ พ่อจะบอกลูกอย่างต่อเนื่องโดยผ่านผู้นี้ในสิ่งที่ลูกทำด้วยเช่นกัน และแล้วในเวลาใหม่ลูกก็จะร้องไห้อย่างมาก และลูกก็จะร้องไห้ออกมาด้วยความสำนึกผิดด้วยเช่นกัน ไม่สามารถให้การลงโทษได้โดยที่ไม่มีนิมิตในสิ่งที่ลูกทำ ลูกจะได้รับการบอกว่าลูกได้รับการสอนอย่างมากมายและลูกยังคงทำการกระทำเช่นนั้น ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้ทำบาปมากมายเพียงใดจากการทำตามการกำหนดของราวัน ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกเคยพูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการดูหมิ่นอันดับหนึ่ง นี่คือการสร้างบัญชีที่ใหญ่หลวงด้วยเช่นกัน พ่อบ่นเกี่ยวกับว่าลูกตบตีตนเองอย่างไร เป็นผู้คนของบาร์ตผู้ที่ตกต่ำลงมาถึงขนาดนี้ พ่อมาและอธิบาย เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจตามลำดับกันไปตามละคร ก่อนหน้านี้ด้วย ผลลัพธ์ของการเรียนจนถึงเวลานี้ก็เหมือนกัน พ่อจะบอกลูกๆ อย่างแน่นอนเพื่อที่ลูกจะสามารถสร้างความก้าวหน้าต่อไปได้ มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการท้าทายที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการทำบาปอย่างแน่นอนเมื่อลูกกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ดังนั้นทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีการกระทำใดที่จะประณามชื่อเสียงของพ่อ

2. บอกพ่ออย่างซื่อสัตย์เกี่ยวกับความเจ็บป่วยภายในของลูก อย่าได้ซ่อนเร้นข้อบกพร่องของลูก ตรวจสอบว่าลูกมีข้อบกพร่องอะไร ทำให้ตนเองมีคุณธรรมด้วยการศึกษา

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นโดยอยู่อย่างเป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัดที่สูงส่งใดๆ ในขณะที่รับใช้ พ่อบราห์มาให้ข้อพิสูจน์ของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงของกรรมใดๆ และอยู่อย่างสวาง นอกจากการทำงานรับใช้และการมีความรัก ก็ไม่มีบ่วงพันธะอื่นใด ความปรารถนาที่สูงส่งที่มีขีดจำกัดในงานรับใช้ของลูกนั้นผูกมัดลูกไว้ในบ่วงของบัญญัติกรรมด้วยเช่นกัน ผู้รับใช้ที่แท้จริงจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากแม้กระทั่งบัญญัติกรรมเหล่านี้ เช่นที่มีบ่วงของร่างกายของลูกคือบัญญัติกรรมในความสัมพันธ์กับร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันการมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวในงานรับใช้ของลูกก็เป็นบ่วงด้วยเช่นกัน จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงนี้ จากบัญญัติกรรมที่สูงส่งและกลายเป็นผู้รับใช้ที่เห็นแก่ผู้อื่น

คติพจน์: อย่าได้เก็บสัญญาของลูกไว้ในแฟ้ม แต่เปิดเผยโดยทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นสัญญาสุดท้าย (ทำตามคำสัญญา)

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน งานรับใช้หลักคืออยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและเตือนผู้อื่นถึงพ่อ ลูกสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครก็ตามและให้ประโยชน์แก่พวกเขา
- คำถาม:** นิสัยเล็กๆ น้อยๆ ใดที่ทำให้ลูกไม่เชื่อฟังอย่างมาก? อะไรคือหนทางที่จะรอดจากนิสัยนั้นได้?
- คำตอบ:** หากใครบางคนมีนิสัยของการลักขโมยบางสิ่งและปกปิดไว้ นั่นเป็นการไม่เชื่อฟังอย่างมาก มีคำกล่าวว่า ผู้ที่ขโมยเศษฟางก็สามารถที่จะขโมยเงินหลายแสนได้ ถ้าบางคนอันเนื่องมาจากมีความละโมภหรือความหิว และนำบางสิ่งไปรับประทานโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อน นี่ก็เป็นนิสัยที่ไม่ดีอย่างมากในการลักขโมย เพื่อที่จะเป็นอิสระจากนิสัยนั้น จงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เช่นพ่อบราห์มา หากลูกมีนิสัยเช่นนั้น จงบอกพ่อเกี่ยวกับนิสัยเหล่านั้นอย่างซื่อสัตย์

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นของครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของความหึงหวงของวิทยาศาสตร์หรือของการทำหะฐะโยคะในสิ่งนี้ นี่คือบางสิ่งที่ลูกสามารถทำได้ด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีสิ่งใดเลยที่จะทำกับร่างกายของลูก ในหะฐะโยคะ, ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยร่างกายของลูก ที่นี้เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกของท่าน ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนลูก ประการแรกพ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป แล้วจงวางกัจจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน, รับใช้ผู้อื่นและทำให้พวกเขาเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง พ่อหนึ่งที่นี่และมองดูที่แต่ละคนเพื่อดูว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อะไร พ่อดูว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ทางร่างกาย งานรับใช้ที่ละเอียดอ่อน หรืองานรับใช้หลักใดๆ หรือไม่ พ่อมองดูแต่ละคน ลูกผู้นี้กำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนหรือไม่? นี่คือการรับใช้หลัก ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกทุกคนหรือไม่? ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นที่พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกขจัดออกไปหรือไม่? ลูกอยู่อย่างซื่อและในงานรับใช้มากแค่ไหน? ลูกได้เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นและดูว่าใครทำงานรับใช้มากที่สุดหรือไม่? ทำไมฉันไม่ทำงานรับใช้มากกว่าผู้หนึ่ง? ฉันสามารถที่จะดำเนินไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงได้มากกว่าผู้หนึ่งหรือไม่? บาบามองดูแต่ละคน บาบากลามทุกคนเกี่ยวกับข่าวของเขาหรือเธอว่าแต่ละคนทำงานรับใช้อะไร ลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นและให้ประโยชน์แก่พวกเขาหรือไม่? ลูกได้สูญเสียเวลาของลูกไปหรือไม่? นี่คือสิ่งหลัก ในเวลานี้ทุกคนคือลูกกำพร้า ไม่มีใครรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกๆ มีทั้งดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าเวลานี้ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน และแล้วลูกก็จะไปสวรรค์และประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของการหลุดพ้นในชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีดวงวิญญาณใดของศาสนาต่างๆ จะยังคงหลงเหลืออยู่ จะมีเพียงเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ในบาร์ด พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกควรจะมีในสติปัญญาของลูก ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันและดังนั้นอาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะมีบริสุทธิมากอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เต็ม 16 องศา ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์สำหรับอนาคต ค่ายกย่องนี้เป็นของดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย ไม่ใช่ค่ายกย่องของดวงวิญญาณเท่านั้น แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองซึ่งเขาเล่นเมื่อเขามาที่นี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูกว่า เราต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา คำสั่งของพ่อคือ ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาถามว่า เราจะสามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พายุของมายามากมายและสติปัญญาของพวกเขาที่ถูกดูดดึงไปยังสถานที่ต่างๆ มากมาย เราจะสามารถละทิ้งทั้งหมดนั้นได้อย่างไร? สติปัญญาของลูกก็ทำงานอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีสติปัญญาของใครที่ทำงานในลักษณะนี้ ลูกได้พบกับพ่อ, ครูและกูรูแล้ว ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านคือพ่อ, ครูและมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมาเพื่อพาเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน มีเทพจำนวนน้อยมากในยุคทอง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะไม่มีอยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า จะมีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่หลังจากการทำลายล้าง ไม่มีผู้คนของศาสนาและแผ่นดินอื่นทั้งหมดที่จะหลงเหลืออยู่ในเวลานั้น เราเท่านั้นที่จะกลายเป็นนายของโลก จะมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้นที่เป็นของเรา จะเป็นอาณาจักรของความสุขอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามพวกเขาจะเป็นผู้ที่มิสสถานภาพที่หลากหลาย สถานภาพของเราจะเป็นเช่นไร? ฉันทำงานรับใช้ทางจิตมากมายแค่ไหน? พ่อถามสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าบาบาคือผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่งทุกอย่างภายใน ลูกทั้งหมดสามารถที่จะเข้าใจได้ด้วยตนเองในสิ่งที่ลูกทำ ลูกมีความเข้าใจว่าเป็นดาตานิ้อยอย่างแน่นอนที่ทำงานรับ

ใช้อันดับหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง ลูกพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลานานแค่ไหน? ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำพ่อ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่เรือของลูกจะข้ามฟากไป ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกจะไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ขณะนี้มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย และแล้วเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของเรา งานรับใช้ทางจิตหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน นี่คือสิ่งที่ง่ายที่สุด ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะทำงานรับใช้ทางร่างกาย เพื่อเตรียมอาหารและรับประทาน ที่นี้ไม่มีเรื่องของความเพียรพยายาม ลูกเพียงแค่ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาททั้งหมด พ่อมาและให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อถึงเวลาของการทำลายล้าง โลกใหม่เป็นของเหล่าเทพ ลูกต้องไปโลกนั้นอย่างแน่นอน ส่วนคนที่เหลือในโลกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ โลกเก่าจะไม่หลงเหลืออยู่ เมื่อลูกอยู่ในโลกใหม่ ลูกจะจดจำโลกเก่าหรือไม่? ไม่เลย ลูกจะอยู่ในสวรรค์ และลูกก็จะปกครองที่นั่น ด้วยการเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุข พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่สวรรค์ พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่บรรดาด้วยเช่นกัน เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป, นรก, ดินแดนของความทุกข์ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่ามีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นและเราคือลูกของท่านที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อเช่นนั้น พ่อรักลูกที่ทำงานรับใช้อย่างมากและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อเองไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น พ่อมาเพื่อให้เรากลายเป็นสิ่งนั้น ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน ฉันจะได้รับสถานภาพใดในสวรรค์? ฉันทำงานรับใช้อะไร? ลูกต้องแนะนำความรู้นี้แก่คนรับใช้ในบ้านของลูกด้วยเช่นกัน ลูกควรจะให้คำสอนเหล่านี้แก่ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูก ลูกต้องรับใช้ทุกคนนั่นคือผู้ที่ไร้เดียงสา ผู้ที่ยากจน ชาวพื้นเมือง ฯลฯ มีผู้ที่ยากจนอยู่มากมาย พวกเขาจะเปลี่ยนแปลงตนเองและไม่ทำบาปใดๆ ฯลฯ ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะทำความผิดที่เป็นบาปต่อไปเรื่อยๆ ลูกสามารถเห็นได้ว่าการพูดโกหกและลักขโมย ฯลฯ อย่างมากมายเพียงใด แม้แต่คนรับใช้บางคนก็ลักขโมย มิฉะนั้นหากมีเพียงแต่เด็กๆ อยู่ที่บ้าน เหตุใดจึงจำเป็นต้องถือสิ่งต่างๆ ไว้? อย่างไรก็ตามทุกวันนี้แม้แต่เด็กก็กลายเป็นขโมย พวกเขาแอบหยิบบางสิ่งไปถ้าพวกเขาหิวและเป็นเพราะความตะกละ พวกเขาเพียงแค่กินสิ่งนั้น ผู้ที่มีความตะกละจะขโมยบางสิ่งไปรับประทานอย่างแน่นอน นี่คือการลบล้างที่มีค่าของชีพบาบา ลูกไม่ควรจะขโมยแม้แต่สตางค์เดียวจากที่นี่ บราห์มาคือผู้ดูแลผลประโยชน์ พระเจ้า, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ได้มาหาลูก จะมีใครขโมยสิ่งใดจากบ้านของพระเจ้าได้หรือไม่? ไม่แม้กระทั่งในความฝันของพวกเขา ลูกรู้ว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าชิวา เราคือลูกๆ ของท่าน ดังนั้นเราต้องมีการกระทำที่สูงส่ง ลูกแม้กระทั่งไปที่คุกและให้ความรู้แก่ผู้ที่ขโมยเหล่านั้น พวกเขาจะขโมยอะไรจากที่นี่หรือไม่? การหยิบมะม่วง, หยิบสิ่งอื่นและรับประทานก็เป็นการขโมยด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่หยิบสิ่งใดโดยที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อน ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจะแตะต้องสิ่งนั้น ชีพบาบาคือพ่อของเราและท่านก็ได้ยินและเห็นทุกสิ่ง ท่านพูดว่า ลูกๆ มีข้อบกพร่องใจหรือไม่? หากลูกมีข้อบกพร่องใจแล้วจงบอกบาบาถึงสิ่งเหล่านั้น ให้ท่านสิ่งเหล่านั้น หากลูกให้ท่านบางสิ่งแล้วไม่เชื่อฟัง ก็จะมีการลงโทษอย่างมาก นิสสัยของการลักขโมยเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนขโมยจักรยานแล้วเขาก็ถูกจับ หรือบางคนเข้าไปในร้านแล้วหยิบกระป๋องขนมปังกรอบหรือของชิ้นเล็กๆ แล้วซ่อนเอาไว้ ดังนั้นเจ้าของร้านจึงระมัดระวังมากในการดูแลสิ่งต่างๆ ของพวกเขา ในทำนองเดียวกันนี้คือรัฐบาลที่ใหญ่โตเช่นกัน รัฐบาลพันดากำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของเขา พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร ลูกพันดาวาสปกครองอาณาจักรนั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่าพ่อของพันดาวาส, พันดาวาสปาดคือศตวรรษ ใครคือพ่อของพันดาวาส? ลูกรู้ว่าท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อะไรเพื่อบาบา บาบามาให้อำนาจในการปกครองโลกแก่เราและท่านเองก็ได้จากไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ท่านได้ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเช่นนั้น ทุกคนกลับมามีความสุขและความสงบ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก พวกเขาเฝ้าแต่ให้รางวัลสันติภาพอย่างต่อเนื่อง ที่นี้ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่โตมาก ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีก็ได้รับรางวัลที่ใหญ่ งานรับใช้สูงสุดในบรรดาการทำงานรับใช้ทั้งหมดคือการให้คำแนะนำของพ่อ ใครก็ตามสามารถทำสิ่งนี้ได้ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ดูผู้นี้สิ เขาก็มีครอบครัวทางโลกเช่นกัน บาบามาได้ทำให้เขาทำสิ่งนั้น บาบามาได้เข้ามาในผู้นี้(บราห์มา)และบอกเขาพร้อมกับลูกว่า จงทำสิ่งนี้ ท่านจะบอกกับฉันอย่างไร? ท่านเข้ามาในตัวฉันและทำให้ฉันทำสิ่งนี้ ท่านคือคาร์เนลารวันฮาร์ เช่นเดียวกับที่ท่านบอกผู้นี้ว่า ละทิ้งสิ่งนี้! นี่คือนิยามที่สกปรก จงเข้ามาในสวรรค์! เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นนายของสวรรค์ เท่านั้นเองและเขาก็มีการวางแผน ทุกคนสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา เขาเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเช่นนั้นและเขากำลังทำอะไรอยู่ในเวลานี้? ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งที่เขากำลังจะทำหลังจากนั้น ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะละทิ้งสิ่งเหล่านั้น ก็เท่านั้นเอง เขาเพียงแต่ละทิ้งทุกสิ่ง เขาได้ทำให้คนอื่นละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน เขาได้ทำให้ลูกสาวของเขาเองละทิ้งทุกสิ่งด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิตนี้ ลูกต้องทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ทุกคนเคยพูดว่าพวกเขาจะดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ พวกเขา ก็จะ

กล่าวถึงชื่อของผู้เป็นแม่ว่า เรากำลังจะไปที่โอมาธาเพื่อดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ ใครที่สร้างวิธีนี้? ชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้ และได้สร้างวิธีที่ดีเช่นนั้น ไม่ว่าใครก็ตามที่มาก็จะดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ เป็นสิ่งที่จดจำกันมาด้วยเช่นกันว่า ทำไมฉันจะต้องละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? ลูกต้องละทิ้งยาพิษ จงดื่มน้ำทิพย์และกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ เคยเป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มต้น เมื่อใครก็ตามมา พวกเขาได้รับการบอกให้กลับมาบริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะดื่มน้ำทิพย์ ลูกต้องละทิ้งยาพิษ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น และแล้วอย่างแน่นอนที่จะมีความขัดแย้งบางอย่าง ความขัดแย้งได้ดำเนินมาตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้ ผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทรมานอย่างมากมาย ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งมากเท่าไร พวกเขาจะคิดว่าความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ดีมากเท่านั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา บาบาได้โปรดมา และทำให้เราบริสุทธิ์ด้วยเถิด! บุคลิกภาพของลูกเคยเป็นเช่นไรมาก่อน? เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร? ก่อนหน้านี้ลูกเคยไปอยู่เบื้องหน้าเหล่าเทพและร้องเพลงว่า เราคือคนบาป ลูกจะไม่พูดสิ่งนั้นในเวลานี้เพราะลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเหมือนพวกเขา ลูกควรที่จะถามตนเองว่า ฉันกำลังทำงานรับใช้มากแค่ไหน? ผู้เป็นหัวหน้าห้องครัว (ดาดีโบลี) ก็กำลังรับใช้ลูกอย่างมาก เธอกำลังสะสมบุญอย่างมาก เธอรับใช้ผู้คนมากมายและดังนั้นเธอจึงได้รับพรของทุกคน พวกเขาเขียนคำยกย่องเธอไว้มากมาย เป็นความมหัศจรรย์ของผู้ที่เป็นหัวหน้าห้องครัวที่เธอได้เตรียมการอย่างมากมายเพื่อทุกคน นั่นคืองานรับใช้ทางร่างกาย ลูกต้องทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่า บาบาวิญญานปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้รุนแรงมาก วิญญานร้ายเหล่านี้ไม่ปล่อยให้เราอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบาพูดว่า ลูกๆ เตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ไม่มีใครนอกจากชีพบาบา ท่านคือผู้เดียวที่ช่วยลูก มีเพลงที่ร้องว่า ฉันได้มาหาที่หลบภัยกับท่าน... ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในยุคทอง เวลานี้ลูกได้เข้ามาในที่หลบภัยของพ่อ เมื่อใครบางคนมีวิญญานปีศาจร้ายในตัวเขา เขาก็ทุกข์ทรมานอย่างมาก นั่นคือการแทรกแซงของดวงวิญญานที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกมีวิญญานปีศาจร้ายอยู่มากมายในลูก ตัณหาราคะ ความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น วิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้ทำให้ลูกทุกข์ทรมานอย่างมาก ดวงวิญญานที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านี้ก็รบกวนบางดวงวิญญาน แต่ลูกรู้ว่าวิญญานปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้คงอยู่มาจนถึง 2500 ปีแล้ว เวลานี้ลูกเป็นทุกข์อย่างมาก วิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้ทำให้ลูกยากจนข้นแค้น วิญญานปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างคืออันดับหนึ่ง วิญญานปีศาจร้ายของตัณหาราคะนั้นก็ใหญ่มากเช่นกัน สิ่งนี้รบกวนลูกอย่างมาก พ่อได้บอกสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก วิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้มาหาลูกในทุกวงจร ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ทั้งหมดมีวิญญานปีศาจร้ายเข้ามาที่ตัวเขา ดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่าโลกแห่งวิญญานปีศาจร้าย อาณาจักรของราวันหมายถึงโลกที่ชั่วร้าย ไม่มีวิญญานที่ชั่วร้ายใดๆในยุคทองและยุคเงิน แม้แต่หนึ่งวิญญานชั่วร้ายก็สร้างความเดือดร้อนอย่างมาก ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากราวัน, วิญญานชั่วร้ายของกิเลสทั้งห้า ลูกบางคนก็รู้คิดและสิ่งเหล่านี้ก็นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกต้องไม่ทำงานเช่นนั้นในชาติเกิดนี้ หากลูกลัทธิขโมยบางสิ่งหรือมีสำนักที่เป็นร่าง ผลลัพธ์จะเป็นเช่นไร? สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย หากลูกหยิบสิ่งใดสิ่งหนึ่งมา... มีคำกล่าวว่า ผู้ที่ขโมยเศษฟางก็สามารถที่จะขโมยหลายแสนได้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำอะไรเช่นนั้นในโพธิญาณ(ยักยะ) เมื่อนิสัยนี้ถูกปลูกฝังขึ้นมาแล้ว ลูกก็จะไม่สามารถปล่อยวางจากสิ่งนั้นได้ ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกับงานรับใช้ทางร่าง ลูกต้องทำงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนและทำงานรับใช้หลักด้วยเช่นกัน คือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ให้คุณประโยชน์แก่ดวงวิญญาน อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือนานรับใช้ที่แท้จริง อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
2. กลายเป็นผู้ที่รู้คิดและได้รับชัยชนะเหนือวิญญานปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้า ขจัดนิสัยของการลักขโมยและการพูดเท็จ อย่าได้นำสิ่งที่ลูกให้ท่านไปแล้วกลับคืน

พร: ขอให้ลูกมีความคิดเป็นบวกที่บริสุทธิ์สำหรับตนเองและมีความคิดของความรู้และความคิดที่เป็นบวกและบริสุทธิ์สำหรับผู้อื่นโดยอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิดใด ๆ ของความเจ็บป่วยทางร่างกาย การมีความเจ็บป่วยของร่างกายเป็นหนึ่งและการมีความสั่นคลอนจากความเจ็บป่วยนั้นเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ความเจ็บป่วยของลูกถูกกำหนดให้มา แต่สำหรับสภาพที่สูงส่งของลูกที่มีความสั่นคลอนนั้นเป็นสัญญาณ

บ่งบอกว่าลูกถูกผูกด้วยบ่วงพันธะนั้น ผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากการมีความคิดของความเจ็บป่วยทางกาย ใดๆและมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองและความคิดของความรู้คือผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์ และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น โดยการคิดเกี่ยวกับธรรมชาติมากเกินไปทำให้ลูกวิตกกังวล การเป็นอิสระจาก บ่วงพันธะนั้นเรียกว่าสภาพที่เหนือบ่วงกรรม

คติพจน์:

พลังแห่งความรักทำให้ปัญหาที่ใหญ่เท่าภูเขากลับมาเบาเช่นน้ำ

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือ (สิ่งที่มีค่าเล็กน้อย) ในเวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ (สำหรับกุมารโดยเฉพาะ)

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปในหนทางของความรู้?

คำตอบ: ลูกๆ ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเสมอ และผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่ได้เร่ร่อนไปไหนในเวลาของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเขามีสมาธิ ผู้ที่ไม่ได้สัปหงกและผู้ที่มีการพรหมของความสุขที่สูง เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขากำลังก้าวหน้าไปในหนทางแห่งความรู้

โอมชานติ ลูกๆ น้อยๆ ที่นี้เป็นเวลานานมาก สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกๆ ราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในชีวาลายา (วัดของชีวา) ลูกจดจำชีพบาบาและลูกก็จดจำสวรรค์ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกได้รับความสุข ถ้าสติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในชีวาลายาลูกก็มีความสุข ในที่สุดแล้วทุกคนต้องไปสู่ชีวาลายา ไม่มีใครจะนั่งอย่างถาวรในดินแดนแห่งความสงบ ที่จริงแล้วดินแดนแห่งความสงบเรียกว่าชีวาลายา และดินแดนแห่งความสุขเรียกว่าชีวาลายาด้วยเช่นกัน ทั้งสองที่ก่อตั้งโดยพ่อ ลูกๆ ต้องจดจำทั้งสองนี้ ชีวาลายานั้นสำหรับความสงบและอีกชีวาลายาหนึ่งสำหรับความสุข นี่คือนิเวศแห่งความทุกข์ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม แม้ว่าลูกกำลังอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกควรจะจดจำชีวาลายาทั้งสองในสติปัญญาของลูก ลูกต้องลืมดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าโรงคำประเวณีนี้หรือดินแดนแห่งความทุกข์นี้จะจบสิ้นลงในขณะนี้ ลูกๆ ไม่ควรจะสัปหงกในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกๆ หลายคนก็เร่ร่อนไปในทิศทางอื่น มีอุปสรรคต่างๆ ของมายา พ่อบอกลูกๆ แล้วแล้วล่ะว่า ลูกๆ มามานะบา! พ่อบอกลูกถึงวิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้จึงทำให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกจะไปไปที่ชีวาลายา, ดินแดนแห่งความสงบก่อนและจากนั้นลูกก็จะไปยังดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำสิ่งนี้บาปของลูกจะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะก้าวหน้าไปมากเท่านั้น ลูกไม่ควรจะนั่งที่นี้ด้วยความคิดอื่นใด มิฉะนั้นลูกก็จะสร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น แทนที่จะให้คุณประโยชน์แก่พวกเขา ลูกก็จะสร้างความสูญเสียแก่พวกเขา ก่อนหน้านั้นเมื่อมีการทำให้ลูกนั่งสมาธิ จะมีการให้ใครบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อที่จะตรวจสอบว่าใครกำลังนั่งสัปหงกและใครกำลังนั่งหลับตา ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างระมัดระวังมาก พ่อก็เคยเห็นเช่นกันว่าโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ไหนหรือไม่ หรือว่าลูกสัปหงกหรือไม่ ผู้คนมากมายมาที่นี่และไม่เข้าใจอะไรเลย ครูบราห์มินำพวกเขามา นักเรียนที่ดีมากควรจะอยู่ข้างหน้าชีพบาบา เพื่อที่พวกเขาจะไม่สร้างความประทับใจที่ผิด เพราะผู้เดียวนั้นไม่ได้เป็นครูธรรมดา พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูก ลูกควรจะนั่งที่นี้ด้วยความระมัดระวังอย่างมาก บาบาทำให้ลูกนั่งในความสงบเป็นเวลา 15 นาที แต่ลูกก็นั่งเป็นเวลา 1 หรือ 2 ชั่วโมง ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นมหาหะตี ผู้ที่อ่อนแอต้องได้รับการกระตุ้น จากการได้รับการกระตุ้น พวกเขาก็จะตื่นตัวและระมัดระวัง เป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงแต่เฝ้าแต่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์กำลังสร้างอุปสรรค เพราะสติปัญญาของพวกเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่ง ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนซึ่งขี้ขาง, คนขี้เมา, และทหารเดินเท้ากำลังนั่งอยู่ที่นี้วันนี้บาบามาไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ แบบจำลองของชีวาลายา, โรงคำประเวณีและยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ทั้งสามสิ่งนี้ที่ลูกๆ ได้แสดงไว้ที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการเป็นวิธีที่ดีมากที่จะอธิบายความรู้ให้แก่ผู้คน ลูกควรทำให้แบบจำลองมีขนาดใหญ่มาก ลูกควรได้ห้องประชุมที่ใหญ่ที่สุดและดีที่สุดสำหรับการแสดงรูปแบบจำลองนี้ เพื่อที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้คนได้อย่างรวดเร็ว ลูกๆ ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้และคิดว่าจะปรับปรุงรูปแบบจำลองนั้นให้ดีขึ้นอย่างไร ลูกควรทำรูปจำลองของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ให้ดีมาก ผู้คนสามารถได้รับความเข้าใจที่ดีมากด้วยสิ่งนั้น ลูกแสดงให้เห็นว่ามีห้าถึงหกคนกำลังนั่งในทาปาเซียด้วย แต่ไม่ใช่ ลูกควรแสดงให้เห็น 10 ถึง 15 คนกำลังนั่งในทาปาเซีย ลูกควรจะทำภาพที่ใหญ่มากและเขียนอย่างชัดเจนมาก ลูกอธิบายอย่างมากแต่ผู้คนก็ยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริง ลูกพยายามที่จะอธิบายแต่พวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหิน ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ลูกควรอธิบายให้ชัดเจนอย่างมาก ผู้ที่ซ่อนแวงอยู่ในงานรับใช้ควรที่จะคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะเพิ่มงานรับใช้ ไม่ได้มีความสุขมากมายนักในการอธิบายด้วยการใช้เครื่องฉายโปรเจกเตอร์และนิทรรศการเท่ากับเมื่อลูกอธิบายที่พิพิธภัณฑ์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยด้วยการใช้เครื่องโปรเจกเตอร์ สิ่งที่ดีที่สุดคือพิพิธภัณฑ์ แม้ว่ามันอาจจะมีความเล็กก็ตาม ในห้องหนึ่งควรจะมีความของชีวาลายา โรง

คำประเวณี และยุบบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ต้องใช้สติปัญญาที่กว้างใหญ่มากที่จะอธิบายสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และครูที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว แต่ท่านก็จะไม่ได้เพียงแค่จะนั่งลงและคิดว่าลูกๆควรจะสอบผ่าน M.A. หรือ B.A. (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตหรือปริญญาตรี)ของพวกเขา พ่อไม่ได้เพียงแค่จะนั่งอยู่ที่นี้ ท่านจะจากไปในเวลาอันสั้น มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อยและผู้คนก็ยังไม่ตื่นขึ้นมา ผู้ที่เป็นลูกสาวที่ดีก็จะพูดว่า ทำไมฉันต้องสูญเสียเวลาของฉันเพื่อเงินเพียงแค่ 400 ถึง 500 รูปีเหล่านี้? แล้วฉันจะได้รับสถานภาพใดในชีवालยา? บาบาเห็นว่ากุมารีนั้นเป็นอิสระ ไม่ว่าลูกจะได้รับเงินเดือนสูงเท่าไรก็ตาม นั่นก็เหมือนกับถั่วเพียงหนึ่งกำมือ ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นลง จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสิ่งถั่วหนึ่งกำมือ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่ปล่อยวางเลย ที่นั่นลูกได้รับถั่วหนึ่งกำมือ และที่นั่นลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงถั่วที่มีค่าไม่กี่สตางค์ แล้วเหตุใดลูกถึงทำให้ตนเองทุกข์ด้วยการวิ่งไล่ตามสิ่งเหล่านั้น? กุมารีนั้นอิสระ การศึกษานั้นก็มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากลูกหยุดการศึกษาเล่าเรียนนั้นและเฝ้าแต่ศึกษาความรู้นี้อย่างต่อเนื่อง สติปัญญาของลูกก็จะเปิด ลูกสาวเล็กๆควรจะนั่งลงและให้ความรู้แก่ผู้ที่แก่กว่าและอธิบายว่าพ่อมาเพื่อก่อตั้งชีवालยา ลูกรู้ว่าทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่น ลูกจะไม่มีแม้แต่ถั่วเหล่านั้นในโชคของลูก บางคนอาจจะมีถั่วห้าเม็ด นั่นคือห้าแสนรูปีในมือของพวกเขา แต่นั่นก็จะถูกทำลายเช่นกัน ขณะนี้มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก แต่ละวันสถานการณ์ก็เลวร้ายลง ทันใดนั้นก็มียัมปิติ ความตายก็จะเกิดขึ้นโดยทันที แม้ขณะในขณะที่กำลังกำถั่วไว้ในมือของพวกเขา พวกเขา ก็จากร่างของพวกเขาดังนั้นผู้คนจะได้รับการปลดปล่อยจากพฤติกรรมที่เป็นเช่นลึงนี้ อย่าได้มีความสุขเพียงแค่ได้เห็นพิพิภกันท์ ลูกต้องแสดงความมหัศจรรย์ ผู้คนจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง พ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มีแม้กระทั่งถั่วในโชคของพวกเขา ทุกสิ่งจะถูกทำลาย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น, ทำไมไม่ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองจากพ่อ? ไม่มีความยากลำบากใดๆเลยในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องทำให้มือที่กำถั่วของลูกว่างเปล่าและเติมด้วยเพชรพลอยไว้ในมือและกลับบ้าน พ่ออธิบายว่า ลูกๆที่แสนหวาน เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกจากการวิ่งไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือเล่า? ใช่ หากใครบางคนแก่ชราและมีลูกมากมาย เขาก็ต้องดูแลลูกๆของเขา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับกุมารีนี เมื่อใครก็ตามมาเพียงแค่อธิบายแก่พวกเขาว่าพ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองนี้แก่เรา ดังนั้นจึงควรที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครอง เวลานี้กำมือของลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยเพชร ทุกสิ่งอื่นกำลังจะถูกทำลาย พ่ออธิบายว่า ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด บาบอ์อื่นๆคือการประณามพ่อและเหล่าเทพ ลูกได้กลับมาอีกสิบและลูกก็เคยดูหมิ่นพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเคยดูหมิ่นพ่ออย่างมากมาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆว่า ลูกๆอย่าได้สูญเสียเวลาของลูก อย่าได้พูดว่า บาบา ฉันไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ จงพูดว่า บาบา ฉันไม่สามารถจดจำได้ว่าฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันลืมตนเอง การมีสำนึกที่เป็นร่าเริงหมายถึงการลืมตนเอง หากลูกไม่สามารถที่จะจดจำว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะสามารถจดจำพ่อได้อย่างไร? จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากด้วยเช่นกัน แต่ใช่ มีการต่อต้านจากมายาด้วย แม้ว่าผู้คนจะศึกษากิตะ ฯลฯ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย คัมภีร์หลักสำหรับบาร์ตคือกิตะ แต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ของตนเอง ไม่มีผู้ใดที่ก่อตั้งศาสนาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นสัทกูรู นี่คือการผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ มีเพียงสัทกูรูเดียวเท่านั้น แต่มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากูรู หากใครบางคนสอนงานของช่างไม้หรือวิศวกร เขาก็เป็นกูรูเช่นกัน ใครก็ตามที่สอนบางสิ่งคือกูรู แต่มีเพียงสัทกูรูเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกได้พบกับสัทกูรูแล้ว ท่านคือพ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกๆไม่ควรที่จะไม่ระมัดระวัง ลูกไปจากที่นี่หลังจากที่ได้รับความสะดวกขึ้นเป็นอย่างดีมาก แต่ลูกก็ลืมทุกสิ่งทันทีที่ลูกไปถึงบ้าน มีการลงโทษอย่างมากในกรงขังของครรรค์ ที่นั่นครรรค์คือปราสาทราชวัง ไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆที่ใครจะต้องสัมผัสกับการลงโทษที่นี่(ในมฐัน) ลูกๆก็เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเป็นการส่วนตัว ภายนอกที่บ้านของลูก, ลูกจะไม่พูดสิ่งเดียวกัน ที่นั่นลูกจะเข้าใจว่าพี่น้องของลูกกำลังสอนลูก ลูกมาที่นี่โดยตรงเบื้องหน้าของพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกๆอย่างดีมาก มีความแตกต่างระหว่างวิธีที่พ่ออธิบายและวิธีที่ลูกๆอธิบาย พ่อหนึ่งที่นี่และเตือนลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูก พ่อพูดว่า, “ลูกๆ” และอธิบายแก่ลูก ลูกเข้าใจเกี่ยวกับชีवालยา(วัดของชีวา)และโรงคำประเวณี(Vaishyalaya แวชาลยา) นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีความจำกัด แสดงสิ่งนี้ให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อที่ผู้คนจะสามารถมีความสุขได้ ที่นั่นลูกอธิบายในลักษณะที่เบาสบาย แต่ลูกต้องอธิบายให้แก่พวกเขาอย่างจริงจังเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก จงมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกจะเพียงแค่ออยู่ในโรงคำประเวณีนี้หรือ? บาบาก็มีความคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะอธิบาย ลูกๆก็ทำความเพียรพยายามอย่างมาก แต่มันก็เหมือนราวกับว่าไม่มีอะไรซึมเข้าไป พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า, “ใช่ ใช่ นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก และเธอควรจะอธิบายสิ่งนี้ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน”, แม้ว่าพวกเขาเองจะไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้คนที่มั่งคั่งที่มีเงินมากมายก็จะไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่ได้ให้ความใส่ใจต่อสิ่งนี้เลย พวกเขาจะมาในเวลาสุดท้าย แต่แล้วมันก็จะสายเกินไป ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจะไม่ได้มีประโยชน์ใดและพวกเขาก็จะไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ อย่างไรก็ตาม ใช่ หากพวกเขารับฟังสิ่งนี้ พวกเขา ก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่ยากจนสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง

มาก ลูกกุมารมีอะไร? กุมารีกเล่าได้ว่ายากจน เพราะเป็นลูกชายที่ได้รับมรดกของพ่อของพวกเรา แต่ใช้ หลังจากที่ได้ยก กุมาริให้ เธอก็ซื้อแว่นในกิเลส พวกเขาคิดว่า แต่งงานกันนะแล้วฉันจะให้เงินแก่เธอ หากลูกต้องการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็จะไม่ได้รับแม้แต่หนึ่งสตางค์ ดูที่ทัศนคติของพวกเขา ลูกต้องไม่หวาดกลัวผู้ใด ลูกควรที่จะอธิบายทุกสิ่งอย่าง เปิดเผย ลูกควรจะตื่นตัวอย่างมาก ลูกกำลังบอกสัจจะที่สมบูรณ์ นี่คือนิยามที่พบกัน ในด้านนั้นมีถั่วหนึ่งกำมือและใน ด้านนี้มีเพชรหนึ่งกำมือ จากการเป็นเหมือนสิ่ง เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมามีค่าที่จะอยู่ในวัด ลูกควรจะทำสมาธิเพียร พยายามและได้รับชาติเกิดที่เป็นเช่นเพชร ใบหน้าของลูกควรจะเป็นเหมือนกับสิ่งโตที่กล้าหาญ ใบหน้าของบางคนเป็น เหมือนกับแพะที่ชี้ตลาด พวกเขาคงจะหวาดกลัวแม้แต่เสียงเล็กน้อย พ่อเตือนลูกๆทุกคน กุมาริไม่ควรจะติดกับ หากลูกติด กับในบ่วงพันธะลูกก็จะถูกทุบตีเพื่อกิเลส หากลูกซึมซับความรู้เป็นอย่างดี ลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดิของโลก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน กุมารินั้นยากจน เมื่อพ่อแม่ไม่สามารถทำให้ลูกสาวแต่งงานได้ พวกเขาก็ให้เธอไป ดังนั้นกุมาริควรจะมีชีวิตอย่าง ง่าย ฉันควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี นักเรียนที่ดีจะให้ความใส่ใจต่อการศึกษา เล่าเรียนของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรติยศ แล้วพวกเขาคือผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา ยิ่งลูกทำความ เพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น และนั่นเช่นกันจะเป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิด ที่นี้มีค ุวามสุขชั่วคราว วันนี้ลูกได้รับสถานภาพ แต่หากลูกตายในวันถัดไปทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีความแตกต่างระหว่างโยคีและ โยคีใช้ใหม่ (ผู้ที่ซื้อแว่นในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) พ่อพูดว่า ให้ความใส่ใจต่อผู้ที่ยากจนมากกว่า แทบจะไม่มี ผู้ที่ร่ำรวยใดๆจะใส่ใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่พูดว่า สิ่งนี้ดีมาก องค์การนี้ดีมากและสิ่งนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พวกเขาเองไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มายา นั้่งอยู่พร้อมกับไม้และทำให้พวกเขาสูญเสียความกระตือรือร้นทั้งหมด ด้วยการตบตีลูกเพียงครั้งเดียว เธอก็ทำให้พวกเขา สูญเสียสติปัญญาทั้งหมดของพวกเขา พ่ออธิบายว่า ดูสภาพของบาร์ตได้กลายเป็นเช่นไร ลูกๆลูกๆเข้าใจละครั้นเป็นอย่าง ดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งถั่วหนึ่งกำมือและทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ อย่าได้ หวาดกลัวสิ่งใด จงไม่ขลาดกลัวและอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ใช้เวลาของลูกไปในทางที่มีค่าในการหารายได้ที่ แท้จริง

2. ลืมดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำชีวาอายุ, นั่นคือ, ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ตระหนักถึง อุปสรรคของมายาและคงอยู่อย่างระมัดระวังจากสิ่งเหล่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึงโดยการศึกษาและสอนบทเรียน ของกิตะ

บทเรียนแรกของความรู้เกี่ยวกับกิตะคือ: กลายเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง และบทเรียนสุดท้ายคือ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึง บทเรียนแรกคือวิธีการและ บทเรียนสุดท้ายเป็นผลลัพธ์ของวิธีการ ดังนั้นในทุกช่วงเวลาก่อนอื่นใดจงศึกษาบทเรียนเหล่านี้ด้วยตัวลูก เองแล้วจึงสอนบทเรียนนี้แก่ผู้อื่น มีการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้นที่เมื่อเห็นลูกแสดงการกระทำที่สูงส่ง ดวง วิญญาณทั้งหมดจะกระทำการกรรมที่สูงส่งและสามารถทำให้เส้นโชคของพวกเราสูงส่ง

คติพจน์: คงอยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพระเจ้าและลูกๆได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานหนัก

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนที่จะกลายเป็นเทพ อย่างแน่นอนลูกต้องกลายเป็นบราห์มินอย่างแน่นอน เพียงผู้ที่เกิดจากปากของบราห์มาเท่านั้นที่เป็นบราห์มินที่แท้จริงผู้ที่จะกลายเป็นเทพด้วยการศึกษาราชายโคะ

คำถาม: ชุมชนทางจิตของลูกพิเศษสุดและแตกต่างจากชุมชนทางจิต (สัทซัง) อื่นๆ ทั้งหมดในแง่ใด?

คำตอบ: ในชุมชนทางจิตอื่นๆ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ ผู้คนก็สูญเสียความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและเฝ้าแต่เร่ร่อนต่อไป ลูกไม่ได้เร่ร่อนในชุมชนทางจิตนี้ นี่คือโรงเรียนและชุมชนทางจิต(สัทซัง) ลูกศึกษาในโรงเรียนนี้ ลูกไม่ได้เร่ร่อน การศึกษาหมายถึงการหารายได้ ลูกได้รับรายได้มากเท่าที่ลูกศึกษาและซึมซับความรู้นี้และเฉลยผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน การเข้ามาสู่ชุมชนทางจิตนี้หมายถึงการไม่ได้สัมผัสอะไรรนอกจากการได้รับคุณประโยชน์

โอม ชานติ พ่อทางจิตหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ทางจิตรับฟังด้วยหูของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดกับลูกๆ ว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการรับฟังสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า สติปัญญาจะหยุดร่อนและจะกลับมามั่นคง ลูกจะนั่งทีนี้จากการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมาทีนี้เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ลูกเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกๆ บราห์มินกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอะไร? วิธีที่จะเปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ เมื่อเด็กๆ ไปวิทยาลัยพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นวิศวกรหรือหมอ ฯลฯ พวกเขาจะตระหนักในสิ่งนี้ในวันเข้าเรียน ในทำนองเดียวกันลูกๆ ของบราห์มาก็ได้กลายเป็นบราห์มินและลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าจากบราห์มินลูกจะกลายเป็นเทพ เคยมีการจดจำกันว่ามนุษย์เปลี่ยนแปลงกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามใครกลายเป็นเช่นนั้น? ไม่ใช่ชาวฮินดูทั้งหมดจะกลายเป็นเทพ ในความเป็นจริงไม่มีศาสนาเช่นนั้นอย่างศาสนาฮินดู ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ใช่ศาสนาฮินดู หากลูกถามใครก็ตามว่า “ใครก่อตั้งศาสนาฮินดู?” พวกเขาจะสับสน มีการให้ชื่อนั้นเนื่องจากความไม่รู้ ผู้ที่อยู่ในฮินดูสถานก็เรียกตนเองว่าฮินดู ในความเป็นจริงแล้วชื่อของทีนั้นคือบารัตไม่ใช่ฮินดูสถาน แผ่นดินนั้นเรียกว่าแผ่นดินบารัตไม่ใช่แผ่นดินฮินดูสถาน มันคือบารัต แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่ว่านี่คือแผ่นดินใด เพราะความไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงไม่สามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นเทพ เหล่าเทพนั้นมีความบริสุทธิ์ ศาสนานั้นก็ไม่ได้คงอยู่ในปัจจุบัน ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ได้ปรากฏขึ้น ศาสนาของพระพุทธเจ้าคือศาสนาพุทธ ศาสนาของอับราฮัมคืออิสลาม และศาสนาของพระคริสต์คือศาสนาคริสต์ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีศาสนาเช่นศาสนาฮินดู เป็นชาวต่างชาติที่ได้ให้ชื่อฮินดูสถานนี้ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพ พ่อได้อธิบายแล้วว่าศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพและเป็นศาสนาที่เก่าแก่โบราณที่สุด มีศาสนาใดในตอนเริ่มต้น? นั่นคือศาสนาเทพ ไม่สามารถเรียกว่าศาสนาฮินดูเวลานี้ลูกคือบราห์มินลูกที่นำมาเลี้ยงของบราห์มา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน ไม่ใช่ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะกลายเป็นเทพจากฮินดู ลูกเปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ ลูกต้องซึมซับสิ่งนี้เป็นอย่างดี ดูซิว่าเวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนและจำนวนก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าลูกจะให้คำบรรยายที่ไหนเป็นสิ่งที่ดีที่จะอธิบายสิ่งนี้ ในเวลานี้เป็นยุคเหล็กและศาสนาทั้งหมดได้กลับมาตาโมประธาน หากลูกอธิบายด้วยรูปภาพความหยิ่งยโสของพวกเขาของ “ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง” “ฉันเป็นสิ่งนี้” จะจบสิ้นลง พวกเขาจะตระหนักว่าพวกเขาตาโมประธาน ก่อนอื่นใดจงให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา แล้วแสดงให้เห็นพวกเขาเห็นว่าโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนแปลง แต่ละวันรูปภาพจะกลับมาสวยงามมากขึ้น เช่นที่เด็กๆ ในโรงเรียนมีแผนที่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ในทำนองเดียวกันทั้งหมดนี้ก็ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก แผนที่อันดับหนึ่งคือสิ่งนี้ได้แสดงให้เห็นตรีมูรติและโลกทั้งสองของยุคทองและยุคเหล็ก เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลายและศาสนาเทพดั้งเดิมเดี่ยวนี้อีกกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม ไม่ได้มีศาสนาฮินดู เช่นที่ชั้นยาสซีพิจารณาธาตุนบราห์ม, สถานที่อยู่อาศัยว่าเป็นพระเจ้า ในทำนองเดียวกันผู้ที่อยู่ในฮินดูสถานก็พิจารณาว่าตนเองเป็นของศาสนาฮินดู ของพวกเขานั้นแตกต่างไปจากของลูก เทพนั้นสูงส่งมาก ผู้คนพูดว่า ผู้นี้เป็นเหมือนเทพ เมื่อใครบางคนมีคุณสมบัติที่ดี พวกเขาถึงผู้หนึ่งว่า ผู้นี้มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกเข้าใจว่าหลังจากราตรีและฤกษ์จะแต่งงานกันแล้วพวกเขาก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเรียกว่าเป็นวิษณุ ภาพลักษณ์ทั้งหมดนั้นมีอยู่แต่ไม่มีใครรู้จักพวกเขา เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก เป็นพ่อที่ทุกคนจดจำมา ไม่ได้มีมนุษย์ใดผู้ที่ไม่มีพระเจ้าอยู่ที่ริมฝีปากของพวกเขา พระเจ้าเป็นที่รู้จักว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ความหมายของคำว่า “ไม่มีตัวตน” เวลานี้ลูกเข้าใจทุกสิ่ง ลูกได้เปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินเหล่านั้นเป็นผู้ที่มี

สติปัญญาที่สูงส่ง ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของบาร์ตเท่านั้นไม่ใช่สำหรับผู้คนของศาสนาอื่นๆ อย่างไรก็ตามลูกสามารถอธิบายว่าการขยายตัวเกิดขึ้นอย่างไรและแผ่นดินอื่นปรากฏตัวขึ้นอย่างไร จะไม่ได้มีแผ่นดินใดๆ หลงเหลืออยู่นอกจากบาร์ต ศาสนาเดียวนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ศาสนาที่เหลือทั้งหมดนั้นคงอยู่ ตัวอย่างของต้นไทรนั้นถูกต้อง รากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่คงอยู่ ส่วนที่เหลือของต้นไม้มักยังคงยืนอยู่ ดังนั้นสิ่งนี้กล่าวได้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่ใช่ศาสนาอื่นดูที่เคยอยู่มา เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นบราห์มินอย่างแน่นอน มีคำกล่าวว่า วรรณะศุทธและวรรณะพราหมณ์ ไม่ได้เรียกวาราชวงศ์ศุทธ แม้ว่าจะมีราชาและราชินี เริ่มแรกเหล่าเทพเคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ที่นี่มีจักรพรรดิและจักรพรรดินีอื่นๆ มีเพียงบาร์ตเดียวเท่านั้นและดังนั้นพวกเขาได้แยกออกไปได้อย่างไร? ร่องรอยทั้งหมดของพวกเขาได้หายไป มีเพียงภาพลักษณ์เท่านั้นที่คงอยู่ สุริยะวงศ์คืออันดับหนึ่ง เวลานั้นลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะเป็นของสุริยะวงศ์ นี่คือการท้าทายอะไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ มีความสุขในหัวใจของลูกที่พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี นี่คือการเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ก่อนหน้านั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าลูกเคยรับฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง แต่นั่นไม่ใช่เรื่องราวที่แท้จริง ลูกไม่สามารถที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต มนุษย์ทั้งหมดได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน เวลานั้นทุกคนอยู่ในบ่วงพันธะ แม้แต่ทุกวันนี้เมื่อดวงวิญญาณลงมาจากเบื่องบนเขาก็เข้ามาสู่ชีวิตของการหลุดพ้นไม่ใช่สู่ชีวิตของบ่วงพันธะ เพียงครั้งหนึ่งของเวลาที่เป็นการหลุดพ้นในชีวิตและอีกครั้งหนึ่งนั้นเป็นชีวิตของบ่วงพันธะ การละเล่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกทั้งหมดคือนักแสดงในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกดวงวิญญาณไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ ได้มีการอธิบายกับลูกว่าลูกลงมาอย่างไร ดวงวิญญาณเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ที่นี่ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนไม่รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทำอะไรอยู่เบื้องบน ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำ ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน เวลานั้นพ่อได้อธิบายความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกๆที่ยากจนและธรรมดาที่รู้ทุกสิ่ง ลูกคือผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาด สิ่งนี้สะอาดก็เรียกว่าบริสุทธิ์ ผู้ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำก็เรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ดูซิว่าเวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร! ในโรงเรียนเช่นกันนักเรียนก็สามารถได้รับสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษาของพวกเขา การศึกษาของลูกนั้นสูงที่สุดที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่เป็นราชา ผู้คนเหล่านั้นถือกำเนิดเป็นราชาด้วยการให้ทานและทำบุญ ภายหลังพวกเขาก็ได้กลายเป็นราชา ในขณะที่ลูกกลายเป็นราชาด้วยการศึกษานี้ พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนราชาโยคะให้แก่ลูกได้ เป็นพ่อผู้ที่สอนความรู้ของราชาโยคะแก่ลูกซึ่งลูกจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้ไม่มีตัวตนแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วด้วยการรู้แจ้ง ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกในยุคทอง เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ในปัจจุบันไม่มีใครเป็นของศาสนาเทพ ทุกคนได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น เมื่อลูกอธิบายแก่ใครก็ตามก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่าผู้คนมากมายได้จากไปสูศาสนาอื่น มีชาวพุทธและมุสลิมจำนวนนับไม่ถ้วน ฯลฯ บางคนก็ถูกบังคับให้กลายเป็นมุสลิม หลายคนก็ได้กลายเป็นชาวพุทธเช่นกัน บางคนให้คำบรรยายและนับพันๆก็ได้แปรเปลี่ยนไปเป็นชาวพุทธ ชาวคริสต์เยนเองก็มาและให้คำบรรยายในลักษณะนี้เช่นกัน เวลานั้นพวกเขามีประชากรมากที่สุด ทั้งวงจรของโลก เวลานั้นหมอนอยู่ในสติปัญญาของลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง วิษณุเช่นกัน ก็ได้มีการแสดงให้เห็นพร้อมกับกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ผู้คนไม่เข้าใจเหตุใดจึงได้มีการแสดงวิษณุพร้อมกับสิ่งนั้น กฤษณะและนารายณ์ก็เรียกว่าเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกควรจะอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีคามเกี่ยวข้องอะไรระหว่างทั้งสอง ทั้งสามสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งเดียวกัน ที่จริงแล้วกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเป็นไปสำหรับลูกบราห์มิน ลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยความรู้ กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่จะทำให้สาหรือตัดคอ นี่เป็นประเด็นของความรู้ บาปของลูกจะถูกเผาไหม้ที่ลูกดวงวงจรของความรู้ ไม่ใช่เรื่องของการตัดศีรษะใคร นี่ไม่ใช่กงจักรของความรุนแรง กงจักรนี้ทำให้ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรง พวกเขาได้เปลี่ยนความหมายของสิ่งนี้ไปอย่างสิ้นเชิง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานควรจะมีความสุขเป็นอย่างมาก เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกได้ลืมไปว่าลูกเคยเป็นดวงวิญญาณและลูกก็มีบ้านของลูกด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณก็ยังคงเรียกว่าดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน พวกเขาได้ประณามพ่อของดวงวิญญาณอย่างมาก พ่อมาอีกครั้งและให้ความรู้แก่ลูก ดวงวิญญาณ ไม่สามารถกล่าวถึงดวงวิญญาณว่าพวกเขาอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินและในทุกอณู ประเด็นของสัตว์นั้นก็แยกไป เป็นมนุษย์ที่ศึกษาเล่าเรียน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นอะไรและเป็นเวลาที่ชาติเกิด ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูก ไม่มีเรื่องของ 8.4 ล้านชาติเกิด มนุษย์อยู่ใน

ความมืดสนิทของความไม่รู้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นความมืดของความไม่รู้ก็หายไป เป็นเวลาครึ่งวงจรมืดในยุคทองแดงและยุคเหล็กที่มีความมืด เป็นเวลาครึ่งวงจรมืดในยุคทองและยุคเงินที่มีความสว่าง นี่คือการรู้ของกลางวันและกลางคืน, ของความสว่างและความมืด เหล่านี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นเวลาครึ่งวงจรมืดที่ลูกสะดุดล้มอย่างมากในความมืด มีการเร่ร่อนอย่างมาก เมื่อลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน นั่นก็ไม่เรียกว่าเป็นการเร่ร่อน ผู้คนนั้นเร่ร่อนเป็นอย่างมากในสัตซังเหล่านั้น ไม่ได้มีรายได้จากสิ่งเหล่านั้น มีแต่การสูญเสียเท่านั้น ซึ่งเหตุนี้เองจึงรู้ว่า เป็นการเร่ร่อน ในขณะที่เร่ร่อนผู้คนก็ใช้ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพวกเขาไปจนหมดสิ้นและกลับมายากจนขึ้นแค้น เวลานี้ในการศึกษานี้ยิ่งลูกซึมซับคุณธรรมมากเท่าไรและยิ่งเฉลียวฉลาดให้ดูดซับคุณธรรมมากเท่าไรก็จะยิ่งมีคุณประโยชน์และคุณประโยชน์มากขึ้นตามนั้น เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินแล้วก็ไม่ทำอะไรนอกจากคุณประโยชน์เท่านั้น ลูกเข้าใจว่าเป็นลูกบราห์มินที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ทุกคน(บราห์มิน) จะกลายเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่นั่น เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกทั้งหมด ตัวลูกเองก็พูดว่า บาบา พาเราไปสู่การปลดเกษียณไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกของดวงวิญญาณ โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นเล็กมาก ในขณะที่มีแผ่นดินที่ใหญ่มากที่จะเดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น (โลกที่ไม่มีตัวตน) ไม่มีร่างกาย ไม่มีบทบาทใดๆ ดวงวิญญาณคงอยู่ที่นั่นเหมือนดวงดาว นี่คือการมหัสจรรย์ของธรรมชาติ ดูซิว่าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวคงอยู่บนนั้นอย่างไร ดวงวิญญาณเช่นกันคงอยู่ที่นั่นในธาตุแห่งแสงอย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ไม่มีการคำนวณใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตร่ตรองความรู้และกลายเป็นผู้วางกัจจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ตัดบาปของลูกออกไปด้วยการวางวางจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง
2. ทำให้สติปัญญาของลูกสะอาดและบริสุทธิ์ ศึกษาความรู้ของราชาโยคะเพื่อที่จะได้รับสถานภาพที่สูง ให้มีความสุขในหัวใจของลูกเสมอที่ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงนี้และการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่มั่นคงที่จิตใจและสติปัญญาของลูกทำงานอย่างถูกต้องแม่นยำตามคำสั่งของลูก พลังพิเศษสำหรับการกลายเป็นโยคีที่มั่นคง คือ นายของตนเอง พลังของจิตใจและสติปัญญาของลูก มนตรานั้นคือ “มานมนะบาฟ” (จดจ่อจิตใจของลูกที่นั่น) โยคะกล่าวได้ว่าเป็นโยคะของสติปัญญา ดังนั้น ถ้าเครื่องมือพิเศษทั้งสองนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก นั่นคือ ถ้าพวกเขาทำงานอย่างเหมาะสมตามคำสั่งของลูก ถ้าลูกสามารถมีความคิดอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ถ้าลูกสามารถจดจ่อสติปัญญาของลูกที่อะไรก็ตามที่ลูกต้องการ และสติปัญญาของลูกไม่ทำให้ลูก ผู้เป็นราชา เร่ร่อน แต่กลับทำงานด้วยระเบียบวินัย หลังจากนั้นจึงจะกล่าวได้ว่าลูกเป็นโยคีที่มั่นคง

คติพจน์: จงเป็นครูที่ยิ่งใหญ่ของโลก อย่าทำให้เวลาเป็นครูของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อจะได้รับการเปลี่ยนแปลง ลูกต้องเปลี่ยนลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจของลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง นี่คือการฝึกหัดที่จะกลายเป็นเทพ
- คำถาม:** การฝึกหัดใดที่ลูกๆ ศึกษากับพ่อเท่านั้น การฝึกหัดที่ไม่มีใครสามารถสอนได้?
- คำตอบ:** ลูกศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวสามารถสอนลูกถึงการฝึกหัดที่เปลี่ยนจากโมบิสูทให้กลับมามีบุคลิกเพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ที่ง่ายดายและราชาโยคะนี้

โอม ซานติ พ่อหนึ่งทีนและอธิบายแก่ลูกๆ ในความเป็นจริงทั้งสองคือพ่อ หนึ่งคือพ่อมีขีดจำกัดและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้หนึ่งเป็นพ่อของลูกและผู้หนึ่งก็เป็นพ่อของลูกเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและสอนลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเพื่อโลกใหม่ยุคทอง ไม่มีที่ใดที่ลูกจะสามารถได้รับการศึกษาเช่นนั้น ลูกๆ ก็ได้เข้าร่วมในสิ่งที่มากมาย ลูกเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องยอมรับกुरुมากมายและศึกษาคัมภีร์มากมายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเวลานี้พ่อกำลังมาและได้ปลุกลูกขึ้นมา พ่อพูดว่า เวลานี้โลกเก่ากำลังจะเปลี่ยนแปลง ในปัจจุบันพ่อกำลังสอนลูกเพื่อโลกใหม่ พ่อคือครูของลูก กुरुไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นครู มีครูในโรงเรียนที่นักเรียนจะได้รับสถานภาพที่สูงด้วยพวกเขาแต่พวกเขาก็สอนเพื่อโลกนี้เท่านั้น ลูกรู้ว่าการฝึกหัดที่ลูกกำลังศึกษาอยู่ในเวลานี้เป็นไปเพื่อโลกใหม่ นั่นเรียกว่าโลกยุคทอง ลูกรู้ว่าในเวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจของลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลง ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า ท่านเป็นเช่นนั้นและเราเป็นเช่นนั้น เป็นบุคลิกภาพของเหล่าเทพที่ได้รับการยกย่อง เวลานี้ลูกได้รับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแล้ว พ่อก่อตั้งโลกใหม่เพื่ออนาคตและท่านสอนลูกเช่นกัน ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น เวลานี้ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวัน ทุกคนในอาณาจักรของราวันนั้นมีกิเลส ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น เวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ก่อนหน้านั้นเคยเป็นอาณาจักรของราชาและราชินี อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ราชาที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านั้นก็เคยมีวัดเช่นกันที่พวกเขากราบไหว้บูชาเทพที่ปราศจากกิเลส ลูกรู้ว่าเทพเหล่านั้นมีอยู่ในอดีต อาณาจักรของพวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ พ่อทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และเตือนลูกว่าลูกเคยเป็นผู้ที่มีร่างกายที่เป็นเทพ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นเคยบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อกำลังมาอีกครั้งเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่ พ่อออกคำสั่งว่า ลูกๆ ตัดหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่สร้างความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ไม่ใช่ว่าเทพเหล่านั้นไม่มีความรักต่อกัน เป็นเพียงแต่ว่าไม่มีเรื่องของกรรมที่สกปรกที่โมบิสูทที่นั่น พวกเขาคงอยู่อย่างปราศจากกิเลส พ่อพูดว่า คงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ทำให้อนาคตของลูกเป็นเช่นผู้ที่บริสุทธิ์ ทุกดวงวิญญาณก็ยังคงเล่นบทบาทมากมายด้วยรูปและนามที่แตกต่างกัน เหล่านั้นเป็นบทบาทสุดท้ายของลูกในเวลานี้ ผู้คนมากมายก็สับสนกับเรื่องของความบริสุทธิ์และพวกเขาจะสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างไรในฐานะเป็นมิตรร่วมทาง อะไรคือความหมายของ “การอยู่อย่างเป็นมิตรร่วมทาง”? ในต่างแดนเมื่อผู้คนแก่ลงพวกเขาก็แต่งงานเพื่อที่จะมีมิตรร่วมทางหรือใครบางคนที่จะดูแลพวกเขา มีผู้คนมากมายที่ชอบที่จะอยู่อย่างเป็นโสดหรือถือพรหมจรรย์ ในแง่ของชั้นยศชั้นนั้นก็แยกออกไปอย่างสิ้นเชิง มีผู้คนมากมายที่อาศัยอยู่ในครอบครัวแต่ไม่ต้องการที่จะแต่งงาน พวกเขาคิดว่า “ทำไมถึงแผ่ดาช่ายของการแต่งงานออกไปและดูแลเด็กๆ ฯลฯ และกลับมาติดกับอยู่ในดาช่ายนั้น?” ผู้คนมากมายเช่นนั้นก็มาที่นี่เช่นกัน พวกเขาอยู่อย่างเป็นโสดและถือพรหมจรรย์ถึง 40 ปีและถามว่าอะไรจุดประสงค์ของการแต่งงาน หลังจากนั้นคืออะไร พวกเขาชอบที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระมากกว่า ดังนั้นพ่อจึงพอใจที่ได้เห็นพวกเขา ผู้นี้เป็นอิสระจากปวงพันธะ ปวงพันธะเดียวเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่คือปวงของร่างกาย ดังนั้นลูกต้องลิ้มทุกอย่างรวมทั้งร่างของลูกเองและเพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่ควรจะจดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ เช่นพระคริสต์ ฯลฯ ชั่วผู้ไม่มีตัวตนไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกาย ชื่อของท่านคือชิวา มีวัดชิวาอยู่ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณนี้ก็ได้รับบทบาท 84 ชาติเกิด ละครันไม่สูญสลายและไม่มีสิ่งใดในละครันจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ลูกๆ เข้าใจว่าการกระทำและศาสนาของลูกแรกเริ่มเคยสูงส่งเวลานี้กลับมาตกต่ำ ไม่ใช่ศาสนาเทพได้สิ้นสุดลงแล้ว ได้เคยมีการจดจำกันว่าเหล่าเทพนั้นเคยเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด ลักษณะและนารายณ์ทั้งคู่นั้นบริสุทธิ์ เป็นหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ในขณะที่เวลานี้เป็นหนทางของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ รูปและนามของลูกมีการเปลี่ยนแปลงไปอยู่เรื่อยๆ ในช่วงระหว่าง 84 ชาติเกิดของลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่รู้ถึง

ชาติเกิดของลูกเอง พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูก ดังนั้นพ่อจะต้องอธิบายตั้งแต่ชาติเกิดแรกอย่างแน่นอน ลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลับมาอีกเลสและดังนั้นลูกก็ไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและกัมศิระของลูก ชาวคริสเตียนก็ กัมศิระลงเบื้องหน้าพระคริสต์ ชาวพุทธก็ก้มลงเบื้องหน้าพระพุทธรูป เจ้า ชาวซิกข์ก็ไปและกัมศิระของพวกเขาก็เบื้องหน้า วัด(กรูวาร)ของกูรูนานก ด้วยสิ่งที่เป็นที่เข้าใจว่าบุคคลนั้นเป็นของศาสนาใด พวกเขาก็พูดว่าลูกเป็นชาวฮินดู ไม่มีใครรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นหายไปไหน ศาสนานั้นได้หายไปแล้ว มีภาพลักษณ์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่สร้างขึ้นในบาร์ต มนุษย์มีความคิดเห็นอยู่มากมาย ชาวาก็ได้รับชื่อมากมายเช่นกัน ในความเป็นจริง ท่านมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้น คือชิวา ไม่ใช่ว่าท่านได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และเหตุนี้เองชื่อของท่านจึงเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไม่เลย มนุษย์มีความคิดเห็นมากมายและดังนั้นพวกเขาจึงได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ในวัดศรีนาลวารี มีรูปปั้นของลักษมีและนารายณ์ และรูปปั้นเดียวกันนั้นก็ได้มีการแสดงไว้ในวัดจันนาทเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ได้รับชื่อที่แตกต่างกัน เมื่อลูกเป็นของสุริยวงศ์ลูกก็ไม่ได้กราบไหว้บูชาใคร ลูกเคยปกครองทั้งโลกและลูกมีความสุข ลูกได้ก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งของลูกด้วยการทำตามศรัทธา นั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นที่จะพูดว่าพ่อกำลังสอนพวกเขาและที่ท่านกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นและดังนั้นอาณาจักรของพวกเขาจะต้องเคยมีอยู่อย่างแน่นอน ที่นั่นไม่ได้มีป้อมเลย ฯลฯ ป้อมสร้างขึ้นมาเพื่อความปลอดภัย ไม่มีป้อม ฯลฯ ในอาณาจักรของเหล่าเทพ และประการที่สองไม่มีใครที่นั่นที่จะทำสงคราม เวลาลูกรู้ว่าลูกจะโยกย้ายไปสู่ศาสนาเทพเดียวกันนั้น ลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่อสิ่งนั้น ลูกต้องประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้น พระเจ้าพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ในเวลานี้ไม่มีราชาหรือราชินีเลย มีการต่อสูรบาและการทะเลาะเบาะแว้ง ฯลฯ อย่างมากมายที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง นี่คือโลกยุคเหล็ก ลูกเคยอยู่ในยุคทองเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อมาเพื่อให้ลูกเป็นอันดับหนึ่ง ท่านนำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคน ลูกว่ามีคุณประโยชน์สำหรับลูก ลูกจะไปสู่ยุคทองก่อนอย่างแน่นอน ในขณะที่ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่าทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกคือผู้อาศัยของโลกที่บริสุทธิ์ที่เป็นที่รู้จักว่าเป็นดินแดนนิพพาน มีเพียงดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างเท่านั้นที่จะสามารถอยู่เหนือเสียงในดินแดนนิพพานได้ เวลาลูกกำลังพาลูกไปอยู่เหนือเสียง ไม่มีใครอื่นที่พูดว่าจะพาลูกไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียงดินแดนแห่งความสงบ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาจะหลอมไปกับธาตุบราห์ม ลูกๆ รู้ว่าโลกนี้ตาโมประธา และลูกไม่ได้รู้สึกกับบรรดาชาติใดๆ ที่นี้ เหตุนี้เองพระเจ้าต้องมาที่นี่เพื่อทำลายโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ การเกิดของชิวาก็ได้มีการเฉลิมฉลองที่นั่นเช่นกัน ดังนั้นท่านทำอะไรที่นี่? ควรมีใครบางคนสามารถบอกลูกได้ หากพวกเขาเฉลิมฉลองการเกิดของท่าน,ท่านต้องเคยมาที่นี้อย่างแน่นอน ท่านปรากฏตัวอยู่ในพาหนะนี้ พวกเขาได้แสดงสิ่งนี้ว่าเป็นรถม้า พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าท่านได้ขี่พาหนะใด พ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูกๆ แล้วความรู้นี้ก็หายไป บาบาสต้องมาในตอนสิ้นสุดของชาติเกิดที่ 84 ของผู้นี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ผู้คนก็ลงมาอยู่เรื่อยๆ มีการแสดงภายนอกอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีกุ่มกเมลามากมาย ฯลฯ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่มีใครที่นั่นบอกลูกว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าเวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับการศึกษาเดียวกันที่ลูกเคยได้รับในวงจรก่อนหน้านี้เมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ได้เคยมีการจดจำกันมาว่ามนุษย์ได้เปลี่ยนไปเป็นเทพ แน่แน่นอนเป็นผู้ที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าลูกเป็นของหนทางของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์และเวลานี้พ่อมาอีกครั้งเพื่อทำให้ลูกเป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก พ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดทำให้ลูกสูงส่งมาก หนทางของพ่อฉันสูงสุด ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่ง ไม่มีใครรู้ถึงความหมายของศรัทธา แม้ว่าสมณานี้จะให้กับชีพบาบาเท่านั้น ผู้คนมากมายก็เรียกตนเองว่าศรัทธา พวกเขาหม่นลูกปัดของลูกประจำ ลูกประคำนั้นเป็นของ 108 ในขณะที่พวกเขาได้สร้างลูกประจำของ 16,108 และลูกประจำของ 8 จะเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน มีสี่คู่และหนึ่งพ่อ มีเพชรพลอยทั้งแปดและพ่อคือที่เก่า พวกเขาถูกเรียกว่าเพชรพลอยและเป็นพ่อผู้ที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น มีการทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มิสตีปัญญาที่สูงส่งโดยพ่อ มีทะเลสาบอยู่ใกล้กับรางกูณ Rangoon ที่มีคำกล่าวว่าด้วยการอาบลงในทะเลสาบนี้ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ในความเป็นจริงด้วยการอาบในความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามที่เหลือทั้งหมดคือเรื่องราวของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าเพียงด้วยการอาบในน้ำทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้แต่งเรื่องราวทุกประเภท พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาลูกเข้าใจแล้วว่ากูรูชีก้า และวัดดิลาลา ฯลฯ เป็นอนุสรณ์ของลูก พ่ออยู่ในที่สูงมากเบื้องบน ลูกรู้ว่าอาณาเขตสูงสุดเป็นสถานที่ที่พ่อและลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นเพียงการให้นิมิตเท่านั้น นั่นไม่ใช่โลก จะไม่กล่าวถึงโลกดวงวิญญาณหรืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อนว่าประวัติศาสตร์โลกนั้นชั่วร้าย มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น “ประวัติศาสตร์โลกชั่วร้าย”ก็กล่าวถึงโลกนี้ มนุษย์พูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ไม่สามารถพบความสงบได้ในป่า ลูกๆ ได้รับความสุขและที่เหลือทั้งหมดได้รับความสงบ ทุกคน

ที่มาที่นี้จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบก่อนและจากนั้นจึงไปยังดินแดนแห่งความสุข บางคนพูดว่าพวกเขาจะไม่รับความรู้ และจะมาในภายหลัง ดังนั้นพวกเขาจะคงอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นจนกระทั่งถึงเวลานั้น เป็นการดีที่พวกเขาจะอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นเป็นเวลานาน และแล้วในที่สุดพวกเขาก็ได้รับสภาพเป็นเวลา 1 หรือ 2 ชาตเกิด นั่นจะมีคุณค่าอะไร? เป็นเหมือนกับยุงที่มาแล้วตาย ดังนั้นมีความสุขประเภทใดเพียงในชาตเกิดเดียวที่นี่ ก็ราวกับว่าพวกเขาไม่ได้มีประโยชน์ใดๆเลย ราวกับว่าพวกเขาไม่มีบทบาทใดๆที่จะเล่น บทบาทของลูกนั้นสูงส่งมาก ไม่มีใครสามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ได้มากเท่ากับลูก เหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกทำเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ ลูกเคยทำความเพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกได้ประกาศสิทธิในรางวัลของลูกตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกไม่สามารถได้รับรางวัลโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่อน พ่อพูดว่า เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกันว่าเมื่อลูกจะเริ่มทำความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถที่จะเป็นเช่นนั้นต่อไปได้(โดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม) ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่อน ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นหากลูกไม่เพียรพยายาม การโอ้อวดหยดลงเองได้อย่างไร? ลูกต้องพยายามที่จะทนยา เมื่อบางคนได้ยืมความรู้ของละครพวกเขาปล่อยทุกสิ่งอย่างเป็นละคร “สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในละครจะเกิดขึ้น” อย่าได้ปลุกฝังความรู้ในสติปัญญาของลูกในทางที่ผิด นี่คือการสร้างอุปสรรคของมายาเช่นกัน ลูกบางคนหยุดศึกษาเล่าเรียน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นการพ่ายแพ้โดยมายา นี่คือการสร้างอุปสรรคที่ใหญ่มาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสร้างอาณาจักรที่สูงส่งของลูกทำตามศรัทธาและกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ เช่นที่เหล่าเทพปราศจากกิเลส ในทำนองเดียวกันขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงกลับมาปราศจากกิเลส สร้างครัวเรือนที่บริสุทธิ์

2. อย่าได้ใช้ประเด็นของละครในทางที่ผิด อย่าพูดว่า“ละคร!”และปล่อยให้ทุกสิ่งเป็นละคร จงใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน สร้างรางวัลที่สูงส่งเพื่อตัวลูกเองด้วยการทำความเพียรพยายาม

พร: พร: ขอให้ลูกละวางและมีความรักและพิจารณาว่าตนเองเป็นตัวอย่างด้วยการเก็บสัญลักษณ์ดอกบัวไว้ในสติปัญญาของลูก
สัญลักษณ์สำหรับผู้ที่ยืนอยู่ในครัวเรือนคือดอกบัว ดังนั้นจงกลายเป็นดอกบัวและนำสิ่งนี้ไปปฏิบัติ หากลูกไม่ฝึกฝนสิ่งนี้ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นดอกบัวได้ ดังนั้นให้เก็บสัญลักษณ์ดอกบัวไว้ในสติปัญญาของลูกและเคลื่อนไปพร้อมกับพิจารณาว่าตนเองเป็นตัวอย่าง ในขณะที่ทำงานรับใช้จงละวางและมีความรัก ไม่เพียงแค่มีความรัก แต่ต้องละวางก่อนแล้วจึงมีความรัก เพราะบางครั้งความรักสามารถเปลี่ยนเป็นความผูกพันยึดมั่นได้ ดังนั้นในขณะที่ทำงานรับใช้ใด ๆ จงละวางและมีความรัก

คติพจน์: มายาไม่สามารถมาอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของความรักได้

*** โอม ชานติ ***

สะสมพรไว้ในบัญชีของลูกโดยการรักษาสมดุของการสร้างและความถ่อมตน

วันนี้บัพดาตาได้มาในชุมชนของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่มีความสุขของท่าน หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์มองเห็นได้ในทุกหนแห่ง ลูกทั้งหมดรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างดี การเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขอยู่เสมอหมายถึงการมีหัวใจที่สะอาดและชัดเจน เนื่องจากหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์มีหัวใจที่บริสุทธิ์ สะอาด และชัดเจน ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ทั้งหมดของพวกเขาจึงได้รับการเติมเต็มอย่างง่ายดาย สิ่งนี้เรียกว่ามีหัวใจที่สะอาดและดวงวิญญาณเช่นนั้นมีความสุขอย่างเต็มที่อยู่เสมอ ทันทิที่ลูกมีความคิดที่สูงส่ง ความคิดนั้นก็ได้รับการเติมเต็มแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ความพยายามใดๆ เพราะเหตุใด? ดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักที่สุดและใกล้ชิดที่สุดกับบัพดาตาคือดวงวิญญาณที่มีหัวใจที่สะอาด ผู้ที่มีหัวใจที่สะอาดจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาตาอยู่เสมอ เนื่องจากทุกความคิดที่สูงส่งของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้ว ทศนคติ สายตา คำพูด การติดต่อ และความความสัมพันธ์ของพวกเขาจึงเป็นเรื่องที่ง่ายดายและชัดเจน และพวกเขาก็มองเห็นว่าเป็นสิ่งเดียวกัน สิ่งซึ่งบอกของความง่ายดายของพวกเขาคือ หัวใจ หัว และคำพูดของพวกเขาทั้งหมดเป็นสิ่งเดียวกัน การมีสิ่งหนึ่งในหัวใจและมีอีกสิ่งหนึ่งในคำพูดของลูกไม่ใช่สิ่งซึ่งบอกของความง่ายดาย ผู้ที่มีธรรมชาติที่ง่ายดายจะมีธรรมชาติของความถ่อมตนอยู่เสมอ พวกเขาจะไม่มี ความหลงทะนงตนและไม่เห็นแก่ตัว หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์มีคุณสมบัติพิเศษของธรรมชาติที่ง่ายดาย คำพูดที่ง่ายดาย ทศนคติที่ง่ายดาย และสายตาที่ง่ายดาย

ปีนี้บัพดาตาต้องการที่จะเห็นคุณสมบัติพิเศษทั้งสองทั้งในกิจกรรมและบนใบหน้าของลูกทุกคน ลูกทุกคนถามว่า: เราจะทำอะไรต่อไป? เราจะทำอะไรหลังจากการพบปะครั้งสุดท้ายของฤดูกาลนี้? ลูกทุกคนกำลังคิดว่า: "จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป? เราจะทำอะไรต่อไป?" บัพดาตาต้องการเห็นคุณสมบัติพิเศษนี้ในตัวลูกทุกคน ลูกส่วนใหญ่มีความก้าวหน้าเป็นอย่างดีในสนามของงานรับใช้ตามพลังของลูก และที่ได้ก้าวไปข้างหน้าแล้ว บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกสำหรับความก้าวหน้านี้ ดีมาก! ดีมาก! ดีมาก! พร้อมกับสิ่งนี้บัพดาตาได้เห็นสิ่งหนึ่งในผลลัพธ์ของลูกด้วย ท่านควรจะบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือไม่? ผู้เป็นครู บาบาคควรจะบอกลูกหรือไม่? ดับเบิลฟอเรเนอร์บาบาคควรจะบอกลูกหรือไม่? พันดาवासบาบาคควรจะบอกลูกหรือไม่? เมื่อลูกยกมือแล้วเท่านั้นที่บาบาคจะบอกลูก ไม่อย่างนั้นบาบาคจะไม่บอกลูก (ทุกคนยกมือขึ้น) ดีมาก! สิ่งหนึ่งที่บาบาคเห็นคืออะไร? วันนี้บัพดาตามีการสนทนาจากใจถึงใจในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านมีการสนทนาจากใจถึงใจอย่างไร? ท่านทั้งสองมีการสนทนากันอย่างไร? ในโลกนี้ลูกมีการแสดง "การแสดงเดี่ยว" ลูกทำสิ่งนี้ได้ดีมาก ในโลกที่มีตัวตนของลูก หนึ่งดวงวิญญาณเล่นสองบทบาท แต่บัพดาตามีสองดวงวิญญาณในร่างเดียว มีความแตกต่างกันใช่ไหม? และดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมาก

ดังนั้นวันนี้ บัพดาตาจึงมีการสนทนาจากใจถึงใจในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เกี่ยวกับอะไร? ลูกทุกคนรู้หรือไม่ว่าพอบราห์มามีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากเพื่อสิ่งใด? ลูกรู้สิ่งนี้เป็นอย่างไรไหม? พอบราห์มามีความกระตือรือร้นที่จะให้ทุกสิ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นพ่อชีวาจึงพูดกับพอบราห์มาว่า: สำหรับการทำลายล้างและการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นนั้นไม่ใช่เรื่องของการปรบมือแม่เพียงครั้งเดียว แต่มันเป็นเรื่องของการตีด้นมือของลูกเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นให้สร้างลูกประจำ ไม่ใช่ลูกประจำ 108 แต่อย่างน้อยก็ครึ่งหนึ่งของจำนวนนั้น! และดังนั้นพอบราห์มาจะให้คำตอบว่าอะไร? ท่านจะตอบว่าอย่างไร? บอกบาบาค! (สิ่งนี้กำลังเตรียมการอยู่) อ้อชะ แม้กระทั่งครึ่งหนึ่งของลูกประจำก็ยังไม่พร้อมเลยหรือไม่? นับประสาอะไรกับลูกประจำทั้งหมด แม้กระทั่งลูกประจำครึ่งหนึ่งพร้อมแล้วหรือยัง? (ทุกคนหัวเราะ) เพราะลูกกำลังหัวเราะ นั่นก็หมายความว่าจะต้องมีอะไรบางอย่างในนั้นแน่ๆ ผู้ที่พูดว่าลูกประจำครึ่งหนึ่งพร้อมแล้ว ยกมือขึ้น! พร้อมไหม? มีจำนวนน้อยมาก ผู้ที่คิดว่าลูกประจำยังคงเตรียมการอยู่ ยกมือขึ้น! ส่วนใหญ่บอกว่ากำลังเตรียมการอยู่ ส่วนน้อยที่พูดว่าพร้อม บัพดาตาขอให้ทุกคนที่ยกมือที่บอกว่าลูกประจำพร้อมแล้ว ให้เขียนชื่อและส่งรายชื่อเหล่านั้นให้กับบัพดาตา สิ่งนี้จะดีไหม? บัพดาตาก็คงได้เห็นสิ่งนี้ด้วยใช่ไหม? จะไม่มีใครได้เห็นสิ่งนี้เพราะมันจะถูกปิดผนึก บัพดาตาจะเห็นว่าใครที่เป็นเพชรพลอยที่มีความหวังเช่นนั้น บัพดาตาก็คงเห็นกันว่ามีบ้าง ดังนั้นให้นำชื่อจากพวกเขา มา ถ่ายภาพของพวกเขาด้วย!

แล้วพอบราห์มาได้ตอบว่าอะไร? ลูกทั้งหมดให้คำตอบที่ดีมาก พอบราห์มากล่าวว่า: ความล่าช้าเป็นเพียงแค่เรื่องของเวลาที่

ลูกดีดนิ้วของลูกและพวกเขาก็จะพร้อม ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ดีใช่หรือไม่? จากนั้นพ่อชี้ว่าจึงถามว่า: อัจชะ ลูกประจำทั้งหมดพร้อมแล้วหรือยัง? คำตอบสำหรับลูกประจำครั้งหนึ่งนั้นได้รับมาแล้ว และท่านถามถึงลูกประจำทั้งหมด สำหรับสิ่งนั้น ท่านบอกว่าต้องใช้เวลาอีกเล็กน้อย นี่คือการสนทนาจากใจถึงใจที่เกิดขึ้น เพราะเหตุใดถึงต้องใช้เวลาอีกเล็กน้อย? คงจะมีคำถามและคำตอบในการสนทนาจากใจถึงใจของท่านอย่างแน่นอนใช่ไหม? เหตุใดถึงยังคงต้องใช้เวลาอีกเล็กน้อย ความอ่อนแอใดโดยเฉพาะที่ขัดขวางลูกจากการมีความพร้อมแม้กระทั่งครั้งหนึ่งของลูกประจำ? ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงกล่าวว่า ลูกๆทั้งหมดในแต่ละพื้นที่เริ่มปรากฏตัวแล้ว เช่นเดียวกับที่ลูกมีโชนของลูก ในท่านองเดียวกัน ไม่ใช่จากแต่ละโชนเพราะว่าโชนนั้นใหญ่มากใช่ไหม แต่ท่านทำให้เมืองพิเศษแต่ละเมืองปรากฏขึ้นและมองดูที่ใบหน้าของแต่ละคน หลังจากที่มองดูใบหน้าของพวกเขาแล้ว พ่อบราห์มาก็กล่าวว่า: หากลูกทุกคนได้ซึมซับคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างรวดเร็ว ลูกประจำก็จะพร้อม คุณสมบัติพิเศษนั้นคืออะไร? แล้วท่านก็กล่าวว่า: ลูกมีความก้าวหน้าอย่างมากในงานรับใช้และลูกได้ก้าวไปข้างหน้าในขณะที่ทำงานรับใช้นั้น ลูกก้าวหน้าไปได้ดีมาก แต่ยังคงขาดความสมดุลในประเด็นหนึ่งโดยเฉพาะ ประเด็นนั้นก็คือ ลูกมีความก้าวหน้าเป็นอย่างดีมากในงานของการสร้าง (นิรมาณ nirmaan) แต่พร้อมกับการสร้างแล้วก็ต้องมีความถ่อมตนด้วย (นิรมัน Nirman) การสร้างในเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องหนึ่ง และการมีความถ่อมตนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง มีความแตกต่างเพียงแคตัวอักษรเดียว อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในความสมดุลของการสร้างและการมีความถ่อมตน ในขณะที่มีความก้าวหน้าในงานรับใช้ แทนที่จะมีความถ่อมตน แต่บางครั้งความหลงทะนงตนของลูกก็ปะปนอยู่ในบางแห่ง ยิ่งลูกก้าวหน้าไปในงานรับใช้มากเท่าไร ก็ให้มีความถ่อมตนในทัศนคติ สายตา คำพูด และพฤติกรรมของลูกมากเท่านั้นเช่นกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความสมดุลนี้ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่ได้รับพรที่ลูกควรได้รับจากการผู้ที่มาติดต่อและจากความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูก ไม่ว่าลูกจะมีความพยายามอีกมากมายเพียงใด ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะดี อย่างไรก็ตาม พร้อมกับความพยายามแล้ว หากลูกไม่ได้สะสมไว้ในบัญญัติพรของลูก ลูกจะไม่สามารถสัมผัสกับสภาพของการเป็นผู้ประทานและสภาพของการมีความเมตตาได้ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องพยายามเพื่อตนเอง และในขณะที่เดียวกันก็ได้รับพรจากบรรพดาและจากจูเนียร์และซีเนียร์ในสมาชิกของครอบครัวด้วย การได้รับพรเหล่านี้หมายถึงการสะสมในบัญญัติพรของลูก สิ่งนี้มาเพิ่มคะแนนของลูก จงทำงานรับใช้ให้มากเท่าที่ลูกต้องการ แค่นั้นเอง! ก้าวหน้าต่อไปโดยมุ่งเน้นกับการทำงานรับใช้ของลูก แต่บรรพดาปรารถนาที่จะเห็นคุณสมบัติพิเศษนี้ในลูกทุกคน นั่นคือพร้อมกับการทำงานรับใช้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสะสมไว้ในบัญญัติพรของลูกด้วยการมีความถ่อมตนและมีความสอดคล้องกลมกลืน แล้วลูกต้องไม่พูดว่าลูกทำงานรับใช้มากมาย ที่ลูกทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้น แต่ลูกยังถามว่าทำไมอันดับของลูกถึงอยู่ข้างหลัง เหตุนี้เองบรรพดาจึงส่งสัญญาณแก่ลูกเป็นการล่วงหน้า ในเวลาปัจจุบันลูกต้องสะสมไว้ในบัญญัติพรของลูกเป็นอย่างมาก อย่าคิดว่า "คนนี้ยังงี้ก็เป็นแบบนี้แล้ว คนนี้จะไม่เปลี่ยนแปลง" ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติได้ ลูกปรับตัวเข้ากับธรรมชาติได้ใช่ไหม? แล้วลูกไม่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับดวงวิญญาณบราห์มินได้หรือไม่? จงปรับตัวให้เข้ากับผู้ที่ต่อต้านลูก นี่คือการหมายของการรักษาความสมดุลระหว่างการสร้าง(ในเชิงสร้างสรรค์)และความถ่อมตน ลูกได้ยินสิ่งนี้ไหม?

บาบาจะให้การบ้านแก่ลูกในการพบปะครั้งสุดท้ายใช่ไหม? ลูกจะได้รับการบ้านบางส่วนใช่ไหม? ดังนั้นบรรพดาจะมาในฤดูกาลหน้า แต่... ท่านกำลังพูดว่า "แต่..." ดูลี! บทบาทที่สละการบ้านเล่นดำเนินต่อไป และบทบาทที่เฝ้าควบคุมบาบาเล่นก็ยังคงดำเนินต่อไปเช่นกัน ไม่มีใครเคยฝันว่าบทบาทเฝ้าควบคุมนี้จะดำเนินต่อไปอีกเป็นเวลานาน ดังนั้นทั้งสองบทบาทนี้จะยังคงเล่นต่อไปตามละคร เวลานี้ควรมีเงื่อนไขหรือไม่? คำแนะนำของลูกคืออะไร? สิ่งนี้ควรจะดำเนินต่อไปเช่นนี้หรือไม่? เพราะเหตุใด? วันนี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บาบาถูกถามเกี่ยวกับโปรแกรม ดังนั้นในการสนทนาจากใจถึงใจของท่าน บรรพดาได้มีการพูดคุยกันว่าบทบาทนี้จะยังคงเล่นในละครไปอีกนานแค่ไหน มีวันที่สำหรับสิ่งนี้หรือไม่? (บาบาถามซิสเตอร์เปรมจากเดห์ราดุน) บอกดวงชะตาแก่บาบาซิ! สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหน? เวลานี้คำถามนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหน? ดังนั้น ลูกมีหกเดือนใช่หรือไม่? ฤดูกาลหน้าจะเริ่มหลังจากหกเดือน ดังนั้นบรรพดาจึงต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์ หัวใจที่สะอาด! อย่าได้มีคราบของชั้นสการ์เก่า ความหยิ่งยโส (อภิมาน) หรือความรู้สึกถูกดูหมิ่นใดๆ (อภิมาน) ในหัวใจของลูก

บรรพดามีเครื่องจักรซึ่งจะใช้ถ่ายภาพของหัวใจของลูกด้วย ที่นี้ลูกสามารถมองเห็นหัวใจด้วยการเอ็กซเรย์ อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นคือหัวใจทางกายภาพ ภาพของหัวใจมองเห็นได้อย่างชัดเจนมากในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีคราบขนาดเล็กและขนาดใหญ่หลายประเภท คราบบางจุดจางๆ และคราบอื่นๆมองเห็นได้อย่างชัดเจนมาก

ลูกมาที่นี้ในวันนี้เพื่อเฉลิมฉลองโฮลีใช่ไหม? เนื่องจากนี่เป็นการพบปะครั้งสุดท้ายลูกจึงถูกมอบหมายให้ทำการบ้านของลูกก่อน อย่างไรก็ตามลูกบอกความหมายของเทศกาลโฮลีให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน การเฉลิมฉลองโฮลีหมายถึงการปล่อยให้อดีตกลายเป็นอดีต การเฉลิมฉลองโฮลีหมายถึงการไม่มีคราบหรือรอยเปื้อนไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กประเภทใดในหัวใจของลูก ซึ่งหมายถึงการมีหัวใจที่สะอาดอย่างสิ้นเชิง และเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งปวง บัพาดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า เนื่องจากบัพาดามีความรักลูก มีสิ่งหนึ่งที่ท่านไม่ชอบ สิ่งนั้นคือการที่ลูกลำบากตรากตรำเป็นอย่างมาก หากหัวใจของลูกกลับมาสะอาด ลูกก็就不用ลำบากตรากตรำ ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจจะยังคงหลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกและลูกจะยังคงหลอมรวมอยู่ในหัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ เมื่อพ่อหลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกแล้ว จะไม่มีรูปแบบใดของมายาไม่ว่าจะในรูปที่ละเอียดอ่อนหรือในรูปที่ดูดีหรือรูปที่หยาบสามารถเข้ามาในหัวใจของลูกได้ มายาไม่สามารถจะเข้ามาแม้แต่ในความคิดหรือความฝันของลูกได้ ดังนั้นลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำใช่ไหม? บัพาดาต้องการเห็นลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำแม้กระทั่งในจิตใจของลูก เพียงผู้ที่เป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำเท่านั้นที่สามารถสัมผัสถึงสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตได้ การเฉลิมฉลองโฮลีหมายถึงการอยู่ในประสบการณ์ของการเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ (เมहनัทมุกต์ mehnatmukt) ในขณะเดียวกันก็มีการหลุดพ้นในชีวิต (จีวันมุกต์ jeevanmukt) เวลานี้บัพาดาต้องการให้ลูกทำงานรับใช้ให้มีพลังด้วยพลังของจิตใจของลูก งานรับใช้ด้วยคำพูดยังคงดำเนินต่อไปและจะดำเนินต่อไป แต่ต้องใช้เวลา! เวลานั้นสั้นและยังคงมีงานรับใช้อีกมากมายที่จะต้องทำ ลูกทั้งหมดได้ให้ผลลัพธ์แล้ว จนถึงตอนนี้ลูกก็ยังไม่สามารถสร้างแม้กระทั่งลูกประจำ 108 ได้ด้วยซ้ำ ดังนั้นการเตรียมลูกประจำ 16,000 และ 900,000 ยังคงห่างไกลมาก สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องมียุทธวิธีการที่รวดเร็ว ประการแรกทำให้จิตใจของลูกสูงส่งและสะอาด อย่าให้เสียเวลาแม้แต่วินาทีเดียว แม้กระทั่งตอนนี้ในลูกส่วนใหญ่ก็ยังมีเปอร์เซ็นต์ของความคิดที่ไร้ประโยชน์อยู่บ้าง ไม่ใช่ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ แต่เป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ นี่คือการที่งานรับใช้ที่ทำด้วยจิตใจของลูกไม่ได้ทำด้วยความเร็ว การเฉลิมฉลองโฮลีในเวลานี้หมายถึงการทำให้จิตใจของลูกเป็นอิสระแม้กระทั่งจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และทำให้จิตใจของลูกสูงส่ง

ลูกได้เฉลิมฉลองโฮลีหรือไม่? การเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น ผู้คนในโลกเฉลิมฉลองโฮลีด้วยสีสันที่แตกต่างกันมากมาย อย่างไรก็ตามบัพาดากำลังประพรมสีสันแห่งคุณธรรมที่สูงส่ง พลังที่สูงส่ง และดอกกุหลาบแห่งความรู้ให้กับลูกทุกคน

ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในวันนี้ ก็ยังมีชาวอื่นๆด้วยเช่นกัน ลูกได้รับการบอกถึงข่าวแรกซึ่งเป็นการสนทนาจากใจถึงใจ ชาวที่สองก็คือเป็นวันแห่งการเฉลิมฉลองโฮลีในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนสำหรับมิตรร่วมทางในงานรับใช้ที่ดีของลูกทุกคนที่ได้จากไปสู่อ้อมอกแอดวานซ์ปาร์ตี้ เมื่อใดก็ตามที่มีโอกาสเช่นนี้ ลูกก็จำพวกเขาทั้งหมดได้ใช่ไหม? ลูกจำได้ดี เพื่อนๆ และพันธมิตรของลูกได้ใช่ไหม? กลุ่มแอดวานซ์ปาร์ตี้กลับมามีขนาดใหญ่มาก หากลูกจะเอ่ยชื่อของพวกเขาก็มีมากมาย ดังนั้นดวงวิญญาณทุกประเภทจึงมาเฉลิมฉลองโฮลีในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ทุกคนกำลังเล่นบทบาทต่างๆกันของตนตามผลของความพยายามของพวกเขา บทบาทต่างๆของแอดวานซ์ปาร์ตี้ยังคงแฝงตัว ลูกมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาต้องทำให้ไหม? พวกเขา กำลังปลุกเรียกลูกทุกคน พวกเขาต้องการให้ลูกทุกคนกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์และใช้ชาติเกิดที่สูงส่งและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับโลกใหม่ พวกเขาทั้งหมดมีความสุขกับการเล่นบทบาทของตนเอง พวกเขาไม่ได้ตระหนักเลยว่าพวกเขาไปที่นั่นจากยุคบรรจบพบกัน แม้ว่าพวกเขาจะมีความสูงส่ง ความบริสุทธิ์ และความรักต่อพระเจ้า แต่ความรู้นี้ก็ไม่ได้ปรากฏออกมาอย่างชัดเจน พวกเขามีความพิเศษ อย่างไรก็ตามหากความรู้ปรากฏออกมาในตัวพวกเขา พวกเขาทั้งหมดก็จะวิ่งมาที่มฐันใช่ไหม? อย่างไรก็ตามบทบาทเหล่านี้ของพวกเขาพิเศษ พวกเขามีพลังของความรู้ พลังของพวกเขาไม่ได้ลดลง บรรยายากศในบ้านของพวกเขาเป็นไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอยู่เสมอ พ่อแม่ของพวกเขา มีความพอใจกับพวกเขา พวกเขามีสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพทั้งหมดด้วยเช่นกัน พวกเขายึดมั่นในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดมาก พวกเขาทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป แต่ดวงวิญญาณพิเศษนั้นมันคงมาก พวกเขาารู้สึกว่าชาติเกิดก่อนหน้านี้ของพวกเขายิ่งใหญ่ และชาติเกิดต่อไปของพวกเขาจะยิ่งใหญ่อีกด้วยเช่นกัน คุณลักษณะที่สามารถมองเห็นได้ในส่วนใหญ่เป็นลักษณะของดวงวิญญาณที่มีความพอใจแห่งราชวงศ์ จะเห็นได้ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นมีความเพียบพร้อมสมบูรณ์ ร่าเริงแจ่มใส และเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด นั่นคือประวัติศาสตร์ของพวกเขา อย่างไรก็ตามเกิดอะไรขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน? พวกเขาเฉลิมฉลองโฮลีกันอย่างไร? ลูกทุกคนคงเคยเห็นผู้คนที่อยู่ข้างนอกจะมีภาตไศฝงแห่งหลากสีสัน เช่นเดียวกับที่มีผงแห่งอยู่ที่นี่ ในทำนองเดียวกันมีเพชรที่เปล่งประกายที่ละเอียดอ่อนจำนวนมากในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามเพชรเหล่านั้นไม่ได้มีน้ำหนักมากนัก เมื่อ

ลูกถือผงแห้งอยู่ในมือมันจะเบามากใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันมีถาดจำนวนมากมายที่เต็มไปด้วยเพชรหลากสีสน ลูกรู้ไหมว่าทุกคนจะมีรูปแบบใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเมื่อพวกเขามาถึง? จะเป็นรูปแห่งแสงใช่หรือไม่? ลูกเคยเห็นสิ่งนี้แล้วใช่ไหม? ร่างแห่งแสงนั้นก็เปล่งประกายอยู่แล้ว ดังนั้นบัปเตตาดำจึงทำให้ทุกคนปรากฏออกมาในร่างของยุคบรรจบพบกันของพวกเขา เมื่อพวกเขาปรากฏตัวในร่างของยุคบรรจบพบกัน พวกเขาทั้งหมดก็เริ่มเฉลิมฉลองการพบปะซึ่งกันและกัน พวกเขาถือทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการเกิดของแอ็ดวานซ์ปาร์ตี้ของพวกเขาและทุกสิ่งของยุคบรรจบพบกันก็ปรากฏขึ้น ดังนั้นลูกทุกคนสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขามีความสุขแค่ไหนเมื่อพวกเขาเริ่มแบ่งปันสิ่งต่างๆของยุคบรรจบพบกันให้กันและกัน พวกเขาแบ่งปันสิ่งเหล่านี้ซึ่งกันและกันด้วยความสุขเป็นอย่างยิ่ง บัปเตตาเห็นว่าพวกเขาเองมีความสุขมากเป็นอย่างมาก และท่านจึงคิดว่า "ปล่อยให้พวกเขาได้พบกัน" พวกเขาเริ่มแบ่งปันเรื่องราวชีวิตของตนให้กันและกันว่า "บาบาพูดสิ่งนี้ บาบารักฉันในลักษณะนี้ บาบาได้ให้คำสอนเหล่านี้ บาบาเคยพูดสิ่งนี้" พวกเขาพูดถึงบาบาอยู่ตลอดเวลา บาบาและไม่มีอะไรนอกจากบาบา หลังจากเวลาได้ผ่านไปสักกระยะหนึ่ง ... ลูกก็รู้จักชั้นสภาร์ของทุกคนอยู่แล้ว ใครเป็นคนที่สนุกสนานที่สุด? (ดีดีและดาดีจันทรเมณี) ดีดีจะลุกขึ้นก่อนเป็นคนแรก เธอจะจับมือของดาดีจันทรเมณีและเริ่มร่ายรำ (raas-ร่ายรำเป็นวงกลม) เช่นที่ ดีดีเคยมีความสุขซึ่งในการเข้ามานที่นี้ ในทำนองเดียวกันเธอก็ร่ายรำเป็นอย่างมาก พวกเขาทำให้หม่ายีนอยู่ตรงกลางและสร้างวงกลมล้อมรอบเธอ พวกเขาเล่นซ่อนหากัน พวกเขาเล่นกันเป็นอย่างมากในขณะที่บัปเตตาดำยังคงยิ้มและดูทุกสิ่งต่อไป พวกเขาไปที่นั่นเพื่อเฉลิมฉลองโฮลี และดังนั้นพวกเขาจึงเล่นกันเป็นอย่างมาก หลังจากเวลาผ่านไปสักพัก พวกเขาทั้งหมดก็ถูกโอบไว้ในอ้อมแขนของบาบาและกลับมาซึมซับอยู่ในความรัก หลังจากนั้นบัปเตตาดำก็โยนเพชรซึ่งละเอียดอ่อนมากและมีสีสันต่างๆไปให้ทุกคน เช่นที่ลูกมีผงที่ละเอียดมากที่นี้ ดังนั้นเช่นกันเพชรเหล่านั้นก็เป็นเช่นนั้นและเปล่งประกายเป็นอย่างมาก บัปเตตาโยนเพชรเหล่านั้นมาที่ทุกคน ร่างกายของพวกเขาที่มีประกายแล้ว และเมื่อเพชรสีต่างๆตกลงมาบนพวกเขา พวกเขาก็ได้รับการประดับตกแต่งอย่างสวยงามเป็นอย่างมาก สีแดง สีเขียว สีเหลือง: มีการพูดถึงเจ็ดสีใช่ไหม? มีสีทั้งเจ็ดสีนั้นอยู่ด้วย พวกเขาทั้งหมดเริ่มเปล่งประกายเป็นอย่างมาก แม้กระทั่งในยุคทองก็จะมีเครื่องแต่งกายเช่นนี้ พวกเขาทั้งหมดต่างก็สนุกสนานกันอยู่แล้ว จากนั้นพวกเขาก็เริ่มประพรมซึ่งกันและกัน มีซิสเตอร์ที่สนุกสนานที่เล่นมากมาย พวกเขาเองสนุกสนานกันเป็นอย่างมากจริงๆ ลูกจะทำอะไรหลังจากที่ตัวลูกเองสนุกสนานแล้ว? ลูกจะออฟเฟอร์ไบ๊กในวันพรุ่งนี้ แต่บัปเตตาดำได้มอบไบ๊กชนิดต่างๆของยุคบรรจบพบกันของมธุบันแก่ทุกคนเป็นการล่วงหน้าแล้ว ภายในนั้นคือไบ๊กพิเศษของโฮลี? (จาเลบีแบบหนา – เกวาร์ - ประดับด้วยกลีบกุหลาบ- และจาเลบี) ลูกทุกคนก็ทอดกลีบกุหลาบด้วยเช่นกันใช่ไหม? พวกเขาได้รับไบ๊กชนิดต่างๆของยุคบรรจบพบกัน พวกเขาทั้งหมดจะได้รับไบ๊กก่อนลูกทุกคน ลูกจะได้รับในวันพรุ่งนี้! อัจชะ ในสาระสำคัญแล้ว พวกเขาทั้งหมดเฉลิมฉลองและร่ายรำและร้องเพลงเป็นอย่างมาก พวกเขาทั้งหมดร้องเพลง ว้าบาบา! บาบาของฉัน! บาบาที่แสนหวานของฉัน! พวกเขา ร่ายรำ ร้องเพลง รับประทาน แล้วจะเกิดอะไรขึ้นในตอนท้าย? มีการกล่าวคำทักทายกันอวยพรกัน แสดงความยินดีกัน และลูกก็กล่าวคำอ้อลา ดังนั้นลูกทุกคนได้เฉลิมฉลองสิ่งนี้กันหรือว่าลูกแค่ฟังเฉยๆเท่านั้น? อย่างไรก็ตามก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้ที่มีร่างแห่งแสง ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? ร่างกายของลูกหายากไปหรือไม่? ไม่เลย! กลายเป็นรูปแสงที่เปล่งประกายและเบาสบายเป็นสองเท่าในหนึ่งวินาที ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? จงกลายเป็นเทวดานางฟ้าอย่างสมบูรณ์

(บาบาดำเนินการฝึกดริล)

ตอนนี้โรยเพชรสีต่างๆให้ทั่วทั้งร่างกายที่ละเอียดอ่อนที่เปล่งประกายของลูก และคงอยู่อย่างได้รับการแต่งตั้งเต็มสี่สนด้วยสี่สนแห่งคุณธรรมที่สูงส่ง พลัง และความรู้ที่อยู่เสมอ สีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสีที่ได้รับการแต่งตั้งเต็มด้วยมิตรร่วมทางชีวิตของบัปเตตา ดังนั้นคงอยู่อย่างได้รับการแต่งตั้งเต็มด้วยสีที่อยู่เสมอ ขอให้ลูกคงอยู่อย่างนี้ตลอดไปชั่วนิรันดร์! อัจชะ

ถึงลูกที่เป็นเทวดานางฟ้าของดินแดนนี้และในต่างแดน ถึงลูกที่มีหัวใจที่สะอาดอยู่เสมอและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดอยู่เสมอ ถึงผู้ที่เฉลิมฉลองโฮลีที่แท้จริงซึ่งหมายถึงการนำภาพลักษณ์นี้ไปสู่ปฏิบัติจริงของลูก ถึงลูกที่รักษาสมดุลระหว่างการสร้างและความถ่อมตน ถึงลูกที่สะสมพรในบัญญัติของพวกเขาอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึงหลายหลายล้านเท่า และนมัสตจากบัปเตตา

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่ให้นิมิตแห่งความใกล้ชิดกับพ่อด้วยความอ่อนหวานของลูก ลูกที่มีความอ่อนหวานในความคิด อ่อนหวานในคำพูด และอ่อนหวานในการกระทำของพวกเขาจะอยู่ใกล้ชิดกับพ่อ และด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดกับพวกเขาทุกวันว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกๆก็ตอบกลับมว่า “บาบา

ที่แสนหวาน!” ดังนั้นคำพูดที่แสนหวานเหล่านี้ของทุกวันทำให้ลูกเต็มไปด้วยความอ่อนหวาน ดวง
วิญญาณที่สูงส่งที่เปิดเผยความอ่อนหวานนั้นยิ่งใหญ่ ความอ่อนหวานคือความยิ่งใหญ่ หากไม่มีความอ่อน
อ่อนหวานก็ไม่สามารถมีประสบการณ์ของความยิ่งใหญ่ได้

คติพจน์:

ทำทุกอย่างในขณะที่มีความเป็นแสงและเบาสบาย(ดั่งเปลวไฟ)และลูกจะได้สัมผัสกับความสนุกสนาน
บันเทิง

***** โอม ชานติ *****

ชิมซัปปุณธรรมของความบริสุทธิ์และปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปของผู้กำกับแล้วจะเข้าไปสู่อาณาจักรเทพ

(คำพูดที่แสนหวานของมามา จากัดอัมบาเพื่ออ่านในชั้นเรียนช่วงเช้า)

โอม ซานติ โลกนี้ถูกเรียกว่าการเล่น เรียกว่าละคร การเล่นหรือเกม ก็เป็นสิ่งเดียวกัน การเล่นเป็นเพียงเรื่องเดียว และมีเนื้อเรื่องย่อยภายในมากมาย แต่มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน นี่คือการละครที่ไม่มีขีดจำกัด ถูกเรียกอีกอย่างว่าการเล่นด้วยเช่นกัน ซึ่งเราทุกคนต่างก็เป็นนักแสดง เนื่องจากเราทุกคนเป็นนักแสดง เราจึงต้องรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับละครเรื่องนี้ว่าเริ่มต้นด้วยอะไร บทของเราเริ่มต้นที่ไหน และจบที่ไหน และในบางครั้ง นักแสดงคนไหนมีส่วนไหนที่จะแสดง และแล้วใครเป็นผู้แสดง ผู้กำกับและผู้สร้างคือใคร และใครมีบทของพระเอกและนางเอกในเวลานั้น เราต้องมีความรู้ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งนั้นไม่ได้สร้างเพียงแค่พูดถึงการเล่น มันคือการละครและเราทุกคนต่างก็เป็นนักแสดง ในละครนี้ หากใครเป็นนักแสดงในละครเรื่องนี้ และเราถามเขาว่า เรื่องนี้เป็นอย่างไรบ้าง เริ่มต้นอย่างไร จบลงอย่างไร และถ้าเขาบอกว่าไม่รู้ คุณจะพูดอย่างไร? ถึงเขาจะไม่รู้อะไรขนาดนั้นแต่เขาก็เรียกตัวเองว่านักแสดง! นักแสดงจะต้องรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับละครนั้น ในเมื่อละครมีจุดเริ่มต้น ก็ต้องมีจุดสิ้นสุดด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน มันไม่ใช่เพราะละครเริ่มต้นแล้วละครก็จะดำเนินต่อไปตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้สร้างละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้รู้ว่าละครนี้เริ่มต้นอย่างไร ใครคือนักแสดงหลัก และในบรรดานักแสดงทั้งหมดใครมีบทของพระเอกและนางเอก พออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด

ผู้ที่มาชั้นเรียนและรับฟังความรู้ทุกวันจะเข้าใจและรู้ว่าใครเป็นผู้กำกับและผู้สร้างคนแรก ดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่าผู้สร้าง แต่ท่านก็เป็นนักแสดงเช่นกัน ท่านทำอะไร? ของการเป็นผู้กำกับ ท่านมาเพียงครั้งเดียวและกลายเป็นนักแสดง ท่านกลายเป็นผู้กำกับและกำลังแสดงอยู่ พอพูดว่า: พอแสดงในช่วงเริ่มต้นของละครนี้ อย่างไร? พอสร้างโลกใหม่ซึ่งถูกเรียกว่าโลกยุคทองที่บริสุทธิ์โลกใหม่ นักแสดงทุกคนผู้ที่ชิมซัปปุณธรรมและทำตามคำแนะนำของผู้กำกับกำลังถูกชำระให้บริสุทธิ์ วงจรของหลายชาติเกิดและแล้วจะดำเนินต่อไปโดยถูกนักแสดง มีเพียงพอเท่านั้นที่อธิบายว่ามนุษย์เหล่านั้นผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เวลานี้จะไปสู่อาณาจักรเทพในชาติเกิดถัดไป อาณาจักรนั้นดำเนินต่อไปเป็นเวลาสองยุคคืออาณาจักรของสกุสสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ และแล้วเมื่อบทบาทของนักแสดงของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์จบลง ก็เกิดการล่มสลาย นั่นคือ พวกเขาจะเข้าสู่หนทางบาป และแล้วก็ถึงคราวของศาสนาอื่น: อับราฮัม พระพุทธเจ้า และพระคริสต์ ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดล้วนลงมาและก่อตั้งศาสนาของตนตามลำดับกันไป

ดังนั้น ดูซิว่าเรื่องราวของละครเริ่มต้นที่ใดและจบลงที่ใด และจะมีการดำเนินการตามโครงเรื่องอื่นๆ เหล่านั้นอย่างไรในระหว่างนั้น ท่านนั่งและอธิบายเรื่องทั้งหมดนั้น เวลานี้ละครนี้กำลังจะจบลง ละครอื่นๆ จบลงหลังจากสามชั่วโมง ในขณะที่ละครนี้ดำเนินไปเป็นเวลา 5,000 ปี เหลือเวลาอีกไม่กี่ปี และเวลานี้เรากำลังเตรียมการสำหรับสิ่งนั้น การเล่นนี้จะจบลงและแล้วเล่นซ้ำอีกครั้ง คำอธิบายทั้งหมดนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของคุณ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความรู้ เวลานี้มองดูว่าพ่อมาและสร้างบาร์ตใหม่และโลกใหม่อย่างไร เมื่อบาร์ตยังใหม่ โลกไม่ได้กว้างใหญ่นัก เวลานี้บาร์ตนั้นเก่า โลกก็เก่าด้วยเช่นกัน พ่อมาและสร้างบาร์ต ซึ่งเป็นดินแดนที่ไม่เสื่อมสลายไปเป็นดินแดนโบราณของเรา เป็นสิ่งที่ถูกเรียกว่าประเทศ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของประเทศอื่นๆ ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม อันที่จริงมีอาณาจักรเดียวของบาร์ตครอบคลุมทั้งโลก ครอบคลุมทั่วโลก ถูกเรียกว่าบาร์ตโบราณ บาร์ตของเวลานั้นถูกจดจำว่าเป็นนกกกระจอกทอง มีการปกครองของบาร์ตทั่วทั้งโลก มีอาณาจักรเดียวและศาสนาเดียว ในเวลานั้นมีความสุขสมบูรณ์ แต่สิ่งนั้นไม่มีอีกต่อไปแล้ว ด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดว่า จะมีการทำลายล้างของสิ่งนี้ และพ่อกำลังสร้างอาณาจักรเดียว ศาสนาเดียว บาร์ตโบราณใหม่เดียวกัน โลกใหม่ ซึ่งเคยคงอยู่ก่อนหน้านี้ ลูกเข้าใจไหม? ในโลกนั้นไม่มีความทุกข์ ไม่มีโรคภัย ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควร ดังนั้นจงพยายามมีชีวิตเช่นนั้น ลูกจะไม่ได้รับอะไรฟรีๆ ลูกจะต้องทำความพยายามบางอย่าง หากลูกหว่านเมล็ด ลูกจะได้รับผล หากลูกไม่หว่านสิ่งใด ลูกจะได้รับสิ่งใดๆ ได้อย่างไร? นี่คือการทดสอบของการกระทำ และผ่านการกระทำของลูกบนสนามนี้ ลูกจะได้รับผลนั้น กรรมใดที่เราหว่านไว้ เราจะได้รับผลของสิ่งนั้น พ่อกำลังสอนเราถึงวิธีหว่านเมล็ดแห่งการกระทำ เป็นเหมือนกับที่ลูกได้รับการสอนเรื่องการเกษตร วิธีการหว่านเมล็ดพืช วิธีดูแลรักษา มีการฝึกอบรมสำหรับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด พ่อมาให้การ

ฝึกฝนแก่เราสำหรับสนามของกรรม วิธีหว่านการกระทำของเรา - วิธีทำให้การกระทำของเราสูงส่ง หว่านเมล็ดที่ดีแล้วลูกจะได้รับผลที่ดี เมื่อการกระทำของลูกดี และแล้วลูกหว่านอะไรก็ตาม ลูกก็จะได้รับผลที่ดี ถ้าเมล็ดของกรรมไม่มีความแข็งแรง ถ้าหว่านกรรมชั่วลูกจะได้ผลอะไร? นี่คือสิ่งที่ลูกกำลังรับประทานอยู่ในเวลานี้ และสุดท้ายลูกก็ร้องไห้ ลูกกำลังร้องไห้เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้รับประทาน มีความทุกข์และความไม่สงบ มีหนึ่งโรคหรือโรคแทรกซ้อนหรืออื่นๆ ทุกสิ่งทำให้ผู้คนทุกข์ และเหตุนี้เองพอพูดว่า เวลานี้ พ่อทำให้การกระทำของลูกมีคุณภาพสูง เมื่อหว่านเมล็ดที่มีคุณภาพเช่นนั้นแล้วผลก็จะดี หากเมล็ดไม่มีคุณภาพลูกจะไม่ได้ผลที่มีคุณภาพดี ดังนั้นการกระทำของเราจะต้องมีคุณภาพดีด้วยเช่นกัน ดังนั้น เวลานี้พ่อกำลังสร้างเมล็ดแห่งการกระทำของเราให้มีคุณภาพดี ดังนั้น หากลูกหว่านเมล็ดของคุณสมบัติที่สูงส่ง ลูกก็จะได้รับผลที่สูงส่ง ดังนั้นจงทำให้เมล็ดแห่งการกระทำของลูกดี และเรียนรู้วิธีหว่านเฉพาะสิ่งที่ดีเท่านั้น ดังนั้น เวลานี้เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วทำความพยายาม

อ้อจะ เวลานี้ ขอเวลาเจียบสองนาทีก่อน ความเจียบหมายถึง "นั่นคือดวงวิญญาณ" เริ่มแรกฉันไปสู่ความเจียบ และแล้วไปสู่ 'การพูด' เวลานี้พ่อพูดว่า เวลานี้ให้ไปโลกแห่งความเจียบ และให้มีความเจียบ ความเจียบคือศาสนาดั้งเดิมของฉัน เพื่อที่จะเข้าสู่ความเจียบนั้น พ่อพูดว่า เวลานี้จงละทิ้งความผูกพันยึดมั่นใดๆกับร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางกายของลูก และกลับมาละวางจากสิ่งเหล่านั้น ลูกของดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้จงจดจำระลึกถึงพ่อและมาสู่โลกของพ่อ เวลานี้ให้ความใส่ใจกับการไปที่นั่น อย่าคิดที่จะลงมาในเวลานี้ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานี้จะต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่น เวลานี้ละทิ้งความผูกพันยึดมั่นใดๆ แม้กระทั่งกับร่างกายของลูก ลูกเข้าใจไหม? ลูกต้องมีดาร์นาเช่นนั้น อ้อจะ เวลานี้ในในความเจียบ ให้มีความเจียบในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปรอบๆ มีความเจียบแม้ในขณะที่ลูกพูด เวลาพูดจะเจียบได้อย่างไร? ลูกรู้หรือไม่? ในเวลาที่พูด อย่าลืมเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ อันดับแรกคือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ นั่นคือ ดวงวิญญาณแห่งความเจียบ ในเวลาที่พูด ต้องมีความรู้ในตัวเอง นั่นคือดวงวิญญาณ และนั่นกำลังพูดด้วยอวัยวะเหล่านี้ ดังนั้น ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ ราวกับว่าลูกกำลังพูดโดยรับการคำจุนั้น โอเค เวลานี้ฉันกำลังได้รับการคำจุนจากดวงตาคู่นี้ ฉันกำลังมองดู อะไรก็ตามที่ลูกต้องการ จงคำจุนสิ่งนั้น และแล้วทำสิ่งที่ลูกต้องทำ หากลูกทำงานของลูกโดยได้รับการคำจุนในลักษณะนี้ ลูกจะยังคงมีความสุขอย่างมาก และแล้วลูกจะไม่ทำการกระทำที่ไม่ดีใดๆ อ้อจะ

ถึงลูกๆ ที่ดีมากที่สุดแสนหวานเช่นนั้น ผู้ที่ได้รับประสบการณ์ความเจียบ ความรัก การจดจำระลึกถึง และอรุณสวัสดิ์จากบิดาและแม่ของลูกอย่างสม่ำเสมอ

คำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพ่อผู้ทรงอำนาจผ่านร่างของผู้นำศาสนา (สำหรับมาเตซวารี)

1) โอ้ ลูกสาวราเดผู้สูงส่ง ทุกวันลูกไม่ว่างเว้นในงานที่สูงส่งนี้ เช่นเดียวกับพ่อ นั่นคือลูกเป็นรูปไวชนาฟที่บริสุทธิ์ ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองลูกคือรูปของพ่อในทางปฏิบัติ พ่ออยู่ห่างจากลูกๆ ผู้ที่ไม่เดินตามรอยเท้าพ่อ เพราะลูกๆ จะต้องเป็นเหมือนพ่ออย่างแน่นอน กฎนี้กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้และจะดำเนินต่อไปตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเงิน ที่นั่นพ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกๆ ไม่เป็นเหมือนพ่อของพวกเขา เวลานี้ ลูกๆ ต้องทำความพยายามที่จะกลายเป็นเช่นพ่อ แต่เป็นเป็นกฎธรรมชาติ พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น พ่อพระเจ้ามาในทางปฏิบัติและก่อตั้งกฎที่เป็นนิรันดร์นี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน

2) ลูกสาวที่สูงส่งของคนสวนผู้นำรักผู้ทำความพยายามที่แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องสนุกสนานและอ่อนหวานอย่างมาก และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน การบรรลุลูกผู้เจ้าผู้ผู้มีอำนาจโลกในไม่กี่วินาทีและยังทำให้ผู้อื่นทำเช่นนี้ได้ ในมือของลูกดุสิต พระผู้ทรงอำนาจผู้ที่เป็นนายของชีวิตทั้งหมด เวลานี้มาสู่สนามของการกระทำในทางปฏิบัติ และทั้งโลกก็กลายเป็นบ้านที่มีความสุข ในเวลานี้ นายของชีวิตทั้งหมดกำลังทำให้โลกทำงานในวิธีการที่เป็นอะแคว เมื่อท่านกลายเป็นชีวิตที่มีร่างในทางปฏิบัติและเข้ามาสู่สนามของการกระทำในฐานะเป็นนาย และแล้วชีวิตทั้งหมดก็กลับมามีความสุขในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นศาลแห่งสัจจะเปิดขึ้น ผู้ที่ทำความพยายามที่จะบรรลุความสุขแห่งพระเจ้าจะได้รับความสุขที่นั่นอย่างต่อเนื่อง สิ่งมีชีวิตทั้งหมดไม่ได้รับการให้ทานแห่งความสุขในเวลานี้ ความพยายามที่ทำในเวลานี้จะได้รับรางวัล ผู้ที่มีโยคะกับพระเจ้าจะได้รับการให้ทานแห่งความสุขอย่างสมบูรณ์จากพระเจ้า

3) โอ้! ลูกคือขั้วตึกคนเดียวกันกับที่แสดงให้เห็นสี่แห่งความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณของลูก ทำลายโลกที่เป็นเช่นปีศาจนี้

และกำลังก่อตั้งโลกที่สูงส่ง และแล้วคำยกย่องของซัคคีทั้งหมดก็ปรากฏออกมา เวลานี้ลูกกำลังเต็มไปด้วยความเข้มแข็ง นั้น ลูกต้องรักษาพลังทางจิตวิญญาณและสถานะของตำแหน่งของลูกไว้อยู่เสมอ และแล้วลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งว่า "ฉันเป็นใคร? ฉันเป็นของใคร? ฉันโชคดีแค่ไหน? สถานะของฉันยิ่งใหญ่เพียงใด!" เวลานี้ลูกได้รับพลังอำนาจของตนเองและแล้วในยุคทองลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย ดังนั้นลูกควรจะมี ความซาบซึ้งมากเพียงใด! มองดูโชคของลูกแล้วมีความสุข! ดูที่โชคของลูกและจำนวนลोटเตอร์ที่ลูกได้รับจากสิ่งนั้นมากเพียงใด โอ้โฮ! โชคของลูกสูงส่งมาก โชคที่ลูกได้รับลोटเตอร์แห่งสวรรค์ ด้วยความเข้าใจ ลูกดอกไม้เทพที่โชคดีที่สุด

4) ในช่วงเวลาอันเป็นมงคลแห่งการบรรจบกันนี้ ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนมาในรูปที่มีตัวตนและเปิดโรงงานของพระเจ้าแห่งนี้ ซึ่งบุคคลใดก็ตามสามารถให้ฟางข้าวที่เสื่อมสลายและรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่เสื่อมสลาย การซื้อเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่เสื่อมสลายเหล่านี้เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมากและลูกต้องซื้อสิ่งเหล่านี้ด้วยสติปัญญาของลูก ไม่ใช่สิ่งทางกายภาพใดๆที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยตาคุณั้น แต่เนื่องจากว่ามันละเอียดมาก ไม่มีตัวตน และลูกซ่อนไว้ จึงไม่มีใครสามารถขโมยมันไปจากลูกได้ ด้วยการรับสมบัติแห่งความรู้อันสูงส่งเช่นนั้น สภาพของลูกก็อยู่อย่างเป็นอิสระ จากความคิดอื่นใดและเต็มไปด้วยความสุขอย่างสมบูรณ์ จนกว่าจะมีคนซื้อเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่เสื่อมสลายเหล่านี้ ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะไม่สามารถอยู่อย่างเป็นอิสระจากความกังวล ไม่มีความกังวล และเป็นอิสระจากความคิดอื่นใด ดังนั้นจงหารายได้เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่เสื่อมสลายเหล่านี้ ค่อยๆ ใส่สิ่งเหล่านั้นไว้ในตู้เก็บของสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนของลูก และอยู่อย่างปราศจากความกังวลใดๆ อย่างสม่ำเสมอ ทรัพย์สินสมบัติที่เสื่อมสลายเต็มไปด้วยความทุกข์ ในขณะที่ความรู้อันมั่งคั่งที่ไม่เสื่อมสลายเต็มไปด้วยความสุข

5) เช่นเดียวกับที่ดวงอาทิตย์ดิ่งน้ำจากมหาสมุทรและแล้วฝนก็ตกบนภูเขาสูง เช่นเดียวกัน พระเจ้าได้ประพรมสิ่งนี้ลงมา โดยตรงด้วยเช่นกัน ว่ากันว่าแม่น้ำคงคาไหลออกมาจากปรอยผมของชีวา เวลานี้ น้ำทิพย์แห่งความรู้ไหลผ่านปากดอกบัวของท่าน ซึ่งถูกเรียกว่าการไหลของพระเจ้าที่ไม่เสื่อมสลาย ซึ่งลูกได้กลายเป็นลูกของบาภิราทที่บริสุทธิ์และเป็นอมตะ นี่เป็นการรวมตัวที่ยอดเยี่ยมเพื่อทำให้ลูกเป็นมณฑุบนศรัทธา ชายหรือหญิงใดที่มาที่นี่จะกลายเป็นมณฑุบนศรัทธา โลกนี้ถูกเรียกอีกอย่างว่า มณฑล (การรวบรวม) มณฑล แปลว่าสถานที่ แล้วมณฑลนี้อยู่ที่ไหน? ในรูปของ "โอม" นั่นคือในศาสนาดั้งเดิมของนั้น ในขณะที่ทั้งโลกลิ้มรสศาสนาดั้งเดิมของตนและมั่นคงในศาสนาของวัตถุธาตุ ลูกซัคคีลิ้มรสวัตถุธาตุแล้ว และเวลานี้มั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก

6) ในโลกนี้ มนุษย์ทุกคนระลึกถึงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน พวกเขามีความรักอันลึกซึ้งต่อผู้ที่พวกเขาไม่แม้กระทั่งเห็นด้วยตาของพวกเขาด้วยซ้ำที่พวกเขาพูดว่า: "โอ พระเจ้า โปรดทำให้ฉันหลอมรวมอยู่ในท่าน!" อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องน่าประหลาดใจอย่างยิ่งที่เมื่อพระเจ้ามาในรูปที่มีตัวตน พวกเขาไม่รู้จักท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความรักพูดว่าไม่ว่าพวกเขาจะมองไปทางใดก็เห็นแต่ท่านเท่านั้น แม้ว่าพวกเขาไม่เห็นท่าน แต่พวกเขาก็รู้สึกด้วยโยคะแห่งสติปัญญาของพวกเขาว่าพระเจ้าสถิตอยู่ในทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตาม ลูกพูดจากประสบการณ์ว่าพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนท่านมาที่นี่ในรูปที่มีตัวตนในทางทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกสามารถมาและพบพ่อได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตาม แม้แต่ลูกๆ ของพ่อบางคนก็ไม่รู้จักพระเจ้า พ่อ ในรูปที่มีตัวตน พวกเขาพบว่าการไม่มีตัวตนนั้นอ่อนหวานอย่างมาก แต่ถ้าพวกเขารับรู้ว่ามีตัวตนนั้นซึ่งอยู่ที่นั่นในรูปที่มีตัวตนในทางปฏิบัติแล้ว พวกเขาจะสามารถบรรลุได้อย่างมาก เพราะว่าท้ายที่สุดแล้ว การได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นจะต้องผ่านผู้ที่มิตัวตน ผู้ที่พิจารณาและมองเห็นพระเจ้าว่าไม่มีตัวตนและอยู่ห่างไกล ผู้ที่ไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ พวกเขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ ลูกๆผู้รู้ถึงพระภูปีตา(Prabhu Pita) ที่มีตัวตน ผู้ที่เป็นดอกไม้ที่หอมหวานที่เต็มไปด้วยกลิ่นหอมแห่งคุณธรรมที่สูงส่งทั้งมวล พวกเขายกมือบิชีวิตแด่พระภูปีตา และเมื่อทำเช่นนั้นแล้ว พวกเขาได้รับร่างกายอันสวยงามดุจเทพที่สูงส่งอย่างสมบูรณ์เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า

7) โดยการรู้จักตัวเอง ลูกจะสามารถแยกแยะระหว่างลูกและผิด จริงและเท็จ ด้วยความรู้ของพระเจ้า ลูกพูดสัจจะ และดังนั้นจึงไม่สามารถมีอิทธิพลใดๆ จากมิตรที่ไม่ดี มีเงาของมิตรที่ไม่ดีของผู้ที่ไม่มีความรู้ ในเวลานี้ ไม่ใช่โลกแห่งสัจจะ และเนื่องจากผู้คนไม่สามารถไว้วางใจใครให้รักษาคำพูดของเขาได้ พวกเขาจึงต้องการทุกสิ่งที่เป็นลายลักษณ์อักษร คำพูดของมนุษย์นั้น "ไม่มีสัจจะ" หากพวกเขาเคยเป็นสัจจะ และแล้วคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ก็จะได้รับการกราบไหว้บูชา เพียงดูว่าคำพูดที่สูงส่งที่เป็นสัจจะของพ่อที่สูงส่งได้รับการทำเป็นคัมภีร์อย่างไร แม้กระทั่งทุกวันนี้สิ่งเหล่านั้นยังได้รับการจดจำและกราบไหว้บูชา โดยการชิมซับคำพูดที่แท้จริงและสูงส่งเหล่านี้ ลูกก็พัฒนาคุณสมบัติของพระเจ้า ไม่เพียงแค่นั้น ขณะที่

ศึกษาสิ่งเหล่านี้ บางคนแม้กระทั่งมีนิมิตของศรีกฤษณะหรือบราห์มาอีกด้วย

8) โอ้โฮ! หัวใจดอกบัวที่ศักดิ์สิทธิ์ มือดอกบัวที่ศักดิ์สิทธิ์ ลูกสาวราแต่ตาดอกบัวที่ศักดิ์สิทธิ์ ทั้งร่างกายของลูกถูกเปลี่ยนไปเป็นดอกบัวและร่างกายของลูกก็กลับมาบริสุทธิ์ - บริสุทธิ์เหมือนดอกบัว อย่างไรก็ตาม เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนและแล้วทั้งร่างกายก็กลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และร่างกายดอกบัวที่ศักดิ์สิทธิ์ก็เต็มไปด้วยแรงดึงดูดอันลึกล้ำ ผ่านพระเจ้า พ่อของลูก ลูกดับไฟแห่งความไม่รู้และปลุกการรู้แจ้งของความรู้ ลูกกลับมาเย็นมาก ตัวลูกเองกลับมาเย็นและกลายเป็นเครื่องมือในเวลาของยุคบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลเพื่อที่จะให้ท่านความเย็นที่แท้จริงกับลูกอย่างหัตถ์เทียม แม้กระทั่งด้วยภาพที่ไม่มีชีวิตของลูก โลกทั้งโลกยังคงได้รับการให้ทานของความเย็นและความสงบ เวลานี้ลูกกำลังให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลก ในที่สุด ก็แสดงความสว่างอันสูงส่งของลูก ลูกจะไปและพักผ่อนในสวรรค์แห่งใหม่ ส่วนที่เป็นทอง อัจฉะ

พร: ขอให้เป็นดวงวิญญาณที่มีโชคผู้ที่ไซสมบัติทั้งหมดด้วยกุญแจของคำว่า "บาบา" แม้ว่าลูกจะไม่สามารถรู้หรือพูดเกี่ยวกับรายละเอียดของความรู้ได้ เพียงแค่กล่าวว่า "บาบา" เข้าไปในหัวใจของลูกและบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้จากหัวใจของลูก ลูกก็สามารถกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษได้ ในเบื้องหน้าโลก ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และมีค่าควรแก่การยกย่อง เพราะคำเดียวที่ว่า "บาบา" คือกุญแจสู่สมบัติและโชคทั้งหมด วิธีที่จะใช้กุญแจคือการรู้สิ่งนี้ในหัวใจของลูกและยอมรับสิ่งนั้นด้วยหัวใจของลูก พูดจากหัวใจว่า "บาบา" และสมบัติก็จะปรากฏอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ลูกมีความรักต่อบัพดาตา และดังนั้น ด้วยความรัก จงสังเวยโลกเก่า

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีศรัทธาอย่างมั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณ เริ่มงานใดก็ตามในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณและลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ และไม่ทำบาปใดๆ
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ลูกแต่ละคนต้องทำเพื่อที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของการเข้าใกล้สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม จงทำความเพียรพยายามที่จะควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง จงฝึกฝน นั่น, ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนคือลูกของพ่อผู้ไม่มีตัวตน ความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการที่อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกกลับมาปราศจากกิเลส ยิ่งลูกเข้าใกล้สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกมากเท่าไร ทุกอวัยวะของลูกก็จะกลับมาเยือกเย็นและมีกลิ่นหอมมากเท่านั้น กลิ่นเหม็นของกิเลสจากอวัยวะเหล่านั้นจะถูกขจัดออกไปและลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสอยู่เรื่อยๆ

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด ลูกๆ ไม่ต้องบอกว่าท่านพูดกับใคร ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ และดังนั้นท่านจะพูดกับดวงวิญญาณอย่างแนนอน ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบากำลังสอนลูก ด้วยการให้คำว่า “บาบา” ลูกๆ เข้าใจว่านั่นหมายถึงบาบา, ดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ทั้งหมดกล่าวถึงดวงวิญญาณสูงสุดว่าเป็นพ่อ บาบาอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ประเด็นนี้มั่นคง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีศรัทธาที่มั่นคงอย่างมากในสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณต้องซึมซับสิ่งที่พ่อพูดกับลูก ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณสูงสุดต้องเข้าไปในลูกดวงวิญญาณเช่นกัน และแล้วลูกต้องถ่ายทอดความรู้นั้นให้แก่ผู้อื่นด้วยปากของลูก ไม่ว่าลูกจะศึกษาเล่าเรียนอะไร ก็เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง เขาก็ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน ฯลฯ ดวงวิญญาณก็นำสันสการ์ของเขาไปและนั่งอยู่ในร่างต่อไปของเขา ดังนั้นประการแรกลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณอย่างมั่นคง เวลาลูกต้องละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและดวงวิญญาณที่ซึมซับ เมื่อไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างกายก็ไม่สามารถแม้แต่จะเคลื่อนไหวได้ เวลาลูกๆ ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าดวงวิญญาณสูงสุดกำลังให้ความรู้ให้แก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกลิ้มชิมแล้วชิมแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณที่กำลังรับฟังผ่านร่างกายของลูก และดวงวิญญาณสูงสุดกำลังพูดผ่านร่างกาย, เพราะลูกจดจำร่างกายเท่านั้น ลูกรู้ว่าสันสการ์ที่ดีและไม่ดีบรรจุอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่ดื่มแอลกอฮอล์และพูดเรื่องราวที่สกปรกผ่านอวัยวะทางร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาผ่านอวัยวะเหล่านี้ ก่อนอื่นใดลูกต้องกลับมามีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณอย่างแนนอน พ่อสอนดวงวิญญาณ และแล้วดวงวิญญาณก็นำความรู้ที่กลับไปกับพวกเขา เช่นที่ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยความรู้ ในทำนองเดียวกันลูกดวงวิญญาณก็นำความรู้ที่ไปกับลูก พ่อพาลูกๆ กลับบ้านด้วยความรู้นี้ และแล้วลูกๆ ดวงวิญญาณต้องลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก บทบาทของลูกคือการได้สัมผัสกับรางวัลในโลกใหม่ แต่แล้วลูกก็ลิ้มชิมความรู้นี้ ลูกต้องซึมซับทั้งหมดนี้อย่างดีมาก ก่อนอื่นใดลูกแต่ละคนต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงที่สุดว่าลูกคือดวงวิญญาณ มีลูกมากมายที่ลิ้มชิมสิ่งนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากกับตนเอง ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้โดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม เพราะความรู้ใหม่นี้ลูกจึงลิ้มประเด็นเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อลูกลิ้มว่าลูกคือดวงวิญญาณและกลับมามีสำนักที่เป็นร่าง ลูกก็ทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกจะไม่มีวันทำบาปด้วยการมีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ บาปของลูกจะถูกตัดไปและจะไม่มีการทำบาปเป็นเวลาค้างวาระ ดังนั้นจงมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกคือดวงวิญญาณและไม่ใช้ร่างกายที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ก่อนหน้านั้นลูกเคยได้รับคำแนะนำจากมนุษย์ที่มีร่างกาย ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธาจากพ่อ นี่คือความรู้ใหม่อย่างแท้จริงสำหรับโลกใหม่ ลูกทั้งหมดจะกลับมาใหม่ ไม่มีอะไรที่จะต้องสับสนในสิ่งนี้ ลูกเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่และจากใหม่เป็นเก่านับครั้งไม่ถ้วน ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่ดีมาก ลูกดวงวิญญาณมีการกระทำผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก แม้ว่าลูกจะอยู่ที่สำนักงาน ฯลฯ ของลูก หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในขณะที่มีการกระทำผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกก็จะสามารถจดจำพ่อผู้สอนลูกได้อย่างแนนอน เป็นดวงวิญญาณที่จดจำพ่อ ก่อนหน้านั้นแม้ว่าลูกจะเคยพูดว่าลูกจดจำพระเจ้า ลูกจดจำผู้ที่ไม่มีความตัวตนในขณะที่พิจารณาว่าตนเองมีความตัวตน ลูกไม่เคยพิจารณาว่าตนเองไม่มีตัวตนในขณะที่จดจำผู้ไม่มีตัวตน เวลาลูกดวงวิญญาณต้องพิจารณาว่าตนเองไม่มีตัวตนและจดจำพ่อผู้ไม่มีตัวตน นี่คือการประเด็นที่ต้องมีการไตร่ตรองอย่างดีมาก แม้ว่าบางคนจะเขียนและพูดว่าพวกเขาอยู่ในการ

จดจำระลึกถึงเป็นเวลา 2 ชั่วโมง และบางคนก็พูดว่าพวกเขาจดจำชีพบาบอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีใครสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ หากลูกทำได้ ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมในตอนนั้นแล้ว หลังจากที่ทำความเพียรพยายามอย่างมากแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ ในสภาพนั้นอวัยวะทางร่างกายที่มีกิเลสทั้งหมดของลูกจะอยู่ภายใต้การควบคุม ในยุคทองอวัยวะต่างๆทางร่างกายทั้งหมดของลูกจะกลับมาปราศจากกิเลส ทุกอวัยวะของลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยกลิ่นหอม เวลานี้อวัยวะทางร่างกายมีความสกปรกและเต็มไปด้วยกลิ่นเหม็น ค่ายกย่องของยุคทองนั้นน่ารักมาก ลูกเรียกว่าสวรรค์, โลกใหม่,ดินแดนสุชาติ รูปลักษณะและมงกุฎ ฯลฯ ที่มีอยู่ที่นั่นไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้โดยใครก็ตามที่นี้ ถึงแม้ว่าลูกจะเข้าฌานและเห็นสิ่งเหล่านั้น ลูกก็ไม่สามารถสร้างสิ่งเหล่านั้นได้ที่นี้ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ดังนั้นเวลานี้ลูกๆต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงอย่างมาก สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ในขณะที่จดจำบาบ, ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและอวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกจะกลับมาเยือกเย็น ทุกอวัยวะจะมีแต่กลิ่นหอมและไม่มีกลิ่นเหม็นใดหลงเหลืออยู่ ในเวลานี้มีกลิ่นเหม็นในทุกอวัยวะทางร่างกาย ร่างกายเหล่านี้ไม่มีประโยชน์เลย ลูกดวงวิญญานจะกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ ร่างกายของลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อลูกได้รับร่างใหม่เท่านั้น ค่ายกย่องที่ว่า “มีกลิ่นหอมในทุกอวัยวะ” พูดถึงเหล่าเทพ ลูกๆควรจะมีประสบการณ์ของความสุขเป็นอย่างมาก พ่อมาและดังนั้นปรอทของความสุขของลูกควรสูงขึ้น พ่อพูดว่าจดจำพ่อและบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย คำพูดของกิตะนั้นชัดเจนมาก บาบาก็พูดด้วยเช่นกันว่า ผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อและผู้ศึกษาที่ก็จะเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะอย่างแน่นอน เหตุนี้เองبابาพูดว่า จงถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ผู้กราบไหว้บูชาเทพด้วยเช่นกัน ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาและแล้วพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! แม้ว่าพวกเขาจะประณามท่าน พวกเขาไปที่วัดทุกวัน ดังนั้นผู้คนมากมายไปที่วัดชีวา พวกเขาเป็นบันไดที่สูงชันมากขึ้นไปด้านบน วัดของชีวาก็มีการสร้างที่จุดสูงสุด ชีพบาบามาและแสดงให้ลูกเห็นภาพของบันได ชื่อของท่านสูงสุดและสถานที่อยู่อาศัยของท่านก็สูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้คนก็ขึ้นไปสูงมาก มีวัดที่สร้างให้แก่ชีวาที่บาดรินาลและอมานาถ ท่านยกระดับเราและดังนั้นพวกเขาจึงสร้างวัดที่อยู่สูงขึ้นไปให้แก่ท่าน ที่นี้วัดกูรูชีกาก็สร้างอยู่บนภูเขาสูง พ่อสูงสุดหนึ่งที่นี่และสอนลูก ไม่มีใครอื่นในโลกที่รู้ว่าชีพบาบามาและสอนลูก พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก นอกจากพ่อแล้วใครที่จะพูดว่า “นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก?” เพียงพ่อเท่านั้นที่จะบอกลูกในสิ่งนี้ ลูกรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนาของสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในอดีต และบอกลูกว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเรื่องราวด้วยเช่นกัน พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังบอกเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก เรื่องราวนี้จะทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก ลูกควรจะจดจำเรื่องราวนั้นเสมอและถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นมากมายเช่นกัน ลูกสร้างพิพิภพและนิทรรศการเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านี้ 5000 ปีที่แล้วมีเพียงบาร์ตและเหล่าเทพก็เคยปกครองที่นั่น นี่คือการที่แท้จริงซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูกได้ นี่คือการที่แท้จริงที่ซึ่งพ่อ, ผู้เป็นเจ้าของต้นไม้ที่มีชีวิตได้อธิบายแก่ลูก และลูกก็กลายเป็นเทพด้วยสิ่งนั้น ความบริสุทธิ์นี่คือสิ่งหลัก หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ไม่สามารถที่จะซึมซับได้ จำเป็นต้องใช้ภาษาของคำเพื่อเก็บน้ำนมราชสีห์ และแล้วเมื่อนั้นการซึมซับจึงสามารถเกิดขึ้นได้ หูของลูกก็เป็นเหมือนกับภาษา หูนั้นควรจะเป็นเหมือนกับภาษาของคำ หูนั้นเป็นหินในปัจจุบัน การดูดซับสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อหูเหล่านั้นกลายเป็นทองคำ ลูกต้องรับฟังด้วยความใส่ใจอย่างมากและดูดซับทุกสิ่ง เรื่องราวเป็นเรื่องที่ง่ายดายและมีการเขียนไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดเรื่องราวและได้รับรายได้ พวกเขาหารายได้ของพวกเขาจากผู้ฟังเรื่องราวที่นี้ ลูกมีรายได้ด้วยเช่นกัน รายได้ทั้งสองประเภทยังคงดำเนินต่อไปในเวลาเดียวกัน ทั้งสองเป็นนักธุรกิจ ลูกกำลังได้รับการสอนเช่นกัน ท่านพูดว่า จงอยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” กลับมาบริสุทธิ์! ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ และไม่มีใครคงอยู่ในสภาพของ “มานมานะบาฟ” ได้ ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถบริสุทธิ์เพราะสิ่งสร้างที่นี้เกิดจากความไม่บริสุทธิ์ อาณาจักรของราวันต้องดำเนินไปจนกว่าจะถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในช่วงเวลานั้น เหล่าเทพกล่าวได้ว่าบริสุทธิ์,ไม่ใช่มนุษย์ ชันยาสชีกีเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน แต่ศาสนาของพวกเขาคือหนทางสันโดษ พ่อพูดว่า จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ มีอาณาจักรของหนทางครอบครัวในบาร์ตเสมอ ลูกไม่ได้มีสายใยกับผู้คนในหนทางสันโดษ ที่นี้ทั้งสามมีและภรรยาต้องกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อทั้งสองล้อเคลื่อนไปด้วยกัน นั่นก็เป็นสิ่งดี ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน มีการทะเลาะกันเนื่องจากความบริสุทธิ์ ลูกจะไม่เคยได้ยินการทะเลาะใดๆเนื่องจากความบริสุทธิ์ในชุมชนทางจิตอื่นๆ การทะเลาะนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเมื่อพ่อมา ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเคยพูดว่าผู้ที่ไร้เดียงสาจะถูกทำร้ายหรือไม่? ที่นี้ลูกสาวก็ร้องออกมา บาบ, โปรดปกป้องเราด้วย! พ่อก็ถามด้วยเช่นกันว่า ลูกไม่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ใช่ไหม? ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกตกต่ำลงมาอย่างสมบูรณ์ เป็นกิเลสของตัณหาราคะนี้ที่ทำให้ทุกคนไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ พ่อพูดว่าลูกเคยอยู่ในโรงค้าประเวณีมาเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด เวลานี้กลับมาบริสุทธิ์และไปสู่วัดของชีวา

กลับมาบริสุทธิ์เพียงในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ จดจำชีพบาบาและลูกจะกลับไปสู่วัดของชีวา, สวรรค์ อย่างไรก็ตามกิเลสของตัณหาราคะก็มีพลังมาก มันรบกวนลูกอย่างมาก มีแรงดึงดูดอย่างมาก การดึงดูดต้องถูกขจัดออกไป เมื่อลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ครูจะไม่เพียงแค่นั่งอยู่ที่นั่นตลอดเวลา การศึกษาเล่าเรียนจะดำเนินไปในระยะเวลาอันสั้น บาบาบอกลูกว่านี่คือพาหนะของพ่อ พ่อบอกลูกถึงอายุของพาหนะ พ่อพูดว่า พ่อเป็นอมตะเสมอ ชื่อของพ่อคือเจ้าแห่งอมตะ เป็นเพราะพ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดที่พ่อจึงถูกเรียกว่าเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ท่านทำให้ลูกเป็นอมตะเป็นเวลาครึ่งวงจร ถึงอย่างนั้นลูกก็ยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ต่อไป ดังนั้นเวลานี้ลูกๆต้องกลับขึ้นไปสู่เบื้องบน ลูกต้องหันไปหน้าของลูกไปในทิศทางนั้นและเท้าของลูกไปในอีกทิศทางหนึ่ง ดังนั้น เหตุใดลูกจึงหันไปหน้าของลูกไปอีกทิศหนึ่ง (ไปสู่โลกเก่า)เล่า? บางคนพูดว่า บาบาหันมาทำความผิดและใบหน้าของฉันก็หันไปในทิศทางอื่น ดังนั้นนั่นหมายความว่า ลูกได้หันไปในทางที่ผิด ลูกลืมพ่อและกลับมาลืมสิ่งที่น่ารังเกียจ และดังนั้นลูกจึงหันไปในทางที่ผิด พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ลูกต้องไม่ร้องขอสิ่งใดจากพ่อ ให้พลังแก่ฉัน ให้พลังแก่ฉัน! พ่อได้แสดงวิธีการให้ลูกได้เห็นแล้ว ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วยพลังโยคะ ลูกกลับมาบังคับอย่างมากด้วยพลังโยคะที่ลูกจะไม่จำเป็นต้องร้องขออะไรจากใครเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกได้รับอย่างมากมาจากพ่อ ลูกเข้าใจว่าบาบาฉลาดใจให้ลูกหารายได้อย่างมาก ท่านพูดว่า รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ! ลักชมีและนารายณ์นี้สูงสุด และแล้วลูกก็สามารถที่จะรับสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ ลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา จะต้องมีการสร้างปวงประชาเช่นกันอย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะมีพิภพอันมากมายและลูกจะได้รับฮอลล์(ห้องโถงขนาดใหญ่)และวิทยาลัยที่ใหญ่ที่ลูกจะสามารถรับใช้ได้ ลูกจะได้รับห้องโถงอย่างแน่นอนด้วยเช่นกันที่ผู้คนสร้างขึ้นเพื่อประกอบพิธีแต่งงาน ลูกควรอธิบายว่า “พระเจ้าชีวาพูด: พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์อย่างมาก(เทพ) และแล้วผู้ที่ดูแลผลประโยชน์ก็จะให้ห้องโถงของพวกเขาแก่ลูก บอกพวกเขา พระเจ้าพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะทำให้ลูกได้รับความทุกข์ เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกจะได้รับห้องโถงอยู่เรื่อยๆ และแล้วก็จะมาถึงพ่อว่า สายเกินไป! พ่อพูดว่า พ่อจะไม่นำสิ่งใดไปจากลูกซึ่งไม่มีอะไรเลยและแล้วพ่อต้องให้การตอบแทน เงินเพนนี่ของลูกๆสร้างทะเลสาบ และทุกสิ่งของทุกคนอื่นจะกลายเป็นฝุ่น พ่อคือ เจ้าของโรงรับจำนำ ช่างทอง คนซักผ้า และช่างฝีมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังด้วยความใส่ใจกับเรื่องราวที่แท้จริงที่พ่อบอกลูกและซึมซับสิ่งนั้น อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากพ่อ สะสมรายได้เพื่อตัวเองเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด
2. ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจับเส้นแรงดึงดูดของร่างกายด้วยพลังโยคะ ทำให้อวัยวะทางร่างกายของลูกเยือกเย็น ทำความเพียรพยายามเพื่อละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างทั้งหมดของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยแสงและอำนาจและรับใช้ดวงวิญญาณมากมายในขณะที่ลูกอยู่ในที่เดียว เช่นเดียวกับประชากรที่อยู่ในสถานที่หนึ่งและรับใช้ในระยะเวลาไกล ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนสามารถกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ดวงวิญญาณมากมายในขณะที่อยู่ในสถานที่หนึ่ง สำหรับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องเต็มไปด้วยแสงและอำนาจ ปลอ่ยให้จิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นตัวของมันตรา "มานมานบาฟ" อย่างง่ายดาย ให้สภาพของจิตใจของลูกเต็มไปด้วยความปรารถนาดี ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ทัศนคติที่สูงส่ง และกระแสน้ำที่สูงส่ง และแล้วลูกก็จะสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างง่ายดาย นี่คือการรับใช้ที่แท้จริงด้วยจิตใจของลูก

คติพจน์: เวลานี้ลูกดวงวิญญาณบราห์มินจะต้องมีอำนาจ (might) และทำให้ดวงวิญญาณอื่นไปเป็นไมค์ (mics)

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในความซาบซึ้งของโชคหลายล้านเท่าของการเป็นลูกของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ ลูกได้รับมรดกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงไม่มีความไม่ชอบหรือเกลียดชังศาสนาใดๆ?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆ รู้จักเมล็ดและต้นไม้ ลูกรู้ว่านี่คือต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกมนุษย์ แต่ละคนมีบทบาทของตนเองอยู่ในตัวเขา นักแสดงในละครก็ไม่มีความเกลียดชังกันและกัน ลูกรู้ว่าลูกมีบทบาทของนักแสดงเอกชายและหญิงในละครนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถเห็นความสุขที่ลูกเคยเห็น ลูกมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกคือผู้ที่ปกครองทั้งโลก

โอมซานติ จากการพูดว่า “โอม ซานติ” ความรู้ทั้งหมดที่ลูกได้รับควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้อะไร? นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ที่ซึ่งเรียกว่าเป็นต้นกล้วยด้วยเช่นกัน ต้นไม้นี้มีการสร้าง, การบำรุงรักษาและการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไรทั้งหมดนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก เช่นที่นั่นคือนั่นไม้ที่ไม่มีชีวิต ดังนั้นนี่คือนั่นไม้ที่มีชีวิต ผู้เป็นเมล็ดมีชีวิตเช่นกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญท่านว่า ท่านคือสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต นั่นคือท่านกำลังอธิบายตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของทั้งต้นไม้นี้แก่เรา ไม่มีใครรู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน ลูกควรจะรู้ถึงหน้าที่การงานของพระบิดาบรรพบุรุษมาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถจดจำบรรพบุรุษมา เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน ในอัมเมียร์พวกเขาที่มีวัดที่สร้างให้แก่บรรพบุรุษ พวกเขาพิมพ์รูปภาพตรีมูรติที่ซึ่งพวกเขาแสดงให้เห็นบรรพบุรุษ, วิษณุ และชางก้า พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อเทพบรรพบุรุษ ลูกๆ รู้ว่าลูกไม่สามารถเรียกบรรพบุรุษว่าเป็นเทพในเวลาใด เมื่อท่านกลับมาสมบุรณ์พร้อมแล้วท่านนั้นที่จะสามารถเรียกท่านว่าเป็นเทพได้ ท่านกลับมาสมบุรณ์พร้อมและไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน บาบาสพูดว่า พ่อของลูกชื่ออะไร? ท่านถามใคร? ท่านถามดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า บาบาสของเรา ผู้ที่ไม่รู้ว่าใครพูดสิ่งนี้ก็ไม่สามารถถามคำถามนี้ได้ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าทุกคนมีสองพ่ออย่างแท้จริง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกๆ ต้องเข้าใจว่านี่คือพาหนะของชีพบบาบาสานั้นให้ความรู้แก่เราด้วยพาหนะนี้ ประการแรก นี่คือนพาหนะของพ่อบรรพบุรุษที่มีร่างกาย ประการที่สองเป็นพาหนะของพ่อทางจิตด้วยเช่นกัน คำยกย่องของพ่อทางจิตคือ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ ก่อนอื่นสิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! เป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหา ดวงวิญญาณไม่ได้ร้องเรียกหาเมื่อพวกเขาบริสุทธิ์ เขากร้องเรียกหาเมื่อเขาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้เข้ามาในร่างนี้ ลูกต้องไม่ลืมว่าเวลานี้ลูกเป็นของท่าน นี่ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของโชคหลายร้อยเท่าแต่เป็นโชคหลายล้านเท่า แล้วเหตุใดลูกจึงลืมพ่อนั้น? พ่อมาในเวลาใด นี่คือนสิ่งใหม่ มีการฉลองชีพแจนตีปีละหนึ่งครั้งทุกปี ดังนั้นท่านต้องมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นอย่างแน่นอน ลักษณะและนารายณ์อยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นในเวลาใด ดังนั้นลูกควรจะอธิบายว่าพวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ จากการเป็นผู้ที่มี 16 องค์ พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มี 14 องค์ ต่อมาก็คือ 12 องค์ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้อย่างนี้ โลกใหม่เรียกว่าเป็นยุคทอง ที่นั่นทุกสิ่งใหม่ ชื่อของศาสนาเทพก็ได้มีการกล่าวถึงเช่นกัน เมื่อเหล่าเทพไปสู่หนทางบาปพวกเขาก็ไม่สามารถเรียกว่าใหม่และไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ ไม่มีใครจะพูดว่าพวกเขาเป็นของราชวงศ์เทพ หากพวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นของราชวงศ์นั้น เหตุใดพวกเขาจึงยกย่องเหล่าเทพและดูหมิ่นตนเองเล่า? เมื่อพวกเขากร้องเพลงสรรเสริญ พวกเขาต้องพิจารณาว่าเหล่าเทพบริสุทธิ์อย่างแน่นอนและพวกเขาเองไม่บริสุทธิ์ ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ผู้ที่บริสุทธิ์ในตอนแรกคือผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน มีชั้นเรียนที่ตามลำดับกันไปของชั้นหนึ่งและชั้นสอง ฯลฯ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูก และเหตุนี้เองพ่อจึงมา ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีความจำเป็นอะไรสำหรับพ่อที่จะมาที่นี่? ผู้ที่ไม่ใช่ครู, ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, หรือบุคคลที่ยิ่งใหญ่ใด ฯลฯ นี่คือนร่างกายมนุษย์ธรรมดาและร่างเก่าในนั้น พ่อเข้ามาในตัวเขาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ไม่มีคำยกย่องอื่นใดของผู้นี้ ชื่อของเขาได้รับการประกาศเกียรติคุณเมื่อพ่อเข้ามาในตัวเขา ไม่เช่นนั้นแล้วพระบิดาบรรพบุรุษมาจากที่ใด? ผู้คนมีความสับสนอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแก่ลูกเพราะนี่คือวิธีที่ลูกจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ใครคือพ่อของบรรพบุรุษ? ชีพบบาบาคือผู้สร้างของบรรพบุรุษ วิษณุ และชางก้า ดังนั้นสติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปเบื้องบน นี่คือนสิ่งสร้างของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยในดินแดนสูงสุด หน้าที่การงานของบรรพบุรุษ วิษณุ และชางก้าแยก

จากกัน เมื่อมีคน 3 หรือ 4 คนในกลุ่ม หน้าที่การงานของแต่ละคนนั้นก็แยกกัน บทบาทของแต่ละคนก็แยกกัน มีดวงวิญญานนับล้านๆและบทบาทของแต่ละคนก็แยกกันจากบทบาทของผู้อื่น สิ่งที่มีศรัทธาเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ มีมนุษย์มากมาย เวลานั้นวงจรจะจบสิ้น เป็นเวลาสุดท้าย ทั้งหมดจะกลับบ้าน และแล้ววงจรต้องซ้ำรอย พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกัน ไม่ใช่สิ่งใหม่ ท่านพูดว่า พ่อได้อธิบายแก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน พ่อน่ารักมาก ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นด้วยความรักเป็นอย่างมาก ลูกคือลูกที่น่ารักของพ่อ ลูกได้จดจำพ่อ ในตอนแรกทุกคนกราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียว ไม่มีเรื่องของความแตกต่างใดๆ เวลานั้นมีความแตกต่างอย่างมาก บางคนเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของราม และคนอื่นเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะ เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาของรามจตุรบุ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะก็ปิดจุกของตนเอง พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆเช่นนั้นในคัมภีร์ คนหนึ่งจะพูดว่า “พระเจ้าของฉันยิ่งใหญ่กว่า” และอีกคนหนึ่งพูดว่า “พระเจ้าของฉันยิ่งใหญ่กว่า” พวกเขาคิดว่ามีสองพระเจ้า เพราะเป็นสิ่งที่ผิด ทุกคนจึงมีการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม พ่ออธิบายว่า ลูกๆความเลื่อมใสศรัทธาคือความเลื่อมใสศรัทธา และความรู้คือความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ที่เหลือทั้งหมดคือมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา การหลุดพ้นได้รับโดยผ่านความรู้ เวลานั้นลูกๆได้กลายเป็นผู้ที่มีความรู้ พ่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองและของทั้งวงจรแก่ลูกแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ลูกคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีพ่อสูงสุด ดวงวิญญานสูงสุดเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ไม่มีใครสามารถเรียกตนเองว่าเป็นพ่อสูงสุด คนที่รู้คิดที่ดีก็จะเข้าใจว่าเป็นละครที่ใหญ่โตเพียงใด นักแสดงทั้งหมดในละครก็เล่นบทบาททั้งหมดที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเรา บทละครเล็กๆเหล่านั้นสูญสลายขณะที่ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ไม่มีวันจบสิ้น ดวงวิญญานที่แสนเล็กเช่นนั้นได้รับบทบาทที่ใหญ่เช่นนั้นของการได้รับร่างและการจากร่างและการเล่นบทบาทของเขา สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ หากลูกบอกสิ่งนี้แก่ผู้นี้(บราห์มา)เขาก็จะมีสาวกคนอื่นๆด้วย จะมีประโยชน์อะไรที่มีสาวกเพียงคนเดียว? สาวกคือใครบางคนที่ทำตามได้อย่างสมบูรณ์ เครื่องแต่งกายของผู้นี้ไม่ได้เป็นเหมือนของพวกเรา ใครจะพูดว่าเขาเป็นสาวกของพวกเรา ที่นี้พ่อนั่งและสอนลูก ลูกต้องทำตามพ่อผู้เดียวเท่านั้น เช่นที่มีชบวนแห่ พวกเขาพูดถึงชบวนแห่ของชีวา บาบาสพูดว่านี่คือชบวนแห่ของพ่อ ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาและพ่อคือพระเจ้า ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว บาบามาเพื่อตกแต่งประดับประดาลูกและพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกควรมีความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้ถึงตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ และดังนั้นลูกจึงได้รับอาณาจักรที่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า พ่อมาในเวลาสุดท้าย ลูกเรียกหาพ่อให้มาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองที่พวกเขาเรียกพ่อว่าความตายที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน มีวัดที่สร้างให้กับความตายที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน ลูกสามารถเห็นวัดแห่งความตาย ชีวาเรียกว่ากาฬ(ความตาย) ผู้คนเรียกหาพ่อให้มาและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ พ่อพาดวงวิญญานกลับไปกับพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อพาดวงวิญญานมากมายกลับบ้าน ความตายที่ยิ่งใหญ่จะทำให้ดวงวิญญานทั้งหมดบริสุทธิ์และสวยงามและพาพวกเขากลับไปกับท่าน เมื่อลูกกลับมาสวยงามพ่อก็จะพาลูกกลับไปกับท่านบนตักของท่าน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็จะต้องมีการลงโทษ หากบาปยังคงเหลืออยู่ก็ต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ มีความแตกต่าง แล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า ลูกๆที่แสนหวานจงกลับมาอ่อนหวานมากๆ ทุกคนพบว่ากฤษณะอ่อนหวานมาก ผู้คนก็ไถ่เปลวให้กฤษณะด้วยความรักอย่างมาก เมื่อพวกเขาเห็นเด็กน้อยกฤษณะในขณะที่เข้ามาหา พวกเขาก็นำกฤษณะมาไว้ในตักของพวกเขาทันทีและให้ความรักอย่างมากมายแก่เขา พวกเขาไปยังดินแดนสุขาวดี ที่นั่นพวกเขาได้เห็นกฤษณะในรูปที่มีชีวิต เวลานั้นลูกๆรู้ว่าดินแดนสุขาวดีกำลังจะมาถึงอย่างแท้จริง เราจะกลายเป็นสิ่งนี้ในอนาคต คำกล่าวหาทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำต่อกฤษณะนั้นเป็นสิ่งที่ผิดก่อนอื่นใดลูกควรจะมี ความซาบซึ้ง ในตอนเริ่มต้นลูกมีนิมิตมากมาย และดังนั้นในเวลาสุดท้ายด้วยลูกก็จะมีนิมิตมากมายด้วยเช่นกัน ความรู้ที่นั่นสนุกสนานมาก มีความสุขอย่างมากมาย ในความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีความสุขเลย ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่ามีความสุขมากมายเพียงใดในความรู้ พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ก่อนอื่นใดลูกๆควรมีความซาบซึ้งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อ ไม่มีฤษีหรือมุนีใดสามารถให้ความรู้นี้ได้ กูรูทางโลกก็ไม่สามารถแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ใครได้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเป็นกูรูและพูดว่า โอดวงวิญญานโอ..ลูกๆ พ่อกำลังอธิบายแก่ลูก พ่อมีการฝึกในการพูดว่า “ลูก ลูก!” พ่อรู้ว่าเหล่านี้เป็นสิ่งสร้างของพ่อ พ่อเห็นว่าท่านคือผู้สร้างของทุกคน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และลูกทั้งหมดก็ได้รับบทบาทของลูก พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่าลูกได้รับบทบาทของลูกอย่างไร บทบาททั้งหมดนั้นลูกบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญาน ไม่มีมนุษย์คนใดที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะสามารถมีรูปลักษณ์เดียวกันกับรูปลักษณ์ของผู้อื่นได้ จะมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยอย่างแน่นอน แม้แต่วัตถุธาตุก็จะไปผ่านสภาพสาดิ ราโจและตาโม รูปลักษณ์ของแต่ละชาติเกิดนั้นแตกต่างกันไป รูปลักษณ์ของชาติเกิดหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับรูปลักษณ์ของชาติเกิดอื่นได้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวัน ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้มีความสงสัยใดในพ่อ มีสองคำ “ศรัทธา” และ “ความสงสัย” พ่อหมายถึงพ่อ ไม่สามารถมีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูก

ๆไม่สามารถพูดว่าลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกไม่สามารถมีโยคะ คำว่าโยคะนั้นไม่ถูกต้อง ลูกคือราชฤๅษี คำว่า “ฤๅษี” นั้นเป็นคำศัพท์สำหรับความบริสุทธิ์ ลูกคือราชฤๅษี และดังนั้นลูกก็จะบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อล้มเหลวเนื่องจากสิ่งเล็กๆน้อยๆ ลูกก็ไม่สามารถได้รับอาณาจักร และแล้วลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีความสูญเสียเกิดขึ้นอย่างมากมาย สถานภาพตามลำดับกันไป สถานภาพของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับสถานภาพของอีกบุคคลหนึ่งได้ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกๆจึงมีความสุขอย่างมาก เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของพ่อ ดังนั้นลูกก็มีความรู้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจผู้เป็นเมล็ดและต้นไม้นี้คือต้นไม้มนุษย์ การเปรียบเทียบสิ่งนี้กับต้นไทรนั้นลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง สติปัญญาก็พูดว่าลำดับของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของเราได้หายไป แต่กิ่งก้านสาขาของศาสนาอื่นๆทั้งหมดนั้นยังคงมีอยู่ที่นั่นตามละครทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น ไม่มีเรื่องของความไม่ชอบ นักแสดงในละครเคยรู้สึกว่าจะไม่ชอบกันและกันไหม? พ่อพูดว่าลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นได้เห็นความสุขมากเท่ากับลูก ลูกคือนักแสดงเอกหญิงและชาย ลูกคือผู้ที่ได้รับอาณาจักรของโลกและดังนั้นลูกควรมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้ากำลังสอนลูก! ดังนั้นลูกควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก เป็นพ่อที่สอนราชาโยคะแก่ลูกเช่นกัน ไม่มีผู้ที่มีร่างกายสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ พ่อสอนลูกๆดวงวิญญาณ และเป็นลูกๆดวงวิญญาณที่ซึมซับทุกสิ่ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อเล่นบทบาทของพ่อ ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขา, ละร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อสอนลูกดวงวิญญาณ ท่านจะไม่สอนเหล่าเทพ ที่นั่นเหล่าเทพจะสอนลูก พ่อสอนลูกในยุคนับพบกันเท่านั้นเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เพียงลูกเท่านั้นที่ศึกษาสิ่งนี้ ในยุคนับพบกันเท่านั้นที่ลูกได้กลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เป็นเพียงบาปที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกจริงแท้และก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนโดยตรงกับพระเจ้าในยุคนับพบกัน กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าที่มีความรู้ และทำให้ผู้อื่นมีความรู้ด้วยเช่นกัน อย่าได้มีความสงสัยใดๆในพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียน
2. กลับมาน่ารักเช่นเดียวกับพ่อ รักษาความสุขที่พระเจ้ากำลังตกแต่งประดับประดาลูก อย่าได้มีความไม่ชอบหรือเกลียดชังนักแสดงใด แต่ละคนมีบทบาทที่ลูกต้องแม่นยำในละครนี้

พร: พร: ขอให้ลูกสำรวจตนและเข้าไปในสันโดษเป็นครั้งคราวในขณะที่อยู่ในสนามของงานรับใช้ เพื่อที่จะทำการทดลองด้วยพลังแห่งความเยียบสงบ มีความจำเป็นที่ต้องสำรวจตนและอยู่ในความสันโดษ ลูกบางคนบอกว่าพวกเขาไม่มีเวลาที่จะมีประสบการณ์กับสภาพของการสำรวจตนหรืออยู่ในสันโดษเพราะกิจกรรมของงานรับใช้และของการรับใช้ด้วยพลังคำพูดได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ แทนที่จะใช้เวลาครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมงในคราวเดียว จงหาเวลาแม้กระทั่งเล็กน้อยเป็นครั้งคราวและสภาพของลูกก็จะกลับมามีพลัง

คติพจน์: แทนที่จะรบราในชีวิตของบราห์มิน จงเฉลิมฉลองด้วยความสุขสันต์และทุกสิ่งที่ยากลำบากจะกลายเป็นเรื่องง่าย

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องแยกจากร่างกายของคุณและไปหาพ่อ ลูกจะไม่นำร่างของคุณไปกับลูก ดังนั้นจึงลืมร่างและเห็นดวงวิญญาณ

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะเพิ่มช่วงชีวิตของคุณด้วยพลังโยคะ?

คำตอบ: เพราะความปรารถนาในหัวใจของคุณคือการเรียนรู้ทุกสิ่งจากพ่อในชาติเกิดนี้ ลูกต้องการที่จะได้ยินทุกสิ่งจากพ่อ และเหตุนี้เองลูกจึงทำความเพียรพยายามเพื่อเพิ่มช่วงชีวิตของคุณด้วยพลังโยคะ เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรักจากพ่อ ลูกไม่สามารถได้รับความรักเช่นนั้นตลอดทั้งวงจร ลูกจะพูดถึงผู้ที่สร้างของพวกเขาและจากไปว่า นั่นอยู่ในละคร บทบาทของพวกเขาดีมากแค่ไหน

โอม ซานติ ลูกๆ เคยไปที่ชุมนุมทางจิตอื่นๆ มาชาติแล้วชาติเล่าและมาที่นั่นเช่นกัน ในความเป็นจริงสิ่งนี้เรียกว่าชุมนุมทางจิต (สัตซัง) มิตรแห่งสัจจะพาคุณข้ามฟาก สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในหัวใจของคุณว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยไปยังชุมนุมทางจิตในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และเวลานี้เรากำลังนั่งที่นี่ เราารู้สึกว่ามีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นี้ก่อนอื่นใดลูกได้รับความรักของพ่อ และพ่อก็ได้รับความรักของคุณ เวลานี้ในชาติเกิดนี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่า ลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ร่างกายจะไม่พูดว่านี่คือ “ดวงวิญญาณของฉัน” ดวงวิญญาณสามารถพูดว่า “นี่คือร่างกายของฉัน” ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยยอมรับดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา มาชาติแล้วชาติเล่า ทุกวันนี้พวกเขามีแพชั่นของบาบาที่แตกต่างกัน เช่น “ไสยบาบา” “เมฮาร์บาบา” พวกเขาทั้งหมดนั้นคือผู้ที่มีการร่างเช่นกัน ไม่สามารถมีความสุขได้ด้วยความรักทางร่าง ความรักที่ลูกๆ มีคือทางจิต มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นี้ลูกได้รับความเข้าใจ ในขณะที่ที่นั่น ลูกนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบาและสอนลูก ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกทั้งหมดทั้งชายและหญิงก็พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บาบาเรียกคุณ โอ ลูกๆ! ลูกๆ ก็จะต้องรับเช่นกัน นี่คือการพบปะของพ่อกับลูก ลูกๆ รู้ว่าการพบปะนี้ของพ่อกับลูกๆ ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกๆ เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” คำว่า “บาบา” นั้นหวานชื่นมาก ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกก็จดจำมรดกของคุณ ลูกไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ อีกต่อไป เด็กๆ ก็เข้าใจได้ว่าใครคือพ่อของพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก พวกเขาเข้าใจเช่นกันว่าพวกเขาได้รับมรดกใดจากพ่อของพวกเขา เด็กเล็กๆ ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนั้น ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาหาบาบา พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ! และลูกๆ ทั้งหมดก็รวมอยู่ในนั้นด้วย ดวงวิญญาณทั้งหมดมาที่นี้จากบ้านเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณว่าใครมาในเวลาใดเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาทั้งหมดมาจากสัดส่วนของตนเอง และแล้วในเวลาสุดท้ายทุกคนก็จะกลับไปสู่สัดส่วนของพวกเขาเอง ทั้งหมดนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อไม่ได้ส่งใครลงมา มีการสร้างสิ่งนี้ขึ้นในละครโดยอัตโนมัติ แต่ละคนเฝ้าแต่ลงมาสู่ศาสนาของตนเอง หากศาสนาพุทธยังไม่มีมีการก่อตั้งขึ้น ก็จะไม่มีการในศาสนานั้นจะลงมา เริ่มแรกเป็นเพียงผู้คนของสุริยวงศ์และจันทร์ราศีเท่านั้นที่ลงมา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากกับพ่อคือผู้ที่มาตามลำดับกันไปสู่สุริยวงศ์และจันทร์ราศีและรับร่างกายมาใช้ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ดวงวิญญาณมาและเข้าไปในครรรค์ด้วยพลังโยคะ จากสิ่งนี้ที่ลูกจะเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณจะไปและเข้าไปในร่างกาย ผู้ที่แก่ชรานั้นก็เข้าใจว่าดวงวิญญาณจะไปและใช้อิกร่างหนึ่งด้วยพลังโยคะ ฉะนั้นดวงวิญญาณจะใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งในเวลานี้ พ่อก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า ลูกได้มาหาพ่อ ดวงวิญญาณของคุณกำลังมาและพวกเขามีนิมิตของสิ่งนั้น ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขาจะไปและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ความคิดเหล่านี้เกิดขึ้น จะมีกฎที่นั่นอย่างแน่นอนเกี่ยวกับอายุที่พวกเขาจะมีลูก ทุกสิ่งที่มีการทำงานบนพื้นฐานที่มีความสม่ำเสมอมาก ลูกจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นทั้งหมดเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะรู้ทุกสิ่ง ที่นั่นจะไม่เป็นเหมือนกับที่นี่ ที่ซึ่งเด็กอายุ 15-20 ปีก็ให้กำเนิดลูก ไม่เลย ที่นั่นช่วงอายุขัย คือ 150 ปี ดังนั้นพวกเขามีลูกเมื่อพวกเขามีอายุใกล้ถึงครึ่งหนึ่งของช่วงชีวิตของพวกเขา พวกเขาจะมีลูกในเวลานั้น เพราะช่วงชีวิตที่นั่นยืนยาว ถึงอย่างไรพวกเขาก็มีลูกชายเพียงคนเดียวเท่านั้น และจากนั้นพวกเขาก็มีลูกสาวหนึ่งคน นั่นคือกฎ เริ่มแรกดวงวิญญาณบุตรชายจะมา ก่อน หลังจากนั้นดวงวิญญาณของบุตรสาวก็จะมา พูดอย่างมีเหตุผลว่า บุตรชายต้องมาก่อน เป็นผู้ชายก่อนแล้วผู้หญิงก็จะตามมาในเวลา 8-10 ปีหลังจากนั้น เมื่อลูกๆ ก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหมดของโลกใหม่จะเป็นเช่นไร เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ ท่านจะเฝ้าแต่บอกลูกถึงขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปท่านจะบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ มากมาย แล้วลูกก็จะมีนิมิต เด็กๆ ถือกำเนิดที่นั่นอย่างไรก็ไม่ใช้เรื่องใหม่ ลูกกำลังจะไปสู่สถานที่เช่นนั้นที่ซึ่งลูกต้องไปทุกวงจร เวลานี้ดินแดนสีขาวดีได้

ใกล้เข้ามาแล้ว เวลาที่ลูกเข้ามาใกล้อย่างมาก ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งในความรู้และโยคะมากเท่าไร ลูกก็จะเห็นทุกอย่างใกล้ชัดมากเท่านั้น ลูกได้เล่นบทบาทนี้มาแล้วมากมายหลายครั้ง เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจซึ่งลูกจะนำกลับไปกับลูก ลูกจะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่นั่นจะเป็นเช่นไร ในตอนเริ่มต้นลูกมีนิมิตของทุกสิ่ง ในเวลานั้นลูกยังคงศึกษาอัลฟา เบต้า ในเวลาสุดท้ายด้วย ลูกต้องมีนิมิตอย่างแน่นอน ฟอนท์ที่หนึ่งและบอกลูกถึงทั้งหมดนั้น เป็นที่ที่ลูกมีความปรารถนาที่จะเห็นทั้งหมดนั้น ลูกรู้สึกว่าคุณต้องไม่จากร่างของลูกที่นี่ และลูกต้องการที่จะไปหลังจากที่ได้เห็นทุกอย่างแล้ว สำหรับสิ่งนี้ในการที่จะเพิ่มช่วงชีวิตของลูก ลูกจำเป็นต้องมีพลังโยคะเพื่อที่ลูกจะสามารถได้ยินทุกสิ่งจากพ่อและเห็นทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับผู้ที่ได้จากไปแล้ว นั่นคือบทบาทของพวกเขาในละคร ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขาที่จะได้รับความรักอย่างมากมาจากพ่อ เพราะยิ่งลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็เป็นที่รักของพ่อมากเท่านั้น ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไรและยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร การจดจำระลึกถึงก็จะกลับมามั่นคงมากเท่านั้น ลูกจะทำให้ตนเองมีความสุขอย่างมาก เวลาที่ลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว พ่อพูดว่าลูกดวงวิญญาณเคยอยู่กับพ่อผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำสิ่งต่างๆมากมายเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น พวกเขาไม่รู้ถึงการหลุดพ้นในชีวิต ความรู้ที่น่ายกเป็นอย่างมาก ลูกมีความรักอย่างมาก พ่อคือพ่อ ครู และเป็นสัจครูด้วยเช่นกัน ท่านคือบาบาสูงสุดที่แท้จริง ผู้ที่ส่งเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่มีความสุข เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ เวลาที่พ่อมาเพื่อปลดปล่อยเราจากความทุกข์ทุกประเภท เวลาที่ลูกต้องไปสู่สิ่งที่ไม่มีความยึดติด ที่ซึ่งทุกคนจะมีความสุข ทั้งโลกจะกลับมามีความสุข และเวลานี้ลูกได้เข้าใจบทบาทของทุกคนในละครแล้วด้วยเช่นกัน ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากที่บาบามาเพื่อพาเราไปสวรรค์ ท่านจะพาเราดวงวิญญาณทั้งหมดไปสวรรค์ พ่อให้ความอดกลั้นแก่ลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อมาเพื่อพาเราออกไปจากความทุกข์ทุกประเภท ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากมาต่อพ่อเช่นนั้น ความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกได้สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก เด็กๆ ที่นั่นก็เป็นเหตุของความทุกข์เสมอ ลูกกลับมาไม่มีความสุขและฟังเรื่องที่ไม่มีความสุขอย่างต่อเนื่อง เวลาที่พ่อกำลังอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกหลายครั้งมาก่อน และทำให้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากต่อพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น ลูกจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์กับใครนอกจากพ่อผู้เดียว ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ดวงวิญญาณ เราคือลูกของพ่อสูงสุด เช่นที่เราได้พบหนทางแล้ว ดังนั้นเราต้องแสดงหนทางของความทุกข์นี้ให้แก่ผู้อื่นด้วย ลูกได้รับความสุข ไม่ใช่เพียงแค่ครั้งหนึ่งของวงจรแต่เป็นเวลา 3 ส่วน 4 ของวงจร บางคนก็อุทิศตนเองต่อลูกเพราะลูกได้ให้สาส์นของพ่อแก่พวกเขาและขจัดความทุกข์ของพวกเขา ลูกเข้าใจว่าแม้กระทั่งผู้นี้(บราห์มา)ก็ได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด แล้วท่านก็ให้สาส์นแก่เราแล้วเราก็ตอบสาส์นแก่ผู้อื่น ท่านให้คำแนะนำตัวของพ่อและเฝ้าแต่ปลุกลูกๆ ทั้งหมดให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหลของความไม่รู้ของพวกเขา ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าความรู้ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากกัน พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนความรู้แก่ลูกๆ ในเวลานี้ สิ่งนี้เข้าไปในหัวใจของลูกว่าบาบาและปลุกลูกให้ตื่นทุก 5000 ปี มีน้ำมันเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในตะเกียงของเรา ดังนั้นเวลานี้พ่อได้เทน้ำมันของความรู้และจุดตะเกียง เมื่อลูกจดจำพ่อตะเกียงของดวงวิญญาณก็ถูกจุดขึ้น สนิมที่อยู่ในดวงวิญญาณก็จะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ในสิ่งนี้ที่สงครามกับมายาจะดำเนินไป มายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วแล้ว เพราะแทนที่สนิมจะถูกขจัดออกไปกลับกลายเป็นการสะสม สนิมมากขึ้นในดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงสนิมยังมีการสะสมมากกว่าที่จะถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อ และสนิมในตัวลูกนั้นก็จะถูกขจัดออกไป สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อย่าได้มีแรงดึงดูดใจต่อร่างกาย จงกลับมาเป็นดวงวิญญาณ! เราคือดวงวิญญาณ และเราจะไม่ไปหาพ่อด้วยร่างกายของเรา เราต้องไปหาท่านหลังจากที่ได้แยกออกจากร่างกาย เมื่อเห็นดวงวิญญาณสนิมก็ถูกขจัดออกไป และเมื่อเห็นร่างกายก็จะมีการสะสมสนิมมากขึ้น บางครั้งก็ถูกขจัดและบางครั้งก็สะสม สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดเวลา บางครั้งลูกขึ้นไปข้างบนและบางครั้งลูกก็ลงมา นี่คือหนทางที่ประหลาดอย่างมาก ด้วยการผ่านทั้งหมดนั้นและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย สิ่งหลักก็คือดวงตาที่หลอกลวงลูกในทุกสิ่ง ดังนั้นอย่าได้มองดูที่ร่างกาย สติปัญญาของเราเชื่อมโยงอยู่กับดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข และเราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน เราต้องรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์เช่นกัน อาหารของเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ คำว่า “ไวชณพ” เกิดขึ้นจากคำว่า “วิษณุ” เหล่าเทพไม่รับประทานอาหารที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ มีวัดของวิษณุผู้ที่เราเรียกว่า นรา-นารายณ์ (มนุษย์ธรรมดาและนารายณ์) ด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์คือผู้ที่มีตัวตน พวกเขาไม่ควรจะมี สี่แขน อย่างไรก็ตามในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาก็ถูกให้มีสี่แขน สิ่งนี้เรียกว่าความโง่เขลาที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เข้าใจว่าไม่สามารถมีมนุษย์ที่มีสี่แขนได้ ในยุคทองมีมนุษย์ที่มีสองแขน แม้แต่บราห์มาก็มีสองแขน พวกเขาได้วางลูกสาวสรีสวัสดิไว้กับบราห์มาและแสดงให้เห็นว่าเธอมีสี่แขน สรีสวัสดิไม่ใช่ภรรยาของบราห์มา เธอคือลูกสาวของประชาบิดาบราห์มา ยังมีการนำลูกมาเลี้ยงดูจำนวนมากเท่าไร จำนวนของแขนของบราห์มาก็เพิ่มขึ้นมาก

เท่านั้น พวกเขาแสดงให้เห็นบราห์มาที่มี 108 แขนเท่านั้น พวกเขาจะไม่พูดสิ่งนี้กับวิษณุหรือชางก้า บราห์มามีแขนมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า บาบามาและทำให้เรารู้คิด ผู้คนก็พูดว่าพวกเขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธาของชีวา อัจชะ ท่านคิดว่าชีวานั้นเป็นอย่างไร? เวลานั้นลูกๆเข้าใจว่าชีพบบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า สิ่งหลักคือการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ งามผู้ที่เป็นของสีดำ ลูกเช่นกันก็เคยร้องหาเช่นนั้น บาบา(บราห์มา)ไม่รู้ว่าพ่อจะมาและเข้ามาในตัวเขา เป็นความมหัศจรรย์อย่างมากที่เขาไม่เคยแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้มาก่อน ในตอนแรกเขาประหลาดใจและสงสัยว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นกับเขา “เมื่อพ่อมองที่ใครบางคน เขาก็จะรู้สึกถึงแรงดึงดูดนั้น กำลังเกิดอะไรขึ้นนี้?” ชีพบบากำลังดึงเขา ใครก็ตามที่นั่งอยู่เบื้องหน้าเขาก็จะเข้ามา เขาประหลาดใจ “ทั้งหมดนี้คืออะไรกัน?” ต้องมีความสนใจที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นั่นเป็นเช่นนั้นเมื่อเขาเริ่มที่จะมีการวางแผน “ฉันควรจะไปที่ไหน? โอเค ฉันจะไปเบเนเรส(พาราณสี)” นี่คือการดึงดูดของผู้เดียวนั้นที่กำลังทำให้เขาทำทุกสิ่ง เขาได้ละทิ้งธุรกิจที่ใหญ่โตเช่นนั้นและจากไป ผู้คนที่สิ้นหวังและนำสงสารเหล่านั้นไม่รู้สาเหตุใดเขาจึงไปที่พาราณสี เขาไปและนั่งอยู่ในสวนที่นั่น เขาจะถือดินสอไว้ในมือและวาดวงกลมบนผนัง “ฉันไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่บบากำลังทำให้ฉันทำ เมื่อฉันเข้านอนในเวลากลางคืน ฉันก็จะรู้สึกได้ว่าฉันได้โยยบินไปที่ไหนสักแห่ง แล้วฉันก็จะลงมาอีกครั้งหนึ่ง ฉันไม่รู้เลยว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น” ในตอนเริ่มต้นก็เคยมีนิมิตอยู่มากมายเช่นกัน ลูกสาวก็จะเข้ามาขณะที่ยังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกก็ได้เห็นอย่างมากมายแล้ว ลูกจะพูดว่า: คุณไม่ได้เห็นในสิ่งที่เราได้เห็น ในเวลาสุดท้ายเช่นกันบบาจะให้นิมิตมากมาย เพราะลูกจะเข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความทุกข์ของทุกคนออกไปด้วยการให้สาสน์ของพ่อแก่พวกเขา แสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่ความสุข ออกมาจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและไปสู่สิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด
2. เพื่อที่จะมีนิมิตของทุกสิ่งในเวลาสุดท้ายและได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความรักของพ่อ กลับมาเข้มแข็งในความรู้และโยคะ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับผู้อื่นแต่จงเพิ่มช่วงชีวิตของลูกด้วยพลังโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายโดยการสละละทิ้งความไม่ระมัดระวังและความหลงทะนงตนโดยการเอาใจใส่ต่อกลับมามีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือของพ่อ

ลูกบางคนแทนที่จะมีความกล้าหาญ เขากลับพัฒนาความหลงทะนงตน และเพราะความไม่ระมัดระวังของพวกเขา พวกเขาคิดว่า: ฉันมีค่าเสมอ ถ้าพ่อไม่ช่วยฉัน แล้วพ่อจะช่วยใคร? เพราะความหลงทะนงตนนี้ พวกเขาจึงลืมนิสัยที่จะมีความกล้าหาญ บางคนพัฒนาความหลงทะนงตนจากการใส่ใจกับตนเองและสิ่งนี้ตัดสิทธิ์พวกเขาจากการได้รับความช่วยเหลือ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขามีโยคะอย่างมากที่พวกเขาได้กลายเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคี ที่พวกเขาได้สร้างอาณาจักรของงานรับใช้ของพวกเขา ดังนั้นปล่อยวางความหลงทะนงตนประเภทนี้ไป และบนพื้นฐานของความกล้าหาญของลูก จงกลับมามีค่าควรที่จะได้รับความช่วยเหลือและลูกจะกลายเป็นผู้ทำความเพียรพยายามอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เปลี่ยนความคิดที่ไร้ประโยชน์และเป็นลบใดๆให้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองนั้นคือจงอยู่ในความเงียบสงบ อย่าได้พูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ทำทุกงานในความสงบ อย่าได้กระจายความไม่สงบออกไป

คำถาม: ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกที่ทำให้ลูกยากจนขึ้นแค่นั้นคืออะไร?

คำตอบ: ความโกรธ มีคำกล่าวว่ามีเมื่อมีความโกรธแม้แต่น้ำในคนโทก็แห้งเหือด คนโทของบาร์ตที่ครั้งหนึ่งเคยเต็มไปด้วยเพชรพลอยเวลานี้ได้กลับมawangเปล่าเพราะวิญญาณปีศาจร้ายนี้ เป็นวิญญาณปีศาจนี้ที่ทำให้ลูกยากจนขึ้นแค่นั้น คนที่โกรธจะกลับมาร้อนรุ่มและเขาก็ทำให้ผู้อื่นร้อนรุ่มด้วยเช่นกัน ดังนั้นในเวลาหนึ่งจึงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง และขจัดวิญญาณปีศาจร้ายนี้ออกไป

โอม ชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกว่า ลูกๆ ที่แสนหวานจงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง การกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองหมายถึงการที่ไม่พูดสิ่งใด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อหนึ่งที่นี่และให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ ไม่มี ความจำเป็นที่จะพูดอะไรมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ได้รับคำอธิบายว่าจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอย่างไร นี่คือมานะบาฟ จดจำพ่อ! นี่คือการประเด้นแรกและประเด้นหลัก ลูกๆ ไม่ควรจะมี ความโกรธที่บ้าน ความโกรธเป็นเช่นนั้นที่ทำให้ แม้แต่คนโทน้ำแห้งเหือด คนที่โกรธจะกระจายความไม่สงบ ดังนั้นขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่าง มีความสงบ รับประทานอาหารของลูกและไปที่สำนักงานหรือธุรกิจของลูก ฯลฯ ที่นั่นเช่นกันเป็นสิ่งที่ จะอยู่ในความเงียบสงบ ทุกคนพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อได้ให้ คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก จงจดจำพ่อ ไม่มี ความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใดเพียงแต่อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกต้องทำงานของลูกในสำนักงานเช่นกันแต่ลูกต้องไม่พูดมาก ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างแท้จริงอย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร การต่อสู้รบราฆ่า คือการกลับมาที่มีความโกรธ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกคือตัณหาและอันดับสองคือความโกรธ สิ่งนี้สร้างความทุกข์ให้แก่กันและกัน การต่อสู้มากมายเกิดขึ้นด้วยความโกรธ ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีการต่อสู้เลยในยุคทอง ความโกรธเป็นสิ่งที่ขัดขวางของการเป็นเหมือนกับราวัน ผู้ที่มีความโกรธก็เรียกได้ว่าผู้ที่เป็นของหุมนุมปีศาจ วิญญาณปีศาจร้ายเข้ามาในพวกเขา ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใดกับพวกเขา เพราะมนุษย์เหล่านั้นไม่มีความรู้ พวกเขา ก็จะเฝ้าแต่โกรธอยู่เรื่อยๆ เมื่อลูกโกรธกับคนที่มีความโกรธการรบราฆ่าก็เริ่มขึ้น พ่ออธิบายว่า นั่นคือวิญญาณปีศาจร้ายที่มีความแรงมาก ลูกต้องขับไล่วิญญาณร้ายนั้นออกไปอย่างมีศิลปะวิธี อย่าปล่อยให้คำพูดที่ขมขื่นออกมาจากปากของลูก คำพูดเหล่านั้นจะสร้างความเสียหายอย่างมาก การทำลายล้างเกิดขึ้นเนื่องจากความโกรธเช่นกัน เมื่อมีความโกรธในบ้านก็ จะมีความไม่สงบอย่างมาก หากลูกโกรธลูกก็จะประณามชื่อเสียงของพ่อ ลูกต้องขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ออกไป เมื่อลูกขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ออกไปแล้ววิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นก็จะไม่คงอยู่เป็นเวลาค้างคาวง จิเลสทั้งห้าเหล่านี้อยู่ในความแรงอย่างเต็มที่ในเวลานี้ เป็นเวลาที่กิเลสนั้นอยู่ในความแรงอย่างเต็มที่ที่พ่อได้มา ดวงตาเหล่านี้เป็น อาชญากรอย่างยิ่ง ปากก็เป็นอาชญากรเช่นกัน ผู้คนพูดเสียงดังและก็ร้อนรุ่มและพวกเขาก็ทำให้บ้านของพวกเขาเดือดด้วยเช่นกัน ตัณหาและ ความโกรธเป็นสองศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ผู้ที่โกรธก็ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ผู้ ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจะอยู่อย่างมีความสงบเสมอ ถ้ามหัวใจของลูกเองว่า ฉันมีวิญญาณปีศาจร้ายในตัวฉันหรือไม่? มีวิญญาณปีศาจร้ายของความผูกพันยึดมั่นด้วยเช่นกันและมีวิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภเช่นกัน วิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นวิญญาณปีศาจร้ายเพราะพวกเขาเป็นของกองทัพราวง พ่อสอน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามลูกมากมายก็กลับมาสับสนอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขา ไม่เข้าใจเพราะพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือสำนักที่เป็นร่าง มี สำนักที่เป็นร่างเป็นเวลาค้างคาวง เนื่องจากการกลับมาสนใจสิ่งภายนอกลูกจึงไม่สามารถคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ได้ พ่อได้เน้นสิ่งนี้อย่างมาก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่รู้วิธีที่ จะทำสิ่งนี้ พวกเขายอมรับสิ่งอื่นๆทั้งหมด แต่พวกเขาก็ยังคงถามว่า เราจะมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร? เราไม่สามารถ เห็นสิ่งใด มีการอธิบายแก่พวกเขา ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีด จำกัดของลูก ลูกต้องไม่พูดว่า “ชีวา ชีวา” ด้วยปากของลูก ลูกรู้ที่อยู่ในว่าลูกคือดวงวิญญาณ มนุษย์ก็ร้องขอความสงบ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านจะเป็นผู้เดียวที่ให้มรดกอย่างแน่นอน เวลานี้พ่ออธิบาย ว่า จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมามีความสงบและบาปของชาติเกิดจำนวนนับไม่ถ้วนของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีสิ่ง

ได้อื่น ไม่มีรูปวงรีที่ใหญ่โต ดวงวิญญาณมีขนาดเล็กและพอก็เล็กเช่นกัน ทุกคนจดจำท่านและพูดว่า โอ ภควัน! โอ พระเจ้า! ใครพูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณจดจำพ่อของเขา ดังนั้นพ่อพูดกับลูกๆว่า มานมานะบาฟ! ลูกที่สุดแสนหวานจงอยู่อย่างสำราญตรวจสอบตนเอง ทุกสิ่งที่ลูกเห็นจะถูกทำลายและดวงวิญญาณก็จะอาศัยอยู่ในความสงบ ดวงวิญญาณต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบได้จนกว่าพวกเขาจะกลับมาริสุทธิ แม้แต่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาถามว่าพวกเขาจะสามารถได้มาซึ่งความสงบได้อย่างไร พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายตาย อย่างไรก็ตามมีลูกๆ มากมายที่ไม่สามารถอยู่อย่างสงบได้ บาบารู้ว่าลูกบางคนที่อยู่ที่บ้านก็ไม่ได้อยู่อย่างสงบเลย พวกเขาไปที่ศูนย์เพียงช่วงเวลาสั้นๆ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้อยู่อย่างมีความสงบภายในและจดจำพ่อตลอดทั้งวันพวกเขาเฝ้าแต่สร้างความโกลาหลที่บ้าน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะมีความสงบได้แม้ว่าพวกเขาจะไปที่ศูนย์ เมื่อใครบางคนมีความรักต่อร่างกายของใครบางคน จิตใจของเขาก็ไม่สามารถที่จะสัมผัสกับความสงบได้ ลูกก็เฝ้าแต่จดจำเพียงบุคคลนั้น ก็เท่านั้นเอง พ่ออธิบายว่า มนุษย์มีวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าในตัวเขา มีการกล่าวว่า “วิญญาณปีศาจร้ายเข้ามาในผู้นี้” เป็นวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ที่ทำให้ลูกยากจนข้นแค้น อย่างมากที่สุดจะมีเพียงวิญญาณปีศาจร้าย(ผี)เท่านั้นที่จะเข้ามาในใครบางคนในเวลาใดก็ตาม พ่อพูดว่า วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้อยู่ภายในทุกคน ผู้คนเรียกหาพระเจ้าเพื่อที่จะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ออกไป พวกเขาพูดว่า บาบ่าได้โปรดมาและให้ความสงบแก่เรา แสดงวิธีที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ออกไปให้แก่เรา วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ปรากฏอยู่ในทุกคน นี่คืออาณาจักรของราวัน วิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือตัณหาและราคะและความโกรธ พ่อมาและขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ ดังนั้นท่านควรจะได้รับผลตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายและฝ่อออกไปแต่พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลย ลูกๆรู้ว่าพ่อมาเพื่อที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายออกไปจากทั้งโลก เวลานี้วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้อยู่ในทุกคนในโลก ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ ในเหล่าเทพ พวกเขาไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่าง ไม่มีตัณหาราคะ ความโกรธ ความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น ไม่มีสิ่งใดเลย วิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน “ฉันต้องการจะกินไข่! ฉันต้องการจะกินสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น!” หลายคนมีวิญญาณปีศาจร้ายนี้ ลูกเข้าใจในหัวใจของลูกว่าลูกมีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะหรือวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธภายในตัวลูกหรือไม่ ดังนั้นพ่อต้องพยายามอย่างมากเพื่อจะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ จากการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างลูกก็มีความปรารถนาที่จะสวมกอดใครบางคน และแล้วรายได้ทั้งหมดของลูกก็ถูกทำลาย สิ่งเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นกับผู้ที่มีความโกรธ พ่อมีความโกรธและตีลูกชายของเขา หรือลูกชายดีพ่อของเขา หรือภรรยาสามีของเธอ เพียงแค่นี้ไปและดูว่าพวกเขามีคตินี้อะไรบ้างในคุก ดูซิว่าสภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นไรเมื่อวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้เข้ามา! คนโทของบาร์ตที่เคยเต็มไปด้วยทองคำและเพชรอย่างสมบูรณ์ก็กลับมามีเปลวไฟในเวลานี้ เนื่องจากความโกรธ จึงมีคำกล่าวว่าแม้กระทั่งคนโทน้ำก็แห้งเหือด บาร์ตเช่นกันก็มาถึงสภาพเดียวกัน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและขจัดวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ซึ่งไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถขจัดออกไปได้ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้มีพลังมากที่คงอยู่มาเป็นเวลาครั้งวงจร อย่าได้ถามเลย! แม้ว่าใครบางคนจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ การเกิดของพวกเขาที่ยังคงผ่านกิเลส ยังคงเป็นกิเลส วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าได้ทำให้บาร์ตยากจนข้นแค้นโดยสิ้นเชิง ดูซิว่ามีการสร้างละครขึ้นมาอย่างไร! พ่อหนึ่งและอธิบายสิ่งนี้ บาร์ตได้กลับมาจนข้นแค้นอย่างมากจนต้องถูกขังจากต่างประเทศ พ่ออธิบายสิ่งต่างๆของบาร์ต ลูกๆ ได้รับความมั่งคั่งมากมายด้วยการศึกษา นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งพ่อที่ไม่สูญสลายเป็นผู้สอน หนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีส่วนประกอบมากมาย บาบ่าเคยศึกษาก็ตั้งแต่อยู่น้อยมากและท่านก็เคยกราบไหว้บูชานารายณ์เช่นกัน แต่ท่านก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ท่านไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าท่านคือดวงวิญญาณและผู้เดียวนั้นคือพ่อของเรา เหตุนี้เองลูกจึงถามว่าลูกจะสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร อ้อ! แต่ลูกก็ได้จดจำระลึกถึงท่านมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและพูดว่า โอ พระเจ้า! โปรดมาและปลดปล่อยเรา! เป็นผู้นำทางของเรา! จำเป็นต้องมีผู้นำทางสำหรับลูกเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่อคลายลูกให้มีการวางเฉยต่อโลกเก่านี้ ในเวลานี้ทุกดวงวิญญาณกลับมาเกลียดและดังนั้นใครจะสามารถได้รับร่างที่สวยงามได้อย่างไร? ไม่ว่าผิวงามแค่ไหนดวงวิญญาณก็ยังคงน่าเกลียด ผู้ที่มีผิวขาวและร่างกายที่สวยงามก็มีความซำซี้กับตนเองอย่างมาก มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งว่าดวงวิญญาณนั้นจะกลับมาสวยงามได้อย่างไร เหตุนี้เองพวกเขาก็เรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อของเขา, ผู้สร้าง หรือสิ่งสร้างของท่าน จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่รู้จักท่านก็เรียกว่าเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พ่อหนึ่งนี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก ลูกแต่ละคนควรจะถามหัวใจของตนเองว่า มีความสะอาดภายในตัวฉันมากแค่ไหน? ฉันคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณมากแค่ไหนและฉันจดจำพ่อมากแค่ไหน? เป็นไปด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือราวัน ไม่มีเรื่องของการมีพลังทางร่างกายในสิ่งนี้ ในเวลานี้เป็นอเมริกาที่มีพลังมากที่สุดเพราะมีความมั่งคั่ง มีทรัพย์สินสมบัติและอาวุธยุทโธปกรณ์ต่างๆอย่างมากมาย นั่นคือพลังทางกายภาพสำหรับการฆ่าทุกคน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาที่พวกเขาต้องการที่จะได้ช่วย

ชนะ ของลูกคือพลังทางจิตที่จะทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวัน และด้วยสิ่งนี้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีใครสามารถเอาชนะลูกหรือขโมยอาณาจักรของลูกไป เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครอื่นได้รับมรดกนี้จากพ่อ ลองคิดดูสิว่าลูกกำลังจะกลายเป็นอะไร! ลูกต้องจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากมายและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน ผู้คนคิดว่าวิเศษเคยใช้กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเพื่อตัดหัวของผู้อื่น อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความก้าวร้าวรุนแรงในสิ่งนี้ ดังนั้นพ่อบอกลูกที่สุดแสนหวานว่า ลูกที่แสนหวาน ดูสิ่งที่ลูกเคยเป็นมาก่อนและดูสภาพของลูกในเวลานี้ ไม่ว่าลูกจะทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายเพียงใดลูกก็ไม่สามารถขจัดวิญญาณปีศาจร้ายออกไปได้ เวลานี้จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเองและดูว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายใดภายในตัวลูกหรือไม่ หากลูกผูกพันหัวใจของลูกกับใครหรือสวมกอดใครแล้วก็เข้าใจว่าทุกสิ่งที่ลูกหามาได้นั้นสูญสิ้น บาบามีขอบแม้แต่จะมองใบหน้าของบุคคลเช่นนั้นราวกับว่าพวกเขาเป็นได้กลายเป็นจันฑาลซึ่งห้ามแตะต้อง พวกเขาไม่สะอาด สำนักของพวกเขาจักรกร่อนและพวกเขาก็รู้สึกว้าพวกเขาได้กลายเป็นจันฑาล พ่อพูดว่า ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นเพียงด้วยการรักษาสภาพที่เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นไม่ควรจะมีวิญญาณปีศาจร้ายใดในตัวลูก บาบามีแต่บอกลูกให้ตรวจสอบตนเอง ลูกๆ มากมายก็มีความโกรธในพวกเขา พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ดูหมิ่นใครบางคน และแล้วการรบราภักก็เกิดขึ้น ความโกรธเลวร้ายมาก ชัปลั้ววิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ออกไปและกลับมาใสกระจ่างอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่ควรแม้แต่จะจดจำร่างกายของลูกเอง และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เหตุนี้เองจึงมีเพียงเพชรพลอยทั้งแปดเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้เพื่อจะกลายเป็นเพชรพลอย ผู้คนก็พูดว่าเคยมีเหล่าเทพ 330 ล้าน อย่างไรก็ตามมีเพียงแปดเท่านั้นที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม พวกเขาคือผู้ที่ได้รับรางวัล เป็นเหมือนกับการได้รับทุนการศึกษา ลูกเข้าใจว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก บางคนก็ล้มลงขณะที่กำลังก้าวไปและวิญญาณปีศาจร้ายก็เข้ามาในพวกเขา ไม่มีกิเลสใดที่นั่น ละครของทั้งวงจรควรจะหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าเมื่อเวลาถึงปี ก็เดือน ก็ชั่วโมง ก็นาที และก็วินาทีใน 5000 ปี หากลูกคนไหนต้องการ,ลูกก็สามารถคำนวณสิ่งนี้ได้ แล้วลูกก็สามารถเขียนบนรูปภาพของตนไม่ว่ามีกี่ปี ก็เดือน ก็วัน ก็ชั่วโมง ก็วินาทีในวงจร ผู้คนจะพูดว่าสิ่งที่ลูกบอกพวกเขานั้นลูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ หากبابาบอกลูกเกี่ยวกับบัญชีของ 84 ชาติเกิด ทำไมท่านไม่บอกลูกเกี่ยวกับช่วงระยะเวลาของวงจร? ประเด็นหลักที่ลูกได้รับการบอกคือ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามลูกต้องชัปลั้ววิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ออกไป วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ได้ทำลายล้างจะทั้งหมด วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน พวกเขาเกิดมาโดยผ่านความไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีราวัน ไม่มีใครเข้าใจว่าราวันคืออะไรเช่นกัน ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวันเพื่อที่ราวันจะไม่คงอยู่อีกต่อไป เวลานี้จงเพียรพยายาม! พ่อมาแล้วและดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถคำนวณได้ว่าลูกกลายเป็นเทพมาแล้วกี่ครั้งหรือลูกได้กลายเป็นปีศาจมาแล้วกี่ครั้ง ลูกกลายเป็นสิ่งเหล่านี้มานับครั้งไม่ถ้วน อัจชะ ลูกๆ คงอยู่ในความเงียบสงบแล้วลูกจะไม่มีวันโกรธ ลูกควรจะนำคำสอนที่พ่อให้แก่ลูกไปสู่การปฏิบัติ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถามตนเองว่า มีวิญญาณปีศาจร้ายใดภายในตัวฉันหรือไม่? ดวงตาของฉันเป็นอาชญากรหรือไม่? ฉันมีชั้นสการ์ของการพูดเสียงดังเกินไปและกระจายความไม่สงบหรือไม่? กิเลสของความผูกพันยึดมั่นหรือความละโมภย์ก่อความฉันหรือไม่?
2. อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับผู้ที่มิร่างกายใดๆ ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเองและเติมตนเองด้วยพลังทางจิตโดยการคงอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เมื่อลูกชัปลั้ววิญญาณปีศาจร้ายออกไปลูกจะเป็นอิสระจากพวกเขา เป็นเวลาถึงครึ่งวงจร

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิในกลุ่มแรกและบรรลุความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้องและทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ของพระเจ้า มีหนึ่งก้าวของความกล้าหาญและลูกจะได้รับความช่วยเหลือหลายล้านก้าว วิธีนี้ถูกกำหนดไว้ในละครอย่างเป็นกฎเกณฑ์ หากวิธีนี้ไม่ถูกกำหนดตามกฎเกณฑ์แล้วทุกคนก็จะกลายเป็นราชาแรกของโลก กฎเกณฑ์ของการตามลำดับกันไปในนั้นเป็นเพราะวิธีนี้ แต่ละคนสามารถได้รับความช่วยเหลือได้มากตามความกล้า

หาญที่ลูกมี ไม่ว่าลูกจะอุทิศตนหรือเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ลูกก็มีสิทธิ์ที่เท่าเทียมกันและประสบความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง ทำความเข้าใจกับกฎเกณฑ์ของพระเจ้าและจบสิ้นเกมใดๆที่ไม่มีความระมัดระวัง แล้วลูกจะได้รับสิทธิ์ในกลุ่มแรก

คติพจน์: กลายเป็นจุดของความประหัยดในเรื่องที่เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าของความคิด

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งที่ลูกมองเห็นรวมทั้งร่างกายของลูกทั้งหมดจะถูกทำลาย เวลาลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้

คำถาม: ด้วยคำพูดใดที่ลูกสามารถให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคนได้?

คำตอบ: บอกทุกคนว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาของมรดกที่มีขีดจำกัดขณะนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธาที่ได้ออกมาถึงจุดสิ้นสุดแล้วในเวลานี้ อาณาจักรของราวันกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกออกจากกรงขังของราวันของกิเลสทั้งห้า นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกเพียงแต่เข้าใจการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สภาพของลูกก็สามารถกลับมาสูงส่งได้

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้? ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปน นั่นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนและอีกหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน เมื่อการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนหรือความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปนได้เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรก,ทุกคนกราบไหว้บูชาชีวา ท่านผู้เดียวท่านนั้นคือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านสอนลูก ท่านสอนอะไรแก่ลูก? ท่านเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่จะเปลี่ยนจากเทพเป็นมนุษย์และใช้เพียง 1 วินาทีที่ท่านนี้จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ท่านคือครูและสัตกูรูของเราด้วยเช่นกัน ท่านสอนโยคะแก่เราเพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ท่านเองพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ โอ้ ลูกๆ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดเพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานี้โลกเก่ากำลังเปลี่ยนแปลง ลูกไม่ต้องอยู่ที่นั่นอีกต่อไป พวกเขาได้สร้างอาชยุทโธปกรณ์ต่างๆ เพื่อที่จะทำลายโลกเก่า ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยด้วยเช่นกัน การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้เราจะกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าลูกต้องละทิ้งโลกเก่าและร่างเก่านี้ ทุกสิ่งที่ลูกเห็นในโลกนี้รวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายก็ต้องถูกทำลาย เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เราจะไม่สามารถไปสู่โลกใหม่ได้โดยที่ไม่ได้กลับบ้านก่อน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เหล่าเทพคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้ไม่มีตัวตน และแล้วในโลกมนุษย์เหล่าเทพก็สูงสุด พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกันแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากการมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจให้มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไปสู่ยุคทอง ใครต้องไปที่นั่น? ลูกๆ ต้องไปที่นั่น ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแต่ต้องให้ศาสนของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด มรดกที่มีขีดจำกัดในเวลานี้ได้จบสิ้นลง พ่ออธิบายแล้วว่ามนุษย์ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของกิเลสทั้งห้าของราวัน ทั้งหมดนั้นเฝ้าแต่รับความทุกข์ พวกเขาเพียงแค่ได้รับบาปดีแต่แห่งๆ พ่อมาและปลดปล่อยลูกทุกคนจากกรงขังของราวันและทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ นอกจากพ่อแล้วไม่มีใครสามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพได้ ลูกกำลังนั่งที่นั่นเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เวลานี้คือยุคเหล็กและมีศาสนามากมาย พ่อเองนั่งที่นั่นและให้คำแนะนำของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูกๆ ลูกเพียงแต่เคยพูดว่า “พระเจ้า” และ “ดวงวิญญาณสูงสุด” ลูกไม่รู้วาท่านเป็นพ่อ ครู และกูรูของลูกด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าเป็นสัตกูรู ท่านเรียกว่าเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเช่นกัน ลูกถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณและมนุษย์ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเวลานี้กำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของร่างกายนี้ ท่านไม่ได้มาเกิด ดังนั้นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ,พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า พ่อไม่ได้มีพาหนะของพ่อเองแล้วพ่อสามารถชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อจำเป็นต้องใช้พาหนะ แม้แต่ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะก็ต้องการบัลลังก์ เป็นมนุษย์ผู้ที่มีบัลลังก์อมตะ ไม่มีใครอื่นมีบัลลังก์นี้ ลูกแต่ละคนต้องการบัลลังก์ ดวงวิญญาณนั้นซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะปรากฏตัวอยู่ที่นั่น ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านเรียกว่าเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวามจริง ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืนและความรู้เรียกว่ากลางวัน จงจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก มีเพียงสองสิ่งหลัก อัลฟาและเบต้า พ่อและอำนาจในการปกครอง พ่อมาและให้อำนาจในการปกครองแก่ลูก ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งนั้น เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นโรงเรียนด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูดว่า พระเจ้าไม่มีตัวตน ต้องมีบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน ท่านคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด และทุกคนก็จดจำท่าน พ่อพูดว่า ไม่มีมนุษย์คนไหนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่ได้จดจำพ่อ

ทุกคนจดจำพอในหัวใจของเขาหรือเธอ โอ้ พระเจ้า! โอ้ผู้ปลดปล่อย! โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านต้องให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน พ่อที่มีขีดจำกัดก็ให้ความสุขที่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้ว่าเวลานี้พ่อมาแล้วและพ่อพูดว่า ลูกๆ ตัดขาดจากทุกคนและจดจำฉันพ่อของลูกเท่านั้น พ่อได้บอกลูกแล้วด้วยเช่นกันลูกอยู่อย่างเป็นเทพในโลกใหม่ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น ความสุขนั้นไม่มีที่สิ้นสุดที่นั่น ในบ้านใหม่มีแต่ความสุขเสมอ ในขณะที่ในบ้านเก่าก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ เหตุนี้เองพ่อจึงได้มีการสร้างอาคารใหม่สำหรับลูกๆ โยคะของสติปัญญาของลูกๆ ก็หันไปสู่อาคารใหม่ นั่นคือบางสิ่งที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างโลกใหม่ในเวลา นี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในโลกเก่าจะกลายเป็นสุสาน ดินแดนของเทวดานางฟ้ากำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลา นี้ ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกสามารถที่จะมองดูยุคเหล็กและยุคทองด้วยเช่นกัน ในยุคบรรจบพบกันลูกเห็นทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เมื่อผู้คนมาที่นิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์จึงทำให้พวกเขาตระหนักถึงยุคบรรจบพบกัน ในด้านนี้เป็นยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งเป็นยุคทองและเราอยู่ในระหว่างกลาง พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ที่ซึ่งมีมนุษย์อยู่น้อยมาก ไม่มีคนของศาสนาอื่นได้ไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่ไปที่นั่นก่อนอื่นใด เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ ลูกร้องเรียกหาพ่อเพื่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยการพูดว่า โอ บาบ่า ได้โปรดชำระเราให้บริสุทธิ์และพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกไม่ได้พูดว่า พาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนสูงสุดนั้นเรียกว่าบ้านที่แสนหวาน เวลานั้นเราต้องกลับบ้านที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่ชั้นยาซซี ฯลฯ ให้คำสอน พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ของดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าศาสนาใดมาในเวลาใด ในต้นไม้โลกมนุษย์ก่อนอื่นมีรากฐานของลูก เมล็ดเรียกว่าพระเจ้าของต้นไม้ พ่อพูดว่า พ่อ, พระเจ้าของต้นไม้อาศัยอยู่เบื้องบน เมื่อต้นไม้ไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างที่สุดพ่อก็มาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ มีต้นบันยานที่มีหัตถ์จรรยซึ่งยืนต้นอยู่โดยที่ไม่มีรากฐานใดๆ ในต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เช่นกันศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่ได้คงอยู่ ศาสนาอื่นๆทั้งหมดคงอยู่ที่นี้ ลูกเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกๆ เล่นบทบาทที่รอบด้านดังนั้นจึงมีชาติเกิดมากที่สุด 84 ชาติเกิด และน้อยที่สุด 1 ชาติเกิด แล้วผู้คนก็พูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครที่จะมีชาติเกิดเหล่านี้ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกคือผู้ที่แยกห่างจากพ่อก่อน ตอนแรกเหล่าเทพของยุคทองคงอยู่ เมื่อดวงวิญญาณเหล่านั้นกำลังเล่นบทบาทของพวกเขาที่นี่ แล้วดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดไปที่ไหน? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบในเวลานั้น ดังนั้นดินแดนแห่งความสงบก็แยกไป อย่างไรก็ตามมีเพียงโลกนี้เท่านั้นที่ได้มีการแสดงบทบาทที่นี้ ในโลกใหม่ลูกต้องเล่นบทบาทของความ สุข ในขณะที่ในโลกเก่าลูกต้องเล่นบทบาทของความทุกข์ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ นั่นคืออาณาจักรของราม ไม่มีมนุษย์คนไหนในโลกรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร พวกเขาไม่รู้จักรั้วผู้สร้างและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ พ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูกและแล้วสิ่งนั้นก็หายไป สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เพียงราชาโยคะโบราณที่ง่ายดายของบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ชื่อ “ราชาโยคะ” ได้กล่าวไว้ในกิตะเช่นกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้มรดกแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากพ่อผู้สร้าง มนุษย์แต่ละคนคือผู้สร้างเพราะแต่ละคนสร้างลูกๆ พวกเขาคือบราห์มาที่มีขีดจำกัดและผู้นี้คือบราห์มาที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน พ่อทางร่างคือพ่อทางโลกในขณะที่ผู้นี้คือประชาธิปไตย (พ่อของมวลมนุษย์) ประชาบิดาควรจะมีชีวิตอยู่เมื่อใด? ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย ท่านต้องมีชีวิตอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนไม่รู้ว่ายุคทองคงอยู่เมื่อไหร่ พวกเขาพูดว่ายุคทองและยุคเหล็ก ฯลฯ คงอยู่มาเป็นเวลาหลายแสนปี พ่ออธิบายว่า แต่ละยุคมี 1250 ปี ต้องมีบัญญัติของ 84 ชาติเกิด ต้องมีบัญญัติของบันไดที่ได้มีการแสดงให้ลูกเห็นว่าลูกลงมาอย่างไรด้วยเช่นกัน อันดับแรกมีเหล่าเทพที่เป็นรากฐาน หลังจากพวกเขาก็มีผู้คนของอิสลามและศาสนาพุทธที่ลงมา พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันถึงความลับของต้นไม้ม ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูก ผู้คนถามลูกว่า รูปภาพเหล่านี้, สร้างขึ้นมาอย่างไร? ใครสอนสิ่งนั้นแก่ลูก? บอกพวกเขาว่า บาบ่าได้แสดงสิ่งนั้นให้แก่เราในขณะที่เข้าถ้ำแล้วเราก็ตั้งสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาที่นี่ แล้วพ่อก็เข้ามาในพาหนะนี้และแก้ไขสิ่งนั้นด้วยการพูดว่า ทำอย่างนั้นอย่างนั้น ท่านแก้ไขสิ่งนั้นด้วยตัวท่านเอง กฤษณะก็ถูกเรียกว่าเป็นชยม-ชุนดร้า แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าทำไมเขาถึงลูกเรียกเช่นนั้น เมื่อเขาเคยเป็นนายของดินแดนสุชาวดีเขาเคยสวยงามแต่แล้วเมื่อเขากลายเป็นเด็กชาวบ้านเขาก็ได้กลับมาเกลียดและเหตุนี้เองเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นชยม-ชุนดร้า เขาคือผู้ที่มาเป็นคนแรก ลูกก็เช่นเดียวกัน อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ดำเนินต่อไป ใครก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น พวกเขาได้ลืมนิเวศและพูดว่าชาวฮินดูคือผู้อาศัยของฮินดูสถาน พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ตและเวลานี้สิ่งนั้นได้หายไป พ่อมาเพื่อก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ก่อนอื่นใดก็มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ต้นไม้ที่เติบโตขึ้นเรื่อยๆ เวลานั้นไม้ลัทธิและนิกาย

ทั้งหลายก็ได้มาถึงจุดสิ้นสุด ดังนั้นพวกเขาก็ได้เพิ่มเติมความงามเช่นกัน และแล้วในเวลาเมื่อทั้งต้นไม้มาถึงสภาพที่เสื่อมโทรมถึงที่สุด พ่อจึงมาอีกครั้ง มีคำกล่าวว่า “เมื่อไหร่ก็ตามที่มีความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรมถึงที่สุดพ่อจะมา...” ดวงวิญญาณไม่รู้รักตนเองหรือพ่อ ลูกเฝ้าแต่ดูหมิ่นตนเอง,พ่อและเหล่าเทพ เมื่อลูกกลับมาดาโมประธานและไม่รู้คิด,พ่อก็มา พ่อต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้ให้ทานแห่งชีวิตแก่มนุษย์นั้นคือลูกเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกนำพวกเขาออกจากความทุกข์ทั้งหมดและนั่นเช่นกันเป็นเวลาค้างว่าง มีการจดจำว่า “ขอการระต่อผู้เป็นแม่” ใครคือผู้เป็นแม่ที่ลูกยกย่อง? ลูกผู้เป็นแม่คือผู้ที่ทำให้ทั้งโลกเป็นสวรรค์ แม้ว่าจะมีผู้ชายที่นั่นเช่นกันแต่ส่วนใหญ่ในลูกคือผู้เป็นแม่ เหตุนี้เองพ่อจึงยกย่องลูกผู้เป็นแม่ พ่อมาและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับการยกย่องอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่โลกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จงยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน กลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และในขณะที่เห็นทุกสิ่งจงเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับโลกใหม่ ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน

2. ให้ทานของชีวิตแก่ทุกคนและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและดลใจผู้อื่นให้สร้างสมเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคผู้ที่ร้องเพลงของ “ว้าว ว้าว!” ขณะทำการกระทำที่สูงส่งตามเวลาที่สูงส่ง ในเวลาที่สูงส่งนี้ เฝ้าแต่ร้องเพลง “ว้าว ว้าว !” อย่างสม่ำเสมอในจิตใจของลูก ขณะที่มีการกระทำที่สูงส่ง “ว้าว การกระทำที่สูงส่งของฉัน!” หรือ “ว้าว บาบาสอนฉันให้ทำการกระทำที่สูงส่ง !” ดังนั้น ร้องเพลง “ว้าว ว้าว!” อย่างสม่ำเสมอ อย่าปล่อยให้คำพูดของความสิ้นหวังออกมาแม้โดยบังเอิญเนื่องจากความทุกข์ แม้เมื่อลูกเห็นฉากของความทุกข์ใดๆก็ตาม “ว้าว ละคร ว้าว !” “ว้าว บาบา ว้าว!” โชคที่ลูกไม่เคยคิดถึงหรือฝันถึงมาก่อน ลูกได้รับขณะที่กำลังนั่งที่บ้าน คงความซาบซึ้งของโชคนี้ไว้

คติพจน์: จงทำให้จิตใจและสติปัญญามีพลังมากจนลูกอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนในความปั่นป่วนใดๆ

***** โอม ชานติ *****

เพื่อที่จะทำให้จิตใจของลูกแข็งแกร่งมีสุขภาพจิตดี ควรออกกำลังจิตใจเป็นเวลาห้าวินาทีเป็นระยะๆ

วันนี้บัพดาตาผู้อาศัยอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้นได้มาพบลูกๆของท่านที่อาศัยอยู่ในประเทศต่างๆในโลกที่มีตัวตน บัพดาตามองเห็นลูกทุกคนในประเทศต่างๆ ในฐานะผู้อาศัยอยู่ในดินแดนเดียวกัน ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะมาจากไหน ตั้งแต่เดิมแล้วลูกทุกคนก็มาจากที่เดียวกัน ดังนั้นลูกจดจำดินแดนที่คงอยู่ตลอดไปของลูกใช่ไหม? ลูกรักดินแดนนั้นใช่ไหม? พร้อมกับการรักพ่อแล้ว ลูกก็รักดินแดนที่คงอยู่ตลอดไปของลูกด้วยใช่ไหม?

วันนี้บัพดาตากำลังพบลูกๆ ทุกคนในรูปทั้งห้าของลูก ลูกรู้หรือไม่ว่ารูปทั้งห้านั้นคืออะไร? ลูกรู้จักรูปทั้งห้านี้ใช่ไหม? มีการกราบไหว้บูชาบรรพบุรุษที่มี 5 ใบหน้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นบัพดาตาจึงมองดูรูปทั้งห้าของลูกๆ ทุกคน

รูปแรก: รูปที่เป็นจุดแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไป ลูกจำรูปของลูกได้ไหม? ลูกไม่ได้ลืมสิ่งนี้ใช่ไหม?

รูปที่สอง: รูปเทพดั้งเดิม ลูกเข้าถึงรูปเทพของลูกแล้วหรือยัง?

รูปที่สาม: รูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคกลาง ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม? เป็นลูกทุกคนที่ได้รับการกราบไหว้บูชาหรือเป็นชาวบาร์ตที่ได้รับการกราบไหว้บูชา? ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาหรือไม่? กุมาร พุดสี! ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาไหม? ดังนั้นรูปที่สามจึงเป็นรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

รูปที่สี่: รูปบรรพบุรุษในยุคบรรจบพบกัน และ

รูปสุดท้าย: คือรูปที่เป็นเทวดาเทวดานางฟ้า

ตอนนี้ลูกจำรูปทั้งห้าของลูกได้แล้วหรือยัง? อัจชะ ลูกสามารถสัมผัสประสบการณ์กับรูปทั้งห้าเหล่านี้ของลูกได้ในหนึ่งวินาทีหรือไม่? อย่างน้อยลูกก็สามารถนับได้: หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า! ทั้งห้ารูปนี้น่ารักมาก! ไม่ว่าเมื่อไรและในรูปใดก็ตามที่ลูกต้องการที่จะทำให้ตนเองมั่นคง ทันทีที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น ลูกก็สัมผัสได้ถึงสิ่งนั้น นี่คือการเอกเซอร์ไซส์การออกกำลังทางจิตสำหรับจิตใจ ทุกวันนี้ทุกคนทำอะไร? พวกเขาออกกำลังกายใช่ไหม? ในตอนเริ่มต้นของโลกของลูก - และยุคทองก็คือโลกของลูกใช่ไหม? - ในตอนนั้นลูกออกกำลังกายตามธรรมชาติขณะที่เดินและเคลื่อนไหว ลูกไม่ได้ออกกำลังกายโดยยืนที่ไหนสักแห่งแล้วพูดว่า "หนึ่ง สอง สาม" ดังนั้นเวลานี้มันเป็นตอนจบแล้ว บัพดาตาจึงให้ลูกทำการเอกเซอร์ไซส์นี้ด้วย ร่างกายของลูกแข็งแรงด้วยการออกกำลังกายทางร่างกาย ในทำนองเดียวกัน ให้ออกกำลังจิตใจของลูกอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกไม่จำเป็นต้องหาช่วงเวลาพิเศษสำหรับสิ่งนี้ ลูกสามารถใช้เวลาห้าวินาทีได้ตลอดเวลาหรือไม่? มีลูกคนไหนยุ่งมากจนหาเวลาไม่ได้เลยสักห้าวินาทีมั๊ย? มีใครบ้างมั๊ย? ถ้ามียกมือขึ้น! แล้วลูกคงไม่พูดว่า "ฉันจะทำอะไรได้ ฉันไม่มีเวลาเลย!" ใช่ไหม? ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกมีเวลาไหม? ดังนั้นให้ทำเอกเซอร์ไซส์นี้เป็นครั้งคราว ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไร ให้ออกกำลังจิตใจเป็นเวลาห้าวินาที แล้วจิตใจของลูกก็จะมีสุขภาพใจที่ดีแข็งแรงดีอยู่เสมอ บัพดาตาพูดว่า: ทำการฝึกเอกเซอร์ไซส์นี้ห้าวินาทีในทุกชั่วโมง ลูกสามารถทำเช่นนั้นได้หรือไม่? ดุสิ ลูกทุกคนกำลังบอกว่าสิ่งนี้เป็นไปได้ ดังนั้นจำไว้ว่าต้องทำ!! จดจำโอมซานติบาวันนีไว้ อย่าลืมสิ่งนี้! ลูกมีคำพราบนต่างๆ มากมายเกี่ยวกับจิตใจของลูก "ฉันจะทำอย่างไรถ้าฉันไม่สามารถมีสมาธิได้" ลูกทำให้จิตใจ(มาน)ของลูกมีน้ำหนักเป็นต้น(mann) ลูกทำให้พวกเขาหนัก ก่อนหน้านั้น ในการวัดน้ำหนัก ลูกใช้ระบบการวัดนี้ อย่างไรก็ตาม ระบบการวัดนั้นตอนนี้ได้เปลี่ยนไปแล้ว (เป็นเมตริก) ลูกทำให้จิตใจของลูกหนักเป็นต้น กล่าวคือ ลูกทำให้มันหนักมาก อย่างไรก็ตาม หากลูกทำการเอกเซอร์ไซส์นี้อยู่เรื่อยๆ ลูกจะกลับมาเบามาก ดังนั้นจงพัฒนาการฝึกฝนนี้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการจะมั่นคงในรูปใดรูปหนึ่ง เช่น รูปบรรพบุรุษ ลูกก็จะสัมผัสกับชีวิตบรรพบุรุษ พุดว่า "เทวดานางฟ้า" แล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า สิ่งนี้ยากหรือไม่? กุมารพุดสี! มันยากไหม? มันยากนิดหน่อยไหม? ลูกเป็นเทวดานางฟ้าหรือไม่? ลูกคือผู้ที่ เป็นเทวดานางฟ้าหรือเป็นคนอื่น? แล้วก็ครั้งแล้วที่ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า? ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าเหล่านั้นนับครั้งไม่ถ้วน ลูกคือ

ผู้ที่จะกลายเป็นสิ่งเหล่านั้นหรือไม่? อัจชะ สิ่งที่คุณทำมานับครั้งไม่ถ้วนเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ซ้ำอีกครั้งหรือไม่? บางครั้งมันยากไหม? ตอนนี้ฝึกฝนสิ่งนี้! ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหน จงพาจิตใจของคุณไปท่องทั่วรัศมีหัวนาที่ คุณชอบการท่องทั่วรัศมีไหม? ผู้เป็นครูทั้งหลาย สิ่งนี้โอเคมั๊ย? คุณรู้วิธีไปท่องทั่วรัศมีไหม? ไปท่องทั่วรัศมีและดำเนินงานของคุณต่อไป ไปท่องทั่วรัศมีทุกชั่วโมงแล้วค่อยไปชื้อแะอยู่กับงานของคุณ คุณไม่สามารถออกจากงานของคุณได้ คุณต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของคุณ อย่างไรก็ตาม คุณสามารถใช้เวลาหัวนาที่ ไม่ใช่แม้แต่หนึ่งนาที่ แต่ใช้เวลาเพียงวินาที! คุณไม่สามารถหาเวลาสำหรับสิ่งนี้ได้หรือไม่? คุณสามารถหาเวลานี้ได้ไหม? คุณสามารถหาเวลานี้ขณะที่คุณอยู่ในสำนักงานสหประชาชาติ (U.N. Office) ได้หรือไม่? คุณคือนายผู้ทรงอำนาจ! ดังนั้น อะไรที่นายผู้ทรงอำนาจจะทำได้?

บัปเตดารู้สึกขบขันอันหวานชื่นอย่างมากที่ได้เห็นสิ่งหนึ่งในตัวคุณๆ สิ่งนั้นคืออะไร? คุณออกคำทำทนาย คุณพิมพ์ใบปลิว คุณให้การบรรยายและหลักสูตรต่างๆ คุณทำอะไรอีก? คุณบอกว่าคุณจะเปลี่ยนแปลงโลก คุณทุกคนก็พูดอย่างนี้ใช่หรือไม่? คุณทุกคนพูดสิ่งนี้หรือไม่? หรือมีแต่ผู้ที่บรรยายเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้? ในด้านหนึ่ง คุณพูดว่าคุณจะเปลี่ยนแปลงโลก ที่คุณเป็นนายผู้ทรงอำนาจ คุณยังพูดด้วยว่าจิตใจของคุณเป็นของคุณ ที่คุณเป็นนายของจิตใจของคุณ ที่คุณเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ถึงอย่างนั้นในอีกด้านหนึ่ง คุณก็ยังคงพูดว่ามันเป็นสิ่งที่ยาก! แล้วบาบาจะไม่ขบขันกับเรื่องนี้เหรอ? ท่านควรจะขบขันใช่ไหม? ดังนั้นเมื่อคุณคิดว่าจิตใจของคุณไม่ฟังคุณ คุณก็ควรจะขบขันกับตนเองเช่นกัน บัปเตดามองเห็นเส้นสามประเภทที่จะถูกจดจำเมื่อมีสิ่งใดเข้ามาในจิตใจของคุณ หนึ่งคือเส้นที่วาดบนน้ำ คุณเคยเห็นเส้นที่วาดบนน้ำหรือไม่? ท้นที่ที่คุณพยายามจะวาดเส้นเช่นนั้น เส้นนั้นจะถูกลบออกไปในทันที คุณวาดเส้นนี้ใช่ไหม? เส้นที่สองคือการวาดเส้นบนกระดาษหรือบนกระดานชนวน อย่างไรก็ตาม เส้นที่ใหญ่ที่สุดคือเส้นที่สลักไว้บนหิน การลบเส้นที่สลักไว้บนหินเป็นเรื่องยากมาก บัปเตดเห็นว่า บางครั้งคุณสลักเส้นที่ลึกมากลงไปในจิตใจของคุณเหมือนกับเส้นที่สลักไว้บนหิน คุณไม่สามารถลบมันออกไปได้แม้ว่าคุณจะพยายามลบมันแล้วก็ตาม เส้นเช่นนั้นดีไหม? คุณสัญญาหลายครั้งว่า "ตอนนี้ฉันจะไม่ทำสิ่งนี้อีกต่อไป มันจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป" แต่แล้วคุณก็ได้รับอิทธิพลจากบางสิ่งบางอย่าง เหตุนี้เองบัปเตดาคำไม่ได้ไม่ชอบคุณๆ แต่ท่านเมตตาคุณ คุณได้รับอิทธิพล ดังนั้นจึงมีความรู้สึกเมตตาต่อผู้ที่ได้รับอิทธิพล เมื่อบัปเตดาคำเห็นคุณๆ ด้วยสายตาแห่งความเมตตาของท่าน แล้วเกิดอะไรขึ้นบนมานของละคร? คำถามที่ว่า: "อีกนานแค่ไหน?" ดังนั้นคุณต้องตอบสิ่งนี้ คุณจะตอบไหม? อีกนานแค่ไหน? คุณกุมารตอบได้ไหม? เมื่อไหร่เรื่องทั้งหมดนั้นจะจบสิ้นลง? คุณกุมารวางแผนมากมายใช่ไหม? แล้วอีกนานแค่ไหน? คุณสามารถตอบสิ่งนี้ได้หรือไม่? จะต้องดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหนก่อนที่จะหยุดลงในที่สุด? พุตลี! คุณรู้คำตอบหรือไม่? ดาดี พุตลี! (มันจะดำเนินต่อไปอีกสักหน่อยในขณะที่ยังเป็นยุคบรรจบพบกัน) แต่ยุคบรรจบพบกันจะคงอยู่ต่อไปอีกนานเท่าใด? (จนกว่าเราจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า) แต่จะเป็นเมื่อไหร่ล่ะ? (บาบาควรบอกพวกเรา) คุณเองที่ต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าหรือเป็นพ่อที่ต้องเป็น? ดังนั้นลองคิดหาคำตอบสำหรับเรื่องนี้ดู พ่อจะพูดว่า "เดี๋ยวนี้!" แล้วคุณพร้อมหรือยัง? คุณไม่ได้ยกมือขึ้นแม้ครั้งหนึ่งของลูกประคำก็พร้อมแล้ว!

บัปเตดาดต้องการเห็นลูกๆ ในรูปที่สมบูรณ์พร้อมของคุณอยู่เสมอ คุณบอกว่าพ่อคือโลกของคุณ (samsar) คุณทุกคนก็พูดเช่นนั้นใช่ไหม? คุณมีโลกอื่นอีกไหม? ถ้าพ่อเป็นโลกของคุณ จะสามารถมีอะไรนอกโลกนี้ได้ไหม? มันเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของคุณ ในชีวิตบราห์มินของคุณ โดยส่วนใหญ่แล้ว ชั้นสสารนี้แหละที่ทำให้เกิดอุปสรรค ไม่ว่าจะเป็นชั้นสสารของคุณเองหรือชั้นสสารของผู้อื่นก็ตาม คุณทุกคนมีความรู้นี้ คุณทุกคนมีพลัง แต่อะไรคือสาเหตุของอุปสรรค? พลังพิเศษใดก็ตามที่คุณต้องการในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มันจะปรากฏออกมาช้ากว่าที่ควรจะเป็นเล็กน้อย หลังจากนั้นคุณคิดว่า "แทนที่จะพูดอย่างนั้น ถ้าฉันพูดอย่างนี้ มันคงจะดีกว่านี้มาก" "แทนที่จะทำอย่างนั้น ถ้าฉันทำอย่างนี้ มันคงจะดีกว่านี้มาก" อย่างไรก็ตาม เวลาที่คุณต้องผ่านการสอบนั้นได้ผ่านไปแล้ว คุณแม้กระทั่งคิดถึงพลังทั้งหมดที่คุณมี: "ฉันมีพลังในการอดทน ฉันมีพลังในการแยกแยะ ฉันควรใช้พลังนี้" มีความแตกต่างเพียงช่วงเวลาสั้นๆ จะเกิดอะไรขึ้นอีก? โอเค คุณไม่สามารถใช้พลังนั้นได้ในเวลานั้น และคุณแม้กระทั่งตระหนักได้ด้วยว่าคุณควรทำอะไร แทนที่จะเป็นสิ่งที่你做 คุณจะต้องรู้ในภายหลังว่าคุณควรทำอะไร เมื่อทำผิดพลาดครั้งหนึ่งแล้ว จงมีประสบการณ์และตระหนักให้ได้ว่าความผิดพลาดของคุณคืออะไร เพื่อที่คุณจะได้ไม่ทำผิดพลาดแบบเดียวกันนั้นอีกครั้ง ถึงอย่างนั้นก็สามารถมีความก้าวหน้าได้ เมื่อถึงตอนนั้นคุณก็จะสามารถเข้าใจได้ว่าอะไรผิดอะไรถูก ทำให้ตนเองตระหนักได้อย่างชัดเจนมากเพื่อที่คุณจะได้ไม่ทำผิดพลาดแบบเดิมอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งในเรื่องนี้ ไม่ใช่ว่าคุณทุกคนจะสามารถผ่านได้เปอร์เซ็นต์เต็ม มายาก็ฉลาดมากเช่นกัน เธอมาทดสอบลูกอีกครั้งในสิ่งเดียวกัน ตัวอย่างเช่น หากลูกขาดพลังในการอดทน แม้ว่าลูกจะตระหนักถึงสิ่งนั้นได้ครั้งหนึ่ง มายาก็จะนำมาซึ่งสถานการณ์ที่คุณต้องการพลังที่จะอดทนอีกครั้ง แต่ ณ เวลานั้น เธอจะเปลี่ยนรูปของเธอเล็กน้อย มันคือสิ่งเดียวกันแต่มาเปลี่ยนรูปของเธอเล็กน้อย มันก็เป็นสิ่งเก่าเดียวกัน แต่อย่างที่เกิดขึ้น

ขึ้นในทุกวันนี้ ของเก่าได้รับการขัดเกลาเป็นอย่างดีและทำให้ดูใหม่กว่าของใหม่ ดังนั้นมายาก็เช่นกัน ขัดเกลาในลักษณะที่ลูกไม่ได้ตระหนักถึงนัยสำคัญของสถานการณ์ที่จะเป็นเหมือนเดิม ตัวอย่างเช่น ลูกอาจมีความอิจฉา ความอิจฉาก็มีหลายประเภทเช่นกัน ไม่ใช่แค่ประเภทเดียว ดังนั้นเมล็ดจึงมีความอิจฉา แต่จะมาในรูปที่แตกต่างออกไป มันจะไม่มาในรูปเดียวกัน ดังนั้นบางครั้งลูกอาจคิดว่า "สิ่งที่เคยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้แตกต่างออกไป สิ่งนี้แตกต่างอย่างสิ้นเชิง" อย่างไรก็ตามเมล็ดเดียวกัน เพียงแต่ว่ารูปของมันเปลี่ยนไปเท่านั้น ลูกต้องมีพลังอะไรในการตระหนักถึงสิ่งนี้? พลังในการแยกแยะ สำหรับเรื่องนี้ บัพาดาได้บอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันให้ใส่ใจกับสองสิ่ง หนึ่งคือการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์! อย่าเก็บซ่อนอะไรไว้ภายในตัวลูก จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกเก็บสิ่งนั้นไว้ในตัวลูก? จะเกิดอะไรขึ้นถ้าบอลุนหรือลูกโป่งเติมแก๊สมากเกินไป? ในที่สุดมันก็จะระเบิดออกมาใช่ไหม? ดังนั้นจงรักษาหัวใจของลูกให้ซื่อสัตย์ โอเค บางทีลูกอาจลังเลเล็กน้อยก่อนที่จะพูดต่อหน้าดวงวิญญาณอื่นๆ บางทีลูกอาจรู้สึกอายเล็กน้อยโดยกังวลว่าพวกเขาจะมองลูกอย่างไร อย่างไรก็ตาม พร้อมกับการตระหนักรู้แล้ว จงมีหัวใจที่ซื่อสัตย์และวางไว้เบื้องหน้าบัพาดาด้วย อย่าพูดว่า "ฉันได้บอกบัพาดาเกี่ยวกับความผิดที่ฉันทำไปแล้ว" อย่าพูดราวกับว่าลูกกำลังออกคำสั่ง "ใช่ ฉันทำความผิดนี้" ด้วยพลังแห่งการตระหนักรู้และหัวใจที่ซื่อสัตย์ของลูก จงวางมันไว้เบื้องหน้าบัพาดา - ด้วยหัวใจของลูก ไม่ใช่ด้วยหัวของลูก - ด้วยหัวใจของลูก แล้วหัวใจของลูกก็จะว่างเปล่าจากขยะนั้นที่จะถูกทำลายไป หัวใจของลูกเต็มไปด้วยสิ่งเล็กๆน้อยๆ และสิ่งเหล่านั้นก็เป็นสิ่งเล็กๆน้อยๆเสมอ สิ่งเหล่านั้นไม่เคยใหญ่โต ลูกเติมเต็มหัวใจของลูกด้วยสิ่งเล็กๆน้อยๆที่ลูกเก็บรวบรวมไว้ แล้วหัวใจของลูกก็ไม่ว่างเปล่าอีกต่อไป และเมื่อหัวใจของลูกไม่ว่างเปล่า ผู้ปลอมประโลมหัวใจจะนั่งอยู่ที่ไหน? อย่างน้อยก็ควรมีที่ให้นั่ง! หรือไม่มี? ดังนั้นพระเจ้าเป็นเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ “ไม่ว่าฉันจะเป็นอะไร ไม่ว่าฉันจะเป็นอย่างไร บาบา ฉันเป็นของท่าน” บัพาดารู้ว่าทุกคนจะต้องตามลำดับกันไป ด้วยเหตุนี้บัพาดาจึงไม่มองลูกด้วยสายตา นั้น อย่างไรก็ตามลูกแต่ละคนจะต้องมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ประการที่สอง เส้นของสติปัญญาของลูกจะต้องชัดเจนเสมอ ไม่ควรมีสิ่งรบกวนในเส้นของลูก เส้นไม่ควรถูกตัดออก มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถได้รับพรและพลังพิเศษ และความช่วยเหลือที่บัพาดาต้องการมอบให้แก่ลูกในเวลาที่ต้องการได้ ถ้าเส้นของลูกไม่ชัดเจน ถ้าเส้นไม่สะอาด เส้นจะถูกตัดออก แล้วลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งที่ลูกควรได้ ลูกหลายคนพูดว่า – ถ้าพวกเขาไม่พูด พวกเขาจะคิดว่า “บางดวงวิญญาณได้รับความร่วมมืออย่างมาก พวกเขาได้รับจากบราห์มิน จากชีเนียร์ และแม้กระทั่งจากบัพาดาด้วย ฉันไม่ได้รับมากเท่าที่พวกเขาได้” เหตุผลนี้คืออะไร? บาบาเป็นผู้ประทาน ท่านคือมหาสมุทร ลูกคนไหนก็สามารถรับไปได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะคลังสมบัติของบัพาดาไม่มีล้นหรือถูกขโมย ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ท่านที่ลูกพูดว่า “بابا” บาบาจะตอบว่า “จีฮาจีร์” (ฉันอยู่นี่) ท่านที่ลูกพูดว่า “بابا” ท่านก็จะให้ ท่านเป็นผู้ประทาน ท่านเป็นผู้ประทานและท่านก็เป็นมหาสมุทรด้วย แล้วท่านจะขาดอะไรไหม? ดังนั้นให้ใส่ใจกับสองสิ่งนี้ นั่นคือ หัวใจที่ซื่อสัตย์ และหัวใจที่สะอาด อย่าพยายามที่จะฉลาด! ลูกหลายคนฉลาดเกินไป! ลูกพยายามที่จะฉลาดในวิธีการที่แตกต่างกันไป ตรวจสอบว่าลูกมีหัวใจที่สะอาดและซื่อสัตย์อยู่เสมอ และเส้นของสติปัญญาของลูกชัดเจนและสะอาดอยู่เสมอ แม้ว่าจะมีการรบกวนเล็กน้อยกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ ลูกจะเห็นได้ว่าสิ่งนั้นหยุดมันจากความชัดเจน ดังนั้นจงทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน

อีกสิ่งหนึ่ง: นี่เป็นรอบสุดท้ายของฤดูกาล ด้วยเหตุนี้بابาจึงบอกลูกสิ่งนี้ ไม่ใช่แค่สำหรับดัมเบิลฟอเรเนอร์เท่านั้น แต่สำหรับทุกคน เพราะเป็นลูกที่อยู่เบื้องหน้าبابาในรอบสุดท้าย บาบาจึงพูดสิ่งนี้กับลูก บัพาดาเห็นว่ายังมีชั้นสสารอยู่อย่างหนึ่ง หรือลูกจะเรียกมันว่าธรรมชาติก็ได้ แม้ว่าลูกแต่ละคนจะมีธรรมชาติเป็นของตนเอง ต่อเมื่อลูกมีความรักต่อทุกคนและทุกสิ่ง เมื่อความสัมพันธ์ของลูกประสบความสำเร็จ ความคิดของลูกมีชัยชนะ และคำพูดของลูกเต็มไปด้วยความอ่อนหวานเท่านั้นที่ลูกจะถูกเรียกว่าผู้มีธรรมชาติที่ง่ายตาย อย่าได้มีธรรมชาติที่ไม่ระมัดระวัง ความไม่ระมัดระวังก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ธรรมชาติที่ง่ายตายคือการรับรู้ถึงเวลา บุคคล และสถานการณ์ และด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตนเองง่ายตาย เป็นคนง่ายตายหมายถึงการมีความสอดคล้องกลมกลืน อย่ามีธรรมชาติหรือลักษณะนิสัยที่เคร่งครัดของการเป็นทางการมากเกินไป เป็นการดีที่จะคงความเป็นทางการไว้ แต่อย่ามากเกินไป! หากลูกเป็นทางการในเวลาที่ดี แล้วเวลานั้น ดูเหมือนจะไม่ปรากฏว่าเป็นคุณธรรมพิเศษอีกต่อไป ไม่ว่าลูกจะอายุน้อยหรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว ลูกต้องสามารถหล่อหลอมตนเองและมีความยืดหยุ่นได้ กับผู้ใหญ่ ลูกต้องสามารถเป็นเหมือนพวกเขาได้ และกับเด็กๆ ลูกต้องสามารถเป็นเหมือนพวกเขาได้ กับเพื่อนของลูก ลูกจะต้องสามารถอยู่ร่วมกับพวกเขาในฐานะเพื่อนของพวกเขาต่อไปได้ กับผู้อาวุโส ลูกจะต้องสามารถดำเนินต่อไปกับพวกเขาและมีความเคารพพวกเขา ลูกต้องสามารถหล่อหลอมตนเองได้อย่างง่ายดาย บางคนทำให้ร่างกายของเขาง่ายตาย (ยืดหยุ่น) เพื่อให้พวกเขาสามารถหมุนตัวได้ตามต้องการ แต่ถ้าบางคนตึงเกินไปพวกเขาก็ไม่สามารถหมุนตัวได้ ลูกยังไม่ควรประมาท ไม่ใช่ว่าถ้าลูกง่ายตาย ลูกก็จะกลับมาง่ายตายและไม่ระมัดระวังกับทุกสิ่ง ไม่เลย! แล้วอย่าพูดว่า “บัพาดาบอกให้เราง่ายตาย และดังนั้นเราจึงกลับมาง่ายตาย!” การมีธรรมชาติที่ง่ายตายหมายถึงสามารถ

ปรับเปลี่ยนแบบของลูกตามเวลาได้ อัจชะ ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์ได้รับโอกาสที่ดี

ลูกทุกคนจำการฝึกดริลได้ไหม? หรือว่าลูกลืมไปแล้ว? ลูกทุกคนจงทำการฝึกดริลนี้ในตอนนี ไปท่องทัวรันกัน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งในทุกหนแห่ง ผู้ที่ส่งความรัก ความทรงจำระลึกถึง และข่าวสาร และผู้ที่ส่งจดหมายรักที่ดีมาก เกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่างๆของพวกเขา ชาวงานรับใช้ของพวกเขา และแผนการที่ดีมาก สิ่งเหล่านั้นมาถึงบัปติสตาแล้ว แต่ละคนที่เขียนและพยายามเช่นนั้นควรยอมรับความรักและความทรงจำระลึกถึงจากหัวใจของบัปติสตาผู้ปลอบประโลม หัวใจเป็นการส่วนตัวตามชื่อ ลูกๆรักพ่อ และพ่อก็รักลูกๆมากกว่าหลายล้านเท่า สิ่งนี้จะคงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ ลูกที่รัก ไม่สามารถแยกจากพ่อได้ และพ่อก็ไม่สามารถแยกจากลูกได้ ลูกอยู่ด้วยกันและลูกจะคงอยู่ด้วยกัน

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่ทำให้ตนเองทัดเทียมกับพ่อ ถึงผู้ที่ใกล้ชิดกับพ่อและอยู่ในสายตาของท่าน ในหัวใจของท่าน และหน้าผากของท่านอยู่เสมอ ถึงผู้ที่คงอยู่ในโลกใบเดียวของพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำตามบัปติสตาท่อเนื่องในทุกอย่าง ก้าว ถึงผู้ที่รักษาความศรัทธาและความซาบซึ้งของการได้รับชัยชนะอยู่เสมอ ผู้ที่ได้รับชัยชนะและผู้ที่ยังคงได้รับชัยชนะ เสมอ ถึงลูกที่สูงส่งอย่างยิ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พานพบ ซึ่งเป็นผู้ที่รักมากที่สุด ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสตจากบัปติสตา

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง และรู้ถึงความสำคัญของทุกวินาทีและทุกความคิด และด้วยเหตุนี้จึงเต็มเต็มบัญญัติการสะสมของลูก

ในยุคบรรจบพบกัน ลูกจะได้รับการบรรลุผลอันไม่เสื่อมสลายจากพ่อผู้ไม่เสื่อมสลายในทุกขณะ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกจะได้รับโชคเช่นนี้ และนี่คือเหตุผลว่าทำไมคติพจน์ของลูกคือ "ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว" ไม่ว่างานอันสูงส่งใดๆก็ตามที่ลูกต้องทำ ลูกต้องทำสิ่งเหล่านั้นตอนนี้เลย เมื่อลูกมีความตระหนักรู้นี้ ลูกจะไม่มีวันเสียเวลา ความคิด หรือการกระทำของลูก ด้วยความคิดอันทรงพลังของลูก บัญชีของการสะสมของลูกจะเต็มและลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: ความพิเศษของทุกคำพูดและทุกการกระทำคือความบริสุทธิ์ เปลี่ยนความธรรมดาให้กลายเป็นความพิเศษ

*** โอม ซานติ ***